

247

ՄԵԼՄԱՍԵՑ

Դ Ե Ի Թ Ի

Տպագրեցեալ ներգործարա
նում սրբոյ Եւջիածնի,
և սրբոյն Սարգսի զօ
րավարի :

Ի հայրապետութե տեառն Հա
կօբայ. և ՚ի թագաւորութեան
Քրիստոսապօսակի և բարեպաշտի
արքայի Եւղովիկոսի. վերակա
ցութեք և հոգաբարձութեամբ և
ծախիւք Սսկանայ վարդապետի և
եպիսկոպոսի Երևա
նեցւոյ :

Ի հարսէլիայ :

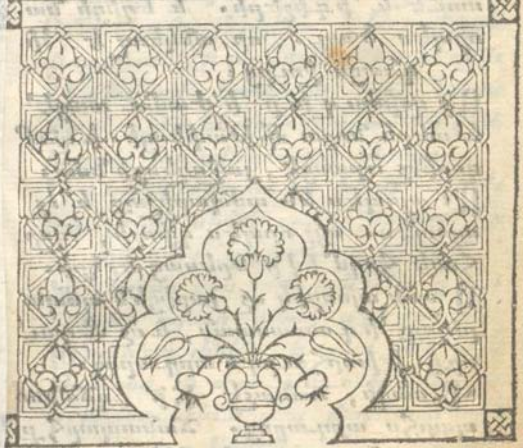

243

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Աւք յաղբերէ Տողայն
 սրբոյ՝ զծորանս շնորհաց ար
 բին, և զնոյն զՎճահեղ զծեր
 մատուռնակեալք արբուցին
 ոգւոց ծարաւեաց զզանա
 զանս գիտութիս յիւրաքան
 ջիւր ժամանակս և լեալք մա
 տակարարք մինչ ցայս վայր։
 Տնդ որս և ես նոճատ ոգի լն
 տոճչութե այնորիկ պարզ և ի
 ընձեռեցի ձեզ սիրելեացդ
 խնոց փափագողաց զանձական
 զմատեանս զայս առ՛ի վայե
 լել ձեզ սիրով և դահութի
 ըստ կրկին դոցից։ Տ՛ղձալ և ս
 ՚ի սմանէ բղխեցելոցն ՚ի լը
 բումն խնդութե երկնայնոց
 շնորհաբաշխութեն։ ամեն։

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged, yellowish paper. The script is dense and fills most of the page. There are several large, irregular orange-brown stains on the paper, particularly in the middle and lower sections. The text is oriented vertically, reading from top to bottom. The characters are somewhat stylized and difficult to decipher without a key, but they appear to be a form of early modern European script.

Ստորոս. Լ:

ԱՅՐՈՐՈՋ ԴԱՅ'ԻՒՈՐ

Հուրդ օ ամուգարչտաց 'ի Հանապար

Տի մեղաւորաց ոչ եկաց. և յա
Թուս ժամտից ոչ նստաւ:

Բ. Եւ յօրէնս Տ^ն ե^ն կամք նորա.
և յօրէնս նորա խորհեացի նա՛ ՚ի
տունէ և ՚ի գիշերի. և եղիցի նա
որպէս ծառ. որ տնկեալ է ՚ի
գնացս Զուրց:

Որ զպտուղ եւր ՚ի ժամու տացէ՛
և տերև նորա մի թափեացի. և զամ
զորինչ արացէ, յաջողեացի նմա:

Ոչ այսպէս ե^ն ամպարիշտք և ոչ
այսպէս. այլ որպէս զփոշի, զոր
հոսէ հողմ ելլի՛ երեսաց երկրի:

Մ անն այսորեկ ոչ յարիցեն ամպա
րիշտք ՚ի դատատանն, և ոչ մեղա
որք ՚ի խորհուրդս արդարոց:

Քանզի, ճանաչէ Տ^ր զճանա
պարհս արդարոց. ճանտպարհք
ամպարշտաց կորիցեն:

Տ ունի. 6:

Ընդի. նազիւր է հեքրայեցոց երկուսիւս ա
ստ ընդ մի համար են: Ը:

Ս նդէր խառնիւցան հեթանոսք.
և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի
անտիս: Զ անն

Յանդ-իմանեղեն թագաւորք երկ
 ըի. և իշխանք ժողովեցան իմիա
 սին. վս Տն, և վս օժեւոյ նորա:
 Խզեսցուք զկապանս նոցա. և ըն
 կեսցուք ՚իմէնջ զլուծ նոցա:

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի
 զնօրօք. և Տն որհամարհեսցէ զնս:
 Յայնժամ՝ խօսեսցի ընդ նոսա
 բարկութիւնով, և սրամտութիւ
 իւրով խռովեցուսցէ զնոսա:

Եւ կայցի թագաւոր ՚ի նմանէ իվե
 ըայ լերին սիօնի սրբոյ նորա. ՚ի
 պատմել զհրամանս Տն:

Տն ասաց ջես, որդի իմ ես դու.
 և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Խնդրեալ յինէն, և տաց քեզ զհե
 թանոսս ՚ի ժաւանգութիւն. և
 իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն
 ծագս երկրի:

Հովոճեսցես զնոսա դաւազանաւ
 երկաթեաւ. և որից զանօթ բրտի
 փշրեսցես զնոսա:

Մոր՝ թագաւորք, զայս ՚ի միա
 առէք. և խրատեցարուք ամենե
 քեան, ոյք դառաիք զերկիր:

Օ աւայեցեք Տեառն երկիւղեւ
 և ցնծացեք առաջի նր դողութիւնս :
 Տնկալաբուք զկրտսն նորա, զի մի
 բարկացի ՏՄ. և կորնչեցեք 'ե ճա
 նապարհացն արդարութե :

Ի ժամանակի, յորժամ բորբոքե
 յի բարկութիւն նր :

Երանի ամենեցուն ոյք յուսա
 ցեալք են 'ե ՏՄ :

Տորտ. 14 :

Սաղմոս Դաւիթի Ի ժամանակի զի փա
 ճարեալ էր յերեսաց աբիսարցոց ոյ
 դոց ի-րոյ : Գ :

ՏՄ զի բազումք եղեն նեղեք
 իմ. և բազումք յարեան 'իսկե
 րայ իմ :

Բազումք ասեին զանձնի իմմէ .
 Թէ չիք փրկութիւն սորա առ
 Բսառւած նր :

Եւ զու ՏՄ օգնական իմ ես .
 փառք իմ, և բարձրացուցեց
 Կէկոյ իմոյ :

Չայնիւ ինձի ես առ ՏՄ կարդա
 յի. և լռաւ ինձ 'ի լեռնի սրբոյ
 Ես :

Եւս ննջեցի և 'ի բուն եղէ . զար
Թեայ' և ՏՐ ընդ աւսող իմ էր :

Ո՛չ երկեայց ես 'ի բերուց զօրաց
նոցա . ոյք շուք ջանակի պատեալ
պաշարեալ պահեին զիս :

Եւ ըն ՏՐ և փրկեալ զիս ՄԾ իմ .
զի գու հարեր զամենեւեան . ոյք
էին ընդ իս ԹշնամուԹք 'ի տա
բապարտուց . և զատումունս մեղաւ
որաց փշրեսցես :

Տես փրկութի , 'իվերայ ժողովք
դեան . քոյ օրհնութիւն քո :

Տօնդ . 9 :

Դ խառնած ընդ օրհնութիւն :

Սաղես Դ աւերի . Դ :

Կարդաւ իմում լուաւ ինձ
ՄԾ ըստ արդարութի . 'ի նե
ղութեան ինձ անդորր արա
բեր . ողորմեաց ինձ , և լուր արօ
թից իմոց :

Որդիք մարդկան' մինչև յերէք
խատասերոյք . ընդէք սիրէք զնան
րութի' և ինդրէք զպաութիւն :

Օ ա

Նաներուք՝ զի սքանչելիս արար
 Տ՛ր սրբոյ իւրում. և Տ՛ր լուհից
 ինձ, 'ի կարդալ իմում առ նա:
 Բարկանայք և մի մեղանչէք. զոր
 ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր. յանկո
 ղինս ձեր զղջացարուք:

Սատուցէք զսատարադ արդա
 րութե. և յուսացարուք 'ի Տ՛ր:
 Բազումք ասէին, թէ ո՛րցուցցէ
 մեզ զբարութի Տ՛ն. նշանեցաւ
 առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր
 յուրախութիւն սրտից մերոց:

'Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ և ձի
 թոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա:
 Խաղաղութե յայս և 'ի սոյն նըն
 ջեսցուք և զարթիցուք. զի դու
 Տ՛ր միայն առանձին յուսով քով
 բնակեցուցեր զմեզ:

Տոհի. 9:

'Ի հարարած վան խառնագաւորին:

Սաղմոս 'Ի աւելի. Լ:

Բանից իմոց ունկնդիր Տ՛ր. և
 'ի միտ առ զաղաղակ իմ:

'Ե այեաց 'ի ձայն աղօթից իմոց.
 Թա

Թագաւոր իմ և Մատնած իմ:
 Եւ զքեզ աղաչեմ ՏՐ՝ ընդ ա-
 ռաւօտս լռելիցես ձայնի իմում:
 ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց:
 յանդ-իման լինել առ քեզ:

Ո՛ր թէ դու ՄՃ կամիս զանօրէնաւ
 թիւն. և ո՛չ բնակին առ քեզ չարք.
 և անօրէնք մի՛ բնակեացին առաջի
 աչաց քոց:

Լսեցեր զայնօսիկ, ոյք գործեն
 զանօրէնութիւն, կորուսանես զա-
 մենեսեան, ոյք խօսին զսուտ:

Օ այր արիւնասեղ և զնենգաւոր,
 պիղծ առնես դու ՏՐ. այլ ես՝ լը
 բազում ողորմութե քում, մտից
 ՚ի տուն քո. և երկրպագից ՚ի տա-
 ճար նք քո երկիւղիւ քով:

ՏՐ առաջնորդեա՛ն ինձ յարդարու-
 թե քում. վնձ թշնամեաց իմոց. և
 ուղիւ արա՛ առաջի իմ զճանա-
 պարհս քո:

Օ ի ո՛չ գոյ ՚ի բերանս նց Չչմար-
 տութիւն, և սիրոք նոցա նան-
 բեալք են:

Որպէս գերեզման բաց է կոկորդ-
 նոցա

նոցա. և լեզուօք իւրեանց նեն
դաւորք եղեն:

Դատեա՛ զնոսա ՄԺ՛ զի անկցին
'ի խորհրդոց իւրեանց. քի բազում
ամպարչաութե՛ն նոցա մերժեա զնո
սա. զի դաւնացուցին զքեզ:

Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յու
սացեալք են 'ի քեզ. յաւնն զրն
ծատցին. և բնակեցին դու 'ի նս:

Պարծեցցին 'ի քեզ սիրելիք ա
նունն քոյ. զի օրհնեցես դու
զարդարն. ՏԻ՛ որպէս զինու հա
ճութիք քով պսակեցեր զմեզ:

Տա՛նի. 13:

Դ չարարած ընդ օրհնութեան զան
ութեորդացն: Սաղտոս դաւի. Օ:

ՏԻ՛ մի սրտմտութիք քով յանդի
մաներ զիս. և մի բարկութիք
քով խրատեր զիս:

Ողորմեաց ինձ ՏԻ՛ զի հեւանդ
եմ ես. բժշկեա՛ զանձնս իմ, զի
խուռլեցան ոսկերք իմ:

Ընձնս իմ յոյժ խուռլեցաւ. և
դու ՏԻ՛ միջև յերբ:

Դարձ

Դ արձ ՏԻ, և վերկեան զանճն իմ.
 կեցն՝ զիս ՏԻ, ըստ որորմութեան
 բուս:

Օ ի նչոր է, որ ՚ի մահու յերէ
 զքեզ. կամ ՚ի դժոխս խոստովան
 առնիցի առ քեզ:

Ս աստակեցայ ես ՚ի հեծութեան
 իմում. լուսնից զմմ գիշեր զմա
 հինն իմ. և արտասուէօք իմօք
 զանկողնս իմ թացից:

Խ առովեցաւ ՚ի սրտմտութեան ան
 իմ. և մաշեցայ ես, ՚ի վերայ ամե
 նից թշնամեաց իմոց:

Ի բացկացէք յիննն ամենեքեան,
 ոյք գործէք զանօրէնութիւն:

Դ ուա ՏԻ ձայնի լալոյ իմոյ՝ լու
 աւ ՏԻ աղօթից իմոց. և ՏԻ
 զինդրուածս իմ ընկալաւ:

Մ մաշեցան, և խռովեցան յոյժ
 ամենեքեան թշնամիք իմ. գարձ
 ցին յետս, և ամաշեցան յոյժ
 վաղվաղակի՝ և խռովեցան:

Սաղմոս Դ. ա. Լի. Կոր առաջ ՏՆ զանն
բանից Կոստանց որդւոց յեկեաց: Լ. 2

ՏՐ ԼԺ ԽՄ 'ի բեզ յուսացայ,
փրկեա զիս. և յամենից
հալած չաց իմոց ապրեցս
զիս:

Դուցն էրբէք յախշտակիցէ որս
առիւծ զանձն իմ. ոչոր կցէ՛ որ
փրկիցէ. և ոչ այն, որ ապրեցու
ցանիցէ:

ՏՐ ԼԺ ԽՄ, Թէ արարի զայս. և
Թէ կցեն անօրէնու թիւնք 'ի
ձեռս իմ:

Թէ հատուցի էրբէք այնոցիկ, ոյք
հատուցին ինձ զչար. անկեայց և
ես 'ի Թշնամեաց իմոց ընդունայս:
հալած եօցէ ապա Թշնամին զանձն
իմ. հասցէ, և կոխեացէ յերկիր
զկեանս իմ. և զփառս իմ 'ի հող
բնակեցուցէ:

Լ. րե ՏՐ բարկութեամբք բով. և
բարձր լեր 'ի սպառել Թշնամեաց
իմոց:

Օտր թի՛ր ՏՐ ԼԺ ԽՄ իմ. 'ի հրա
մահս

մանս քո, զոր պատուհերեցեր. և
ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղև
ցին զքե :

Մ սոյսորիկ 'ի բարձունս դարձ
Տ՛՛ք. և Տ՛՛ք դատէ զժողովուրդս
իւր :

Դատարա ինձ Տ՛՛ք ըստ արդա
րութեան իմում. և ըստ ամբժու
թեան իմում, որ յիս :

Կատարեսցին չարիք 'իվ՛ր մեղաւո
րաց' և յաջողեսցես դու արդարոյ :

Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս,
Լ' ծ արդար յիրաւ է ինձ օգնու
թի յ՛. յ. որ ապրեցուցանէ զոյ

նոսիկ, ոյք ուղիղք են սրտիւք :
Ը՛՛ճ, դատաւոր արդար, հզօր և
երկայնամիտ. որ ոչ աճէ զբար
կութի իւր զօրհանապաղ :

Բ' պա՛թէ, ոչ դառնայք առ նա .
զսուր իւր սրեալ է' և զաղեղն իւր
լարեալ. և 'ի նմա է պատրաստեալ
զանօթս մահու. և զնետս իւր այ

րեցելովք է գործեալ :
Բ' հաւասնիկ երկնեաց զանօրէնու
թի. յղացաւ զզաւս և ծնաւ զանի
բաւութիւն :

Գուբն

Գառ բն՝ զոր փորեաց և արեղեաց.
 'ի նոյն անկ զի 'ի խորխորան, զորև
 գործեաց:

Գարձցին ցաւք 'ի գլուխ նորա.
 և 'ի վերայ գագաթան նորա անօրէ
 նութիւնք իւր իջցին:

Խոտաովան եղէց Տն ըստ արդա
 բութե նորա. և սաղմոս ասացից
 անուն Տն բարձրելոյ:

Տաւր. 18:

Ի խորայրած ի վերայ հնչանացն: Սաղ
 մոս Ի աւթի. Բ:

ՏՄ ՏՄ մեր՝ զի պրանչելի է ա
 նունքո, յամ երկրի:

Համբարձաւ մեծ վայելչութիւն
 քո 'ի վերոյ քան զերկինս. 'ի բե
 րանոց մանկանց տղայոց ստնդեաց
 հաստատեցեր զօրհնութիւն:

Սասն թշնամեաց քոյ ՏՄ. զի
 եղծցի թշնամին և հախաւահորդն:
 Տեօից զերկինս, և զգործս մա
 տանց քոյ. զլուսին և զաստեղս՝
 զորս դու հաստատեցեր:

Ո՛վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա.
 1 ւն կամ

կամ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ
արասցես դու նմա :

Փ որբ ինչ խոնարհ արարեր զնա
քանզի հրեշտակս քո. փառօք և
պատուով պսակեցեր զնա. և կա
ցուցեր զնա՝ իսկերայ ամենից ձե
ռակերտաց քոց :

Օ Թմ ինչ հնազանդ արարեր ՚ի
նեքքոյ ոտից նորա՝ զխաչն՝ և զար
ջառ՝ և զամենայն ինչ :

Եւս և զերէվայրի՝ զթռչունս երկ
նից. և զձկունս ծովու. որք շք
ջին ընդ շաւիղս ծովու :

ՏՐ ՏՐ մեր. զի սքանչելի է ա
նուն քո յԹմ երկրի :

Տ ունի. 10 :

Ի կարասիք. զանս Գաղտնեացի որդաց.

Ս աղնոս Ի աւելի : Թ :

Քոհացայց զքէն ՏՐ բոլորով
սրտիւ իմով. պատմեցից զա
մենայն սքանչելիս քո :

Աւրախ եղէց՝ և ցնծացայց ՚ի բեզ.
սաղմոս ասացից անունն քում բարձ
րեալ :

2 ք

Ի

Վ դառնալ յետս թշնամեաց իմոց
տկարասցին. և կորիցեն յերեսաց
քոց :

Մըարեր զդատաստանս իմ. և զի
բաւունս, նստար յութոռ դատաւ
որ արդարու թեան :

Սաստեցեր 'ի հեթանոսս' և կո
րեաւ ամբարիչոն. զանուճանս նո
ցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտե
նից. և թշնամւոյն զէն պակասե
ցաւ մինչև իսպառ :

Օքաղաքս աւերեցեր. և կորեաւ
յիշատակ նոցա ազաղակաւ :

Մճ կայ' և մնայ յաւիտեան. պատ
րաստ արար զաթոռ իւր 'ի դա
տաստանի :

Ինքն դատէ զաշխարհս արդարու
թեամբ. և զժողովուրդս իւր
ուղղութեամբ :

Եղև ՏԻ ապաւէն տնանկի. օգնա
կան 'ի նեղութեան, 'ի դէպ ժա
մանակի :

Յուսասցին 'ի քեզ ամենեքեան'
ոյք գիտեն զանունքո. զի ոչ
թողցես զայնոսիկ. որք խնդրեն
զքեզ ՏԻ : Սաղ

Սաղմոս ասացէք Տ՛ն. որ բնա
կեալն է 'ի սիօն. պատմեցէք 'ե
հեթանոսս զգործս նորա:

Ի խնդրել զարիւն նոցա յիշեաց.
և ոչ մոռացաւ զաղաղակ տնանկաց:
Աղորմեաց ինձ Տ՛ր, և տես զխո
նարհու թի իմ 'ե թշնամեաց իմոց.
ո՞րբարձր արարեր զիս 'ե դրանց
մահու:

Արպէս պատմեցից զամ օրհնու
թիւնս քո 'ի դրունս դասեր սիօ
նի. ցնծացայց 'ե փրկութի քում:
Ի նկլան հեթանոսք յապսկանու
թեան իւրեանց՝ զոր արարին. և
որոգայթ՝ զոր թաքուցին աւցէ
զոտս նոցա:

Ճանաչի Տ՛ր առնել զդատաս
տանս իւր. և 'ի գործս ձեռաց
իւրեանց կապեացին մեղաւորք:
Ի արձցին մեղաւորք անդրին 'ի
դժոխս. և ամենայն հեթանոսք.
որք մոռացան զՄ՛ծ:

Օ ի ոչ խալառ մոռանայ Տ՛ր զաղ
քանն. և համբերութիւն անան
կաց մի կորիցէ խալառ:

Մ. ընդ ՏՐ՝ Լ մի զօրասցի մարդ •
 դատեսցին հեթանոսք առաջի քո :
 Կացո՛ ՏՐ՝ օրհնադիր 'ի վերայ նո
 ցա • ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ
 մարդ-իկ ք էն :

Րնդէր ՏՐ՝ կացեր 'ի հեռատա
 նէ • անտեսարարեր 'ի դէպ նեղու
 թեան ժամանակի :

Յամբարտուանիլ ամպարչտին այ
 ըն աղքատն • արդեւցին 'ի խոր
 հուրդս իւրեանց • զոր խորհեցան :
 Օ 'ի գովի մեղաւորն 'ի ցանկու
 թիւն անձին իւրոյ • որ զրկէն,
 նա գովի :

Քարկացոյց մեղաւորն զՄ. Ճ •
 ըստ բազում բարկութեան իւ
 ըում թէ՛ ոչ խնդրի :

Մէ է Մ. Ճ առաջի աչաց նորա •
 պիղծք էն ճանապարհք նորա յա
 մենայն ժամ :

Քարձեալ են իրաւունք յերեսաց
 նորա • 'ի վերայ ամենից թշնամեաց
 իւրոց տիրեսցէ :

Մասց 'ի սրտի իւրում, թէ՛ ոչ սա
 սանեցայց յազգէ յազգ առանց
 չարի :
 Մնի

Մնեծեք, և դառնուիք, և նեն
 գուիք լի է բերան նորա. 'ի ներք
 քոյ լեզուի նք ցաւք և վաստակք:
 Աստի դարանեալ է մեծամեծս
 'ի գաղանիս՝ սպանանել զամբիծն:
 Մէք նք 'ի տնանկս Հային՝ դարա
 նի 'ի գաղանիս. որպէս զաւիւծ
 'ի մորւոջ իւրում:

Դարանի յափշտակել զաղքսն. յա
 փակել զաղքան՝ և ձգել զնա:

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուցէ
 զնա. խոնարհեցի՝ և անկցի 'ի
 տիրել իւրում, 'ի վր տնանկաց:

Մասց 'ի սրտի իւրում թէ մոռա
 ցաւ Մծ. դարձոյց զերեսս իւր՝
 զի մի տեսցէ իսպառ:

Մրի Տք Մծ իմ. բարձր եղիցի
 ձեռն քո. և մի մոռնար զտնանկս:
 Իսկ ընդէր բարկացոյց անպա
 թիշան զՄծ. զի ասաց 'ի սրտի իւ
 րում թէ ոչ քննի:

Տեսանես դու զնա 'ի ցաւս. և 'ի
 սրտմտութի Հայիս. մատնել զնա
 'ի ձեռս քո. բեզ թողեալ է աղ
 քանս. և որբոյն դու ես օգնական:

Խորտակեացի բազուկ մեղաւորի՝
 և չարի. խնդրեացին մեղք նորա՝
 և նա մի գոցի:

ՏԲ Թագաւոր յաւիտեանս յաւի
 տենից. կորիցեն հեթանոսք յերկ
 րէ նորա:

Օ ցանկութիւն տնանկաց լուաւ
 ար, 'ի պատրաստութի սրտից նո
 ցա հայեցաւ ունկն քո:

Դատ առնել որքոյ և տնանկի՝ զն
 մի ևս յաւելցի մարդ. 'ի մեծաւ
 բանել իւրում 'ի վերայ երեսաց
 երկրի:

Տահր. 41:

Ի հարարած Սաղմոս Դաւիթի. Ժ:

ՏԵ յուսացայ. որպէս ասի
 ցէք ցանձն իմ. փոփոխեաց
 'ի յերինս որպէս ճնձղուկ:

Օ ի ահա մեղաւորք լարե
 ցին զաղիղունս իւրեանց. պատ
 րաստ արարին զնետս 'ի կապարձս
 ձգել ընդ խաւար այնոցիկ՝ ոյք
 ուղիղք են սրտիւք:

Օ ի

Օ ի զոր դու շնեցեր՝ նորա աւերեցին . իսկ արդարն զի՛ արար :

Տ՛ր՝ ի տաճար սուրբ իւրում . Տ՛ր յերկինս յաթուռ իւրում :

Եւ չք նորա ՚ի տնանկս հային՝ արտեանուէք նորա քննեն զբրդիս մարդկան :

Տ՛ր քննէ զարդարն և զամպարիշտն . որ սիրէ զվեղս , ատեայ զանձն իւր :

Տեղասցի ՚իվ՛ր մեղաւորաց որոգայթ՝ հուր՝ և ծծումբ . այս մորիկ բաժին բաժակի նց :

Երդար է Տ՛ր և զարդարութիւն սիրէ . և զուղղութիւն տեսանեն երեսք նորա :

Տոնի . 8 :

Ի կարարած իվերաց ունեբորդացն . սառ մոս դաւնի . Վ՛ր :

Եւ պրեցո զիս Տ՛ր զինուճաղեցաւ սք . նուճեցան ճշմարտութիւք յորդւոց մարդկանէ :

Ի նանիր խօսեցաւ սյր ընդ ընկերի իւրում . շրթամբք նենգաւորօք ՚ի սրտէ ՚ի սիրտ խօսեցաւ :

Սատակէ Տ՛ր զձմ շրթունս նեն
դաւորս. և զլեզուս մեծաբանս :
Ս. ք. ասացին զլեզուս մեր մեծս
արասցուք. շրթունք մեր առ մեղ
են, և արդ՝ մեր ուլ է Տ՛ր :

Ս ՚ս տառապանաց աղքատին՝ և
հեծութե տնանկին. այժմ յա
րեայց, ասէ Տ՛ր. եդից զփրկու
թի իմ. և համարձակեցայց ՚ի նս :
Բանք Տ՛ն են բանք սք՝ որս զար
ծաթ. ընարեալ և փորձեալ յերկ
րէ. սրբեալ և սպարդեալ եօթնպա
տիկ ՚ի հողոյ :

Դու Տ՛ր պահեսցես զմեզ. և ապ
րեցուցես զմեզ յաղգէ յայսմա
նէ մինչև յաւիտեան :

Շ ուրջանակի անպարիշք շրջին.
ըստ բարձրութե քում մեծս ա
րասցես դու զորդիս մարդկան :

Տ ասնի. 9 :

Դ. հարարած սաղնոս դասէի : Ե. Բ. :

Ս ՚ինչև յերբ Տ՛ր՝ մոռանաս զիս
իսպառ. մինչև յերբ դարձու
ցանես զերեսս քո յինէն :

Ս ՚ին

Մինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս
 յանձն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ
 զաւուրս :

Մինչև ցերբ բարձրանայ թշնա
 մին 'իկերայ իմ. նայեաց և լուր
 ինձ ՏՔ ՂԺ իմ :

Եւ յս տուր ՏՔ աչաց իմոց. զի մի
 երբեք ննջեցից 'ի մահ :

Մի ասացէ թշնամին. թէ յաղ
 թեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցրն
 ծասցեն, թէ ես սասանեցայց :

Եւ յողորմութիս քո ՏՔ յուսա
 ցայ. ցնծացաւ սիրտ իմ 'ի փրկու
 թեան քում. օրհնեցից շՏՔ
 զբարերարդ իմ :

Տոհմ. 6 :

Ի կանաքած սաղմոս քաւի : ԺԳ :

Եւ սաց անզգամն 'ի սրտի իւրում.
 թէ ոչ գոյ ՂԺ :

Եւ պահանեցան և պղծեցան յանօ
 ընուութեան իւրեանց. և ոչոք է'
 որ առնէ զբարի :

ՏՔ յերկնից նայեցաւ յամ որդիս
 մարդկան. տեսանել թէ իցէ ոք
 իմաս

իմաստուն. որ խնդրիցէ զՎՃ:
 Վմենեքեան խոտորեցան 'ի միասին'
 և անպիտանացան:

Ոչք է' որ առնէ զբարի. և ոչոր
 է' մինչև 'ի մի:

* Որ երեզման բայ է կոկորդ նց.
 լեղճօք իւրեանց նենգաւորք ե
 ղեն. թոյնք իժից 'ի ներքոյ շք
 թանց նոցա. որոց բերանք անի
 ծիւք և դառնութիւն լիք են: Ե
 բազք են ոտք նոցա հեղուլ զա
 թիւն. բեկումն և թշուառութի
 'ի ճանապարհս նոցա. և զճանա
 պարհն խաղաղութե ոչ ծանեան.
 ոչ է երկիւղ Վտուծոյ առաջի
 աչաց նոցա:

Ոյ ոչ ծանիցեն ամենեքեան. ոյք
 գործեն զանօրէնութիւն:

Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ որ
 պէս կերակուր հացի. և առ ՏԹ
 ոչ կարդացին:

Վնդ երկիցեն զերկիւղ ուր ոչ
 կիցէ երկիւղ. զի ՏԹ է յազգս ար
 դարոց:

Օ խորհուրդ աղքատին յամօթ
 արա

արարին. զի ՏՐ է յոյս նորա :
 Ուտացէ 'ի սիօնէ զփրկութիւնս
 իշի. 'ի դարձուցանել ՏՆ զգերուն
 թիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցըն
 ծացէ յակօբ' և ուրախ եղիցի
 իսրայէլ :

Տ աւն. 10 :

Ս աղոս Դ ա-նի. Ժ Դ.

Տ

ով կացցէ 'ի խորանի
 բում. կամ ով բնակեացի
 'ի լեառն սուրբ բո :

Որ գնայ անբիծ' գործէ զարդա
 բութիւն. խոսի զճշմարտութիւն
 'ի սրտի իւրում :

Որ ոչ նենգաւ րեաց լեզունա իւ
 բով. և չար ընկերի իւրում ոչ
 արար :

'Վախատինս 'ի մերձաւորաց ոչ առ
 նու. արհամարհեաց է առաջի նա
 բա չարագործն :

Օ երկիւղածս ՏՆ փառաւորս
 առնի. որ երդնու ընկերի իւրում
 և ոչ ստի :

Օ աղ

Օ արժաթ եւր 'ի վարձու ոչ տայ .
 և կաշառս 'ի վերայ իրաւանց ոչ
 առնու, որ զայս արասցէ . նա մի
 սասանեսցի յաւիտեան :

Տ^ո-նէ. 9 :

Լ^ւ բնանափեր Գաւ-նի : Ժ. Ե. :

Պ ասեա՛ զիս Լ^ւ Ժ. զի ես 'ի քեզ
 յուսացայ . ասացի Տ^ն Տ^թ
 իմ ես դու . և բարիք իմ չէն
 քեզ ինչ պիտոյ :

Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քում .
 սքանչելի արարեր զամենայն կամս
 իմ 'ի նոսա :

Յաճախեսցին հիւանդութեւնք
 նոցա . յետ այսորիկ ապայ վաղձա
 ղեսցին :

Ո՛չ ժողովեցայց 'ի ժողովս նոցա
 արեանց . և ոչ յիշեցից զանունս
 նոցա 'ի շրթունս իմ :

Տ^թ բաժին ժառանգութե իմոյ .
 և բաժակի իմոյ . դու ես, որ այս
 ընն դարձուցանես զժառանգու
 թիւն իմ յիս :

Ս իճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս
 և

և ժառանգութիւն իմ հաճոյ ե-
ղև ինձ:

() Ըհնէցից զՏՐ՝ որ իմաստուն
արար զԻս. մինչ զի 'ի դիշերի ևս
խրատեցին զիս երիկամունք իմ:

Յառաջագոյն տեսանէի զՏՐ ա-
ռաջի իմ յամ ժամ. զի է ընդ
աջմէ իմմէ. մի ստանեցայց:

Մ օ այտորիկ ուրախեղև սիրտ իմ.
և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մար
մին իմ բնակեցի յուսով:

Օ ի ոչ թողցես զանձն իմ 'ի
դժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քում.
տեսանել զտպականութիւն:

Յուցցես ինձ զճանապարհս կե-
նաց. լցուցես զիս ուրախութե
երեսաց քոյ 'ի քաղցրութենէ վոյ
եւ լցութե աջոյ քոյ մինչև իսպառ:

Տ Ի Կ. 11:

Լ ջօնէ Դ աս-Լի. Դ. Օ:

Ս ուր ՏՐ արդարութեան. և
անայեաց 'ի խնդրունձս իմ.
ունին դիր աղօթից իմոց. զի ոչ
չթամբք նենդաւորօք:

Երեսաց քոց իրաւունք ինձ ել
ցեն. և աչք իմ տեսցեն զուղ
զութիւնս :

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր
'ի գիշերն. փորձեցեր զիս՝ և ոչ
գտաւ յիս անիրաւութիւնս :

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս
որդւոց մարդկան. վասն բանից
շրթանց քոց ես պահեցից զճանա
պարհս խիստս :

Հաստատեա՛ զշաւիղս իմ՝ 'ի ճա
նապարհի քում. զի մի՛ գայթաղ
ղեսցին գնացք իմ :

Ես առ քեզ Տ՛ր կարգացի՛ զի
լուար ինձ Մ՛ծ. խոնարհեցո առ
իս զունկն քո, և լուր բանից իմոց :
Սքանչելի արարեր զողորմութիւ
քո. ո՛ վրկես զայնոսիկ, ոյք յուսա
ցեալք են՝ 'ի քեզ՝ յայնցանէ, ոյք
հակառակ կան աջոյ քոյ :

Պահեա՛ զիս որպէս բիր ալան.
Ընդ հովանեաւ թևոց քոց ծած
կեսցես զիս յերեսաց ամպարչտաց.
ոյք տառապեցուցին զիս :

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին.
և՛ի

և 'ի Ճարպս իւրեանց արգելին . և
բերանք նոցա խօսեցան զամբար
տաւանութիւն :

Մերժեցին զիս , և այժմ դար
ձեալ պատեցան զինև . ուշեղին
խոնարհեցուցանել զիս յերկիր :

Համարեցան ինձ որպէս առիւծ
զի պատրաստի յորս . և ունի կորիւն
առիւծու , զի նստի դարանեալ :

Ըրի՛ Տ՛ր՛ Ժամանեա նոցա . և խա
փանեա զնոսա . փրկեա՛ զանձն
եմ յամպարչտաց . 'ի սրոյ՛ և 'ի ձե
ռանէ՛ թշնամոյն :

Տ՛ր՛ կորո զնոսա յերկրէ . բաժա
նեա , և խափանեա զնոսա 'ի կեանս
իւրեանց :

Պաղտնեօք քովք լցան որովայնք
նոցա . յագեցան կերակրովք , և
թողին զմնացունաժս տղայոց իւ
րեանց :

Իս արդարութեամբ երևեցայց
երեսաց քոց . յագեցայց յերևիլ
փառաց քոց :

Ի հարարած ի վերայ պատերազմոյ նահա
 րակին. ծառայչին ՏՆ քառնի: զոր ի
 սեղան ընդ ՏՆ շխանս օրհնաւ. յա
 սար յորում փրկեաց շնո ՏԹ ի ինաց
 անկեայն թշնամեաց: եւ ի ինաց սասան
 զայ. եւ ասէ: Ժ. Լ.:

Իրեցից զքեզ ՏԹ զօրու
 թիւն իմ. ՏԹ հաստատից
 իմ. ապաւեն իմ. և փր
 կից իմ:

ԸՃ օգնական իմ, և ես յուսամ ՚ի
 նա. ապաւեն իմ, եղջիւր փրկու
 թե իմոյ՝ ընդունող իմ է:

Օրհնելով կարդացից առ ՏԹ. և
 ՚ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շ ուրջ եղեն զինս երկունք մա
 հու. և ուղիք անօրհնութեան
 խռովեցուցին զիս:

Ո իշտք դժօխոց պուշարեցին
 զիս. և ժամանեցին ինձ որո
 գայթք մահու:

Ի նեղութե իմում ես առ ՏԹ
 կարդացի՝ և առ ԸՃ աղաղակեցի:
 Լ ուաւ ինձ ՚ի տաճարէ սրբոյ իւր

մէ Ճայնի աղօթից իմոց . և ալա
ղակ իմ առաջի նորա . մտցէ յա
կանջս նորա :

Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հի
մունք լերանց սասանեցան , և խռո
վեցան . զի բարկացաւ 'ի վերայ նո
ցա Մատուած :

Եւ ճուխ 'ի բարկութի նորա . և
հուր յերեսաց նր բորբոքեցաւ . և
փայլատակունք հատան 'ի նմանէ :
Խոնարհեցոյց զերկինս՝ և եջ . և
մէգ 'ի ներքոյ ոտից նորա :

Եւ 'ի բրօբէս՝ և թռեաւ . սլա
ցաւ նա 'ի թևս հողմոց :

Եւ 'դ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր .
և շուրջ զնովաւ են յարկք իւր . և
խաւարային ջուրք մինչև յամպս
օդոց :

Ի փայլատակել նորա առաջի նո
ցա՝ ամպք անցուցին զկարկուտ՝
և զկայծակունս հուր :

Որոտաց Տր յերկնից . և բարձ
րեալն ետ զճայն իւր 'ի կարկուտ՝
և 'ի կայծակունս հուր :

Եւ աքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց

զնս. յաճախեաց զփայլատակունս
 Իւր և խառովեցոյց զնոսա :

Երևեցան աղբիւրք ջուրց. և
 յայտնեցան հիմունք աշխարհի :

Ի սաստի քումմէ Տթ. և 'ի շնջել
 հողւոյ բարկութեան քոյ :

Առաքեաց 'ի բարձանց' և ընկա
 լաւ զիս. ընկալաւ զիս 'ի ջուրց
 բազմաց :

Փրկեա՛ զիս Տթ 'ի թշնամեաց Է
 մոց հզօրաց և յատելեաց իմոց. զի
 հզօրք եղեն քան զիս :

Եամանեցին ինձ յաւուրք չարչա
 րանաց իմոց. եղև Տթ հզօրիչ իմ.
 և էհան զիս յանդորր. փրկեաց
 զիս Տթ, զի կամեցաւ զիս :

Հատուցի ինձ Տթ ըստ արդա
 բութե՛ իմում. ըստ ամբժութե
 իմում հատուցի ինձ :

Ես պահեցի զճանապարհս Տճ.
 և ոչ ամպարչտեցայ Ո՛յ իմմէ :

Ամենայն իրաւունք նորա, առաջի
 իմ են. և զարդարութիւն Իւր ոչ
 իբացեայ արար յինէն :

Եղէ և ես անբիժ ընդ նմա. և
 զգու

զգուշացայ յանօրէնութիւնս իմմէ :
 Տառուցե ինձ Տ՛ր ըստ արդարու
 թեան իմում . ըստ սրբութեան
 ձեռաց իմոց առաջի աչաց իւրոց :
 Ի՛նդ սրբոյն սուրբ եղիցիս . ընդ
 առն ամբժի ամբիծ եղիցիս . ընդ
 ընտրեալն ընտրեալ եղիցիս . և
 ընդ թիւրոյն թիւրեացիս :

Դու զժողովուրդս խոնարհս կե
 ցուցանես . և զաչս ամպարտաւա
 նից դու խոնարհեցուցանես :

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ .
 Տ՛ր Լ՛ծ իմ լոյս արա ինձ՝ ի խաւ
 արի :

Ք. և փրկեցայց՝ ի փորձութենէ .
 Լ՛ստուծով իմով անցից ընդ պա
 րիսպս :

Լ՛ծ իմ անբիծք են ճանապարհք
 նորա . և բանք Տ՛ն ընտրեալք են .
 և ապաւեն ամենեցուն . ոյք յու
 սան՝ ի նա :

Ս ՛ս զի ով է Լ՛ծ բաց ՚ի Տէ . կամ
 ով է Լ՛ծ . բաց յԼ՛յ մերմէ :
 Լ՛ծ որ զգեցուցեր ինձ զզօրու
 թիւն . և եղիք յամբժութե զճա
 նապարհս իմ :

Հաստատեցեր զոտս իմ որպէս
զեղջերու՛ն. և ՚ի վերայ բարձանց
կացուցեր զիս:

Ուսուցեր զձեռս իմ ՚ի պատե
րազմ. և արարեր զբազուկ իմ ոսկ
զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ ըզ
պաշտպանութի փրկութե քոյ:

Եւ զքո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո
կանգկնեաց զիս իսպառ. և խրատ
քո ուսուցէ զիս:

Ի նդ արձակեցեր զգնացս իմ ՚ի
ստորէ իմնէ. և ոչ տկարացան շա
ւիղք իմ:

Հալածեցից զթշնամիսն իմ, և
հասից նոցա. և ոչ դարձայց ՚ի նո
ցանէ մինչև սպառեցից զնոսա:

Եւ զեցից զնոսա, և մի կարացեն
կեալ. և անկցին ՚ի ներքոյ ոտից
իմոց:

Օ գեցուցեր ինձ զօրութիւն ՚ի
պատերազմի. և զյարուցեալսն ՚ի
վր իմ, ներքոյ իմ արարեր:

Օ թշնամիսն իմ հալածականս
արարեր. և զատելիսն իմ սառա
կեցեր:

Մ. զաղակեցին. և ոչոր էր՝ որ փռը
կէր զնոսա. կարդացին առ ՏՐ.
և ոչ լուճաւ նոցա:

Մ. անրեցից զնոսա որպէս փոշի
առաջի հողմոյ. և որպէս կաւ գռե
հաց կոխեցից զնոսա:

Փրկեացէ զիս ՏՐ՝ ի հակառակու
թենէ ժողովրդոց. և կացուացէ
զիս գլուխ հեթանոսաց:

Ժ. ողովուդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծա
ռայեաց ինձ. և ՚ի լուր ականջաց
լուճաւ ինձ:

Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որ
դիք օտարաց մաշեցան. և կաղա
ցան ՚ի շաւղաց եւրեանց:

Կենդանի է ՏՐ՝ և օրհնեալ է Մ.
տունձ. և բարձր եղիցի Մ. տուն
աժ փրկութեան իմոյ:

Ըճ է՝ որ խնդրէ զվրէժ իմ. և
հնազանդ առնէ զժողովուրդս
ընդ ինև:

Փրկեց իմ ՚ի թշնամեաց իմոց բար
կացողաց. յայնցանէ՝ որք յարու
ցեալք են ՚ի վր իմ. բարձր արա
րէք զիս՝ և յառնէ անխաւէ փրկե
ցէր զիս:

Ս. ամն

Մասն այսորիկ խոստովան եղէց
քեզ 'ի հեթանոսս. և անուան
քում սաղմոս ասացից:

Մեծ արարեր զփրկութիւն թա
գաւորի նորա. առնել զողորմու
թիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի.
և ընդ զաւակի նորա յազգէ մին
չև յազգ:

Տոնի. 51:

Օրհնութիւն Մօսէսի եւ որդւոցն իւ
րայելի: Եւ լից: Ժ. Ե:

Օրհնեսցուք զՏՐ՝ զի փա
ռօք է փառաւորեալ:
Օ հեծեալս և զերիվարս
ընկէց 'ի ծով. օղնական
և ընդունօղ իմ ՏՐ՝ և եղև ինձ
'ի փրկութիւն:

Մա է իմ ՐՃ՝ և փառաւոր առ
նեմ զսա՛. Մստուած հօր իմոյ և
բարձր արարից զսա՛:

ՏՐ խորասկէ զպատերազմունս և
ՏՐ է անուն նորա:

Օ ընտիրս արանց՝ և զընտիրս
այլս

սպառազինաց. զկառս և զերե
վարս՝ և զամենայն զօրութիս փա
րաւօնի ընկէց 'ի ծով:

Սով ծածկեաց զնոսա. ընկլան
յանդունդս խորոց եբրե զվէմս:

Բ. շ. քո Տ՛ր՝ փառաւորեալէ զօ
րութիք եւրով. և աջ քո Տ՛ր խոր
տակեաց զթշնամիս քո:

Եւ մեծութիք փառաց քոց մանրե
ցեր զհակառակորդս քո. առաքե
ցեր զբարկութիւն սրամտութե
քոյ. և եկեր զնոսա ոմ զեղէգն:

Հողւով զօրութե սրամտութե
քոյ. պատառեցան ջուրք. դիզան
կացին ոմ պարիսպ քարեայ ջուրք
ծովուն. և պաղեցան դիզան ալիք
ջուրցն 'ի մէջ ծովուն:

Բաց թշնամին. ասե, հալածե
ցից՝ հասից և հարից. բաժանեցից
զաւարն՝ և լցուցից 'ի նոցանէ
զանձն իմ:

Դ սուր իմ արկից զնոսա. տիրես
ցէ, և բարձրացի 'ի վերայ նոցա
աջ իմ:

Բ. առքեցեր զհողմն քո. և ծած
կեաց

կեաց զնս ծով. ընկղմեցան, և իջին
 ուղ կապար՝ ՚ի ջուրս սաստիկս:

Ո՞ւմանի քեզ յԱ՞ծս ՏԻ՞. կամ
 ով նմանիցի քեզ փառաւորեալդ
 ՚ի սուրբս:

Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առ
 նես զնշանս և զարճեստս. ձգե
 ցեր զձեռն քո. և էկուլ զնսսա
 երկիր:

Մաշնորդեցեր արդարութիւն
 ժողովրդեան քոյ՝ այսմ, զոր փրկ
 կեցեր:

Միթարեցեր զօրութիւն քով ՚ի բա
 նակետղ սրբութեան քոյ. լոճանս
 ազգք՝ և բարկացան. և երկունք
 կաշան զբնակիչս փղշտացւոց:

Յայնժամ փութացան դատա
 ւորք եդօմայ. և իշխանք մօլաբա
 ցւոց:

Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան.
 ամ բնակիչք քանանացւոց:

Մնկցի ՚իվերայ նոցա ահ և դո
 ղումն. և ՚ի զօրութենէ բաղկի քոյ
 քարասցին:

Սնչե անցցէ ժողովուրդ քո
 ալ

ՏՐ. մինչև անցցի ժողովուրդ
քո, այս, զոր ստացար :

Տարեալ անկեցցես զնոսա 'ի լերին
ժառանգութեան քոյ. 'ի պարաս
տութիւն բնակութեան ժառան
գութեան քոյ :

Օ որ ստացար 'ի սկզբանի ՏՐ՝
ստացար սրբութիւն, և զոր պատ
րաստեցին ձեռք քո. ՏՐ թագա
ւոր յաւիտեանս յաւիտենից, և ևս :

Օ 'ի եմուտ փարաւոն՝ կառօք և
երկվարօք. և ընտիր սպառազն
նուք 'իմէջ ծովուն :

Եւ էա՞ծ 'ի վերայ նոց ՏՐ զջուրս
ծովուն. և որդիքն ինչ գնացին
ընդ ցամաք 'իմէջ ծովուն :

Տոհմ. 24.

Բ. ս է իմ Բ.ժ. և փառաւորաւ
նեմ զսա. Բ.ժ հօր իմոյ՝ և
բարձր արարից զսա : Մարդասէր
ՏՐ՝ բարեխօսութիւն սրբուհւոյ ա
նարատի մօր քոյ և կուսի. և վասն
խաչի քոյ պատուականի. ընկող
զաղաչանս մեր՝ և կեցն՝ զմեզ

Բ.ա

Քարոյ երանելին և իբրեւին :

Ս ասն ՚ի վերուստ խաղաղութե
և փրկութեան անձանց մե
րոց՝ զՏԵ՛ աղաչեսցուք :

Ս սլեւի լինելոյ ՏՆ՝ Մ. Ե ճայնե
աղանաց մերոց՝ զտ՛ր աղ :

Ս սքաւիչ և ներող լինելոյ Մ. Ե
՚ի վր՛ մեղաց մերոց՝ զտ՛ր :

Ս սթողոյ մեղ զամ՛ յանցանս
մեր՛, զկամայ և զակամայ՛ զտ՛ր :

Ս ս զի մի լէ խոսանս գաանիցիմք՛
յաւուրն պատասխանատւութե՛
զտ՛ր աղա :

Ս ասն հոգւոցն հանգուցելոց՛
որք՛ ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով
՚ի Ք. ս ննջեցին. զտ՛ր :

Եւ ևս՛ և վասն միաբանութեան
ճշմարտի և սրբոյ հաւատոյս մերոյ՛
զտ՛ր աղաչեսցուք :

Օ անձինս մեր՛ և զմիմեանս. ՏՆ
այ՛ ամենակալին յանձն արասցուք :

Ս զորմեաց մեզ ՏԵ՛ Մ. Ծ մեր՛ ըստ
մեծի ողորմութեան քում. ասա
ցուք ամենեքեան միաբանութե՛ :

ՏԵ՛ ողորմեա՛. Գ :

ՏԵ՛

ՏԻ տունընդեան՝ և գոյացուցիչ գե-
 շերոյ. որ արարեր զտիւն ՚ի
 զբօսանս բարեգործութեան, ՚ի
 փրկութիւն անձանց մերոց. և զգի-
 շեր ՚ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ
 բնութեան մերոյ: Իսկ այժմ զար-
 թուցեալ բացեր զբերանս մեր
 յօրհնաբանութիւն՝¹ ահաւոր և
 փառաւորեալ անունդ քում սրբ
 բոյ: Ինկալ և այժմ զաղաչանս
 մեր և յանողեան մեզ. ուղիղ հաւ-
 ատով և առաքինասէր գործոց վա-
 բուք, ՚ի նոյն պաշտօն քօ կանխել
 միշտ. և նովին կանօնիւս՝ անդա-
 դար փառաւորել՝ զհայր և զՍր-
 դի և զսուրբ հոգիդ: Ի՛յժմ, և
 միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից:

Իսաղաղութիւն ամենեցուն:

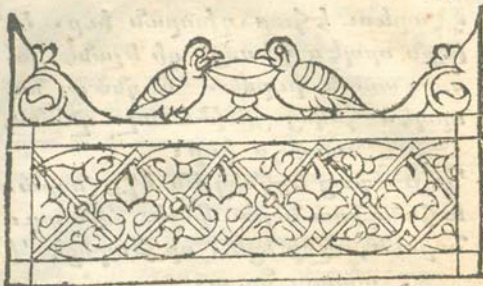
Օքեզ՝ որ յամենայնի գթած և
 մարդասէր Տրդ ես, աղաչեմք
 հանապաղ. զի զօրացուցես զմեզ
 օր ըստ օրի, կալ ՚ի կարգի կրօնաւ-
 որութեան մերում: Եւթեացն
 Տր՝ զբաղցր լուծ քօ, զոր եդիք
 ՚ի վերայ մեր՝ զի կարասցուք կալ ՚ի

պատուհիրանի քուամ. և զհաճոյանս
առնել առաջի քո յամենայն ժամ
'ի տունէ և 'ի գիշերի: Հրեշտակայ
կնս երգակցութեամբ զքեզ օրհ
նել. զքեզ գովել՝ գոհութիւնս և
փառս մատուցանել ամենազօր տէ
րութեանդ: Մ. յժամ, և միշտ, և
յաւիտեանս յաւիտենից:

Սաղմոսիւք և օրհնութիւնք և եր
գօք հոգևորօք. անդադար փա
ռաւորեմք՝ զհայր և զՍրբի և
զսբ հոգիդ: այժմ և:

Օրհնեալ Տրմեր՝ Զս Վս.
ամէն: հայր մեր՝ որ:

Ի հարաբարձ Սաղմու Դաս
Են: ԺԻ:

Ի ԿԻՒՆԻՔ ՊԸՏ

մեն զփառս Լ. Ե. և զա
րարածս ձեռաց նորա
պատմէ հաստատու թի:
Սը աւուր բղխէ զբան.
և գիշեր գիշերի ցուցա
նէ զգիտու թեւն:

Ո՛չ են բանք՝ և ո՛չ են խօսք՝ որոց
ո՛չ լին ձայնք նոցա:

Ի՛նդ ամենայն երկիր ել բարբառ
նոցա. և մինչև ՚ի ծագս աշխար
հի են խօսք նոցա:

Յարևու էհար զխորան իւր. և
 ինքն որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յա
 ռագաստէ իւրմէ. և ցնծայ նա
 որպէս հսկայ յընթանալ զճանա
 պարհս իւր:

Դ. ծագաց երկնից են ելք նորա.
 և հանգիստ նորա մինչև 'ի ծագս
 նորուն, ոչոր կցէ. որ թաքիցէ 'ի
 տապոյ նորա:

Օրէնք Տեառն անբիծք են՝ և
 դարձուցանեն զհոգիս. վկայութի
 Տեառն հաւատարիմ է. և իմաս
 տուն առնէ զտղայս:

Ըրդարութիք Տն ուղիղք են և
 ուրախառնեն զսիրտս. պատուի
 րանք լոյսք են՝ և լոյս տան աչաց.
 երկեւղ Տեառն սուրբ է, և մնայ
 յաւիտեան:

Գ. ատաստան Տեառն ճշմարիտ
 է. և արդար է 'ի նոյն:

Յանկալի է քան զոսկի, և քան
 զսկանս պատուականս բազումս.
 քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Վ. անզի՝ ծառայ քո պահեսցէ
 զայս. 'ի պահել նմա հատուցումն
 բազում:

Օ. յան

Օ յանցո՛ւնս իւր ո՞վ կարէ առ
նուլ 'ի միտ. 'ի գաղտնեաց իմոց
սուրբ արա զիս Տ՛ր. և յօտարէնս
պահեա՛ն զծառայս քո:

Բայա՛ թէ ոչ տիրեացեն ինձ. յայն
ժամ ամբիծ եղէց՝ և սուրբ եղէց
'ի մեղաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյք բանք բերա
նոյ իմոյ. և խորհուրդ սրտի իմոյ
առաջի քոյ յիմ ժամ. Տ՛ր օգնա
կան իմ, և փրկիչ իմ:

Տոմար. 15:

Դէպարած սաղմոս դաւթի: Ժ. Թ.:

Լո՛ւնիցէ քեզ Տ՛ր յաւուր անձ
կութեան. օգնական եղիցի
քեզ անունն Բ. յ յակօբայ:

Լաւքեացէ քեզ Տ՛ր զօգնութիւն
'ի սրբութենէ իւրմէ. և 'ի սիօնէ
ընկալցի զքեզ:

Յիշեացէ Տ՛ր զամենայն սրտա
րագս քո. և զուխտս քո ընդունե
լի արացէ:

Տացէ քեզ Տ՛ր ըստ սրտի քում
և զամենայն խորհուրդս քո նա կա
տարեացէ:

Յըն

Յնժասցուք մէք 'ի փրկութեան
քում. յանուն Մատուծոյ մերոյ
մէք մեծք եղևցուք:

Երուսղէ ՏՐ զամենայն խնդրուն
ածս քո. այժմ ծանեաք, զի կե
ցոյց ՏՐ զօժեալ իւր:

Երուսղէ սմա յերկնից 'ի սրբութե
իւրմէ. 'ի զօրութիւն փրկութե
աջոյ իւրոյ:

Սորա կառօք՝ և սորա երիւարօք.
այլ մէք զանուն Տեառն Մ.Յ մե
րոյ կարդասցուք:

Սորա խափանեցան՝ և անկան.
մէք յարեաք և ուղիղք եղեաք:

ՏՐ կեցո՛ զԹագաւորն՝ և լուր
մեզ. յաւուր յորում կարդաս
ցուք առ քեզ:

Տ ա ն ի . I I :

Դ Կ ա ր ար ան Ս ա ղ ի ս Գ ր ա խ ի . Ի :

ՏՐ 'ի զօրութեան քում ուրախ
եղևցի Թագաւորն. 'ի փրկու
թեան քում ցնժասցէ յոյժ:

Օ ցանկութիւն սրտի նորա ե
տուր նմա. և զկամս շրթանց նո

րա ոչ արգելեր 'ի նմանէ :
 Վաման արարեր զնա յօրհնութի
 քաղցրութեան քոյ . և եդիր 'ի
 գլուխ նորա պսակ 'ի քարէ պա
 տուականէ :

Կեանս խնդրեաց 'ի քէն . և ե
 տուր նմա ընդ երկայն աւուրս
 յաւիտեանս յաւիտենից :

Մեծք են փառք նորա 'ի փրկու
 թեան քում . զփառս և զմեծ վայ
 ելչութի դիցես 'ի վերայ նորա :

Տացես զնա յօրհնութիւն յաւի
 տեանս յաւիտենից . և ուրախ ա
 րասցես զնա յուրախութեան երե
 սաց քոյ :

Թագաւոր յուսացաւ 'ի ՏԻ . յո
 ղորմութենէ բարձրելոյն նա մի
 սասանիցի :

Վայցի ձեռն քո 'ի վերայ թշնա
 մեաց քոյ . և աջ քո գացի զամե
 նայն ատելիս քո :

Վիցես զնոսս որպէս հնոց հրոյ .
 'ի Ժամանակի երեսաց քոյ :

ՏԻ բարկութեամբ ի բով խռովե
 ցուցի զնոսս . և հուր կերիցի
 զնոսս : 4 Թ Պտուղ

Պտուղ նոցա յերկրէ կորեցէ . և
զաւակ նոցա յորդւոց մարդկան :
Խոտորեցան 'ի քէն ջարութք .
և խորհեցան զխորհուրդ . զոր ոչ
կարացեն հաստատել :

Մրացես զնոսա հալածեալս 'ի
մնացունածս քո . պատրաստեսցես
զերեսս նոցա :

Բարձր լեր ՏԹ 'ի զօրութեան
քում . օրհնեսցուք , և սաղմոսա
սասցուք զօրութեց քոց :

Տոհս . 15 :

Դհարարած . զանս աստատարան օգնու
կանուրէ : Սաղմոս Դաւթի . ԽԲ :

ՄԾ իմ , նայեաց
առ իս . ընդէր
թողեր զիս . հե

ռի եղէ 'ի փրկութենէ իմմէ վն
բանից յանցանաց իմոց :

ՄԾ իմ , 'ի տունէ կարդացի առ
քեզ' և ինձ ոչ լուար . 'ի գիշե
րի , և ինձ ոչ անոացեր :

Դու

Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես. և
գովեալդ խորայելի:

Ի. քեզ յուսացան հարքն մեր. յու
սացան 'ի քեզ. և փրկեցեր զնս:
Ը. քեզ աղաղակեցին, և կեցին.
'ի քեզ յուսացան, և ոչ ամաչեցին:
Ը. յլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան՝ և արհամար
հանք ժողովրդոց:

Ը. մենեքեան՝ որք տեսանէին զիս՝
արհամարհէին զինե՛կ խօսէին շր
թամբք՝ և շարժէին զգլուխս
իւրեանց:

Յուսացաւ 'ի ՏԻ՝ և փրկեացէ
զնա. կեցուցէ զնա՝ զի կամի զնա:
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանս
տէ. յոյս իմ՝ 'ի ստեանց մօր իմոյ:
Ի. քեզ անկայ ես յարգանստէ. յո
րովայնէ մօր իմոյ դու ես Ը. ճ իմ:
Ս'ի 'ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի
նեղութիւնք մերձեալք են. և ոչ որ
է՝ որ օգնէ ինձ:

Շուրջ եղեն զինե՛կ զո՛ւարակք բա
զումք. և ցուլք գէրք սլաշարե
ցին զիս:

Բացին 'ի վերայ իմ զբերանս և
 ընանց որպէս առիւծ. զի մունչէ
 և յափշտակէ:

Կս որպէս զջուր հեղայ՝ և ցրուե
 ցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղև
 տիրտ իմ որպէս մով հալեալ իմէջ
 որովայնի իմոյ:

Սորացաւ որպէս խեցի զօրութի
 իմ. լեզու իմ՝ 'ի քիմս իմ կցեցաւ՝
 և 'ի հող մահաւ իջուցին զիս:

Շուրջ եղեն զինև շունք բա
 զումք. և ժողովք չարաց պաշարե
 ցին զիս:

Կակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս
 իմ. և թուճեցին զամ ոսկերս իմ.
 նոքա հայեցան, և տեսին զիս:

Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի
 մէջ եւրեանց. և 'ի վր' պատմաւ ճա
 նի իմոյ վիճակս արկանէին:

Դու ՏԻ՞ մի հեռի առներ զգը
 թու թիւն քո յինէն. և ՏԻ՞ յօգ
 նել ինձ նայեաց:

Փրկեա՛ 'ի սրոյ զանձն իմ. և 'ի ձե
 ուսց շանց՝ զմիամօրութիւն իմ:

Փրկեա՛ զիս 'ի բերանոյ առիւ
 ճաւ.

Ժու. յեղջերի միեղջերունի զխո
նարհուլիւն իմ:

Պատմեցից զանուն քո եղբարց
խոց. իմէջ եկեղեցւոյ օրհնեցից
զքեզ:

Երկիւղածք Տեառն օրհնեցեն
զնա. իմ զաւակք յակօրեան փա
ռաւոր արասցեն զնա:

Երկեցի 'ե Տէ իմ զաւակն իլի՛
ղի ոչ արհամարհեաց, և ոչ անար
գեաց զաղօթս աղբաօի. և ոչ
դարձոյց զերեսս իւր յինէն, այլ՛ ե
կարդալ իմում առ նա լուաւ ինձ:

Ի քէն է գովուլի իմ. յեկեղե՛
ցես մեծս օրհնեցից զքեզ:

Օուխտս իմ կատարեցից առաջի
ամենից երկիւղածաց նր:

Կերիցեն տնանիք՝ և յագեցին.
օրհնեցեն զՏէ՛ ոյք խնդրեն
զնա:

Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս
յաւիտենից. յիշեցեն և դարձցին
առ Տէ՛ իմ ծաղք երկրի:

Երկիրպաղցեն նմա իմ տոհմ
ազանց. զի Տէն է արքայու թի. և

Նա տիրէ 'ի վր ամ հեթանոսաց :
 Կերին, և երկիրպագին նմա ամե
 նայն պարարտք երկրի. առաջի նո
 րա անկցին ամե՛նեքեան՝ որք իջա
 նեն 'ի հող :

Ընձն իմ նովաւ կեայ. և զաւակ
 իմ ծառայեսցէ նմա :

Պատմեսցի Տն ազգ՝ որ գալոց
 է. պատմեսցեն զարդարութիւնն
 նորա ժողովրդեան. որ ծնանե
 րոցն է. զոր արար Տ՛ր :

Տ՝ ր Կ. 33 :

Սաղմս Դաւիթ. Ժ. Դ.
 Տ՛ր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ
 ոչ պակասեսցի :

Ի վայրի գալարոջ անդ բնակե
 ցոյց զիս. և առ ջուրս հանդս
 տեան սնոյց զիս :

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և
 առաջնորդեաց ինձ 'ի Ճանապարհս
 արդարութե վն անունն իւրոյ :
 Թէպէտ և գնացից ես 'իմէջ ստո
 շերաց մահու. ոչ երկեաց 'ի չա
 րէ. զի գու Տ՛ր ընդ իս ես :

Յուպ

Յուպ քո և դաւազան • նորա միսի
Թարեացեն զիս :

Պատրաստ արարեր առաջի իմ
զսեղան • ակնյանդ իման նեղաց
իմոց :

() Թեր եւրով զգլուխ իմ • բա
ժակ քո որպէս անասակ արբե
ցոյց զիս :

Ողորմութիւն քո ՏՐ զՏեա իմ
եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց •
բնակիչ ինձ 'ի տան ՏՆ ընդ եր
կայն աւուրս :

Տոնք. 8 :

Սաղմոս Գաւթաբնոց Գաւթի :

Ի Գ :

Տեառն է երկիր լրիւ եւրով աշ
խարհ • և ամ բնակիչք նորա :

Վա ինքն 'իլերայ ծովու հիմունս
էարկ նմա • 'իլերայ գետոց պատ
րաստեաց զնա :

Ով ելցէ 'ի լեառն ՏՆ • կամ ով
կացցէ 'ի տեղւոջ սրբութե նր :

Որ սուրբ է ձեռօք' և ամբիծ
սրտիւ • որ ոչ է առ զնանրութիւնս

յանձն

յանձն հւր՝ և ոչ երդումաւ ներս
գուծիք ընկերի իւրում:

Սա առցէ զօրհնութի՛ն ՍԷ. զո
ղորմութի յ՛ն յ՛ փրկչէ իւրմէ:

Ի՛յս ազգ է՛ որ խնդրէ զՏԻ՛.
խնդրէ տեսանել զերեսս Վաստու
Տոյ յակօբայ:

Համբարձէք իշխանք զդրունս
ձեր՛ իվեր. համբարձցին դրունք
յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր
փառաց:

Ո՛վ է սա թագաւոր փառաց.
ՏԻ՛ հզօր զօրութիք իւրով. ՏԻ՛
հզօր՛ն ի պատերազմի:

Համբարձէք իշխանք զդրունս
ձեր՛ իվեր. համբարձցին դրունք
յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր
փառաց:

Ո՛վ է սա թագաւոր փառաց. ՏԻ՛
զօրութեանց. սա ինքն է թագա
ւոր փառաց:

Ստեփանոս Գրաւորի Ի Գ:

ու քեզ ՏՐ համբարձի
զանձն իմ. Ի՞ճ իմ 'ի
քեզ յուսացայ. մի ամա
չեցից, և մի ծիծաղիցին զինև
Թշնամիք իմ:

Ի մեկեքեան՝ ոյք համբերեն քեզ՝
մի ամաչիցեն. այլ ամաչեացեն ա
նօրէնք յունայնութեան իւրեանց:
Օ ճանապարհ քո ՏՐ ցոյց ինձ.
և զլաւիղ քո ուսո՛ ինձ:

Ի աւջնորդեալ ինձ 'ի ճանապար
հի քում, և ուսո՛ զիս. զի դու ես
Ի՞ճ փրկիչ իմ. և ես քեզ համբե
րի զօրհանապաղ:

Յիշեալ ՏՐ զգթութիւն քո. և զո
ղորմութիւն քո՝ ոյք են յաւիտենից:
Օ մեղս մանկութեան իմոյ՝ և զան
գիտութե իմոյ՝ մի՛ յիշեր. այլ յի
շեալ զիս ՏՐ ըստ ողորմութեան
քում. վասն քաղցրութե քոյ ՏՐ.
զի քաղցր և ուղիղ ես:

Ս ապարկ օրէնսգէտ առնես զմե
զաւորս 'ի ճանարհի. աւաջնոր
գես

դես Տեղոց 'ի դատաւտանի • ուսու
ցանես Տեղոց զճանապարհս քո :

Ի՞՞ք ճանապարհք Տ՛ն ողորմութի
և ճշմարտութի են այնոցեկ' ոյք
խնդրեն զուխտ և զվկայութի նր' :
Ո՞ր ասն անու՛նս քոյ Տ՛ր քաւեա՛
զմեղս իմ • զի բազումք եղեն • ով
է մարդ' որ երկնչի 'ի Տ՛հ • օրէնս
գէտ առնէ զնա 'ի ճանապարհի'
յոր հաճեցաւ :

Ի՛նձն նր' 'ի բարութե հանգեցէ •
և զաւակ նր' ժառանգեցէ զերկիր :

Օ՞րութիւն է Տ՛ր երկիւղածաց
իւրոց • և զկտակարանս իւր ուսու
ցանէ նոցա :

Ի՛չք իմ յամ ժամ առ Տ՛ր • և
նա հանէ յորոգայթի զոտս իմ :

Նայեաց առ իս' և ողորմեաց ինձ •
զի միամօր և աղքատ եմ ես :

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազումք
եղեն յոյժ • և 'ի վշտաց իմոց
հան զիս :

Տես զխոնարհութիւն իմ' և
զվաստակ իմ • և թող ինձ զամե
նայն զմեղս իմ :

Տես զթշնամիս իմ, զի բազումք
եղեն ատելութեամբք՝ զոր 'ի նա
նիբ ատեցին զիս:

Պահեա՛ զանձն իմ, և փրկեա՛ զիս.
և մի՛ յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ
'ի քեզ:

Բ՛մբիծք՝ և ուղիղք կցորդք եղեն
ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա՛
Բ՛ծ զիէլ յամենից նեղութեց նր՛:

Տ ասի. 19:

Սաղմոս Դասերի ԻԿ:

Դառարա՛ ինձ Տ՛ր՝ զի ես յամբ
ծութե իմում գնացի. 'ի Տ՛ր
յուսացայ. զի մի՛ եղէց հիւանդ:
Փորձեա՛ զիս Տ՛ր՝ և քննեա՛ զիս.
փորձեա՛ զէրեկամունս իմ և
զսիրտ իմ:

Ողորմութի՛ք առաջի աչաց իմոց.
և հաճոյ եղէց ճշմարտութե քում:
Ո՛չ նստայց ես յաթռուս նանգաց.
և ընդ անօրէնս ես ո՛չ մտից:

Բ՛տեցի ես զժողովս չարաց. և
ընդ ամպարիշտս ես ո՛չ նստայց:

Ի՛նչացից սրբութի՛ք զձեռս իմ. և

շուրջ

շուրջ եղէց զսեղանսով քով ՏՐ:
 Ի սել ինձ զձայն օրհուժե քոյ.
 և պատմել զամ սքանչելիս քո:

ՏՐ սիրեցի զվայել ջուժիւն տան
 քոյ. և զտեղի յարկի փառաց քոց:
 Ս'ի կորուսաներ ընդ ամպարիշտս
 զանձն իմ. և մի ընդ արս արիւնս
 Տեղս զկեանն իմ:

Արոց ձեռք յանօրէնութեան են,
 և աջ նոցա լիէ կաշառօք:

Լսս յամբժութե իմում գնացի.
 փրկեա՛ զիս ՏՐ՝ և ողորմեաց ինձ:

Ստն իմ կացցէ յուղղութե յեկե
 ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Տոմար. 12:

Սաղմոս Դաւթի փէշ չե օծեալէր:

ԻՕ:

ՏՐ լոյս իմ. և կեանք իմ. ես
 յուժմէ երկեայց. ՏՐ ապաւ
 էն կենաց իմոց՝ ես յուժմէ դողա
 ցայց:

Դ մերձենալ առ իս ջարաց ուտել
 զմարմին իմ. ներլիչք իմ, և թշնա
 միք իմ. նք տկարացան և անկան:

ԹԻԵ

Թէ պատրաստեցի 'ի վր' իմ պատե
րազմ, ոչ երկեցի սիրտ իմ. Թէ յա
րեցի 'ի վր' իմ ճակատամարտ' սա
կայն և յայտմիկ 'ի քեզ տր յուսցայ:
(Օ) մի խնդրեցի 'ի Տէ' և զսոյն
աղաչեմ. բնակիլ ինձ 'ի տան Տն
զամ արուրս կենաց իմոց:

Տեսանել ինձ զվայել չութի Տն'
և հրաման տալ 'ի տաճարի նր':

(Կ) Թաճկեաց զիս 'ի խորանի իւ
րում յաւուր չարի. ընդ յարկաւ
արար զիս 'ի ծածկոյթ խորանի
իւրոյ:

Վ զիմի բարձր արարեր զիս. և
այժմ բարձր արա՛ զգլուխ իմ 'ի
վերայ Թշնամեաց իմոց:

Շ ուրջ եղէց և մատուցեց 'ի խո
րանի նորա զպատարադս օրհնու
թեան. օրհնեցեց' և սաղմոս ասա
ցից Տեսուն:

Մ ուր Տր ճայնի իմում. զի կար
դացի առ քեզ. ողորմեաց ինձ' և
լուր ինձ. զի քեզ ասաց սիրտ իմ.
և խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո
Տր խնդրեցից:

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յե
նէն. և մի՛ խոտորիբ բարկութի՛
'ի ծառայէ քումմէ:

Օգնական իմ լեր ՏԵ՛ մի՛ անար
գեր զիս. և մի՛ թողուր զիս ՄԾ
փրկեջ իմ:

Տայր իմ և մայր իմ թողին զիս.
և ՏԵ՛ ընկալաւ զիս:

Օրէնագէտ արա՛ զիս ՏԵ՛ 'ի ճա
նապարհի քում. և առաջնորդեա՛
ինձ 'ի շաւիղս քո ուղիղս:

Մ'ս թշնամեաց իմոց. մի՛ մատներ
զիս 'ի ձեռս նեղջաց իմոց:

Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք մե
ղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնու
թեան իւրեանց:

Տաւատացի տեսանել զբարութի
ՏՆ՛ յերկրին կենդանեաց. համ
բեր ՏՆ՛ և քաջալերեաց. գորաս
ցի սիրտ քո՛ և համբեր ՏՆ՛:

Սաղմոս Դասելի ԻԿ:

Առ քեզ Տ՛ր կարդացի՛ Մ՛ծ
 իմ, մի լուեր յինէն. մի եր
 բէք լուցես յինէն. նմա
 նիցիմ այնոցիկ՝ ոյք եջանեն 'ի
 գուր:

Լուր Տ՛ր ձայնի խնդրուճածաց
 իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. 'ի
 համբառնալ ձեռաց իմոց 'ի տա
 ճար սուրբ քո:

Մի համարիբ ընդ ամպարիչտս
 զանձն իմ. և մի ընդ այնոսիկ՝ ոյք
 գործեն զանօրէնութիւն կորու
 սաներ զիս:

Ոյք խօսին զխաղաղութիւն ընդ
 ընկերս իւրեանց. և չարութիւն է
 'ի սիրտս նոցա:

Տուր նոցա ըստ գործոց նոցա.
 ըստ անօրէնութեան գնացից նո
 ցա հատո՛ նոցա:

Բստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛
 նոցա, զհատուցումն նց նոցին:

Ո՛չ իմացան նորա զգործս Տ՛ն.
 և ո՛չ 'ի գործս ձեռաց նորա հայ
 է

եցան, կործանեցէս զնոսա՛ և
այլ մի շինեցին:

Օրհնեալ է Տ՛ր՝ զի լուաւ ճայ
նի աղօթից իմոց. **Տ՛ր** օգնական
իմ, և պաշտպան իմ:

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ, օգուե
ցաւ՝ և զուարճացաւ մարմին իմ.
և ես կամօք իմովք խոստովան
եղէց նմա:

Տ՛ր զօրութի ժողովուրդեան իւրոյ,
ապաւեն փրկութե օժելոյ իւրոյ:
Փրկեա՛ զժողովուրդքո՛ և օրհ
նեա՛ զժառանգութիւնքո. **Տով**
ուճեա՛ և բարձրացո՛ զնոսա մինչև
յաւիտեան:

Տողոս. 11:

Սաղմոս Դարբի. ԻԲ:

Մատուցէք **Տ՛ն** որդիք **Մատու**
ճոյ. մատուցէք **Տեառն** զօր
դիս խոյոց:

Մատուցէք **Տեառն** զփառս և
զպատիւ. մատուցէք մնն զփառս
անուճան նորա. և երկերպագէք
Տ՛ն ՚ի սրահ սրբութե նորա:

Չայն Տ՛ն 'իվերայ ջուրց' և Մ՛ծ
 փառաց որոտաց. և Տ՛ր ինքն 'իվե
 րայ ջուրց բազմաց.

Չայն Տեառն զօրութի. և ձայն
 Տեառն մեծվայելչութի:

Չայն Տ՛ն փշրէ զմայրս. և ման
 ըէ Տ՛ր զմայրս լիբանանու:

Մանրեսցէ զնոսա ոպ մատաղա
 տունին լիբանանու. որ սիրելին է
 որպէս զօրդիս միեղջերունի:

Չայն Տեառն հատանէ զբոց հը
 րոյ. ձայն Տեառն շարժէ զանա
 պատն. և խռովեցուցանէ Տ՛ր զա
 նապատն կադէս:

Չայն Տ՛ն հաստատէ զեղջերուս.
 և յայտնի առնէ զանտառս:

Ի տաճարի նորա ամենեքեան
 ասացեն զփառս նմա:

Տ՛ր զջրհեղեղս նստուցանէ. և
 ցածուցանէ թագաւորեսցէ Տ՛ր
 յաւիտեան:

Տ՛ր զզօրութի ժողովրդեան իւ
 րոյ տացէ. Տ՛ր օրհնեսցէ զժողո
 վուրդ իւր 'ի խաղաղութե:

Տ անս. 113

5 Ե

Սաղ

Սաղմոս օրհնութիւնն նաւակապետաց որանա
րին Ղաւթի: Ի թ:

Բարձր առնեմ զքեզ Տ՛ր զի ըն
կալար զիս. և ոչ ուրախ արա
րեր զթշնամիս իմ յիս:

Տ՛ր Ղ՛ճ իմ կարդացի առ քեզ և
բժշկեցեր զիս. արհաներ ՚ի դժո
խոց զանձն իմ, փրկեցեր զիս յայն
ցանկ՝ ոյք իջանէն ՚ի գուբ:

Սաղմոս ասացէք Տեառն սուրբք
նորա. խոստովան եղերուք յիշա
տակի սրբութեան նորա:

Սրտմտութիւն է ՚ի բարկութե նո
րա. և կեանք են ՚ի կամաց նր:

Բնդ երեկոյս հանգեցեն լալիք.
անաւատուց եղիցի ուրախութի:

Ես ասացի ՚ի բարեկենդանութե
սմում. թէ ոչ սասանեցայց յաւի
տեան:

Տ՛ր ՚ի կամս քո ետուր գեղոյ իմոյ
զզօրութիւն. դարձուցեր զերեսս
քո յինէն և ես եղէ խառլեալ:

Ղաքեզ Տ՛ր կարդացի և առ
Ղ՛ճ իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ
է քեզ յարեան իմմէ՝ թէ իջա
նեմ

նեմ ես յապականութիւնս :
 Միթէ հող խոստովան առնիցե
 առ քեզ . կամ պատմեսցի զճշմար
 տութիւնս քո :

Ի ու՛աւ ինձ Տ՛ր՝ և ողորմեցաւ .
 և Տ՛ր եղև իմ օգնական :

Գարձոյց զսուգ իմ յուրախու՛ն .
 Էզերծ յինէն զքուրծ . և ինձ զգե
 ցոյց զուրախութիւնս :

Արպէս ստղմոս ասասցենք քեզ
 փառք իմ . և մի զղջացայց . Տ՛ր
 Լ՛ծ իմ՝ յաւիտեան խոստովան ե
 շէց քեզ :

Տոմար . 13 :

Ի հարապած Սաղմոս Գաւթի : օրհ
 նաւթիս հահարաւիտութիւնս :

քեզ Տ՛ր յուսացայ՝ մի ամա
 շեցից յաւիտեան . յարդա
 րութե՛ք բու՛մ փրկեա՛ զիս՝ և
 ապրեցո՛ զիս :

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո .
 վաղվաղեա՛ ՚ի կեցուցանել զիս :
 Ի եր իմ Լ՛ծ պաշտպան . և տուն
 ասպաւ

ապաւինի ապրեցուցանել զիս . զի
 հզօրիչ իմ . և ապաւին իմ դու ես :
 Ս ասն անուան քոյ առաջնորդես
 ցես ինձ . և սնուցես զիս . և հան
 ցես զիս յորդայթէ յայսմանէ .
 զոր թաքուցին ինձ :

Դ ու ես պաշտպան իմ Տժ . և 'ի
 ձեռն քո յանձնառնեմ զհոգի իմ :
 Փրկեցեր զիս Տժ ՄԾ ճշմարտու
 թեան . ատեցեր զայնոսիկ՝ ոյք
 պահեն զերկեւղ սնտոի :

Ե ս 'ի Տժ յուսացայ . ցնծացայց՝
 և ուրախ եղէց 'ի փրկութե քում :
 Օ ի հայեցար 'ի խոնարհութիւն
 իմ . և փրկեցեր 'ի վշտաց զանձն
 իմ . և ոչ մատնեցեր զիս . 'ի ձեռս
 նեղչաց իմոց . և կացուցեր յան
 դորրու զոտս իմ :

Ո զորմեաց ինձ Տժ . զինեղեալեմ
 ես . խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ
 ակն իմ՝ անձն իմ՝ և փոր իմ :

Պ ահասեցան 'ի ցաւոց կեանք իմ .
 և ամբ իմ յոգւոց ելանելոյ :

Մ զքատացաւ 'ի տկարութե զօ
 բութի իմ . և ոսկերք իմ խռովե
 ցան :

Ք ան

Վ. ան զամ թշնամիսն իմ եղէ ես
 նախատ դրացեաց իմոց. յոյժ ահ՝
 և երկիւղ ծանօթից իմոց:

Բ. մենեքեան՝ ոյք տեսանէին զիս.
 արտաքս փախչէին յինէն:

Մ. ուացեալ եղէ ես որպէս մե
 ուեալ՝ ՚ի սրտէ. և եղէ ես որպէս
 զանօթ կորուսեալ:

Օ ի լուայ ես զբամբասանս բազ
 մաց՝ ոյք շուրջ էին զինեւ. ՚ի ժո
 ղովիլ նց իմիասին՝ առնուլ զանձն
 իմ խորհեցան. այլ ես ՚ի քեզ ՏԵՐ
 յուսացայ:

Բ. սացի՝ դու ես Բ. ծ իմ. և ՚ի
 ձեռս քո է ժառանգութի իմ:

Փ. րկեա՛ զիս ՚ի ձեռաց թշնամեաց
 իմոց. և ՚ի հալածչաց իմոց:

Կ. րեեցո՛ զերես քո ՚ի ծառայս
 քո. ապրեցո՛ զիս ՏԵՐ ըստ ողորմու
 թե քում. ՏԵՐ մի՛ յամօթ եղէց.
 զի կարդացի առ քեզ:

Բ. մաչեսցեն ամպարիշտք՝ և իջցեն
 ՚ի դժոխս. համբ եղիցին շրթունք
 նենգաւորք՝ որք խօսին զարդա
 ըոյ զանիրաւութիւն. յամբարտաւ

անութէ և յանգոսնէ և իւրեանց :
 Որպէս զի բազում արարեր զողոր
 մութի քաղցրութի քոյ Տ՛ր . զոր
 պահեցեր երկեւղածաց քոյ :

Եւ արար դու այնոցիկ՝ ոյք յու
 սացեալք են՝ ի քեզ . առաջի որ
 դուոց մարդկան :

Եւ մրացուսցես զնոսա՝ ի ծածկոյթ
 երեսաց քոյ . ի խռովութենէ
 մարդկան :

() Ծածկեացես զնոսա՝ ի խորանի
 քում . ի հակառակութենէ լե
 ունաց :

() Ըհնեալէ Տ՛ր՝ զի սքանչելիս
 արար զողորմութիւնս իւր ի քա
 ղաք ամուր :

Եւ սասցի ի զարմանալ իմում .
 Թի ընկեցայ ուրեմն յերեսաց ա
 ջաց քոյ :

Ս Կայտրիկ լուար ձայնի աղօթ
 եց իմոց . յաղաչել ինձ առ քեզ :

Ս Իրեցէք զՏ՛ր ամ սքք նորա . զի
 զստուգութի ինդրէ Տ՛ր . և հա
 տուցանէ այնոցիկ՝ ոյք առաւել
 առնեն զամբարտաւանութիւնս :

Քաջալերեցարուք՝ և զօրասցինս
սիրտք ձեր. ամենեքեան՝ ոյք յու
սացեալք էք ՚ի Խոր:

Տոհի: 29:

Ի խառնութի սաղնոս Գաութի. ԼԼ:

Երանի որում թողութի եղև մե
ղաց. և ծածկեցան ամենայն
յանցանք նորա:

Երանի առն՝ որում ոչ համարի
Խոր զմեղս նորա. և ոչ գոյ նենգու
թիւն ՚ի բերանոյ նորա:

Լուեցի ես՝ և մաշեցան ամոսկերք
իմ. առ աղաղակել ինձ առ ՏԵ
զօրհանապաղ. ՚ի տունէ և ՚ի գիշերի:
Կանրացաւ ձեռն քո ՚իկերաց
իմ. դարձայ ՚ի թշուառութիւնս
իմ. զի հարան յիս փուշք:

Օ մեղս իմ ցուցի քեզ. և զանօրէ
նութիս իմ ոչ ծածկեցի ՚ի քէն:

Լսացի թէ պատմեցից ինձէն
զմեղս իմ. և դու թողցես զիմ
ամպարչտութիս մեղաց իմոց:

Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն
առ քեզ իմ սբք ՚ի ժամ ընդու
նեկի:

Ի այց

Բայց միայն 'ի ջուրցն հեղեղաց
բաղմաց. որք առ նոսա ինչ ոչ
մերձենան:

Ղու ես ապաւեն իմ 'ի նեղու
թենէ յայսմանէ. որ շուրջ եղև
զինև:

Յնժութի իմ, փրկեա՛ զիս յայնցա
նէ. ոյք պաշարեցին զիս:

Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելա
մուտ 'ի ճանապարհի՛ յոր գնաս
ցես. և հաստատեցից 'ի վերայ քոյ
զայ իմ:

Մի լինիք որպէս զձիս՝ և զջո
րիս. զի ոչ գոյ 'ի նոսա իմաստու
թի. 'ի սանձս՝ և 'ի գանդանաւ
անդս ճմլեսցես զկզակս նոցա, որք
քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:

Բազումք տանջանք են մեղաւո
րաց. բայց ոյք յուսան 'ի ՏԹ՝
ողորմութիւն տեառն շուրջ եղի
ցի զնորօք:

Ուրախ լերուք՝ և ցնժացէք ար
դարք. 'ի տր պարծեցարուք ամե
նէքեան՝ ոյք ուղիղք էք սրտիւք:

Ս, նվերհագիր է հեքրայեցոց:

Լ, Բ.

Յնժացէք արդարք 'ի ՏԸ.
ուղղոց վայելէ օրհնութի.
խոստովան եղերուք տն օրհ
նութք. ասանաղեալ սաղմոսարա
նալ սաղմոս ասացէք նմա:

(Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր՝
բարևոք սաղմոս ասացէք նմա օրհ
նութեամբ:

Ուղիղք են պատգամք տն և ամ
գործք նր հաւատովք են. և սիրէ
զողորմութի և զիրաւունս տր:

Ողորմութք տն լի եղև երկիր. և
բանիւ տն երկինք հաստատեցան.
և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօ
րութիւնք նոցա:

Քողովեաց ույ 'ի տիկ զջուրս ծո
վու. և դնէ 'ի խորս զգանձ իւր:

Երկեցէ 'ի տէ ամենայն երկիր. և
'ի նմանէ գողացին ամենայն բնա
կեք աշխարհի:

Օ ի նա ասաց, և եղէն. ինքն հրա
մայեաց, և հաստատեցան:

SP

Տ՛ր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց. անարգէ տր զխորհուրդս ժողովրդոց. և արհամարհէ զխորհուրդս իշխանաց:

Խորհուրդք տն յաւիտեան միան. և խորհուրդք սրտի նորա յազգէ մինչև յազգ:

Երանի ազգի՝ որում տր Մ՛ծ օգնական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր ընտրեաց ՚ի ժառանգութի իւր:

Յերկնից նայեցաւ Տ՛ր յամ որդիս մարդկան. ՚ի պատրաստ բնակութենէ իւրմէ հայեցաւ յամե նայն բնակիչս աշխարհի:

Ար ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա. որ ՚ի միտ առնու զամենայն գործս նոցա:

Ա՛ջ թէ ՚ի բազում զօրս իւր ապրեացի թաղաւոր. և ո՛չ հսկայ ՚ի բազում զօրութեան իւրում:

Ուրա է ձի ՚ի փրկութե իւրում. ՚ի բազում զօրութե իւրում ո՛չ ապրեցուցանէ զհեծեալն:

Բ. Է. ք Տ՛ն ՚ի վ՛ր երկիւղածաց իւրոց. և ոյ. ք յուսան յողորմութիւնս նորա. Փրկել

Փրկել 'ի մահուանէ զանձինսս նց.
 և կերակրել զնոսա 'ի սովու:
 Ընձինք մեր համբերեսցեն ՏՆ.
 զի օգնական և պաշտպան մեր է:
 Դնա ուրախ եղիցին սիրաք մեր.
 և յանուն սուբ նորա յուսասցուք:
 Եղիցի ողորմութիւն քո ՏԹ 'ելժ
 մեր. ոմ յուսացաք 'ի քեզ:

Տոնի. 19:

Մաղնոս Դաւթի. ի ժամանակի շէ աջլս
 Գոնեաց շէրեսս իւր առաջի աբիմելե
 րեաց: Եւ ապա արջակեաց շէա եւ Գնաց:

ԼԳ:

() ԵՏնեցից զՏԹ յամենայն ժամ.
 յամենայն ժամ օրհնութիւնս
 նորա 'ի բերանս իմ:

Դ ՏԹ պարծեսցի անձնս իմ. լուե
 ցեն հեզք' և ուրախ եղիցին:

Մեծ արարէք զտԹ ինև. և բարձր
 արասցուք զանունս նր իմիասին:

Խնդրեցի 'ի ՏԷ' և լուաւ ինձ.
 յամենայն նեղութենէ իմմէ փրժ
 կեաց զիս:

Մատիք առ տԹ, և առէք զԼոյս.
 և

և երեսօք ձեր. մի՛ ամաչեցեցէն:

Եւ յա աղքատ կարդաց առ տր. և
տր լուճաւ սմա. յամ ներդու թե՛նէ
սորա փրկեաց զսա:

Բանակ հրեշտակաց Տ՛ն շուրջ է
զերկիւղածովք իւրովք. և պա
հէ զնոսա:

Ճաշակեցէք՝ և տեսէք զի քաղցր
է Տ՛ք. երանեալ է այ՛ր՝ որ յու
սայ ՚ի նա:

Երկերուք ՚ի Տ՛է ամ սուրբք նո
րա. զի ոչ ինչ է պակասութիւն
երկիւղածաց նորա:

Սեճամեծք աղքատացան՝ և
քաղցեան. բայց ոյք խնդրեն
զտր. մի՛ պակասեցի ՚ի նոցանէ
ամենայն բարութիւն:

Եկայք որդիք իմ՝ և լուճարուք
ինձ. և զերկիւղ Տեառն ուսուցից
ձեզ:

Ո՛վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս. և
սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի
բարութեան:

Իւեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարութիւն.
և շրթուն քո մի խօսեցի զնեն
գութի:

Խոտորեաց 'ի չարէ՛ և արա՛ զբա
րի. խնդրեա՛ զխաղաղութիւն՝ և
երթ զՏեառ նորա:

Բ. ք. Տ՛ն 'ի վերայ արդարոց. և
ականջք նր՛ 'ի վր աղօթից նց՛:
Երես Տեառն 'ի վերայ չարա
դործաց. սատակել յերկրէ զյի
շատակս նոցա:

Կարդացին արդարք առ տր՛. և
տր՛ լուաւ նոցա. յամենայն նեղու
թենէ նց՛ փրկեաց զնոսա:

Մերձ է տր՛ առ այնոսիկ՝ ոյք մա
շեալք են սրտիւք. և զխոնարհս
հոգւով կեցուցանէ:

Բազումք նեղութիւնք են արդա
րոց՝ յամենայնէ փրկէ զնոսա տր՛.
և պահէ զամենայն ոսկերս նոցա՝
և մի 'ի նոցանէ մի փշրեսցի:

Մահ մեղաւորի չար է. բայց
ոյք ատեն զարդարն զջասցին:

Փրկէ տր՛ զանձինս ծառայից իւ
րոց. մի՛ զղջասցին ամենէքեան,
ոյք յուսացեալք են 'ի նա:

ատեա՛ ՏԻ զայնոսիկ՝ որք
դատեն զիս. մարտիբ ընդ-
այնոսիկ. որք մարտնչին
ընդ իս:

Լ. Ը զզէն և զասպար քո. և արի
յօզնել ինձ. հան զսուբ քո ընդ
դէմ հալածչաց իմոց՝ և արգել
զնոսա. ասա դու ցանձն իմ, թէ
փրկութիւն քո ես եմ:

Լ. մաչեցեն՝ և յամօթ լիցին. ոյք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին
յետս՝ և ամաչեցեն՝ ոյք խորհին
ինձ չար:

Լ. զիցին նոքա որպէս փոշի առա
ջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն
նեղեցէ զնոսա:

Լ. զիցին ճանապարհք նոցա՝ ի խա
ւար՝ և ՚ի գայթակղութի. և հրեշ
տակ Լ. Ե հալածեցէ զնս:

Ի նանիր թաքուցին ինձ զորո
գայթ ապականութի իւրեանց. և
ինանիր նախատեցին զանձն իմ:

Հասցի ՚ի վերայ նոցա որոգայթ՝
զոր

զոր ոչ գիտասցեն. և որս՝ զոր թա
քուցին՝ առցէ զոտս նոցա. և յո
րոգայթ՝ ՚ի նոյն անկցին:

Ըյլ անձն իմ ցնծասցէ ՚ի ՏՐ.
ուրախ եղիցի ՚ի փրկութե նորա,
և ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն

ՏՐ ով նմանի քեզ:

Փրկել զաղքատն ՚ի ձեռաց հզո
րին. զաղքատն և զոնակն յայնցա
նէ՝ ոյք յախշտակեն զնա:

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք չա
րեաց. զոր ենչ ոչ գիտէի՝ հարցա
նէին ցիս:

Հատուցին ինձ զչար փոխանակ
բարւոյ. անժառանգել զանձն
իմ խորհեցան յորդւոց մարդ
կանէ:

Եւս ՚ի նեղել նցքուրձ զգենոճի.
խոնարհ առնէի պահօք զանձն իմ.
և աղօթք իմ՝ ՚ի ծօց իմ դարձցին:

Ուր զեղբայր՝ և զընկեր այսպէս
հաճոյ լինէի. որպէս զսղաճոր՝ և
զտրտում այնպէս խոնարհ առնէի:
Վկերայ իմ ուրախ եղեն՝ և ժողո
վեցան. ժողովեցան յիս տանջանք
և

և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան և ոչ
զղջացան :

Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին.
արհամարհանօք կրճտեցին 'ի վե
րայ իմ զատամունս իւրեանց. ՏԹ
երբ տեսցես :

Իբաց արա՛ զանձն իմ՝ 'ի խորա
մանկութենէ նոցա. յառիւծուց
զմիամօրութիւն իմ :

Խոստովան եղէց Քեզ ՏԹ յեկե
ղեցիս մեծս. և 'ի ժողովս բազմաց
օրհնեցից զքեզ :

Մի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ. ոյք ատէին զիս 'ի տարապար
տուց. ակնարկի առնէին յիս աջօք
իւրեանց :

Բնդ իս զխաղաղութի խօսէին.
և ինքեանք բարկութեամբ զնեն
գութիւն խորհէին :

Բացին 'ի վերայ իմ զբերանս իւ
րեանց՝ և ասացին. այո՛՛ այո՛՛ տե
սին աչք մեր :

Տեսեր ՏԹ՝ և մի լուեր. ՏԹ մի
իբացեայ առնիր յինէն :

Օ, արթիւր՝ և հայեաց ՏԹ յիրա
5 Ե ւունս

ունս իմ, Մճ իմ, և Տժ իմ. 'ի դա
տաստանս իմ. և իրաւ արա՛ ինձ
լն արդարութե՛քում Տժ Մճ իմ:

Մի ուրախ եղիցին յես թշնամիք
իմ. և մի ասացեն 'ի սիրտս իւրոյ.
Թէ վա՛շ վա՛շ անձանց մերոց՝ զի
ընկըուզաք զնա:

Մամաչեացեն՝ և յամօթ լիցին. ոյք
խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զա
մօթ՝ և զանարդանս՝ ոյք մեծա
բանեն 'ի վերայ իմ:

Յնծացեն՝ և ուրախ լիցին 'ի քեզ
ամենեքեան. ոյք կամին ընդ ար
դարութիւնս իմ:

Մասացեն յամենայն ժամ՝ մեծ է
անձ. ոյք կամին զխաղաղութիւնս
ծառայի քոյ:

Եղու իմ խօսեսցի զարդարու
թիւնս քո. զօրհանապազ զգո
վութիւնս քո:

Տողոս. 27:

Դիւանաբարձ. ճաստացին Տն Դ
Ը: Լ. Լ:

Մսէ անօրէնն մեղանչել ընդ
միտս

Միտս իւր. չեք երկիւղ Մ. Ե առա
ջի աջաց նորա:

Նենգեաց առաջի նր'ի գտանել
զանօրէնութի իւր. և յատել զնա:
Բանք բերանոյ նորա անօրէնու
թիւն և նենգութիւն են:

Ո՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի.
զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան
կողնի իւրում:

Ե կաց նա յամենայն ճանապարհ.
որ ո՛չ է բարի. և ՚ի չարէ նա ո՛չ
ճանճրացաւ:

Տ՛ի յերկինս է ողորմութիւն քո.
Ճշմարտութի քո մինչև յամսոյ:

Մ. րդարութի քո որպէս լերինք
ամ. իրաւունք քո որպէս խորք
բազումք. զմարդիկ և զանասունս
կեցուցանես դու Տ՛ի:

Որպէս զի բազում արարեր զողոր
մութի քո Մ. Ծ. այլ որդեք մարդ
կան ՚ի հովանի թևոց քոց յուսաս
ցին:

Մ. րբեացին նորա ՚ի պարարտու
թենէ տան քոյ. և զուղիս փափ
կութե քոյ տացես ըմպել նոցա:

Ի քէն է Տը աղբււր կենաց. և
լուսով երեսաց քոյ տեսանիւք
զլոյս :

Ս ագեա՛ զողորմութիս քո՛ ոյք
ձանաչեն զքեզ. զարդարութիս
քո՛ ոյք ուղիղք են սրտիւք :

Մի՛ եկեսցէ ՚ի վերայ մեր օտն ամ
բարտաւանից. և ձեռք մեղաճո
րաց մի՛ դողացուցեն զմեզ :

Բնդ անկցին ամենեքեան՝ որք
գործեն զանօրէնութի. մերժեցան՝
և այլ մի՛ կարացեն հաստատիլ :

Տ անի. 14 :

Օրհնողն զիս զիս Մ' օսէսի Մ' ծ
առես իարգարէի : և բերոր (Օրհնաց :

Լ Ս :

այեցարուք երկինք և խօ
սեցայց. լո՛ւնիցէ երկիր
զպատգամս բերանոյ իմոյ :

Բնդ ունելի լիցի որպէս զանձրև
բարբառ իմ. և իջցէ ոմ ցօղ
պատգամ իմ :

Որպէս անձրև ՚ի վերայ սիզոյ. և
որպէս տարաւ ՚ի վերայ խոտոյ. զե
զա

զանուն ՏՆ կարդացուք. և տուք
գորհունութի ՏՆ Մ. Ե մերում:

Մ. Թ, որոյ ճշմարտութեամբ են
գործք նորա. և ամ ճանապարհք
նորա հրաւանքք են:

Մ. Ծ Տաւատարիմ է և ոչ գոյ 'ի
նմա անհրաւութիւն. արդար և
ճշմարիտ է ՏԹ:

Մ. Է զան և ոչ նմա որդիքն արտ
տոյ. Ժնունդք խոտորեալք և
Թիւրեալք:

Մ. Զ այդ այն է՝ զոր ՏՆ Տառուցա
նէիք դուք. Ժողովուրդք յիմարք
և ոչ իմաստունք:

Մ. Ը սա ինքն է Տայր քո. որ ստա
ցաւ զքեզ՝ արար զքեզ՝ և լա
տեղծ զքեզ:

Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւի
տենից. իմացարուք զամս յազգաց
մինչև յազգս:

Չարցընիք դու ցՏարս քո՝ և տատ
մետցեն քեզ. ցծերս քո՝ և ասաս
ցեն քեզ:

Դ. Ժամանակի, յորժամ բաժա
նեաց բարձրեալն զազգս ամ. և որ
պէս

պէս սիւռեց նա զորդիսն արամայ։
 Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց .
 ըստ թոճոյ հրեշտակաց Մ. Ե .

Ի դէ բաժին ՏՆ, ժողովուրդ
 իւր յակօք . և վիճակ ժառանգու
 թեան իւրոյ խորայէլ :

Բ. աւական եղև նմա յանապատի .
 'ի ծարաւտօթոյ յանջրդւոջ պշտ
 պանեաց զնա :

Խրատեաց զնա՝ և պահեաց որո՞ղ
 զբիբ ական . ուղ զարժոճի 'ի թևս
 իւր ընկալաւ զնա . և որպէս 'ի վե
 րայ ձագուց իւրոց գթացաւ :

Տարածեաց զթևս իւր և ընկա
 լաւ զնա . և բարձեալ բերէր զնա
 'ի վերայ միջնողաց իւրոց :

ՏԵ միայն ածէր զնոսա . և ոչ գոյր
 ընդ նոսա Մ. Ծ օտար :

Ի ած էհան զնոսա 'ի զօրութիս
 երկրի . և կերակրեաց զնոսա ար
 դեամբք յանդաստանաց :

Դ. իեցոյց նոցա զմեղր 'ի վիմէ . և
 զիւղ յապառած վիմէ :

Իւղ կովուց՝ և կաթն մարեաց .
 ձարսով հանդերձ խոյոց . որթուց՝
 ցլուց , և նոխաղաց : Պ պա

Օ տարարտութիւն երկամանց ցո
րենոյ. և զարիւն խաղողոյ հարբ
գինի :

Ե կեր յակօբ և յագեցաւ. և ան
գուշեաց զսիրելին :

Գիրացաւ՝ ստոճարացաւ լայնա
ցաւ՝ եթող զՏԹ ՄԾ զարարիչ
խւր. և յետս եկաց յԱ. Ե փրկէ
իւրմէ :

Բարկացուցին զիս օտարոտիւք իւ
րեանց. և կռովք իւրեանց դառ
նացուցին զիս :

Օ ոհեցին դիւաց՝ և ոչ Մ ստու
ծոյ՝ դիցն, զորս ոչ գիտէին. նորք
և առժամայնք՝ զորս բնաւ ոչ ճա
նաչէին հարբ նոցա :

Թողին զՏԹ՝ որ ծնաւ զնս. մո
ռացան զՄ ստոճած՝ որ կերա
կրեաց զնոսա :

Ե տես ՏԹ և նախանձեցաւ. և
սրամտեցաւ՝ իկերայ ուստերաց և
դստերաց նոցա՝ և ասէ :

Բարձուցից զերեսս իմ՝ ի նոցա
նէ. և ցուցից նոցա, զինչ լինելոց
եցէ յապաժամանակի :

Օ ի ազգմի թիւքք են նորա՝ և որ
 դիք անհաւանք. նորա նախանձե
 ցուցին զիս 'ի չատողձածս իւ
 րեանց՝ և դառնացուցին զիս 'ի
 կուռս իւրեանց:

Բ.ՐԴ՝ և ես նախանձեցուցից զնո
 սա՝ յազգ անպիտան. և սմամիւ
 ազգաւ զկծեցուցից զնոսա:

Տ ասի. 30:

Տ ուք փառս Բ.Ե՝ տուք զօրճ
 նութիւն մարդասիրին՝ թագա
 ւորին յաւիտենից. որ փրկէ զճա
 ռայս իւր և կեցուցանէ:

Մարդասէր ՏՐ ՎՍ սրբուհւոյ:

Բարոյ երկինսդառմեհին ևս որ
 ապարհին:

Մ ասն 'ի գիշերի և 'ի տողնջեան
 և յամենայն ժամու խօսիլ
 մեզ զբան Տեառն. զոր աղաչես
 ցուք:

Մ ս ջանկանելոյ մեզ 'ի փորձուի
 որո՞ւմ ոչ կարեմք հանդուրժել
 զոր աղա:

Մ ասն

|| ասն անբիժ և անդատապարտ
կալոյ մեզ. առաջի ահեղ ատենին
Ք. Ի. զտ՞ր աղ:

|| ասն առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւ
ահանդիստն կենաց' անվախճա
նից. զտ՞ր աղա:

|| ասն արժանի լինելոյ մեզ վե
րին կոչմանն' և երկնից արքայ
ութեանն. զտ՞ր աղա:

|| ս հոգւոցն: Վ. Լ ևս և վն:

Օ անձինս: || զորմեաց:

|| Գ. Լ. Է. Բ. Ի. և 'ի տունն ջեան' և յա
մենայն ծամու զքեզ աղաչեմք
և 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տր:

|| ուր մեզ Վ. Ը. փրկիչ մեր. խոնար
հեցի ունկն քո 'ի խնդրուճա
մեր. զի մի ունայն լիցին վաստկք

ծառայից քոց: Վ. Լ. համարեաց
զաշխատութիւնս մեր 'ի գործ ար
դարութե' և 'ի պառու Վ. Ը. պաշ

տութեան: Մնկալ զաղօթս և զեր
կրպաղութիւնս մեր. և հատն
մեզ զողորմութիւն քո առատա

պէս: () անձինս զմեզ ընդ հովա
նեաւ ամենապօղ աջոյ քոց: () օրա
ցո

ցո՛ զմեզ Տ՛՛ զօրութեամբ սրբոյ
 Հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ որպէս
 բիբ ահան: Աւարա՛ առ մեզ
 զնշան բարի. ՚ի գովեստ և ՚ի փա
 ռաբանութիւն անո՛ւնդ քում
 սրբոյ: Օ ի՛իքո փառս կատարի,
 ամ՛ արարածոց մշտնջենա՛ւոր փա
 ռաբանութիւն ՚ի բարձունս Հօր
 և Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ.
 այժմ՛, և միշտ, և յաւիտեանս յա
 լիտենից. Ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Հովիւ քաջ՛ հովիւ բարի՛ և յա
 լիտենահան: Այեաց և այց արա՛
 բանաւոր հօտի քոյ. զոր ժողովե
 ցեր առ քեզ գթութեամբ քով:
 Օ ի՛քո առաջի կամբ Տ՛՛. և առ
 ՚ի քէն ողորմութեանցն և գթու
 թեանցն ակն ունիմք: Օ ամենե
 սեան օրհնեա՛ զամենեսեան ի
 մաստնացո՛. զամենեսեան լուսաւո
 րեա՛. և ամենեցուն պարգևեա՛
 զերկնից արքայութիւնդ: Ամեն
 դու ես Տ՛՛ կենաց, և Մ՛՛ ողորմու
 թեան. և քեզ վայելէ փառք իշ
 խա

խանութիւն՝ և պատիւ • այժմ, և
միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից •

Վճն :

Ի գիշերի և՛ի տունընջեան • և յա
մենայն ժամու անդադար փառա

ւորեմք զհայր, և զՍրդի՝ և

զսուրբ հոգիդ • այժմ,

և միշտ, և յաւի

տեանս յաւ

իտենից :

Վճն :

Սաղես Դասեի. 1, 0:

ՍՆԼԽԼՆ

Ճիւր ընդ չարս. և մի
ընդ այնոսիկ՝ ոյք գոր
ծեն զանօրէնութի:

Օ ի որպէս զխոտ վաղվաղակի ցա
մաքեսցին. ուն զդաշարի խոտոյ
վաղվաղակի անցցեն:

Յուսան՝ ի ՏԻ՝ և արան զքաղց
րութի. բնակեաց յերկրի և հո
վունեսցես ի մեծութե նր:

Դատեան՝ ի ՏԷ՝ և նա տացէ բեզ
զխնդրունածս սրտի քոյ. յայտնեա
առաջի ՏՆ զճանապարհ քո. և
յուսան՝ ի նա:

Օ ի

Օ ի նա արացէ . և հանցէ որպէս
 զԼոյս զարդարութիւնքո . և զերա
 ւունս . քո ոմ զօրհասարակ :

Հնազանդ լեր Տեառն . և ծա
 ուայեանմա . և մի նախանձիր ընդ
 այնոսիկ՝ որոց առակեալք իցեն
 ճանադարհք իւրեանց . ընդ մար
 դոյ՝ որ գործէ զանօրէնութիւն :

Եւեան՝ ի բարկութիւն և հանգիւր
 ՚ի սրտմտութենէ . և մի նախանձիր
 ընդ չարս :

Օ ի չարք վաղվաղակի սատակես
 ցին . բայց ոյք համբերեն Տն՝
 նորա ժառանգեսցեն զերկիր :

Փոքր մի ևս՝ և այլ ոչ իցէ ամպա
 րիշտն . խնդրեսցես զտեղի նորա .
 և ոչ գտցես :

Եւ որք հեղքն են՝ նորա ժառան
 գեսցեն զերկիր . և փափկացին ՚ի
 բազում խաղաղութիւն իւրեանց :

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ . և կրճ
 աէ ՚ի վերայ նր զատամունս իւր .
 այլ Տր ծիծաղեսցի զնովալ :

Ի անդի յառաջագոյն տեսանէ .
 զի հասեալէ օր նորա :

Սուր հանին մեղաւորք՝ և լարեցին զաղեղունս իւրեանց. հարկանել զաղքատն՝ և զոնանկն. սպանանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ:

Սուրք նց մտցեն՝ ի սիրտս նոցա. և աղեղունք նոցա փշրեսցին:

Եւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ. քան զբաղում մեծութիւն մեղաւորաց. և բաղուկք ամպարչտաց խորտակեսցին:

Հաստատէ Տ՛ր զարդարս. և ճանաչէ զաւուրս ամբօց ժառանգութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի:

Մի ամաչեսցեն նոքա՝ ի ժամանակա չարութեան. այլ յաւուրս սովու յագեսցին:

Իհա մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք Տ՛ն՝ ի փառաւորել և ի բարձրանալն իւրեանց պակասեսցին որպէս ծուխ զի պակասի:

Փոխ առնու մեղաւորն, և ոչ հատուցանի. այլ որ արդարն է՝ ողորմի, և տայ:

Ոյք օրհներն զնա, ժառանգեսցեն զերկեր. և ոյք անխճանկն ստտակեսցին ի նմանի:

Ի Տէ ուղղին գնացք առն. զճա
նապարհս նորա նա կամի յոյժ:

Թեպէտ և գայթակղեսցի՝ նա մի
կործանեսցի. զի ՏԹ ձեռն կալու
է նորա:

Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ. և ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ՝ և
ոչ զաւակ նր թէ մուրանայ հաց:

Օ օրհանապաղ ողորմի՛ և տայ
փոխ. զաւակ նր օրհնեալ եղիցի:
Խոտորեաց՝ ի չարէ՛ և արա՛ զբա
րի. բնակեսցիս յաւիտեանս յաւի
տենից՝ ի նմա:

ՏԹ սերէ զիրաւունս՝ և ոչ ընդ
վայր հարկանէ զաւրբս եւր. այլ
յաւիտեան սրահէ զնոսա:

Ի նօրէնք հալածեսցին իմաստին.
և զաւակ ամպարչաց սատա
կեսցի:

Ի յարդարք ժառանգեսցեն զեր
կիր. և բնակեսցին յաւիտեանս յա
ւիտենից՝ ի նմա:

Բերան արդարոյ խորհի զիմաս
տութի. և լեզու նորա խօսեսցի
զիրաւունս:

() յէնք

() րէնք Մատուծոյ իւրոյ են 'ի սրտի իւրում. և մի գայթակղես ցին գնացք նորա :

Հայի մեղաւոր ընդ արդար' և խնդրէ սպանանել զնա. այլ ՏԾ ոչ թողու զնա 'ի ձեռս նորա' և ոչ դատապարտէ զնա' յորժամ դատէ զնա :

Համբեր ՏՆ. և պահեա՛ զճանա պարհս նորա. և բարձր արասցէ զքեզ 'ի ժառանգել զերկիր. և դատաւիումն մեղաւորաց տեսցես : Տեսի զամպարիշտն վերացեալ. և բարձրացեալ որպէս զմայրս լի բանանու :

Մնցի և ահա ոչ էր. խնդրեցի և ոչ գտաւ տեղի նորա :

Պահեա՛ զամբժութիւն' և տես զուղղութի. զի գոն մնացու՛ածք առն խաղաղարարի :

Մնորէնք հալածեցին իմիասին. և զաւալ ամպարշտաց կորիցէ :

Փրկութիւն արդարոց 'ի ՏԷ է. վերակացուէ նոցա 'ի ժամանակս նեղութեան :

Օգնեսցէ նոցա ՏԹ, և փրկեսցէ
զնոսա. ապրեցուցէ զնոսա 'ի մե
ղաւորաց. և կեցուցէ զնոսա՝ զի
յօւսացան 'ի նա:

Տոմար. 19:

Սաղմոս Դաւթի. տուի յիշատակէ շաբաթ
իւր: 1. 1:

մի՛ սրտամտութիւնք քով
յանդիմաներ զիս. և
մի՛ բարկութիւնք քով
խրատեր զիս:

Օ ի նետք քո հարան յիս. և յիս
հաստատեցաւ ձեռն քո:

Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ.
յերեսաց բարկութե քոյ:

Ո՛չ է խաղաղութի ոսկերաց իմոյ՝
յերեսաց մեղաց իմոյ:

Ի նօրէնութիւնք իմ բարձրացան
քան զգլուխ իմ. որպէս զբեռն
Ժանր Ժանրացան՝ ի վր իմ:

Վեխեցան, և փտեցան վերք իմ.
յերեսաց անդգամութե իմոյ:

Տարապեցայ՝ և խոնարհ եղէ մին

ջև յոյժ . զօրհանապազ տրտում
 գնայի . զի անձն իմ լի եղև չարչա
 րանօք . և ոչ գոյ բժշկութիւն
 մարմնոյ իմոյ :

Չարչարեցայ՝ և խոնարհ եղի մին
 ջև յոյժ . մունչէի առ հեծութե
 սրտի իմոյ :

ՏՐ առաջի քոյ է ամ ցանկութի
 իմ . և հեծութիւն իմ՝ ի քէն ոչ
 ծածկեցաւ :

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս , և եթող
 զիս զօրութիւն իմ . լոյս աչաց
 իմոց՝ և այս ոչ եղև ընդ իս :

Տարեկամք իմ , և մերձաւորք իմ ,
 առաջի իմ մերձեցան՝ և կացին . և
 մերձաւորք իմ հեռի եղին յինէն :

Տունադատեին զիս՝ և խնդրեին
 զանձն իմ . ոյք խորհեին չար՝ իմ
 իմ . խորհեցան զանօրե՛նութիւն
 և զնենգութի զօրհանապազ խոր
 հեցան :

Եւ ես որպէս զխուլ՝ զի ոչ լի .
 որպէս համր՝ որ ոչ բանայ զբե
 րան իւր :

Եղի ես որպէս զմարդ՝ որ ոչ լի

և ոչ դոն խօսք 'ի բերանս նորա :
 Եւ 'ի քեզ Տ՛ր յուսացայ . և դու
 լուհցես ինձ Տ՛ր Բ՛ճ իմ :
 Բացի' թէ մի' ուրախ եղիցին յիս
 թշնամիք իմ . 'ի սասանել ոտից
 իմոց' 'իլերայ իմ մեծամեծս խօ
 սեցան :

Եւ 'ի տանջանս պատրաստ եմ .
 և ցաւք իմ առաջի իմ են յամ Ժամ :
 Օ անօրէնութիւնս իմ պատմե
 ցից . և հոգացոյց վասն մեղաց
 իմոց :

Ի սկ արդ' թշնամիք իմ կենդա
 նիք են' և զօրացեալք եղեն քան
 զիս . և բազումք են , ոյք ատեն
 զիս տարապարտուց :

Ոյք հատուցին ինձ չար փոխա
 նակ բարւոյ . չարախօսէին զինէն .
 զի ես երթայի զհետ արդարու
 թեան :

Մի թողուր զիս Տ՛ր Բ՛ճ իմ , և
 մի' իբացեայ առնիր յինէն հայեաց
 յօգնել ինձ' Տ՛ր փրկութե իմոյ :

Վախարարած է գիւղացւոց. Սաղմոս

Վախարարած է գիւղացւոց. Սաղմոս

Սասնի թէ պահեցից զճանապարհս իմ. զի մեղայց լեզունաւ իմով :

Եւ զի պահապան բերանոյ իմոյ 'ի հակառակիլ մեղաւորին առջի իմ :
Եւ ուր եղէ՛ և խոնարհեցոյ. լուցի 'ի բարութենէ. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս :

Սեռաւ սիրտ իմ 'ի փորի իմում. և 'ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր :

Եւ օսեցայ լեզունաւ իմով. և ասացի, ցոյց ենձ ՏՄ զկատարած իմ. և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանիօն է, զի գիտացից թէ որչափ ենչ պահասեալ է յինէն :

Վհա չափով եղիւր զաւուրս իմ. և կար զօրութեան իմոյ ուր ոչինչ է առաջի իմ. սակայն ամենեւին ընդունայն է ամ մարդ մտեղի :

Վպարէն ուր 'ի պատկերի շրջի մարդ՝ սակայն 'ի զուր խուովի. դանձէ՛ և ոչ գիտէ ում ժողովէ. Վսկ

Ի սկարդ՝ ուլ է համբերութի իմ՝
 Թէ ոչ գու Տ՛ր. կամ կար զօրու
 Թէ իմոյ՝ Թէ ոչ ՚ի քէն :

Յամ անօրէնութենէ իմմէ փրկե
 ցեր զիս. և նախատինս անդգամաց
 արարեր զիս :

Ի ռու եղէ՝ և ոչ բացի զբերան
 իմ. զի գու արարեր :

Ի բացարս յինէն զտանջանս իմ.
 զի ՚ի զօրութենէ ձեռին քոյ ես
 պակասեցայ :

Կշտամբութի վասն մեղաց խրա
 տեցեր զմարդ. մաշեցեր ույ սար
 դի ոստայն զանձն նօրա. սակայն
 ընդունայն է ամ մարդ :

Ի ուր Տ՛ր աղօթեց իմոց՝ ունկն
 դեր ինդրուածաց իմոց. արտա
 սուճաց իմոց մի լուեր :

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո.
 նշդէհ և անցաւոր՝ որպէս ամե
 նայն հարբ իմ :

Թոյլ արս ինձ՝ զի հանգեայց՝
 մինչև երթեալ իցեմ. և այլ ոչ ևս
 գտանիցիմ :

Տանի. 16:

Ի կա

Դ Կարարած Ստղիս Գաւթի.

Լ Թ.

Նամբերելով Տամբերի Տեառն
և նայեցաւ առ իս. և լռեալ
աղօթից իմոց:

Է. Տան զիս 'ի գբոյ տառապանաց.
'ի կաւոյ և 'ի տղմոյ:

Նաստատեաց 'ի վերայ վիմի զոտս
իմ. և ուղղեաց զգնացս իմ:

Ի արկ 'ի բերան իմ զօրհնութի
նոր. զօրհնութի Տն Մ. Յ մերոյ:

Տեոցին բազումք և երկիցեն և
յուսացին 'ի ՏԹ. երանեալ է
այք՝ որոյ անուն Տն յոյս է նորա:
Այ Տայեցաւ նա 'ի նանրութի. և
նչ 'ի մոլութիւն սուս:

Բազում արարեր դու ՏԹ Մ. Թ
իմ զօրանչելիս քո. և խորհրդոյ
քոց ոչոր է՝ որ նմանիցի քեզ:

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազումք
եղեն քան զթիւս. ընդ զոհս և
լէ պատարագս ոչ Տաճեցար. լսե
լիս Տաստատեցեր ինձ. զողջա
կէզս՝ և զվս մեղացն ոչ խնդրեցեր:
Յայնժամ ասացի թէ ահաւասիկ
դամ.

գամ. 'ի գլուխս գրոց գրեալ է
վասն իմ:

Լուսեղ զկամս քո Լ՛ծ իմ կամե-
ցայ. և զօրէնս քո 'ի մէջ որովայ
նի իմոյ.

Լւետարանեցի զարդարութիւն
քո յեկեղեցիս մեծս. ահա զշր
թոււնս իմ ոչ արգելեց 'ի քէն.

Տ՛ր գու գիտացեր՝ զի զարդարու-
թիւն քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի
իմում. զճշմարտութիւն քո՝ և
զփրկութիւն քո:

Լսացի՝ և ոչ թաքուցի զողորմու-
թիւն քո. և զճշմարտութիւն քո
'ի ժողովրդենէ մեծէ:

Դու Տ՛ր մի՛ հեռի առներ զգը-
թութիւն քո. զի ողորմութի քո՝
և ճշմարտութիւն քո յամենայն
ժամ ընկալցին զիս:

Ը ուրջ եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ
գոյ՞թ թիւ. հասին ինձ անօրէնու-
թիւնք իմ. և ես ոչ կարացի տե-
սանել:

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ
իմոյ՝ և սնրտ իմ եթող զիս:

Կառեաց ՏՐ փրկել զիս. և ՏՐ
յօզնել ինձ նայեաց:

Մահչեսցեն՝ և յամօթ լիցին. ոյք
խնդրեն զանձն իմ, բառնալ զսա-
դարձցին յետս, և ամահչեսցեն՝ ոյք
խորհին ինձ չար:

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղ
վաղակի. ոյք ասեն ինձ վաչ վաչ:
Յնծասցեն՝ և ուրախ լիցին՝ ի քեզ
ամենեքեմ. ոյք խնդրեն զքեզ տր:

Մասացեն յամ ժամ մեծ է Մ.Ծ.
և ոյք սիրեն զփրկութի քո:

Ես աղքատ և տնանկ եմ Մ.Ծ.
խորհեա՛ զիս. օգնական և պաշտ
պան իմ ես դու՛ ան մի՛ յամենար:

Տոնի: 23:

Ի հարարած Սաղոս Ի առ լի. Խ:

րանի որ խորհի զաղքատն
և զտնանկն. յաւուր չարի
փրկէ զնա ՏՐ:

ՏՐ փրկէ զնա՛ և կեցուցանէ. երա
նելի առնէ զնա՛ ի վերայ երկրի.
և

և ոչ մասնէ զնա 'ի ձեռս Թշնա
մեաց իւրոց:

Տ՛ր օգնական է նմա 'ի մահիճս
ցաւոց իւրոց. և զամենայն անկո
ղինս նորա դարձուցանէ 'ի հիւան
դուԹենէ նորա:

Եւ ասացի Տ՛ր ողորմեաց ինձ. և
բժշկեա՛ զանձն իմ. զի ես մեղայ
քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար.
երբ եցէ՛ զի մեռցի, զի և կորիցէ
անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զնանրուԹի.
խօսէր 'ի սրտի իւրում. և ժողո
վէր զանօրէնուԹի յանձն իւր:

Ըրտաքս ելանէր՝ և զնոյն խօհր.
զինէն շնջէին ամ Թշնամիք իմ:
Խորհեցան չար՝ ի վերայ իմ. զքան
անօրէնուԹե եդին 'ի վ՛ր իմ:

Մի Թէ որ ննջիցէ և այլ ոչևս յա
ւելցի յառնել. քանզի՛ և այրն խա
ղաղուԹէ իմոյ՝ յոր եօն յուսացայ:

Որ ուտէր զՏաց իմ. յաճախեաց
առնել ինձ զխաբէնուԹի:

Եւ լԷդու Տ՛ր ողորմեաց ինձ, և
կանգ

կանգնեալ զիս և ես հատուցեց նց։
Յայսմ ծանեայ՝ զի հաճեցար
ընդ իս, զի մի ուրախ եղեցին յիս
Թշնամիք իմ։

Լ՝ՅԼ զիս յամբժուութե իմում ըն
կալար. և հաստատեցեր զիս առա
ջի քոյ յաւիտեան։

Օրհնեալ Տէր Լ՝Ճ իսրայիլի յաւի
տեանս յաւիտենից. եղեցի՝ եղեցի։

Տղանի. 15։

Դի հարարած. վասն բնառադո-
ւեան որ
դասցն հորիայ։ ԽԼ։

Արդէս փափագի եղջերու յաղ
բիւրս ջուրց. այնպէս փափա
գի անձն իմ առ քեզ ամ։

Օարաւի է անձն իմ առ քեզ
ամ, հզօր և կենդանի. երբ եկեց
երեւցայց երեսացդ ամ։

Եղեն ինձ արտասուք իմ կերա
կուր՝ ՚ի տունէ և՚ ՚ի գիշերի. և այն՝
զի ասէին ցիս զօրհանապաղ՝ Թէ
ուր է ամ քո։

Օայս որպէս յիշէի տառապիւր
յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի
մտեց

մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց
տանն Մատուծոյ:

Պ՛ ճայն ցնծութեան խոստովա
նութեան. և 'ի ճայն քարեկենդա
նութեան:

Մտդ ընդէր տրտում ես անձն իմ:
կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա
առ ամ, խոստովանեա նմա. փրբ
կիչ երեսաց իմոց ամ է:

Մնձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն
այսորիկ յիշեցի զքեզ յեկրէն յոր
դանանու. 'ի հերմօնէ լեռնէ փո
քուէ:

Խորք խորոց կարդացին առ քեզ:
'ի ճայն սահանաց քոց:

Մենայն զքօսանք քո՝ և ալիք
քո՝ անցին 'ի վերայ իմ:

Պ՛ տունէ պատունիբեաց Տ՛ր զողոր
մութի իւր. 'ի գիշերի զօրհնու
թիւն նոր. և աղօթք իմ առ Մ՛ծ
վասն կենաց իմոց:

Մացի ամ՝ ընդուևող իմ ես. ըն
դէր մերժեցեր զիս. ընդէր տըր
տում գնամ ես 'ի նեղել թշնա
մւոյ իմոյ:

Դ փշրել ոսկերաց իմոց նախատե
ցին զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս
զօրհանապազ՝ թէ ուր է ամ քո:
Լ՛րդ ընդէր տրտում ես անձն
իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յու
սն առ ամ. խոստովանեա՛ն նմա՛
փրկիչ երեսաց իմոց ամ է:

Տ ԹԻՄ. 14:

Ս ազնու Դ ասելի: ԽԲ:

Դ ատ արա՛ն ինձ ամ. և իրաւ ա
րա՛ն ինձ՝ ի դատաստանի իմում:
Յ ազգէ որ ոչ է սք՝ ՚ի մարդոյ մէ
ղաւորէ՛ նենգաւորէ փրկեա՛ն զիս:
Դ ու ամ, հշօրիչ իմ ես. ընդէր
մոռացար զիս. ընդէր տրտում գը
նամ ես, ՚ի նեղել թշնամոյ իմոյ:
Լ՛ռաքեա՛ն ՏԹ զԼԵԿԱ քո՛ և զՃՄԱՐ
տուժիւն քո. զի առաջնորդ ես
ցեն ինձ. հանցեն զիս ՚ի լեառն
սուրբ՝ և ՚ի յարկս քո:

Ս տից առաջի սեղանոյ այ, առ
ամ, որ ուրախ առնէ զմանկու
թիւն իմ:

Խ ոստովան եղէց քեզ օրհնութիւն
ամ, ամ իմ:

Լ՛րդ

Երդ ընդէր տրտում ես անձն իմ:
 Կամ ընդէր խռովես զիս: յուսան
 առ ամ: խոստովանեա՛ն մնա՛ փրկ
 կիչ երեսաց իմոց ամ է:

Տոմար. 7:

Ի կարարած. սրբապետն կորիսաց. սաղմոս
 իմաստութեան: ԽԳ:

Մականջօք մերովք լուար:
 և հարքն մեր պատմե
 ցին մեզ:

Օ գործս զորս գործե
 ցեր յաւուրս նոցա, յաւուրսն
 առաջինս:

Չեռն քո խլեաց զՏեթանոսս. և
 զնոսս տնկեցեր. չարչարեցեր
 զժողովուրդս քո՛ և հաներ զնս՛:

Օ ի ոչ թէ սրով իւրեանց ժա
 ուանդեցին զերկիր. և ոչ բազուկ
 նոցա փրկեաց զնոսս:

Եւ աջ քո՛ և բազուկ քո՛ և լոյս
 երեսաց քոց. զի հաճեցար ընդ
 նոսս:

Ի ու ենքն ես՛ թագաւոր իմ, և
 ամ:

Թիմոթեոսի Երկրորդ գրքի
 Թիմոթեոսի Երկրորդ գրքի 109

Եւ զԹիմոթեոսի մեր հարցուք, և
 անուշամբ քով արհամարհեցուք,
 զյարուցեալսն 'ի վերայ մեր:

Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալեմ.
 և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս:

Եւ զու վրկեցեր զմեզ 'ի Թիմոթեոս
 մեաց մերոց, և զատելիս մեր յա
 մօթ արարեր:

Եւ ստուծով պարծեցուք զօրհա
 նապաղ, և անուշան նորա խոստո
 վան եղիցուք յաւիտեան:

Եւ այց արդ՝ մերժեցեր, և անար
 գեցեր զմեզ, և ոչ ելեր Թիմոթեոս
 զօրս մեր:

Եւ արձուցեր զմեզ յետս քան
 զԹիմոթեոսի մեր, և ատելիք մեր
 յափշտակեցին զմեզ:

Եւ սուր զմեզ որպէս զօրհար 'ի
 սպանումն, և ընդ հեթանոսս ցրո
 ւեցեր զմեզ:

Սա առեցեր զժողովուրդս քո
 անուսնց գնոյ, և ոչ գոյ թիւ աղա
 ղակի մերոյ:

Արարելը զմեզ նախատինս դրա
ցեաց մերոց. ծաղր՝ և այսն կա
տականաց այնոցիկ. որք շուրջ է-
ին զմեօք:

Արարելը զմեզ յառակս հեթանո
սաց. 'ի շարժել զգլուխս ժողո
վրդոց:

Օ օր ամենայն նախատինք իմ ա-
ռաջի իմ են. և ամօթ երեսաց
իմոց ծածկեաց զիս:

Պ ձայնէ նախատորդին, և չարա
խօսի. յերեսաց թշնամւոյն՝ և հա
լածչի:

Այս ամ եկն 'ի վերայ մեր՝ և մեք
զքեզ ոչ մոռացաք. և ոչ ստեցաք
ուխտի քում. և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք:

Պարձուցեր զշաւիղս մեր 'ի ճա
նապարհաց քոց. խոնարհ արարեր
զմեզ 'ի տեղի չարչարանաց. և ծած
կեցին զմեզ ստո՛ւերք մահու:

Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն
այ մերոյ. կամ ձգեալ իցէ զձեռս
մեր յաստո՛ւածս օտարս:

Սակայն ամ խնդրէ զայս. զի նա
քննէ

քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց :
 Ս ասն քոյ մեռանիմք զօրհանա
 պաղ՝ համարեցաք որպէս զոչխար
 'ի սպանումն :

Օ արթիր՝ ընդէր ննջես Տ՛Թ, ա
 ըն՝ և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ :

Օ մէ դարձուցանես զերես քո 'ի
 մէնջ՝ մոռանաս զաղքատութիւն
 և զնեղութիւնս մեր :

Խ ոնարհք եղեն մինչև 'ի հող ան
 ձինք մեր . և յերկիր կցեցան
 մէջք մեր :

Մ. ըն, Տ՛Թ՝ օգնեա՛ մեզ . և փրկեա՛
 զմեզ վասն անու՛ն քոյ :

Տ Թ Թ Թ : 28 :

Դ Կարարած . զատանցելոց ժամանակաց .
 որքոնցն կորիսաց . Ի մասսոմբէ վասն սիրե
 շոյն : Խ Դ :

Բ ղխեսաց սիրտ իմ՝ զբան բարի .
 և ասեմ զգործս իմ՝ թագա
 ւորի :

Ե իզու իմ՝ որպէս գրեչ արագա
 գիր դպրի . գեղեցիկ տեսեալմք
 քան զամ՝ որդիս մօրդկան :

Ս փա

Ս փռեցան շնորհք 'ի շրթնաց քոյ՝
 վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ ամ
 յաւիտեան :

Ը զսուր ընդ մէջ քո հզօր . վայ
 ելչութեան և գեղոյ :

Լ արեա՛ ուղղեա՛ և թագաւո
 ըեա՛ . վս ճշմարտութե՛ և հեզու
 թե՛ և արդարութե՛ և առաջնոր
 դեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո :

Վ ետք քո սրեալք են հզօր . Ժո
 ղովուրդք 'ի ներքոյ քոյ անկ ցին .
 'ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի :

Ը թող քո ամ յաւիտեանս յաւի
 տենից . գաւազան ուղղութեան՝
 գաւազան արքայութեան քոյ :

Ս իրեցեր զարդարութիւն , և ատե
 ցեր զանօրէնութիւն :

Ս ս այսորիկ էօժ զքեզ ամ , ամ
 քո՛ , իւղով ուրախութեան . առա
 ւել քան զընկերս քո :

Օ մուռս՝ և զտաշխն՝ և զկասիայ՝
 'ի զգեստէ քու մէջ . 'ի տաճարաց
 փղօսկրէից ուստի ուրախ արարին
 զքեզ . դատերք թագաւորաց 'ի
 սրտիւ :

Կացցէ դշխոյ ընդ աջմէ քուամէ.
 'ի հանդերձս ոսկէ հուռս, զարդա
 • ըեալ և պաճուճեալ:

Լուր դուստր՝ և տես. խոնարհե
 ցո՝ զուսկն քո. մուս՝ զժողո
 վուրդ քո և զտուն հօր քոյ. զն
 ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ:
 Սա ինքն է Տր՝ քո՝ երկիրպագցես
 սմա. և դուստր ծուրայ երկիր
 տագցէ սմա պատարագօք. զերես
 նորա պաշտեսցեն մեծամեծք՝ 'ի
 ժողովրդոց:

Ըմ փառք դասեր թագաւորի՝ 'ի
 ներքոյ. 'ի վերջաւորս ոսկէ հուռս,
 զարդարեալ և պաճուճեալ:

Տարցին թագաւորի կուսանք ըզ
 հետ նորա. և զընկերս նորա տար
 ցին նմա:

Ըծցին ցնծութիւն՝ և ուրախու
 թեամբ. և տարցին 'ի առձար
 թագաւորի. և փոխանակ հարց
 քոց եղիցին որդիք քո:

Կացուցես զնոսա իշխանս ընդ
 ամենայն երկիր. յիշեսցի անուն
 քո ընդ ամ ազգս աղգաց.

Ս անս այսորիկ ժողովուրդք խոս
առվան եղիցին առ քեզ յաւիտնս՝
և յաւիտեանս յաւիտենից :

Տոնի . 19 :

Ի հասարակ . որդեացն հարիսց . ՚ի վերայ
գաղթեաց : Սաղմս Դ . աւելի :

Խ Ե :

Ը մեր ասրաւեն՝ և զօրութի .
օգնականս ՚ի վերայ նեղու
թեց՝ որք գտին զմեզ յոյժ :

Ս ս այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի
խառնիչ երկրի . ՚ի փոփոխիլ լե
րանց ՚ի սիրտս ծովու .

Գ ոչեցին՝ և խառնեցան ջուրք
նոցա . խառնեցան լերինք ՚ի զօրու
թենի նորա :

Գ նացք գետոց ուրախ առնեն
զքաղաքն այ . և սուրբ արար ըզ
յարկս իւր բարձրեալն :

Ը ՚ի մէջ նոցա՝ և նորա մի սո
սանեացին . օգնեացի նց ամ՝ ՚ի վա
ղորդենի միսչև ՚ի վաղորդեան :

Խ խառնեցան հեթանոսք՝ և խոնար
հեցան թագաւորութիւնք՝ ետ
զձայն

զձայն եւր բարձրեալն. և խառովե
ցաւ երկիր:

Տ՛ր զօրութեանց ընդ մեզ ընդ ու
նելի է մեր Մ. Թ յակօբայ:

Եւ կայք և տեսէք զգործս անյ. որ
արար զնշանս և զարուեստս 'ի վե
րայ երկրի:

Եւ հար զպատերազմ 'ի ծաղաց
մինչև 'ի ծագօ երկրի. զաղեղունս
փշրեաց՝ զզէնս խորտակեաց. և
զասպարս այրեաց հրով:

Կանխեցէք՝ և ծաներուք, զի ես
եմ անձ. բարձր եղէց 'ի հեթա
նոսս: և բարձրացայց 'ի վր երկրի:

Տ՛ր զօրութեանց ընդ մեզ ընդ ու
նող է մեր անձ յակօբայ:

Տ աւեդ. 12:

Ի հարարած վասն որդւոցն հորեաց:

Ս աղնոս 'Ի տ-լէի: Խ Օ:

ախս հարէք անձ հեթա
նոսք. աղաղակեցէք առ
Մ. Թ 'ի ձայն ցնծութե:

Օ ի Տ՛ր բարձրեալ և ահարկու
թա

Թագաւոր մեծ 'իվր իմ երկրի։
 Հնազանդ արար զժողովուրդս
 մեզ։ և զՏեթանոսս 'ի ներքոյ ու
 տեղ մերոց։

Բնորեաց զմեզ իւր 'ի ժառան
 գութիւն։ զգեղեցկութիւն յակօ
 բայ, զոր սիրեաց։

Համբարձաւ իմ օրհնութիւն։ և
 Տր մեր ձայնիւ վողոյ։

Սաղմոս ասացէք իյ մերում։ սաղ
 մոս ասացէք Թագաւորին մերում,
 սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ 'իվերայ ամենայն
 երկրի իմ է։ սաղմոս ասացէք
 նմա իմաստութեամբ։

Թագաւորեաց իմ 'իվերոյ հե
 թանոսաց։ իմ նստաւ յաթոռ
 սրբութեան իւրոյ։

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
 առ իմ աբրահամու։ զի իյ զօրու
 թիւնք յերկրէ յոյժ համբար
 ձան։

Տողոյ. 14:

Սաղմս օրհնութի արդարոյն իտեաց. երէ
բորդի շաբաթն: ԽԼ:

Սեծ է ՏԻ՛ և օրհնեալ է յոյժ
'ի քաղաք այ մերոյ 'ի լեառն,
սուրբ նորա:

Հաստարմատ ցնծասցէ ցնծու
Թք ամ՝ երկեր, լերինք սիօնի.
կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք Թադա
ւորի մեծի:

ԸՃ՝ 'ի տաճարի իւրում յայտնի,
'ի ժամանակի իբրև օգնական լի
նէր նոցա:

Բ. հաւասիկ ԹադաւորուԹիք երկ
րի ժողովեցն. և անկցին իմիասին:
Ինքեանք տեսին այսպէս՝ և զար
մացան. խռովեցան՝ սասանեցան.
և դողումն կալաւ զնոսա:

Բնդ երկունք որպէս 'ի ծնուն
դեան. 'ի հողմն սաստիկ. փշրեա
ցէ զնաւս 'ի Թարսիս:

Ոյ լուաք. սոյնպէս և տեսաք 'ի
քաղաքի ՏՆ՝ զօրուԹեց, 'ի քաղա
քի այ մերոյ:

ԸՃ՝ զհիմունս էարկ նմա յաւանս.
ընկալաք ամ՝ զողորմութի քո իմէջ
ժողովրդեան քոյ: Բ. սա

Բստ անուճան քու՛մ ամ • սոյնպէ՛ս
 և օրհնութի՛ն քո ընդ ամ տիեզերս,
 և արդարութի՛ք լի է աջ քո:

Սւրախ եղիցի լեառն սիօն • և
 ցնծասցեն դասերք յուդայ • վն
 Իրաւանց քոց ՏԻ:

Շրջեցարուք զսիօնի՛ւ և պա
 շարեցիք զնա • և պատմեցիք յաշ
 տարակս նորա:

Դիք զսիրտս ձեր 'ի վերայ զօրու
 թեանց նորա • բաժանեցիք զա
 մուրս նորա • զի պատմել կարաա
 ջիք յազգ յայլ:

Սա է ամ՝ ամ մեր յաւիտեանս յա
 իտենից • և սա հովու՛նեցի զմեզ
 մինչև յաւիտեան:

Տոմար. 14:

Դի Կարաբա՛ծ որդւոցն Կորեայ: Սաղմոս
 Դաւթի. Բ:

Սո՛ւրուք զայս ամ ազգք •
 աննկնդիր լերուք ամենեքե՛ս,
 ոյք բնակեալք էք յաշխարհի:

Նու՛նդք երկրի և որդիք մարդ
 կան, իմիասին մե՛ծ ամե՛ծք և
 տնանք: Բ. Ե

Բերանս իմ խօսեացի զհիմաստուհի .
 և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանձար :
 Խոնարհեցուցից յեկուսն զուսկն
 իմ . բացից զառակս օրհնութե
 'ի սկզբանէ :

Բնդէք բնաւ երկնչիւմ ես յաւ
 ուր չարի . զի անօրէնութիք գնա
 ցից իմոց շուրջ եղէն զինս :

Յուսացեալք 'ի զօրութիւն իւ
 րեանց . 'ի բազմութիւն մեծու
 թե իւրեանց պարծեացին :

Եղբայր ոչ փրկէ' և ոչ փրկէ
 մարդ' և ոչ տայ այ զփրկանս իւր .
 և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ :
 Աստուակեալ յաւիտեան' և կեցցես
 իսպառ . և ոչ տեսցես զասպակա
 նութիւն :

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք
 մեռանիցին , իմիասին անզգամք
 և անմիտք կորիցեն . և թողցեն
 օտարաց զմեծութի իւրեանց :

Բերեզմանք նոցա' տունք նց եղի
 ցին յաւիտեան . և յարկք նց յազ
 գէ մինչև յազգ' և կարդացին զա
 նունս նոցա 'ի հօղս իւրեանց :

Մարդ

Մարդ 'ի պատուհի էր' և ոչ իմա
ցաւ. հաւասարեցաւ անասնոց ան
մտից' և նմանեցաւ նոցա:

Բ. յս ճանապարհ է նց' դայթակ
դուժեան նոցին. յետ այսորիկ բե
րանօք իւրեանց հաճեցին:

Որպէս խաչն 'ի դժոխս մաանեա
ցին. և մահ հովուեցէ զնոսա. և
տիրեսցեն նոցա ուղիք ընդ ա
ռուօսս:

() զնուժիւնք նոցա մաշեցին 'ի
դժոխս. և 'ի փառաց իւրեանց
անկցին:

Բայց սակայն ամ փրկեսցէ զանձն
իմ 'ի ձեռաց դժոխոց. յորժամ
ընդունին զիս:

Մ'ի երկնչիւր' յորժամ մեծանայ
մարդ. և յորժամ բազում լինին
փառք տան նորա:

Օ ի ոչ թէ 'ի մեռանիլն իւրում
առցէ ընդ իւր զամ. և ոչ թէ իջ
ցեն փառք տան նորա ընդ նմա:

Բ. յւ անձն նր' 'ի կեանս իւրում
օրհնեսցի. խոստովան եղիցի քեզ'
յորժամ բարիարասցէս դու նմա:

Մտցէ

Մտցէ նա մինչև յազգ հարց իւրոց. մինչև յաւիտեանս զլոյս մի տեսցէ :

Մարդ 'ի պատուհի էր, և ոչ իմացաւ. հաւասարեցաւ անասնոց անբանից' և նմանեցաւ նոցա :

Տողոսի. 21 :

Սաղմոս Լ. աւագ : ԽԹ :

աստուծոց ՏԻ խօսեցաւ. կոչեաց զերկիր՝ յարևելից մինչև 'ի մուտս արևու :

Դսիօնէ մեծ վայելչու թի փրկու թի գեղոյ նորա :

Ըմ մեր յայտնապէս եկեսցէ. և ամ մեր մի դադարեսցէ :

Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի. և շուրջ զնովաւ մըրիկ յոյժ :

Սոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ, և զերկիր՝ դատել զժողովուրդ իւր. ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր. և ոյք դնեն զպատարագս ուխտից 'ի վերայ սեղանոյ :

Գաա

Պատմեսցեն երկինք զարդարու
թի նր. զի ամ դատաւոր է:

Սուր ժողովովուրդիմ. և խօսե
ցայց ընդ քեզ. և խորայել քեզ
վկայեցից. զի ամ ամ քո ես եմ:

Ոչ թէ վասն պատարագաց քոց
կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք
քո առաջի իմ են յամ ժամ:

Ոչ ընդունիմ 'ի տանէ քումմէ
զուարակս. և ոչ 'ի հօտից քոց նո
խազս:

Իմ է ամ գազան անտառի. էրէ
լերանց՝ և ամ անասուն:

Գիտեմ ես զամենայն թռչունս
երկնից. գեղեցկութիւն վայրի
ընդ իս է:

Թէ քաղցեայց, ընդ քեզ ինչ ոչ
ասացից. զի իմ է աշխարհ լրել
իւրով:

Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց
քոց. և ոչ զարիւն նոխազաց քոց
ըմպեմ:

Սատն այ պատարագ օրհնութե.
կատարեալ բարձրելոյն զուխտ քո:

Պարդասցես առ իս յաւուր նեղու
թե

Թե քոյ՝ ես փրկեցից զքեզ՝ և դու
փառաւոր արասցես զիս :

Մահայն մեղաւորին ասէ ԹԺ . Իսկ
դու ընդէր բնաւ պատմես զար
դարութիւն իմ . կամ առնուս
զուխտ իմ՝ ի բերան քո :

Օ ի դու ատեցեր զխրատ իմ . մեր
Ժեցեր՝ և յետս ընկեցեր զամենայն
բանս բերանոյ իմոյ :

Թ . Ե տեսանէիր զգողս՝ ընթանայ
իր ընդ նոսա . և ընդ շունս դնէ
իր զբաժին քո :

Բ . Երան քո յաճախէր զչարութի .
և լեզու քո նիւթէր զնենգութի :

Վ . ստեալ զեղբօրէ քումմէ չարա
խօսէիր . և իմերայ որդւոյ մօր քոյ
դնէիր զգայթակղութի :

Օ այս ԹԺ արարեր՝ և լւեցի քեզ .
կարծեցեր անօրէնսք՝ ի մտի քում .
Թէ և ես քեզ նմանիցիմ :

Մ . րդ յանդիմանեցից՝ և կացուցից
զայս ԹԺ առաջի քո . իմացարուք
ԹԺն՝ որոց մոռացեալ իցէ զԹԺ :

Գ . ուցէ երբեք յափշտակիցիք . և
նչոք եցէ՝ որ փրկեցէ :

Պատարադ օրհնութի մատուտոյ
արասցի զիս . և անդ է ճանա
պարհ՝ ուր ցուցից նմա զփրկու
թիւն ՎՅ :

Տասն . 25 :

Պահարպած . Սաղմա Պատելի .

* ॥ Վ ժամանակի երբև էկն առ նա նա
Լան ճարգարի . յորժամ ճուշազ էր նա առ
Վ երսաբէկի : () :

Ողորմեաց ինձ ՎՃ ըստ մեծի
ողորմութեան քում . ըստ բա
զում գթութեան քում քաւեա
զանօրէնութիւնս իմ :

Վաւել լու՛ւ զիս յանօրէնութե
նի իմմէ . և 'ի մեղաց իմոց սուրբ
արա՛ զիս :

Օանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն
գիտեմ . և մեղք իմ առաջի իմ են
յամենայն ժամ :

Քեզ միայն մեղայ Տ՛՛ . և զչար
առաջի քոյ արարի :

Ո՞ր արդար եղիցիս 'ի բանս քո .
և յաղթեսցես 'ի դատիւն քո :

Վանօրէնութեամբ յղացաւ . և
'ի

'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ:
 Դու Տ՛ր՝ զճշմարտութիւն սիրե-
 ցեր. զանյայս՝ և զժածկեացս իմաս
 ւութեք քով յայտնեցեր ինձ:

Յօղեա՛ յիս մշտկաւ. և սք եղէց.
 յունա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց:
 Եւ տելի արա՛ ինձ զցնծութիւն՝ և
 զուրախութիւն. և ցնծասցեն ոս-
 կերք իմ տառապեալք:

Դարձո՛ զերեսս քո՛ ՚ի մեղաց իմոց.
 և զամ՝ անօրէնութիս իմ ջնջեա՛:

Օ սիրտ սուրբ Տաստեա՛ յիս Բ՛Տ.
 և զՏոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փոռի
 իմում:

Սի՛ ընկենուր զիս Տ՛ր յերեսաց
 քոց. և զՏոգի սուրբ քո մի՛ Տա-
 ներ յինէն:

Բ՛Ղ տուր ինձ զցնծութի՛ փրկու-
 թեան քոյ. Տոգւով պետութե՛
 քոյ Տաստաւեա՛ զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս
 քոյս. և ամպարիշտք առ քեզ
 դարձցին:

Փրկեա՛ զիս յարեւել Բ՛Տ, Բ՛Տ
 փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լե-
 զու

զու իմ յարդարութեան քունմ:
 Տ՛ր եթէ զշրթունս իմ բանաս
 բերան իմ երգեսցի զօրհնութի. քոյ:
 Թ. է կամեցեալ էիր զպատարագս
 մատուցանեալք. բայց դու ընդ
 ողջակէզս խկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ Մ. Ե. հոգի խոնարհ.
 զսիրտ սուրբ՝ և զհոգի խոնարհ
 ամ ոչ արհամարհէ:

Բարի արա՛ Տ՛ր կամօք քովք սիօ
 նի. և շինեսցին պարիսպքն եհմի:
 Եւ այնժամ հաճեսցիս ընդ պատա
 րագս արդարութեան. 'ի նունէրս
 և յողջակէզս, յայնժամ հանցեն
 'ի սեղան քո զունարակս:

Տողմի. 22:

Ի կողարած իմաստութիան Պատմի:
 * Ի ժամանակի շի եկն զովքի երօժացի
 և պարտեաց սառնաղաց. ահա՛ ասի զա
 ին եկեալէ ի գոան արիւնցեաց: (1) Մ. 2

(1) Ի պարծի 'ի շարութե. հզորն
 յանօրէնութեան. զօրհա
 նապազ զանօրէնութի խորհեցաւ
 'ի լեզունի իւրուն:

Որպէս ածելի սուր՝ սրեաց զնէն
գուծիւն. սիրեաց զչարուծիւն.
քան զբարուծիւն. զանօրէնու
ծի քան զխօսս արդարուծի :

Սիրեաց նա զամ խօսս կործան
ման. և զլեզուս նենգաւորս :

Ս ասն պստրիկ Վճ կործանեացէ
զնա իսպառ. խլեացէ՝ և հանցէ
զնա յարկաց իւրոց. և զարմատս
նորա յերկրէն կենդանեաց :

Տ եացեն արդարք՝ և երկիցեն. զնո
վաւ ծիծաղեցին, և ասացեն :

Վճս այր է. որ ոչ արար զՎճ
իւր օգնական. այլ յուսացաւ սա
'ի բազում մեծութիւն իւր. և զօ
րացաւ 'ի նանրութիւն իւրում :

ՎՃԷս որպէս ձիթենի պտղա
լից 'ի տան ւնց. յուսացաւ յողոր
մութիւն ւնց յաւիտեան՝ և յաւի
տեանս յաւիտենից :

Խոստովան զեկց քեզ ՏԵ՛ յաւի
տեան՝ զի արարեր. և համբերից
անունն քում. զի քաղցր ես առա
ջի սրբոց քոց :

Տ անի. 103

Դ կա

Դ Կապարած. զանն յաղէկաց իմաստուն
Թիւն Դաւթի: Օ՛հ:

Ասաց անդգամն 'ի սրտի իւ
րում. Թիւ չիք Վճ.
ասպականեցան և պրդ

ծեցան յանօրէնութե՛ն իւրեանց.
և ոչոք է՛ որ առնէ զքաղցրութիւն:

Վճ յերկնից նայեցաւ յամ՝ որդիս
մարդկան տեսանել՝ Թիւ իցէ որք
իմաստուն. որ խնդրեցէ զՎճ:

Վճենէքեան խոտորեցան իմիասին.
և անպիտանացան:

Ո՛չք է՛ որ առնէ զքարի. և չէ որ
մինչև 'ի մի:

Ոսկի ոչ ծանկեցեն ամենէքեան. որք
գործեն զանօրէնութիւն:

Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ՝ որ
պէս կերակուր հացի. և առ Վճ
ոչ կարդային:

Վնդ երկեցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ
իցէ երկիւղ. զի Վճ ցրո՛ւեացէ
զոսկերս մարդահաճոյից:

Վմաջեցեն՝ և յամօթ լիցին. զի

Բատուճած անարգեաց զնոսա :
Ստացէ 'ի սիօնէ զփրկութիւնս
 նշի . 'ի դարձուցանել Տ՛ն զգերու
 թիւն ժողովրդեան իւրոյ . ցըն
 ծացէ յակօբ՝ և ուրախ եղիցե
 իւրայէլ :

Տոմար . 22 :

Դիւտարած . ընդ օրհնութիւնս իմա
 որութիւնս **Դ**աւութի : * **Դ**իւտարածի
 մինչ էլիս շիւտարածն . և ասէն ցաւոս
 ահաւաստի **Դ**աւութի թաւոցեալ նարի
 աս մի : **Դ**ա :

Բճ . յանուան քում կեցո՞ զիս .
 և 'ի զօրութեան քում իրաւ
 արա՞ ինձ :

Բճ , լուր աղօթից իմոց . ունկն
 դեր բանից բերանոյ իմոյ :

(տարք յարեան 'իվերոյ իմ . և
 հզօրք խնդրեցին զանձն իմ . և ոչ
 համարեցան զքեզ **Բ**ճ առաջի
 իւրեանց :

Բճա **Բ**ճ օգնական իմ . և Տ՛ն ըն
 դունօղ հոգւոյ իմոյ :

Դիւտարձուցանել զչարն 'ի թշնա
 միսն

միսն իմ. Չշմարտու թէք քով սա
տակեան զնոսա :

Կս կամօք իմովք պատարագս մա
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց
անունն քում ՏՐ՝ զի բարի է :

Յամենայն նեղու թենէ իմմէ փրք
կեցեր զիս. 'ի թշնամիս իմ ետես
ակն իմ :

Տոնի : 9 :

Դ Կարարած. ընդ օրհնո-ւթէ իմաստա
ւի-ն Դա-ւի : Օ՛ Դ :

Ունկն դիք Մճ աղօթից իմոց.
և մի անտես առներ զխնդրո
ւածս իմ :

Վայեաց առ իս և լուր ինձ. զի
տրամեցայ ես 'ի ճանձրանալ ե
մում. և խռովեցայ :

Դ ճայնէ թշնամւոյն՝ և 'ի նեղել
մեղաւորին, խոտորեցան յիս անի
բաւու թեամբ. և բարկու թէք ոխս
պահէին ինձ :

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս. և եր
կիւղ մահու անկաւ 'իլերայ իմ :

ՄՏ և դողումն եկն 'իլք իմ. և
ճած կեաց զիս խաւար : Մաս

Բայցն՝ ո՞ տոյր որ ենձ զԹևս որ
պէս զաղաւնւոյ. զի Թռչէի՝ վե
րանայի. հեռացեալ դադարէի
յանասպատի:

Բնն ունէի յայ. որ փրկէր զիս՝ Ե
կարճմտութենէ. զայրանալոյ՝ Ե
մրկեալ նեղսրտութենէ:

Բնկը՝ Տը՝ և բաժանեա՛ն զլեզուս
նոցա. զի տեսի զանօրէնութիւն,
և զհակառակութի՛ն Ե քաղաքի:

Ի տունէ և՛ Ե գիշերի շուրջ եղէն
զպարսպօք նորա անօրէնութիւն.
չարիք, և մեղք են՝ Ե մէջ նոցա. և
ոչ պակասեցաւ Ե հրապարակաց
նոցա վաշխ և նենգութիւն:

Օ ի Թէ Թշնամւոյն նախատեալ
էր, համբերէի արդեօք. կամ ա
տելւոյն մեծաբանեալ էր՝ Ե վերայ
իմ. Թաքչէի արդեօք՝ Ե նմանէ:
Ի սկ դու մարդ հաւասար իմ,
առաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ:

Բպաքէն՝ Ե նոյն քաղցրացուցեր
ենձ. և քեզ կերակուր. զի գնայ
աք միաբանութի՛ն Ե տան այ:

Ե կեսցէ մահ՝ Ե վերայ նոցա. և
կենդա

կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս . զի
 չարութիւն է 'ի բնականութեան նո
 ցա և 'իմէջ նոցա :

Եւս առ ՄԺ կարդացի' և ՏԵ լո
 աւ ինձ յերեկոյս' 'ի վաղորդեան
 և 'ի հասարակ աւուր :

Պատմեցի' և ասացի' և լուհցի ձայ
 նի իմում . փրկեսցի խաղաղութի
 ղանձն իմ' 'ի մերձաւորաց իմոց . զի
 կարեօք հասին 'ի վերայ իմ :

Լուհցի ՄԺ' և խոնարհ արասցի
 զնոսա . որ յառաջ է քան զյաւի
 տեանս :

Օ ի ոչ գոյր նոցա խոխանակ . և
 ոչ երկեան յՄԺ :

Չգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցա
 նել նոցա . և նորա պղծեցին զօ
 բէնս նորա :

Բաժանեցան 'ի սրամտութենէ
 երեսաց նր . և եհաս 'ի սիրտս նց :

Սակուղք են բանք նոցա քան
 զձէթ . և ինքեանք ույ սլաք :

Բնկեա 'ի ՏԵ զհոգս քո' և նա կե
 բալիբէ զքեզ . և ոչ տայ յաւիտեան
 զսասանութիւն արդարոյ :

Դու Մ.Թ իջուցես զնս 'ի գուբս
 ապականութեան. արք արիւնս
 հեղք' և նենգաւորք' մի հասա
 ըսկեցեն զաւուրս իւրեանց. այլ
 ես 'ի քեզ ՏԹ յուսացայ:

Տահս: 23:

(Օրհնութիւն Ռժիհ Ս'ուհսի Մ.Թ
 արեա խորհրդի: Լ' ըրորտ (Օրհնաց:

Լ.Բ:

ի հուր բորբոքեցաւ 'ի
 բարկութե իմմէ. այրես
 ցէ և իջցէ մինչ 'ի դը
 Ժոխս ներքինս:

Կերեցէ զերկեր' և զամբոյսս երկ
 ըն նոցա. վառեցին հրով' և բոր
 բոքեցին հիւսկնք լերանց նոցա:
 Կուտեցից զչարիս ամենայն 'իլե
 ըայ նոցա. և նետիւք իմովք սպա
 ուեցից զնոսս:

Մաշեալք և հիւծեալք 'ի սոլլւ
 գազանաբեկ գէշ անկեալ ամե
 նայն թռչնոց երկնից:

Ի արս առանց բժշկութե արձա
 կեցից 'իլը նց և զգազանս ամա
 սպ

պատի. որք այսր՝ և անդր՝ քար
շեացեն զնս ընդ երկիր:

Մտաբուստ մանկահոտորս արաս
ցէ զնոսս սուր. և ՚ի ներքուստ
շտեմարանաց նոցա, անտի արհա
ւիրք ահից:

Օ երիտասարդս կուսանօք հան
դերձ. և զտղայս՝ հաստնաւելօք
ծերօք հանդերձ:

Մսացի թէ ցրեցից զնոսա. և դա
դարեցուցից զյիշատակս նոցա
յազգաց:

Թ. է ոչ վս՝ բարկութե սրտմտուե
թշնամւոյն. զի մի՛ երկայնակեացք
եղիցին, և մի՛ բարձրացին հպար
տացեալ թշնամիքն և ստացեն:

Թ. է ձեռն մեր բարձր է՝ և բա
զուկ մեր հզօր. և ոչ Տր՝ ամ ա
բար զայս ամ:

Օ ի ուզգ մի խորհրդակորոյսք են
նորս. և ոչ դոյ՝ ՚ի նոսա իմաստու
թիւն՝ և ոչ խորհեցան ՚ի միտ առ
նուլ զայս ամենայն. և արդ՝ ըն
կալցին զամօթ յանձինս իւրեանց:

Օ արմանք մի մեծ այս են. զի արդ
մին

Մինն զհաղարս հալածեացէ. կամ եր
կուք զբիւրս շարժեացեն :

Թի ոչ Տ՛ն Վ. յ մատնեալ էր զնո
սա. և տուէալ իցէ զնոսա 'ի ձեռս
Թշնամեաց նոցա :

Օ ի ոչ են դիք նոցա որպէս զած
մեր. այլ Թշնամիք մեր վատա
խորհուրդք

Յայգւոյն սողօմայ էր որթ նո
ցա՝ և տունկ նց 'ի գոմորայ :

Խաղող նոցա խաղող դառնու
թեան. և ողկոյզ նոցա 'ի դառ
նութեան լեղւոյ :

Սրտմտութի բարկութեան վիշա
պաց. գինի նց սրտմտութի իժից
անհնարին առանց բժշկութե :

Ոչ այս ամ ժողովեալ է առ իս. և
կնքեալ պահի 'ի գանձի իմում :

Յաւուր վրիժուց հատուցման,
հատուցից նոցա. 'ի ժամանակի՝ յո
րում հարցի զբարի ոտն նոցա :

Մերձ է օր՝ կորստեան նոցա. զի
հասեալ է պատրաստութե՛ք ՏԵ՛ն
ոայ նոցա :

Դատի ար զժողովուրդ իւր. և 'ի
ծառայս իւր մխիթարի :

Օ ի ետեա զնս՝ լքեալս՝ լուծեալս
 և մատնեալս ՚ի գերութիւնս:

Եւ ասիցէ ՏՐ՝ ուր են դիքն
 ձեր՝ յորս յուսացեալք էիք դուք
 ՚ի նս. զորոց զճարպս սպանդիցն ու
 տէիք, և ըմպէիք զգինի զոհիցն:
 Եւրդ՝ յարուցեալք օգնեսցեն. և
 եղիցին ձեզ թիկունք:

Երբին Սուէսի:

Օ աներուք և տեսէք՝ զի ես եմ.
 և ոչ գոյ այլ Վճբաց յինէնս:
 Ես սպանանեմ, և ես կեցուցա
 նեմ. հարկանեմ, և ես բժշկեմ. և
 ոչոք կցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձե
 ուաց իմոց:

Համբարձի յերկինս զձեռս իմ.
 երդուէայ աջով իմով, և ասացի՝
 թէ կենդանի եմ ես յաւիտեանս:
 Սրեցից որպէս զփայլակն զսուտեր
 իմ. և ՚ի ինդիր վրիժուց արձա
 կեցից զաջ իմ:

Հատուցից զհատուցումն թշնա
 մեաց իմոց. և ատելեաց իմոց հա
 տուցից՝ զհատուցումն նց նոցին:
 Եւբեցուցից զնեա սո իմ յարենէ

նոցա՛ և սուր իմ կերիցէ միս. յա
րենէ վիրաւորելոց՝ գերելոց գըւ
խոց՝ իշխանաց թշնամեաց նոցա:
Աւրախ եղիցին երկինք նովաւ. և
երկերպագցեն նմա ամենայն ող
դիք Մ. Ե.

Աւրախ եղերուք հեթանոսք ընդ
ժողովրդեան նորա. և զօրացու
ցեն զնա ամ հրեշտակք անյ:

Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ ա
րեան որդւոց նց. և հատուցումն
թշնամեաց նոցա հատուցաւ նց:

Հատուցումն ատելեաց նոցա հա
տուցաւ նոցա. և սրբեցցէ ՏԹ
զերկեր ժողովրդեան իւրոյ:

Տոմար. 64:

Պ. ու ես ՏԹ մեր՝ դու ես Վ. Թ
փրկիչ մեր. զքեզ օրհնեն ան
ձինք մեր: Սարգասեր ՏԹ վ
սրբուհուոց անարատի:

Վ. արող մնախանջիրին եւ խաղաղանին:

Ս. անս ուղղելոյ զգնացս մեր ի
ճանապարհս խաղաղուէ զար
տաղաչեացուք:

Ա. Ե.

Ս ասն ցրելոյ 'իմէնջ' զամ' խոր
 հուրդս չարին, զտը աղաչե:

Ս ս պարգևելոյ մեզ առողջ խոր
 հուրդս' և առաքինի վարս, զտը:

Ս ասն պահելոյ զմեզ' ընդ հովա
 նեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ, զտը:

Ս ս խորտակելոյ զհակառակորդն
 վաղվաղակի' ընդ ոտիւք մերովք
 զտը աղաչեսցուք:

Ս ս հոգւոցն: Աւ ևս և վասն:
 Օ անձինս: Աղորմեաց:

Տ Երկնի և երկրի' արարիչ ամե
 նից արարածոց, երևելեաց և
 աներևութից: Առ քեզ կարդամք
 յամենայն ժամ' զի ընդ ամ' տե
 ղիս է տիրութիւն քո. և արքայ
 ութիւն քո ամենեցուն տիրէ:

Շ նորհեա' մեզ երկիւղիւ 'ի պաշ
 տօն քո կանխել հանապազ:

Ս երել զքեզ 'ի բոլորի սրտի' և 'ի
 բովանդակ մտաց' և յամենայն զօ
 րութենէ մերմէ պահել զպատու' ի
 րանս քոյս' համբառնալ առ քեզ
 զձեռս մեր սրբութի' առանց բար
 կու

կութեան և երկմտութեան: Եւ
գտանել 'ի քէն զչնորհս և զողոր
մութիւն. և զառաքինասիրաց գոր
ծոցն աջողութիւն: Եւ անզի՛ դու
ես Տ՛ր կենաց՝ և անձ ողորմութե
և քեզ վայելեն փառք իշխանու
թիւն և պատիւ. Բ՛յժմ, և միշտ:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

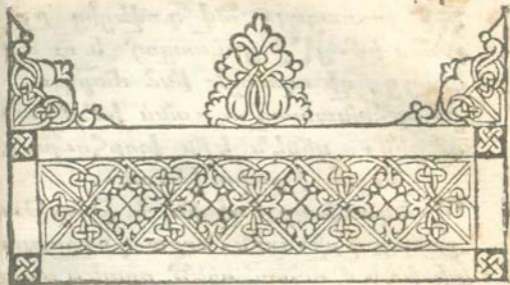
Բ՛ուժ ամենազօր և յաղթօղ տե
րութեդ կրկնի անձ ծունր յերկր
պագութիւն՝ և փառաւորի յամե
նեցունց թագաւորութիւն քո:

Վայեաց յերկրպագութիւն մեր,
և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի
ճշմարտութեան: Եւ անզի՛ դու ես
անձ խաղաղութե. որ բարձեր
զթշնամութիւն 'ի միջոյ. և արա
րեր զխաղաղութի յերկինս և յեր
կրն: Եւ հեռաւորաց՝ և մերձա
ւորաց, աւետարանեցեր զնոր պար
գևս քոյն բարեացդ: Եւ ընդ և
զմեզ մեծի շնորհացդ արժանի ա
րասցես, դասելով ընդ ճշմարտ
երկրպագուս քո. Բ՛ժ մեր՝ և Տ՛ր
և փրկիչ: Եւ Բ՛ւ: Եւ Ես օրհ
նեաց

նեալ ընդ հոր և ընդ սրբոյ հո-
գւոյն. Ը. յԺմ, և միշտ, և յաւի-
տեանս յաւիտենից. Ը. մէն:
Յերգս օրհնութեան և՛ի ճայնս
սաղմոսաց, անդադար փառաւէո
րեմք զհայր և զՍրդի և զսբ
հոգիդ. Ը. յԺմ, և
միշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից.

Ը.
մէն:

՚Ի հարարած վասն ժողովրդեանն. արբ
 ՚ի արբո-թեանց հեռացեալս էին Ղա-
 թի արջանափէր. է ժամանակի մինչ հաշտ
 զնա արշալէին է գէթ. ԾԵ:

Ղ ՈՐՄԵԼՑ

Ինձ ՂԾ. զի կոխեաց
 զիս մարդ՝ զօրհանա
 պազ պատերազմուց
 նեղեցին զիս:

Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա
 նապազ. բազումք էին, ոյք մարտն
 չէին ընդ իս ՚ի բարձանց:

Ղառու՛հ ես ո՛չ երկեայց. զի ՚Թ

ՏԻՐ յուսացայ. անվ գովեցից, ըզ
բանս իմ. ՎԺ յուսացայ՝ և ոչ եր
կեայց, զի արասցէ ինձ մարդ:

Օ օրհանապազ զբանս իմ անար
գեցին. զինէն էին խորհուրդք
նոցա՝ ի չարութեան:

Պանդուխտք եղիցին՝ և թաքթա
քուրք շրջեցին. նոքա գարշապա
րի իմում սպասեցեն՝ որպէս սպա
սէին անձին իմում:

Որպէս առ յոչնչէ մերժեցես
զնոսա բարկութիւն զժողովուրդս
հնազանդեցուցես:

ԵՃ զկեանս իմ պատմեցից քեզ.
եղից զարտասուս իմ առաջի քոյ
որպէս խոստացար դու ինձ:

Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւ
րեանց. յաւուր յորում կարդաս
ցուք առ քեզ:

Ե՛հա ծանեայ՝ զի ՎԺ իմ էս
դու. զանձ օրհնեցից ՚ի բանս իմ.
և զՏԻՐ գովեցից ՚ի խօսս իմ. յանձ
յուսացայ՝ և ոչ երկեայց. զի արաս
ցէ ինձ մարդ:

Յինէն են ուխտք իմ. զորս սաց
քեզ

քեզ օրհնութեամբ ամ՝ ամ իմ՝
Փրկեցեր զանձն իմ՝ 'ի մահունա
նէ. զաչս իմ յարտասունաց. և
զոտս իմ՝ 'ի դայթակղութենէ.
Տաճոյ եղէց առաջի Տեառն յերկ
րին կենդանեաց:

Տոհի. 12:

Դ հարարած մի աղակներ. Դ առե
արչանափիր: 'ի ժամոնակի շի փախոցեալ
Քառոցեալ էր նա յերեսաց սառաղաց յայ
րի անդ: Օ. Օ.

Ո ղորմեաց ինձ Մ. Տ. ողորմեաց
ինձ. զի 'ի քեզ յուսացաւ
անձն իմ:

Դ հովանի թեոց քոց յուսացայց.
մինչև անցցէ անօրէնութի:

Մ զաղակեցի առ Մ. Տ. բարձրեալն,
առ ամ բարերար իմ:

Մ աքեաց յերկնից. և կեցոյց զիս,
եղ 'ի նախատինս՝ որք կոխեն զիս:
Մ աքեաց ամ զողորմութիւն և
զճմարտութիւն իւր. և փրկեաց
զանձն իմ՝ 'ի միջոյ գազանաց. զի
ննջէի ես խռովեալ:

Սրբւոց մարդկան ատամուէք եւ
րեանց զէն և նետք են. և լիզուք
նոցա որպէս զսուր սուսերի:

Բարձրեալ ես դու յերկինս ամ.
և յամ երկրի են փառք քո:

Օ որդայթ պատրաստրաստեցին
ուսից իմոց. խոնարհ արարին
զանձն իմ. փորեցին առաջի իմ
զխորխորատ՝ և անկան ինքեանք
'ի նոյն:

Պատրաստ է սիրտ իմ ՎԺ. պատ
րաստ է սիրտ իմ. օրհնեցից՝ և
սաղմոս ասացից քեզ:

Օ արթիք փառք իմ. զարթիք
սաղմոսիւք և օրհնութիւք. և ես
զարթեայց առաւօտուց:

Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողո
վուրդս ՏԻ. և սաղմոս ասացից
քեզ յաղինս:

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողոր
մութիւն քո. մինչև յամպս Քչմար
տութիւն քո:

Բարձրեալ ես դու յերկինս ամ.
յամ երկրի են փառք քո:

Տան. 14:

9 Թ

Դ կա

Դ չարարած մի ապականէր Ղառնի ար
 չանագիր: Օ՛վ:

Եթէ արդարեւ զարդարուծի
 խօսէիք. և ուղիղս դատէիք
 որդիք մարդկան:

Քանզի՛ և արգ իսկ 'ի սրտի ձե
 ըում զանօրէնուծի գործէք յերկ
 ըի. զանիրաւուծիւն ձեռք ձեր
 նիւծեն:

Օտարք եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ.
 խաբէցան յարդանսի, և խօսեցան
 զուտ:

Սրտմտուծիւն նց ըն մանուծե
 օձի. որպէս իժի, և քարբի, զի
 խցեալ է զականջս իւր:

Օ ի մի լուհցէ նա զձայն թովջի
 ճարտարի. և մի առցէ՛ զգեղ 'ի
 դեղատո՛ճէ իմաստնոյ:

Ը՛մ փշրեցի զատամուսս նոցա
 'ի բերանս իւրեանց. և զժանիս
 առիւծուց խորտակեաց ՏՄ:

Ընարգք եղիցին նոքա ուլ ջուր՝
 զի հեղանի. 'ի լարել աղեղան նո
 րա տկարացին՝ որպէս մում զի հա
 լի՛ և սպառեցին:

Լ'նկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարեւ
 մինչ չե 'ի միտ առեալ էր զփուշս
 իւրեանց. որպէս դժնիկ բարկու
 թք կենդանւոյն կիզցէ զնոսա :
 Աւրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ
 տեսցէ զհատուցումն. և զձեռս
 իւր լուսացէ յարեան մեղաւորի :
 Եւ ասացէ մարդ՝ Թէ արդարեւ
 գուցէ ստուղ արդարոյ. և է ամ
 որ դատէ զնոսա յերկրի :

Տոմար. II :

Դիւտարած մի ապականէր. Դաւթի
 աբխանագիւրի ի ժամանակի յորում առասպէաց
 սաստաղ. և սյաշարէաց զորում նորա. զի
 ապանցի զնա : Օ՛հ :

Քրկեան զիս 'ի Թշնամեաց իմոց
 Լ'ճ, յայնցանէ. որք յարու
 ցե ալք են 'իլերայ իմ ապրե
 ցո՞ զիս :

Փրկեան զիս յայնցանէ. որք գոր
 ծեն զանօրէնութի. յարանց արիւ
 նահեղաց ապրեցո՞ զիս :

Արսալ զանձն իմ կամեցան. և
 հա

Հասին 'ի վերայ իմ հըզորք:
 Ա'ջ մեղք իմ' և ոչ յանցանք ա-
 ռանց մեղաց ընթացայ' և ուղիղ
 եղէ:

Օ արթիր ընդ առաջ իմ. և տես
 դու Տ'ր զօրութեց' Ա'ծ իհէլի:

'Այեաց' և այց արա՛ ամենայն հե-
 թանոսաց. մի ողորմիր ամենեցուն':
 ոյք գործեն զանօրէնութի:

'Ի արձցին ընդ երեկոյս' սովեսցին
 ուղ շունք. և շրջեսցին զքաղաքու:

'Առքա զօղանջեսցեն բերանօք իւ-
 բեանց. և սուր է 'ի շրթունս նց':

'Ի սկարդ' ուղ լուաւ զայս. զի
 դու Տ'ր ծիծաղեսցին զնոքօք. և

արհամարհեսցես զսմ հեթանոսս:

Օ զօրութիւն իմ առ քեզ սպսե-

ցից. զի ամօ օգնական իմ ես:

Ա'ծ իմ, ողորմութիւն նորա կան-

խեսցէ առ իս. և ամ իմ ցուցցէ

ինձ 'ի թշնամիս իմ:

Ա'ի սպանաներ զնոսա՛ զի մի՛ մե-

ռասցին զժողովովուրդ քո:

Յրուէն զնոսա զօրութիւն քով. և

ընկճեա՛ զնս. զի դու ես սպաշա-

պան իմ Տ'ր:

Ա'եղք

Մեղք բերանոյ նոցա՝ և բանք
 շրթանց նոցա. ընկլցին նք յան
 բարտաւանութե իւրեանց:

Յանէծս՝ և ՚ի ստութիւնս մատ
 նեցին. ՚ի կատարած ի բարկութի
 սպառեցին՝ և մի գացին:

Գիտացեն, զի անձ տիրէ յակօ
 բայ՝ և անձ ծագաց երկրի:

Գարձցին ընդ երեկոյս. սովեցին
 ուր շունք. և շրջեցին զբաղաբա:

Վոքա սխռեցին յուտել. ապա
 թէ ոչ յագեցին՝ տրանջեցեն:

Ես օրհնեցից զօրհնութիւնս
 Տն. և ցնծացայց աւաւօտուց յո
 զորմութեան քում:

Օ ի եղեր իմ սլաշտպան՝ և տուն
 ապաւինի, յաւուր նեղութե իմոյ:

Օ գնական իմ, քեզ սաղմոս ասա
 ցից՝ անձ ապաւինի իմ. անձ ողոր
 մութեան իմոյ:

Տանի. 22:

Սաղմոս Գառլի արձանագիր ՚ի կարա
 բաժնի շատանցեղոց ժամանակոց առաւմա
 նէ: * || Վ ժամանակի շէ հրճե՛ք արար
 զմի

զիջափէրս ասորայ եւ զասորէսորանս բա-
 րայ. եւ ՚ի դարձին հարչանէր յովաք զէ՛րօ
 ճացիս ՚ի հորն արտից էրկորասան հա-
 շարս: (Եւթ):

Եւ մերժեցեր՝ և աւերեցեր
 զմեզ. բարկացար՝ և գթա-
 ցիս ՚ի մեզ:

Եւ արժեցեր զերկիր՝ և խռովե-
 ցուցեր զսա. բժշկեա՛ զՏարո
 Նաժա սորա՛ զի սասանեցաւ:

Յուցեր ժողովրդեան քում զխրս
 տութիւնս. և ետուր մեզ ըմ-
 պել զգինի յիմարութեան:

Եւ տուր երկիւղածաց քոց նշանս.
 զի ապրեսցին յերեսաց արեղանս:

Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կե-
 ցո՛ աջով քով՝ և լուր մեզ:

Եւ խօսեցաւ ՚ի սրբութի իւրմէ.
 ցնժացայց՝ բարձր եղէց՝ բաժա-
 նեցից զսիւքէմ. և զՏովկոս յար-
 կաց չափեցից:

Իմ է գաղաադ. և իմ է մանասէ.
 եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ:

Յուդա թագաւոր իմ. մովաք
 աւաղանս յուսոյ իմոյ:

Յեզուսն ուղղեցից զգնացս իմ,
 և ինձ այլազգիք հնազանդք եղեն:
 Ոտարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր,
 կամ ով առաջնորդեսցէ ինձ մին
 չև ցյեդօմ:

Եթէ ոչ դու Վճ որ մերժեցեր
 զմեզ. և ոչ ելեր Վճ ի զօրս մեր:
 Տուր մեզ զօգնութիւն 'ի նեղու
 թեան. զի ընդունայն է փրկու
 թիւն մարդոյ:

Վստուծով արասցուք զզօրութի.
 և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ
 ոյք նեղեն զմեզ:

Տօնի. 19:

Դիտարարած ընդ օրհնութիս ինաստու
 թիւն. Սաղմոս 'Ի տօնի: Կ:

Ուր Վճ ազօթից իմոց. և նայ
 եաց յազօթս իմ:

Դիտարարեց երկրի կարդացի առ
 քեզ մինչ 'ի վաստակիլ սրտի իմոյ:

Դիվիմի բարձր արարեր զիս. ա
 ռաջնորդեցեր ինձ. և իմ եղեր
 յոյս. և աչտարակ հզօր յերե
 սաց թշնամւոյն:

Ինայ

Քնակեցայց 'ի յարկս քոյ յաւի
տեան. և ծածկեցայց ընդ հովա
նեաւ թւոց քոց:

Գու ՄԺ լուար աղօթից իմոց.
եպուր ժառանգութիւն. ոյք եր
կնչին յանունանէ քումմէ:

Մուրս յաւուրս յաւելեր թա
գաւորի. ամաց նորա աւուրս ազ
գաց մինչև յազգս:

Կայ' և մնայ յաւիտեան առաջի
այ' ողորմութի և ճշմարտութի.
ոյք խնդրեսցեն 'ի նմանէ:

Մյապէս սաղմոս ասացից անուն
քում յաւիտեանս յաւիտենից. և
տաց քեզ զաղօթս իմ' օրըստօրէ:

Տոմար. 8:

Դ Կարարած ի վերայ գիւնոմայ. Ս աղ
մոս Գոմբի: ԿԼ:

այց միայն ՄԺ հնազանդ
լեր անձն իմ. զի 'ի նմա
նէ է ինձ համբերութի:

Մա է ՄԺ իմ, և փրկիչ իմ. ա
պաւէն իմ. զի մի սասանեցայց ա
պաւել:

Սին

Մինչև յերբ յառնէք 'ի վերայ
մարդոյ սպանանել ամենեքեան .
որպէս յորժոյ թիւրելոյ՝ և 'ի ցան
կոյ մերժելոյ :

Բայց միայն զպատել իմ խորհե
ցան մերժել յինէն . և ընթացան
'ի ծարաւս իւրեանց :

Բերանովք իւրեանց օրհնէին . և
սրտիւք իւրեանց անիծանէին :

Բայց սակայն Մ. Յ. հնազանդ լեր
անձն իմ . զի 'ի նմանէ է ինձ համ
բերութիւնս :

Օ ի նախ Մ. Յ. իմ . և փրկիչ իմ,
ապաւէն իմ . զի մի սասանեցայց :

Յայ է զօրութի իմ , և փառք իմ .
Մ. Յ. օգնութեան իմոյ՝ յոյս իմ
առ Մ. Յ. է :

Յուսացարուք 'ի նա ամ ժողովք
ժողովրդոց . սփռեցէք առաջի նր
զսիրտս ձեր . զի Մ. Յ. օգնական է
մեր յաւիտեանս ժամանակաց :

Սակայն ընդունայն են որդիք
մարդկան սուտ են որդիք մարդ
կան . և 'ի կշիռս իւրեանց մեղան
չեն . և ինքեանք յունայնութեան
են իմիասին :

ՄԵ

Մի յուսայք յանիրաւութի յա
փշտակութեան մի ցանկայք. մե
ծութիւն թէ առուիւ գայցէ,
մի յօժարեցին սիրտք ձեր:

Մի անգամ խօսեցաւ Ր. Տ. և եր
կուս զայս լուսք:

Յայ է զօրութի. և քո ՏԻ ողոր
մութի և դու հատուցանես իւրա
քանչիւր ըստ գործոց նոցա:

Տ ասնի. 15:

Սաղմու Վաւի. մինչքեռ էք նա ցա
նապատի անդ 'ի հրէաստանի. ԿՐ.:

Ր. Տ. իմ, ես առ քեզ առա
ւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ
առ քեզ հոգի իմ. քանխպատիկ ևս
և մարմին իմ:

Ուր երկիր անապատ և անջուր.
ուր ոչ գոյ 'ի նմա Քանապարհ:
Ր. յսպէս 'ի սքս երևեցայց քեզ
տեսանել ինձ զզօրութիւնս քո
և զփառս քո:

Ս քզի լաւ է ինձ ողորմութի. քո:
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ
գովեսցեն զքեզ:

Ի յապէս օրհնեցից զքեզ 'ի
 կեանս իմ. և յանուն քո համբար
 ձից զձեռս իմ:

Որպէս 'ի ճարպոյ պարարտութե
 ւոցի անձն իմ. շրթամբք ցնծու
 թեան օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:
 Օ ի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի
 իմում. ընդ առաւօտս կանխեալ
 խօսէի ընդ քեզ:

Օ ի եղեր իմ օգնական. 'ի հովա
 նի թևոց քոց ցնծացայց:

Եկն զկնի քո յանձն իմ. և զիս ըն
 կալաւ աջ քո. իսկ նորա ինանիր
 խնդրեցին զանձն իմ:

Ստցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկ
 րի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ. և
 բաժինք աղո՛ւեսուց եղիցին:

Թագաւոր յուսացաւ 'ի ՏԻ. գո
 վեսցին ամենեքեան, ոյք երդնուն
 նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ'
 ոյք խօսին զանիրաւթիւն:

Տ ա ն Կ . 12 :

Դ Ի Կ ա ր ար ած Ս ա ղ ի ս Դ ա ա թ Է . Կ Գ .
 Լ ու ը Լ . Ծ ա ղ թ Է ի ց ի մ ո ց յ ա ղ ա
 Է Է Է

էլ ինձ առ քեզ, յերկեղէ
Թշնամւոյն փրկեա՛ զանձն իմ:

Յաճկեացե՛՛ զիս 'ի Ժողովոց չա
րաց. 'ի բազմութի, ոյք գործեն
զանօրէնութիւն:

Ոյք սրեցին ուն սուսեր զլէզուս
իւրեանց լարեցին. զաղեղունս իւ
րեանց յիրս դառնութեան:

Զգե՛լ 'ի գաղտնիս այնոցիկ՝ ոյք
ուղիղք են սրտիւք. յանկարծակի
ձգեցին 'ի նս՝ և մի երկեցեն:

Օրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութի. խորհեցան Թա
քուցանել ինձ զորոգայթ. և ասա
ցին՝ ոչ տեսանէ զայս ՏՐ:

Քննեցին զանօրէնութիւն. պատ
րասեցան 'ի քննել զքննութի:

Սասիցէ այր 'ի խորութի սրտի
իւրոյ. և բարձր եղիցի ՎՃ:

Վեաք տղայոց եղեն վէրք նոցա.
տկարացան 'ի նոսա լեզուք նոցա.
և խռովեցան ամենեքեան՝ ոյք

հայէին ընդ նոսա:

Նրկեաւ ամ մարդ 'ի պատմել
զգործս ՎՅ, և զարարածս նր՝ 'ի
միտս առ ին:

Աւ

Աւրան եղիցի արդար 'ի ՏՐ. և
յուսասցի 'ի նա. նովաւ գովես
ցին ամենեքեան՝ ոյք ուղիղք եմ
որտեւք:

Տ ա ն ք . 11 :

Դ և Կարարած. Ս աղոս Դ աւելի. երգ
երեմիացի. և ելիկիէլի. և ժողովրդեանն
ցործամ 'ի դանդխորութենէ անտի Կամիէն
եւանել: Ա՛՛:

Ե զ վայելէ օրհնութիւն
Լ՛՛ծ 'ի սիօն. և քեզ տա
ցի աղօթք յեհմ:

Լ ուր աղօթից իմոց. զի առ քեզ
ամ մարմին եկեսցէ:

Բ ա նք անօրինաց զօրացան 'ի վե
րայ մեր. զամբարշտութիւնս մեր
դու քաւեսցես:

Ե րանի՛ զոր ընտրեցեր՝ և ընկա
լար. և բնակեսցին 'ի գաւիթս քո
Ե ցցուք մեք 'ի բարութիւն տան
քոյ. սուրբ է տաճար քո սքանչե
լի արդարութեամբ:

Լ ուր մեզ Լ՛՛ծ փրկիչ մեր. յոյս
ամե

ամենայն ծաղաց երկրի. և որ 'ի
ծով հեռի:

Ո՛ր պատրաստէ զլերինս զօրութի
հարով. և զգեցեալէ զզօրութի:

Ո՛ր խռովեցուցանէ զմեծութի ծո
վու. և զձայն ալեաց նորա ցա
ծուցանէ:

Խռովեացին հեթանոսք և երկիցեն
բնակիչք երկրի 'ի նշանաց քոց:

Յեյա առաւօտու ընդ երեկոյս
զունարձացին. հայեցար յերկեր՝
արբեցուցեր զնա. և բազում արա
րեր զմեծութիւն նորա:

Պետն Մ. յ լի եղև ջուրք՝ պատ
րաստ արարեր զկերակուր նորա:
զի այսպէս է պատրաստութի:

Օակոս նորա արբեցուցեր՝ և բա
զում արարեր զարմտիս նորա:

Ի ցօղէլ նորա զունարթ եղիցի
բոյս նորա. օրհնեսցի պսակ տա
րույ քաղցրութե քոյ:

Ի աշտք քո լցցին պարարտու
թեամբ. պարարտացին գեղեց
կութիւնք անասպատի:

Բլուրք զցնծութի զգեցցին. և
զգեցցին խոյք մաքեաց. Հո

Տովիսք բնում արասցեն զցորեանս
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն :

Տոմար. 17 :

Դ խորարած Դ անբի. Ս աղնոս ցարոս
Թեան : Կ Ե :

Լ ղաղակեսցէք առ Լ ծ ամ եր
կիր. սաղմոս ասացէք անունան
նորա. և տուք զփառս օրհնու
թեան նորա :

Լ սացէք Լ յ ոն զի ասեղ են
գործք քո. 'ի բազում զօրութե
քում ստեցին քեզ թշնամիք քո :
Լ թ երկիր' երկիրպագցեն քեզ. և
սաղմոս ասացեն քեզ. սաղմոս
ասացեն անունան քում :

Լ կայք' և տեսէք զգործս ան
ոն զի ասեղ են խորհրդով քան զա
մենայն որդւոց մարդկան :

Ո գարձոյց զծովն 'ի ցամաք. և
ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք :
Լ նդ ուրախ եղիցուք մեք 'ի նա.
որ տիրէ զօրութեամբ իւրով յու
լիտենից :

Լ քն նորա 'ի հեթանոսս հային .

ոյք դառնացուցին զնա՝ մի բարձ
րացին յանձինս իւրեանց։

() ԸՏՆեցէք հեթանոսք զՄ. Ժ
մեր. լսելի արարէք զձայն օրհ
նութեան նորա։

Մ. յն՝ որ ետ զանձն իմ՝ ՚ի կեանս.
և ոչ ետ զդողութի ռախց իմոց։
Փորձեցեր զմեզ Մ. Ժ՝ և քննե
ցեր. ուր և քննի արծաթ։

Ի ջուցեր զմեզ յորոգայթ՝ և եղիւր
զնեղութիւն ՚ի թեկունս մեր. և
անցուցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլ
խոց մերոց։

Մնցաք մեք ընդ հուր՝ և լ՛ջուր.
և հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։

Մտից ՚ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտս իմ. զոր խոս
տացան քեզ շրթունք իմ. զոր բե
րան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեանս։

Օ ողջակէզս զուղղալիցս մատուցից
քեզ խոյովք՝ և խնկովք. և քեզ
մատուցից զուճարակս՝ և նոխազս։

Սկայք լուճարուք ինձ. և պատմե
ցից ձեզ՝ ամենեքեան՝ ոյք երկն
էք. յայ. զոր ինչ արար անձինս իմոյ։

Մ. ո

Եւ նա բերանով խմով կարդա
ցի. և բարձր արարի զնա լե
զու՛աւ իմով:

Օ մեղս թէ տեսանէի 'ի սրտի
իմում. մի լու՛հցէ ինձ ՏՄ:

Ս ասն այսորիկ լու՛աւ ՄՃ. և նայ
եցաւ 'ի ձայն խնդրու՛ածաց իմոց:

Օրհնեալ է ՄՃ՝ որ ոչ եբացեաց
արար զաղօթս իմ. և ոչ զողորմու
թիւն իւր յինէն:

Տոմար. 20:

Ի հարաբարձ. ընդ օրհնութիւնս սաղմոս
երգոց. Ս. Օ:

ՄՃ որդորմեաց մեզ. և օրհնեալ
զմեզ. երևեցո՛ւ զերեսս քո 'ի
մեզ՝ և որդորմեաց մեզ:

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս
քո. յազննս ամ զփրկութիս քո:

Խոստովանեղիցին առ քեզ ժողո
վուրդք ՄՃ. խոստովանեղիցին
առ քեզ ժողովուրդք ամ:

Ուրախ եղիցին՝ և ցնծացեն
ազննք. զի դու, դատես զժո
ղովուրդս յուղղութեան. և ազ

գաց երկրի դու առաջնորդես:
 Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո
 վուրդք ՄԺ. Խոստովան եղիցին
 առ քեզ ժողովուրդք ամ:
 Երկեր ետ զպտուղ իւր. և օրհ
 նեաց զմեզ ՄԺ. ՄԺ մեր:
 ՄԺ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և ինմա
 նէ երկիցեն ամ ծագք երկրի:

Տ ունի. 8:

Ի հոբ Դաւիթ Սաղմոս երգոց ԿԿ:

Յարիցէ ՄԺ. և ցրուեսցին
 ամենայն թշնամիք նորա.
 փախիցեն ատելիք նորա յե
 րեսաց նորա:

Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասես
 ցին. որպէս հալի մոմ՝ առաջի
 հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք
 յերեսաց ՄԺ:

Մրդարք ուրախ եղիցին. և ցնծու
 ցեն առաջի նր. և զուարճասցին
 յուրախութեան՝ իւրեանց:

Օհնցէք զամ մեր՝ և սաղմոսասա
 ցէք. անուան նր. ճանապարհ արա

II ԺԱ

րէք

ըէք այնմիկ՝ որ նստի լ արևմուտս :

Տ՛ը է անուն նորա :

Յնժացեն առաջի նր. և խոռ
վեսցին յերեսաց նորա :

Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւոր
այրեաց. Մ՛ծ՝ ՚ի տեղւոջ սրբու
թեան իւրոյ :

Մ՛ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի
տան. և հանէ զկապեալս քաջու
թեամբ իւրով. սոյնպէս և զդառ
նացօղս՝ որք բնակեալք են ՚ի գե
րեզմանս :

Մ՛ծ ընդ ելանելն քոյ առաջի ժո
ղովրդեան քոյ. լ անցանել քոյ
յանապատի երկիր շարժեցաւ :
Վ՛անզի և երկինք ցօղեցին յերե
սաց Մ՛յ սինայի առաջի Մ՛յ
խորայելի :

Մ՛նձրև կամաց պատրաստեցեր
Մ՛ծ ժառանգուէ քում. թէպէտ
և հիւանդացաւ՝ սակայն դու հա
տատեցեր զնա. և գաղանք քո բն
կեսցին ՚ի նմա :

Պատրաստ արարեր քաղցրութի
քով աղքատի Մ՛ծ. Տ՛ը տացէ ըզ
բան

բան՝ ոյք աւետարանէն զօրութիւն
բազմաւ :

Թաղաւոր զօրութեց սիրելոյ •
գեղեցկութիւն տան քոյ բաժա
նեալ յաւարի • Թէպէտ և ննջեա
լիք ՚ի մէջ վիճակաց :

Թեք աղանւոյ արժաթապատ •
և թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ :
՚Ի գումարել երկնաւորին զթա
գաւորս • ՚ի վերայ նորա ձիւնաս
ցին ՚ի սաղմօն :

Եւառն Մ. լեառն պարարտ •
լեառն մածեալ լեառն պարարտ •
և զինչ կարծէք լերինք հպարտա
ցեալք :

Եւառն՝ ընդ որ հաճեցաւ Մ. Տ
բնակիլ ՚ի նմա • քանզի և Տ. Ս
բնակեցցի ՚ի նմա ի սպառ :

Կառք Մ. Տ բերապատիկք հա
զարք ուղղիչք • և Տ. Ս ՚ի նոսա ՚ի
սինէ սրբութեան իւրոյ :

Ս. լ ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգե
րութի • էառ զաւար՝ բաշխեաց
պարգևս՝ և ետ որդւոց մարդկան •
քանզի թերահաւատից ևս բնա
կեալք եղիցին ՚ի նմա : Տ. Ս

ՏԹ ՄԾ օրհնեալ՝ օրհնեալ ՏԹ
 զօրհանապազ . առաջնորդեցեց
 մեզ անձ փրկիչ մեր :

ԸՄ մեր՝ անձ կենարար . և 'ի ՏԵ
 են ելք մահու :

Բայց սակայն անձ փշրեցեց ըզ
 գլուխս թշնամեաց մերոց . և
 զհերն կարճնովին՝ ոյք գնան յա
 նօրէնութեան իւրեանց :

Ըսաց ՏԹ՝ 'ի խորոց անդնդոց
 դարձուցից . և 'ի միջոյ ժանեաց
 զայն 'ի դուրս կորզեցից :

Որպէս թացցի ոտնքոյ յարեան .
 և լեզուք շանցքոց յարենէ թշնա
 մեաց քոց :

Երևեցան գնացքքոյ անձ . գը
 նացքքոյ՝ թագաւորին մերոյ
 սրբոյ :

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհ
 նութիւն . 'ի մէջ կուսանաց՝ և
 գովչաց :

Յեկեղեցիս օրհնեցեք զՄԾ՝ և
 զՏԹ յաղբերացն իլի :

Ընդ բենիամին՝ 'ի աղայութե զար
 մանալի . իշխանք յուդայ առաջ
 նորդք

նորդ.ք նր. իշխանք զաբուղոնի.
 և իշխանք նեփթաղիմի:

Հրամայեա՛ մծ զօրութիւնք քով.
 զօրացո՛ զայս՝ զոր հաստատեցեր
 ՚ի մեզ:

Դատաճարհ քու մմէ յերուսաղէմէ
 քեզ մատուցեն թագաւորք զպա
 տարագս:

Սաստեա՛ ՚ի գազան եղեգան. ՚ի
 Ժողովս զո՛ւարակաց և ՚ի գասս
 երնջոց:

Խոտեցին այնոքիկ՝ ոյք ընտ
 րեալք են արծաթով. ցրո՛ւեա՛
 զՏեթանոսս՝ ոյք կամին լէ սրա
 տերաղմ:

Եկեցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
 հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու
 լիցին առ մծ:

Թագաւորութիւնք երկրի օրհ
 նեցէք զմծ. և սաղմոս ասացէք
 Տեառն:

Ճանապարհ արարէք այնմիկ՝ որ
 նստի յերկինս երկնից՝ լէ արևելս:
 Ըհա տացէ զձայն իւր՝ ՚ի ձայն
 զօրութեան. և տուք զփառս մյ:

Ի վե

'Ի վերայ խորայէլի մեծ վայելչաւ
թիւն նորա . և զօրութիւն նորա
մինչև յամպս երկնից :

Սքանչելի է Վճ 'ի վերայ սրբոց
իւրոց՝ ամ խորայէլի :

'Նա տացէ զզօրութիւն հաստա
տութեան ժողովրդեան իւրոյ .
օրհնեալ է ամ :

Տոհմ : 39 :

'Ի հարարած . Սաղոս Ղաւթի վասն
շատանցելոցն : ՍԻ :

Եցո՛ զիս Վճ՝ զի հասին
Զուրք յանձն իմ . ընկայ
ես 'ի խորս անդնդոց . ուր
ոչ գոյ ինձ հանգիստ :

Եկի ես 'ի խորս ծովու՝ և շըր
Զանք ընկլուզին զիս :

Սաստակեցայ ես առ յաղաղակելն
և կերկերեցաւ կոկորդ իմ :

'Սու՛ աղեցան աչք իմ, առ յու
սալ ինձ առ ՏՐ Վճ իմ :

Բազումք եղեն քան զճեր գլխոյ
իմոյ . ոյք ատէին զիս տարապար
տուց :

Օրացան յիս Թշնամիք իմ, և
 անելիք իմ ինանիր. ինչ՞ զոր ոչ
 յափշտակեալէի տուժէի նոցա:
 Ը՞մ գու ծանեար զանզգամու
 Թիւն իմ. և յանցանք իմ՝ Ե. քէն
 ոչ ծածկեցան:

Մի ամաչեացեն վասն իմ. ոյք
 համբերեն քեզ Տ՞ր՝ Տ՞ր զորու
 Թեց՝ մի պատկառեսցին վա իմ:
 ոյք խնդրեն զքեզ ան իլի:

Ո՞ւ քոյ համբերի նախատանաց. և
 ծածկեաց ամեթ զերեսս իմ:

() տար եղէ ես յեղբարց իմոց. և
 հիւր որդւոց մօր իմոյ:

Վախանձ տան քոյ եկեր զիս. և
 նախատինք նախառաց քոց ան
 կան իվերայ իմ:

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն
 իմ. և եղեն ինձ այս նախատինք.
 արարի զհանդերձս իմ քուրձ. և
 եղէ յառակ նոցա:

Օ ինէն խորհէին՝ ոյք նստէին
 առ դրուսս. և զիս այսնառնէին,
 ոյք ըմպէին զգինի:

Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տ՞ր. Ե
 ծամանակ ընդունելի: Ը՞մ

Բ՛ժ 'ի բազում ողորմութե քում
լուր ենձ. 'ի ճշմարտութիւն փրբ
կութեան քոյ:

Բայրեցո՛ զիս 'ի կաւոյ՝ զի մի ընկ
լայց. ապրեցայց ես յատելեաց
իմոց. և 'ի խորոց ջուրց բազմաց:
Մի ընկղցին զիս պառոյտք ջուրց.
և մի՛ ընկղմեացեն զիս անդունդք
խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ
զբերանս իւր 'ի վերայ իմ:

Ե ուր ենձ Տ՛ր՝ զի քաղցր է ողոր
մութիւն քո. ըստ բազում գթութեան
քում հայեաց յիս. և մի՛
դարձուցաներ զերեսս քո 'ի ծա
ռայէս քումմէ. զի նեղեալ եմ ես՝
վաղվաղակի լուր ենձ:

Հայեաց յանձնս իմ, և փրկեա՛
զիս. և վասն թշնամեաց իմոց ապ
րեցո՛ զիս:

Օ ի դու գիտես զնախատինսս իմ,
դամօթ իմ, և զպատկառանսս իմ:
Բաւջի քոյ են ամենայն նեղիչք
անձին իմոյ. նախատանաց հաճբեր
սիրտ իմ, և թշուճառութեանս:

Բկն ունէի՛ թէ որ տրտմեացի
ընդ

ընդ իս՝ և ոչոր էր. և միսթարիչ
ինձ որ ոչ գտաւ:

Եւ տուն 'ի կերակուր ինձ զլեղի.
և 'ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ
քացախ:

Եւ ղիցին սեղանք նց առաջի նոցա
յորոգայթ. 'ի հատուցումն և 'ի
գայթակղութիւն:

Խաւարեսցին աչք նոցա՝ զի մի
տեսցեն. և զթիկունս նոցա հա
նապաղ կորացո՛ւ:

Ըրկցես 'ի վերայ նոցա զբարկու
թիւն քո. և սրամտութի բարկու
թեան քոյ հասցէ 'ի վերայ նոցա:

Եւ ղիցին բնակութիւք նոցա աւե
րակ. և 'ի յարկս նոցա մի որ եցէ՝
որ բնակիցի:

Օ ի զոր դու հարեր՝ հալածեցին.
և 'ի վերս ցաւոց իմոց յաւելին:

Վեր զմեղս 'ի վերայ մեղաց նոցա.
զի մի մտցեն յարդարութիւն քո:

Սնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ
քումմէ կենաց. և ընդ արդարս
քո մի գրեսցին:

Ըզբատ և ցաւած եմ ես. փրկու
թիւն

Թիւն քո Մ. Թ ընկալցի զիս :

() րհնեցից զանուն Մ. Ե խնոյ օրհ
նութբ. և բարձր արարից զնա
գոհութեամբ :

Հաճոյ եղիցի Մ. ստուծոյ քան
զորթ մատաղ. որ բերէ զեղջիւրս
և զկճղակս :

Տեսցեն աղքատք՝ և ուրախ եղի
ցին. խնդրեցէք զՄ. Թ, և կեց
ցեն անձինք ձեր.

Օ ի լուաւ ՏԹ տնանկաց. և զկա
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց :

() րհնեսցեն զնա երկինք և եր
կիր. ծով՝ և ամ՝ որ զեռայ 'ի նս :

Մ. Թ փրկէ զսիօն՝ և շինեսցին քա
ղաքք հրէաստանի. շինեսցեն՝
բնակեսցին՝ և ժառեսցեն 'ի նմա :

Օ աւակ ծառացից քոց հաստա
տեսցի անդ. ոյք սիրեն զանուն
քո՝ բնակեսցին 'ի նմա :

Տոհս : 39 :

Ի հարարած Սաղոս 'Ի աւելի. առ' Բ
ձեշարահի փրկելոյն զնա քն : ԿԹ :

Մ. Թ յօգնել ինձ նայեաց. և
ՏԵՐ

Տէր յընկերել հնձ փուլթաւ:
Ըմաչեսցեն՝ և յամօթ լիցին. ոյք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին
յետս, և ամաչեսցեն. ոյք խորհին
հնձ զչար:

Դարձցին առ ժամայն ամաչե-
ցեալք. ոյք ասեն հնձ վաչ վաչ:
Յնծասցեն՝ և ուրախ լիցին՝ Եքեզ
ամենեքեմ. ոյք խնդրեն զքեզ տր:
Ըսասցեն յամ ժամ մեծ է ըծ.
և ոյք սիրեն զփրկութի քո:
Ես աղքատ և տնանկ եմ, ըծ
օգնեա՛ հնձ. օգնական և փրկիչ
իմ ես դու. Տր մի յամենար:

Տողոս. 7:

Սաղմոս Դաւթի որդւոցն յովնադաւաթայ.
ցառաւնոց գերութի: Զ:

քեզ Տր յուսացայ՝ մի ամա
չեցից յաւիտեան. յարդա
րութի քում փրկեա՛ զիս՝ և
ապրեցո՛ զիս:

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո.
և կեցո՛ զիս:

156

Եր իմ ՄԺ ապաւէն՝ և տեղի ալ
մուր կեցուցանել զիս. զի հաստա
տութի իմ, և ապաւէն իմ դու ես:
ՄԺ իմ՝ փրկեա՛ զիս 'ի ձեռաց մե
ղաւորի. 'ի ձեռաց անօրինի և
անիրաւի:

Դու ես համբերութիւն իմ ՏՐ՝
ՏՐ՝ յոյս իմ 'ի մանկութիւնս:
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան
տէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ. և առ 'ի քէն է օգ
նութիւն իմ յամենայն ժամ:

Այ զի նշաւակ եղէ ես բազմաց. և
դու օգնական իմ, և հզօրիչ իմ:

Լցցի բերան իմ գովութբ. ոսկ
օրհնեցից զփառս քո. զօրհանա
պազ զմեծ վայելչութիւնս քո:

Մի ընկենուր զիս ՏՐ 'ի ժամա
նակի ծերութեան. 'ի պակասիչ
զօրութիւնս իմոյ, մի՛ թողուր զիս:
Մասցին թշնամիք իմ ինձ. և որք
պաշարեցին զանձն իմ. խորհեցան
իմիասին, և առացին:

ԼԾ եթող զնա՝ հարստեցուք և
հասցուք նմա. զի ոչոր է՝ որ
փրկէ զնա:
ՄԺ

Լ՛ճ իմ մի հեռուստանի յինէն. և

Լ՛ճ յօգնել ինձ նայեաց:

Լ՛մաչեսցեն՝ և պակասեսցին. ոյք
չարախօս կային զանձնէ իմմէ.
զգեցցին զամօթ և զպատկառնս.

ոյք խնդրէին ինձ զչար:

Եւս յամենայն ժամ յուսացայց
և յաւելից յօրհնութիւնս քո:

Ի՛երան իմ պատմեսցէ զարդա
րութիւնս քո. զօրհանապազ զգո
վութիւնս քո:

Որպէս ոչ թէ խարդախութիւն.
ինչ գիտէի զդարութի. այլ մտից
'ի զօրութիւնս Տ՛ն. Տ՛ք յիշեցի
զարդարութիւնս քո միայն:

Լ՛ճ իմ, ուսուցեր զիս 'ի մանկու
թենէ իմմէ. և ցարդ ևս պատմե
ցից զարդարութիւնս քո:

Մ՛ինչև յալևորիլ՝ և 'ի ծերանալն
իմ. Լ՛ճ մի թողուր զիս:

Մ՛ինչև պատմեսցի բազուկ քո
ազգի ամենայնի՝ որ գալոցն է:

Օ զօրութիս քո և զարդարութիս
քո, մինչև 'ի բարձունս. զոր արտ
րեր մեծամեծս. ամ՛ն նմանի քեզ

Որչափ ցօւցեր ինձ զնեղութի բա
զում, և չարչարանս. դարձեալ
մխիթարեցեր զիս. և 'ի խորոց ան
դնդոց երկրն հաներ զիս:

Յաճեցեր զզօրութիւնս քո. և
դարձեալ մխիթարեցեր զիս. և 'ի
խորոց երկրի միւսանգամ հա
ներ զիս:

Ըրդ՝ և ես խոստովան եղէց քեզ
'ի պատրաստութիւնս սաղմոսաց.
Ճմարիտդ ամ, սաղմոս ասացից
քեզ օրհնութիւնս սուրբդ իլի:

Յնժասցեն շրթունք իմ՝ յոր
ժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն
իմ՝ զոր փրկեցեր:

Եւս և լեզու իմ զօրհանապաղ
խօսեսցի զարդարութիւնս քո:

Ի ժամանակի եբրև յամօթ լիցին:
և ամաչեսցեն՝ ոյք խնդրեն ինձ
զչար:

Տոհ. 27:

Ի Սաղմոն. Սաղմոս Դաւիթի: ՀԼ:

Ը զիրաւունս քո արքայի
տուր. և զարդարութի քո
արդւոյ թգլրի: Դա

Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ. և զաղքատս քո իրաւամբք: Բացեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան. և բլուրք զարդարութիւն:

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան. և կեցուցէ զորդիս տնանկաց. և խոնարհեցուցէ զամբար տաւանս:

Կացցէ՛ և մնասցէ ընդ արևու. յառաջ քան զլուսին. յազգէ մինչև յազգ:

Իջցէ ում զանձրև 'ի վր գեղմանս. որպէս զյօղ զի ցօղի յերկեր:

(Ը) Կագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն՝ բազում խաղաղութիւն մինչև կատարեսցի լուսին:

Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչև 'ի ծով. 'ի գետոց մինչև 'ի ծագա աշխարհի:

Բաւալի նորա նախ հնգիկք անկցին. և թշնամիք նորա զհող կերիցին:

Թագաւորք թարսսի՛ և կղզեաց պատարագս մատուցեն նմա. թագաւորք

գաւորք արաբայ և սաբայ պատա
րագս բերցեն նմա :

Երկիր պագցեն նմա ամենայն
Թագաւորք երկիր . և ամենայն
ազգք ծառայեսցեն նմա :

Օ ի փրկեաց զաղբատն 'ի ձեռաց
Տօրի . զաղբատն և զտնանկն՝ որոյ
ոչ է օգնական :

Ընխայեսցէ նա յաղբատն . և 'ի
տնանկն . և զանձինս տնանկաց կե
ցուսցէ . 'ի վաշխից և 'ի չարեաց
փրկեսցէ զանձինս նոցա :

Պատուական է անուն նորա ա
ռաջի նոցա . կեցցէ՝ և տացի նմա
յոսկւոյն արաբացւոց :

Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն
ժամ . և զօրհանասպազ օրհնես
ցեն զնա :

Եղիցի հաստատութի ընդ ամ
երկիր . և 'ի վերայ գլխոց լերանց :

Բարձրացի քան զլիբանան պը
տուղ նորա . ծաղկեսցի 'ի քաղա
քի Տն որպէս խոտ երկրի :

Եղիցի անուն Տն օրհնեալ յաւի
տեան . զի յառաջ քան զարև է ա
նուն նր :

Դնա օրհնեցին ամ ազգք երկրի
և ամ ազինք երանիցեն նմա :

(Օրհնեալ ՏՐ ամ իլի՛ որ առ
նէ զըքանչելիս միայն . և օրհնեալ
է անուն սուրբ փառաց նորա յա
խտեան . Լցցի փառօք նր ամ եր
կիր . եղիցի եղիցի :

Պայտեցան օրհնութեան Դաւթի
ցորդոց Զեասեաց :

Տոհի . 20 :

Լըօթի Լնայի Սօրի Սանուկէի :
Զատաւնեբորդ Թագաորաց . Ի :

ամտատեցաւ սիրտ իմ 'ի
ՏՐ . և բարձրացաւ եղջեր
իմ , յՎՃ փրկիչ իմ :

Ի նդարձակեցաւ բերան իմ 'ի
վերայ Թշնամեաց իմոց . ուրախ
եղէց 'ի փրկութեան քում :

Օ ի ոչ գոյ սուրբ ոմ զՏՐ . և ոչ
արդար ոմ զՎՃ մեր . և չիք
սք , բաց յՎՃ մերմէ :

Մի պարծիք և մի՛ խօսիք զամ
բարտաւանս . և մի՛ ելցի ընդ բե

րանս ձեր բան հպարտ մեծաբա
նութեան :

Ը գիտութեց Տ՛ր՝ Վ՛ճ պատ
րաստէ իւրով իմաստութիւն զգի
տութիւն յարարածս իւր :

Տ՛ր զօրաց հաստ աղէղունք թուլա
ցան . և տկարք վառեցան զօրու
թեամբ :

Յագք և լիք հացիւ նոճաղե
ցան . և բաղցեալք լցին զերկիր :

Լ՛ մուլն ծնաւ եօթն . և բազմա
ծինն նոճաղեցաւ 'ի ծննդոց :

Տ՛ր մեռուցանէ , և Տ՛ր կեցուցա
նէ . իջուցանէ 'ի դժոխս և հանէ :

Տ՛ր աղքատացուցանէ , և Տ՛ր մե
ծացուցանէ . խոնարհ առնէ զամ
բարտաւանս մինչև յերկիր . և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղ
բեաց :

Վստուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ
իշխանս ժողովրդեան . և զաթոռ
փառաց ժառանգեցուցանէ նց :

Սատարէ զուխոս ուխտաւորաց .
և օրհնեաց զամս արդարոց :

Օ ի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ

զօրանայ հզօր. այլ Տ՛ր տկար առ
նէ զհակառակօրդս իւր, Տէր
սուրբ է:

Մի՛ պարծեացի խորհրդականն 'ի
խորհուրդս իւր. մի՛ պարծեացի
հզօրն 'ի զօրութիւն իւր. և մի՛
պարծեացի մեծն՝ 'ի մեծութեան
իւրում:

Ըյլ որ պարծին՝ 'ի Տ՛ր պարծես
ցի. 'ի խորհուրդս գիտութեան
զՏ՛ր ճանաչել:

Ըննել զիրաւունս՝ և գործել
զարդարութիւն, 'ի վերայ երե
սաց երկրի:

Տ՛ր ելյերկինս և որոտաց. և ինքն
գատի առանց բարբառելոյ:

Տայ զզօրութիւն թագաւորաց
մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր
օծելոյ իւրոյ:

Տոմար. 18:

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յԱ՛ծ
փրկիչ իմ. հաստատեցաւ սիրտ
իմ 'ի Տ՛ր՝ Տէր և հաւատով:

Սարդասէր Տ՛ր՝ վն սրբութեան
Քստ

Իս արող ողորմացին եւ ի նեղութիս :

Ս ասն գտանելոյ մեզ զչնորհս
 Եւ զողորմութիւնն 'ի բարե

բար Տէ մերմէ . զՏԵ՛ր աղաչեսցո :

Ս Ի վերկելոյ զմեզ 'ի զրպարտութի
 մարդկան՝ Եւ յորոգայթից սատա
 նայի . զՏԵ՛ր աղա :

Ս Ի ամ անձանց քրիստոնէից . Եւ
 տանց հաւատացելոց . զՏԵ՛ր :

Ս Ի որք 'ի լերինս՝ յայրս՝ Եւ 'ի
 փապարս բնակեալք են սուրբ
 հարքն մեր . զՏԵ՛ր աղ :

Ս Ի որք սաղմոսիւք՝ Եւ օրհնութի
 կատարեն զամ ժամանակս կենաց
 իւրեանց . զՏԵ՛ր աղ :

Ս Ի հոգւոցն : Եւ Եւս Եւ վս :

Օ անձինս : Ս զորմեաց :

Ս Ի ոհանամք զքէն ՏԵ՛ր Լ՛ծ մեր .
 որ զարթուցեր զմեզ 'ի հան

գստենէ քնոյ շնորհիւ ողորմու
 թեան քոյ : Օ արթն զմիտս մեր

արդարութեամբ առ քեզ ՏԵ՛ր ամ
 մեր . զի տեսցեն աչք մեր զփրկ

կութի քո : Եւ կեսցէ Եւ բնակեսցի
 առ մեզ Լ՛ծութի քո . Եւ ողորմու

թի

Թի. քո հովանի և պահապան լիցե
 'ի վր պաշտօնէից քոց: Եւ զմեզ
 զԺառայս քո արժանի արա՛ 'ի
 տունէ և 'ի գիշերի՛ և յիժմ՝ ժամու,
 միշտ խորհել 'ի սէր պատուհրա
 նաց քոց: Եւ գոհանալով փառա
 ւորել զհայր և զՍրդի և զԾբ հո
 գիդ. Եւ յժմ և միշտ, և յաւիտե:

Խաղաղութի ամենեցուն:

Կենդանարար զօրութի, և աղ
 բիւր անմահութե դու ես Վ. Ծ
 Եւ փրկիչ մեր. որ շնորհեցեր
 մեզ 'իմէջ գիշերի յառնել՝ և խոս
 տովան լինիլ առ քեզ՝ վասն իրա
 ւանց և արդարութե քոյ: Եւ այժմ՝
 աղաչեմք զքեզ ՏՊ Եւ մեր. արա՛
 զմեզ արթունս, և պատրաստս 'ի
 ժամ առաւօտու ընդ Ծբս քո:
 Եւ ընդ նոսին գոհանալով փա
 ռաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ
 հոգւոյդ սրբոյ. Եւ յժմ և:

Գոհութե և ճշմարիտ խոստո
 վանութե անդադար փառաւո
 րեմք զհայր և զՍրդի և զսուրբ
 հոգիդ, Եւ յժմ և միշտ:

Սաղ

Սաղմս Լասփաց ՏԻ:

Ի Բ Ե Ի Գ Ի

բարի է խորայելի Լճ. ոյ. ք
ուղիղք են սրտիւք:

Ի այց զի իմ փոքր մի՛ սասա
նեալ էին ոտք. սակաւիկ մի
գայթակղեալք էին գնացք իմ:
Վախանձեցայ ես ընդ անօրէնս,
զխաղաղութիւն մեղաւորաց՝ ուն
տեսանէի. զի ոչ գոյր վրեպ մա
հու նոցա:

Հաստատունք են տանջանք նց.
ի վաստակս մարդկան չեն. և
ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին:
Սան այսորիկ կալաւ զնոսա ամ
բարտաւանութիւն, արկին զիւ
րեամբք:

ըեամբք զամբարշտութի և զանի
րաւութիւնս իւրեանց:

Եւ լցէ որպէս 'ի ճարպոյ անիրա
ւութիւնս նոցա. զի գնացին նորա
բաւ խորհրդոց սրտից իւրեանց:

Խորհեցան, և խօսեցան չարու
թեամբ. և զապիրատութիւնս 'ի
բարձունս խորհեցան:

Եւ դին յերկինս զբերանս իւրց.
և զլեզուս իւրց ամէնն զերկրաւ:

Ս ասն այսորիկ ժողովուրդ իմ
դարձցի այսրէն. և աւուրք իմ լի
կատարեալ գացին 'ի նոսա:

Եւ սացին՝ զի արդ գիտաց Մ. Ժ.
կամ գուցէ գիտութիւնս առ 'ի
բարձրելոյն:

Եւ Տա մեղաւորք են՝ և աջողեալէ
նոցա. կան՝ և ունին զմեծութիւնս
աշխարհի:

Եւ սացի՝ զուր ուրեմն արդարացու
ցի զսիրտ իմ. լուացից սրբութի
զձեռս իմ. և եղէ ես խոշտանս
կեալ զօրհանապաղ. և կշտամ
բանք իմ ընդ առաւօտս:

Ս. Եպէտ և ասէի՝ Թէ այսպէս
պատ

պատմեցից. ահաւասիկ աղգ որ
դւոց քոց՝ որոց ուխտեցի:

Ի մտի եդի, թէ սակայն և այս
ջան է առաջի իմ. մինչև մտից 'ի
սրբութիւնն Վ. Յ. և 'ի միտ առեց
զկատարած նոցա:

Սակայն վասն նենգութե նոցա
տարագիր արացես զնոսա. և կոր
ժանեսցես զնոսա յամբարտաւա
նութեան իւրեանց:

Ի սկ զի արդ եղեն յաւեր՝ յանկար
ժակի սատակեցան, պակասեցան,
կորեան վասն անօրէնութե իւ
րեանց. և եղեն որպէս երազք
զարթուցելոյ:

ՏՐ 'ի քաղաքի քում զպատկերս
նոցա անարգեսցես. զի հուր բոս
բոքեցաւ 'ի սրտի իմում, և երիկա
մունք իմ այլագունեցան:

Եւ արհամարհեալ եդի՝ և ոչ գի
տացի. որպէս զանասուն համարե
ցայ առաջի քոյ. և ես յամենայն
ժամ ընդ քեզ եմ:

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ. 'ի
խորհուրդս քո առաջնորդեցեց
ինձ

Թնձ. և փառօք ընկալար զես:

Օ ինչ կայ իմ բնաւ յերկինս. կամ
'ի քէն զինչ ևս խնդրեցից յերկրի:
Եւ ունաղեցաւ սիրտ իմ, և մարմին
իմ. Բժ սրտի իմոյ. բաժին իմ
Բժ յաւիտեանս:

ԲՇաւասիկ ոյք հեռի արարին
զանձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն.
սատակեցեր զամենեւեան՝ ոյք
ապստամբք եղեն 'ի քէն:

Ինձ մերձենալ առ անժ բարիէ.
և դնել առ Տժ զյոյս իմ:

Պատմել զամ օրհնութիւնս քո.
'ի դրունս դասեր սիօնի:

Տոհ. 25:

Ի խառնութիւն Բասփայ: ՀԳ:

Ի նդէր մերժեցեր Բժի սպառ.
բարկացաւ սրտմտութիւն քո
'ի վերայ խաշին արօտի քոյ:

Յիշեալ զժողովուրդ քո՝ զոր
ստացար 'ի սկզբանէ. փրկեցեր
զվիճակ ժառանգութե քոյ:

Ի եառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար
դու 'ի սմա. համբարձ զձեռն քո
'ի վէ

'Եվերայ ամբարտաւանութե նո
ցա խապառ :

Որինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի
սրբութեան քում. պարծեցան
ատելիք քո 'իմէջ բարեկենդա
նութեան իւրեանց :

Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս .
և ինքեանք ոչ ծանեան զելս իվե
քուստ :

Որպէս յանտառի փայտատօք կո
տորեցին զդրունս նորա . իմիա
սին փայտատօք և մրձօք կործա
նեցին զնա .

Եւրեցին 'ի հուր զսրբութիւն
քո յերկրի . պղծեցին զխորան
անունն քոյ :

Եւսացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք
նոցա իմիասին . եկայք լուեցուս
ցուք զամ տօնս այ յերկրի :

Եւ նա մեք ինչ ոչ տեսաք . և ոչ
ևս գուցէ մարգարի . և զմեզ ինչ
ոք ոչ ճանաչիցի :

Մինչև յերբ Ե՛ժ նախատէ թշնա
մին . բարկացուցանէ հակառա
կորդն զանուն սուրբ քո :

Ի նդէր դարձուցանես զձեռն քո
 և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քուսմէ
 խապառ :

Ընթ Թագաւոր մեր՝ յառաջ քան
 զյաւհտեանս . որ արարեր զփրկու
 Թիւն 'իմէջ երկրի :

Դու հաստատեցեր զօրու Թք քով
 զծով . դու խորտակեցեր զգլուխ
 վիշապին 'ի վերայ ջուրց :

Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին .
 և ետուր զնա 'ի կերակուր զօրացն
 հնդկաց :

Դու բռնեցուցեր զաղբիւրս և
 զվտակս . դու ցամաքեցուցեր ըզ
 գետս սաստիկս :

Քո է տիւ . և քո է գիշեր . զլոյս
 և զարև դու հաստատեցեր . և դու
 հաստատեցեր զամ սահմանս երկ
 րի . զգարուն և զամառն դու
 ստեղծեր :

Եւ յս յուշ լիցի քեզ՝ զի Թշնամին
 նախատեաց զՏրդ . Ժողովուրդ
 անզգամ բարկացոյց զանուն
 սուրբ քո :

Սի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ
 խոս

խոստովան առնի առ քեզ. և զան
ճինս տնանկաց քոց մի մոռանար
խապառ :

Հայեաց յուխտ քո. զի լցան
տունք ավիշերոց յերկրի աներաւ
ու թեամբ :

Մի դարձցի տնանկն ամաչեցեալ.
այլ աղքատք՝ և տնանկք օրհնեա
ցեն զանուն սբ քո :

Ըրի՛ ԹԺ՝ և դատեա՛ զդատա
տանս քո. յիշեա՛ զնախատինս՝ որ
յանզգամէն զօրհանապաղ :

Մի մոռանար զձայն պաշտօնէից
քոց. ամբարտաւանութիւն ատե
լեաց քոց վերասցի հանապաղ :

Տ ու ե Կ . II :

Վ Կառարածի մի աղախաներ. Ս աղմու
օրհնութիւն Ը սափաց : Տ Վ :

Ստտովան եղիցուք առ քեզ
Ը Ժ. խոստովան եղիցուք՝
և կարդասցուք զանուն քո :
Պատմեցից զամենայն սքանչելիս
քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ու
զնիզ դատեցից : Ս ա

Մաշեցաւ երկիր՝ և ամենայն
բնակիչ նորա. ես հաստատեցի
զսիւնս նորա:

Բացի անօրինաց՝ թէ մի՛ անօրի
նիք. և մեղաւորաց՝ թէ մի՛ բարձ
րացուցանէք զեղջիւրս ձեր:

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս
զեղջիւրս ձեր. և մի՛ խօսիք
զԼ. Ե անիրաւութիւն:

Օ ի ո՞չ յարևելից՝ և ո՞չ յարևմը
տից՝ և ո՞չ յանապատէ լերանց.
այլ Լ. Ծ դատաւոր է:

Օ այս խոնարհառնէ՛ և զսոյն բար
ձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին
Տ՛ն գինի լի անապակ արկեալ. և
խոնարհեցոյց յայսմանէ յայս:

Սակայն՝ մըուր նորա ո՞չ սպա
ռեսցի. և արբցեն զնա ամենայն
մեղաւորք երկրի:

Ե ս ցնժացայց յաւիտեան. սաղ
մոս ասացից Լ. Ե յակօբայ:

Օ ամենայն եղջիւրս մեղաւորաց
փշրեսցես. և բարձր եղիցի եղ
ջիւր արդարոյ:

Ի խորարած. ընդ օրհնութեանս սաղմոս
 Թ աստօփաց. եւ երգ աստարեւորս
 նէայն. ՆԼ:

Թ այտնի է 'ի հրէաստանի ԼԺ. և
 յիէլ մեծ է անուն նորա:

Լ ղ և 'ի խաղաղութե տեղի նորա.
 և բնակութիւն նորա 'ի սիօն:

Լ նդ խորտակեաց ՏԹ զգօրութի
 աղեղան. զգէն՝ զսուր՝ և զճակա
 տամարտ:

Լ ուսատու ես դու սքանչելապէս
 շերանցն յաւիտենից. խառովեսցին
 ամենեքեան՝ որք անմիտք են սրբ
 տիւք. ննջեցին զքունս իւրեանց.
 և ինչ ոչ գտին:

Լ մենայն արք՝ 'ի մեծութե ձե
 ուց իւրեանց. 'ի սաստի քումմէ
 ԼԺ յակօբայ ննջեցին. ոյք հե
 ծեալք էին 'ի ձիս:

Գ ու ահաւոր ես՝ և ով կարէ
 կալ առաջի քո. որպէս երևեցար
 դու յերկնից. յայտնի եղև բար
 կութիւն քո:

Լ ը կիր երկեալ՝ և սարսեցալ՝
 ընդ յառնել ԼԺ 'ի դատաստան.
 ընդ

ընդ ապրեցուցանել զամ հեզս
երկրի :

Խորհուրդք մարդկան խոստովան
առնին առ քեզ . և ծածկեալք
խմաստութի օրհնեսցեն զքեզ :
Ուխտս դիք՝ և կատարեցէք Տն
այ մերոյ ամենեքեան . որք շուրջ
էք զնովալ :

Սատուցէք զպատարագս ահաւ
որին . որ քաղէ զոգիս իշխանաց .
ահաւոր է նա՝ քան զամենայն թա
գաւորս երկրի :

Տոհի . 8 :

Ի հարարած վասն իդիւօճայ . Սօղոս
Լսափայ : ՏՕ :

Չայնիւ իմով ես առ Տի կար
դացի . ճայնիւ իմով առ ամ
և նայեցաւ առ իս :

Յաւուր նեղութեան իմոյ զամ
խնդրեցի ձեռօք իմովք . և ի գի
շերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ :
Ոչ կամէր մսիթարիլ անձն իմ .
յիշեցի զամ՝ և ուրախ եղէ հո
գայի , և նուճաղիւր յիս հոգի իմ .
Ժա

յ ամանեցին պահուց աչք իմ.
 խռովեցայ՝ և ոչ խօսեցայ. խոր
 հեցայ զաւուրսն զառաջինս: և
 զամսն յաւիտենից յիշեցի:

Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի
 իմում. հոգայի՛ և տառապիւր
 յիս հոգի իմ:

Մի՛թէ ՚ի յաւիտեան մերժեցի
 զիս ՏԻ. և ոչ ևս յաւելցի ՚ի
 հաճիլ և ևս:

Կամ իսպառ արգելցի զողորմու
 թիւն իւր յինէն. կամ կատարեաց
 զբան իւր յաղգէ մինչև յաղգ:
 Կամ մոռացի գթալ ան իմ և
 ևս. կամ արգելցի զգթութիւն
 իւր բարկութեամբ իւրով:

Ըսացի՛ այժմ սկսայ. այս է նո
 ղոգումն աջոյն բարձրելոյ:

Ի՛նչեցի զգործս ՏՆ ՚ի սկզբա
 նէ. յիշեցի զքանչելիս նորա.

Խոհեցայ յամ գործս քո. և ՚ի
 ձեռագործս քո խորհեցայ:

Ի՛՞ժ՝ ՚ի սրբութե են ճանապարհք
 քո. ո՞վ է անմեծ ուն զանմեծ
 գուես անմեծ՝ որ առնես զքանչելիս:

Յուցեր ժողովրդեան քում զգօ
րութիւնն քո: փրկեցեր բազկաւ
քով զժողովուրդ քո: զորդիսն
յակօքայ և յօսէփու:

Տեսին զքեզ ջուրք ւծ. տեսին
զքեզ ջուրք՝ և երկեան, խորք
խռովեցան՝ ի ձայնէ ջուրց բզմց:
Չայն ետուն ամպք. քան զի և
նետք քո գնան. ձայն որոտալոյ
քոյ անուհի:

Երեւցան փայլատակունք քո
տիեզերաց. խռովեցաւ, և դո
ղաց երկիր:

ՂԺովու են ճանապարհք քո. և
շաւիղք քո՝ ի ջուրս բազումս.
և հետք քո ոչ երևին:

Ըռաջնորդեցեր որպէս խաչին
ժողովրդեան քոյ՝ ի ձեռին մօ
սէսի և ահարօնի:

Տոնի. 19:

Եւսարո-ի-ի-ն Ըսսփայ:

ՆԻ:

այեցարուք ժողովուրդք
իմ յօրէնս իմ. խոնարհե

ցուցէք զունկն ձեր 'ի բանս բե
րանոյ իմոյ:

Բացից առաւելաւ զբերան իմ.
Խօսեցայց զառաւելս 'ի սկզբանէ:

Որպէս լուաք՝ և ծանեաք զայս.
և հարբ մեր պատմեցին մեզ:

Ոչինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա՝
յազգ այլ պատմել զօրհնութիս
Տ՛ն՝ զզօրութիւն՝ և զսքանչելիս
իւր. զորս արար:

Հաստատեաց զլկայութիւն իւր
առ յակօբ. և օրէնս եդ 'վերայ
իւրայելի:

Որինչ միանդամ պատուիրեաց
հարցն մերոց. ցուցանել զայս որ
դւոց իւրց. զի ծանկոցէ ազգ այլ:

Որդեք որք ծնանին. յարիցեն, և
պատուեցեն զայս որդւոց իւրց. զի
դիցեն առ ն՛ծ զյոյս իւրեանց. և
մի՛ մոռասցին զգործս Մ. Ե:

Օ պատուհրանս նորա խնդրելով
խնդրեսցեն. և մի եղիցին որպէս
և հարբն իւրեանց:

Մ. զգ չար, և դառնացող. ազգ՝
որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր. և ոչ

Տաստատեաց առ Վճ զՏոգի եւր։
Որդիք եփրեմի լիաճիգք՝ և պըն
տաճիգք։ յաւուր պատերազմի
կապարձս դարձուցին։

Ա՛լ կացին նորա յուխտի Տ՛ն. և
ըստ իրաւանց նորա ոչ կամե
ցան գնալ։

Մոռացան զերախտիս նորա. և
զսքանչելիս նորա՝ զոր եցոյց նց։
Մաւջի հարց նոցա արար զսքան
չելիս եւր. յերկրին եգիպտացւոց՝
և ՚ի դաշտին տայանու։

Ի հերձ զժողն՝ և անցոյց զնոսա.
և կացոյց զջուրս որպէս ՚ի տիկս.

Մաւջնորդեաց նոցա ամպով. ՚ի
տունէ. և զամ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ։

Ի հերձ զվեմի յանապատին. և
ետ ըմպել նց ույ ՚ի խորոյ մեծ է։

Ի հան զջուրս ՚ի վիմէ. և հո
սեաց որպէս զգետս զջուրս։

Սակյան յաւելին ՚ի մեղանչել՝ և
ևս բարկացուցին զբարձրեալն
յանջրդի։

Փորձեցին զՎճ ՚ի սիրտս եւրց.
՚ի խնդրել զկերակուր անձանց եւ
րեանց։

Տրանջեցին զՄ. Ե. և ասացին. մի
թէ կարող եցէ Մ. Ժ. պատրաստել
զսեղան յանապատի:

Քանզի հարկանէր զվէ մն' և հո
սէին ջուրք. և վտակք խաղային
'ի նմանէ:

Մ' զէ հաց ևս կարացէ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեցէ զսեղան
Ժողովրդեան իւրոյ:

Որ ասն այսորիկ լուաւ զայս ՏՄ'
և յապաղեաց. հուր բորբոքեցաւ
'ի յակօք. և բարկութիւն ել ի վե
րայ իսրայէլի:

Օ ի ոչ հաւատացին յՄ. Ժ. և ոչ
յուսացան 'ի փրկութիւն նր:

Նրաման ետ ամպոյ ի վերուստ' և
զգրուես երկնից եբաց. և տեղեց
'ի նոսա զմանանայ 'ի կերակուր:

Օ հաց եր'նից ետ նց. զհաց հրեշ
տակաց կերին մարդիկք. և իջոյց
'ի նոսա զկերակուր 'ի լիութիւն:

Ե. հան զհ. զմն հարաւոյ. և էաժ
զօրութիւն իւրով զհիւսիսիւ:

Տեղեաց 'ի նոսա միս որն զհող.
ոն զաւազ ծովու զթռչունս թե
աւորս:

Ե. արկ

Եւ արկ 'իմէջ բանակի նոցա. և
զվրանօք նոցա:

Կերին՝ և յագեցան յոյժ. և
զցանկուծիւն նոցա ետ նոցա.
և ոչինչ կարօտք եղէն 'ի ցանկու
ծենէ իւրեանց:

Սինչ դեռ կերակուրք 'ի բե
րանս իւրեանց էին. բարկուծի

Բ. Եւ 'ի վերայ նոցա:

Սպան զբազումս 'ի նոցանէ. և
զընտիր ընտիրս իլի սատակեաց:

Յայսմ ամի մեղան՝ և ևս. և ոչ
հաւատացին սքանչելեաց նորա:

Պակասեցան յունայնուծի աւ
տարք նոցա. և ամք նոցա փու
ծապէս անցին:

Յորժամ սպանանէր զնոսա՝ խնդ
րէին զնա. դառնային՝ և առա
ւօտ առնէին առ Բ. Ը:

Յիշեցին՝ զի Բ. Ը օգնական էր
նոցա. Բ. Ը բարձրեալ փրկիչ
էր նոցա:

Սիրեցին զնա բերանովք իւրեանց.
և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա.
և սիրտք նց ոչ էին ուղիղք ընդ
նմա՝

նմա՝ և ոչ հաւատացին ուխտի նրա։
 Ընտանիքն գթած էր՝ քաւեր
 զմեղս նոցա. և ոչ ապականեր։
 Յաճախէր դարձուցանել զբար
 կուծիւն իւր. և ոչ բորբոքէր
 զամենայն սրտմտութիւն իւր։
 Յիշեաց թէ մարմին են նք. հո
 գի՛ որ ելանէ՛ և այլ ոչ դառնայ։
 Քանհցս անգամ դառնացուցին
 զնա յանապատի. բարկացուցին
 զբարձրեալն յանջրդի։
 Դարձան՝ և փորձեցին զԼ՛Ծ. և
 զսուրբն ին զայրացուցին։
 Ոչ յիշեցին զձեռն նորա. յաւ
 ուր յորում փրկեաց զնոսա՝ ի ձե
 ուաց նեղչաց նոցա։
 Արպէս արար զնշանս՝ և զարու
 շտաս իւր յերկրին եգիպտացւոց՝
 և ՚ի դաշտին տայանու։
 Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա.
 և զանձրես նոցա զի մի արբցեն։
 Ընապեաց ՚ի նոսա զշանաճանձ՝
 և եկեր զնոսա. և գորտիւ տպա
 կանեաց զնոսա։
 Ի տ թանկոյ զպտուղ նոցա. և
 զվաս

ըզվատակս նոցա մարտոյ:

Լ՝Տար կարկտիւ զայգիս նոցա. և
զթզենիս նոցա եղեմամբ:

Ս՝ատնեաց 'ի կարկուտ զանս
սուենս նոցա. և զստացունճոս նո
ցա հրով դատեցաւ:

Բ՝ուաքեաց 'ի նս զսրտմտութիւն
բարկութե իւրոյ. զսրտմտութի
զբարկութիւն' և զնեղութիւն:

Բ՝ուաքեաց 'ի նոսա տանջանս 'ի
ձեռն հրեշտակի չարի. դիմեցոյց
'ի նոսա զսրտմտութիւն բարկու
թեան իւրոյ:

Ս՝է անխայեաց 'ի մահունէ զան
ձինս նոցա. և զանասուենս նոցա
'ի մահ մատնեաց:

Լ՝Տար զամենայն անդրանիկս է
գիպտացւոց. զսկիզբն ամենայն
վատակոց նոցա 'ի յարկս քամոյ:
Տորդան ետ որպէս խաշին ժողո
վրդեան իւրոյ. և էհան զնոսա
որպէս զհօտ յանապատ:

Բ՝ուաջնորդեաց նոցա յուսով' և
ոչ երկեանս. և զթշնամիս նոցա
ծով ծածկեաց:

Լ՝Տան

Եւ Տան զնոսա 'ի լեառն սրբութե
 եւրոյ. 'ի լեառն այն, զոր ստա
 ցաւ աջ նորա:

Ս'երժեաց յերեսաց նոցա զՏե
 թանոս. և վիճակեցոյց 'ի նոսա
 զվիճակ ժառանգութեան եւրոյ.
 և բնակեցոյց 'ի յարկս նց զազգն
 խորայելի:

Փորձեցին՝ դառնացուցին զԼ'Տ
 բարձրեալն. և զվկայութիւն նո
 րա ոչ պահեցին:

Դ'արձեալ խոտորեցան որպէս և
 հարքն եւրեանց, դարձան՝ և եղեն
 որպէս զաղեղն թիւր:

Դ'արձեալ բարկացուցին զնա 'ի
 բագինս եւրեանց. և դրօշելովք
 եւրեանց նախանձարկին նմա:

Եւ յաւ Լ'Տ՝ և արհամարհեաց
 զնոսա, և անարգեաց յոյժ զիէլ:

Ս'երժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սե
 լով, խորանն՝ զոր բնակեցոյց 'ի
 մէջ մարդկան:

Ս'ատնեաց 'ի գերութիւն զզօրու
 թիւն նոցա, և զգեղ նոցա 'ի
 ձեռս թշնամեաց նոցա:

Բրգել 'ի սուր զժողովուրդի եւրօ
 և զժառանգութիւնս իւր անտես
 արար:

Օ երիտասարդս նոցա եկեր հուրօ
 և վասն կուսանաց նոցա ոչոք
 սգացաւ:

Բասանայք նց անկան 'ի սուրօ
 և զայրիս նց ոչոք էր՝ որ լայր:

Օ արթեալ որպէս 'ի քնոյ ՏԵ՛
 որպէս հզօր զի թափի զգինի:
 Եւ հար յետս զթշնամիս իւր. նա
 խատինս յաւիտենից արար զնս:

Մերժեաց նա զխորանն յովսէ
 փու. և զազգն եփրեմի նա ոչ
 ընտրեաց:

Եւ ընտրեաց նա զազգն յու
 դայ. զլեառն սիօն, զոր սիրեաց:

Եւ ինեաց որպէս զմիեղջերու ըզ
 սրբութիւնս նորա. յերկրի հաս
 տատեաց զնա յաւիտեանս:

Ի նտրեաց զդաւիթ ծառայ
 իւր. և ընկալաւ զնա 'ի հօտե
 խաշանց. 'ի վերջին ծնեւոցն ըն
 կալաւ զնա:

Հովուել զյտիօք ծառայ իւր,
 և

և զիէլ ժառանգութիւնս իւր
 Լ՛րածէր զնոսա իմաստութեամբ
 սրտի իւրոյ. յանմեղութեան ձե
 ուաց իւրոց առաջնորդէր նոցա:

Տոհմ: 74:

Սաղմոս օրհնութեան Լ՛սափաց:

ՏՐ:

մտին հեթանոսք
 'ի ժառանգութի
 քո. պղծեցին ըզ

տաճար սուրբ քո:

Լ՛րարին զեհմ ույ՛ զհեղս մրգա
 պահաց. արկին զգիակունս ծա
 ուայից քոց գէշ թռչնոց երկնից.
 և զմարմինս սրբոց քոց գազա
 նաց երկրի:

Հեղին զարիւնս նոցա ույ՛ զջուր
 շուրջ զեհմաւ. և ոչոք էր՝ որ
 թաղէր:

Եւ զեպք մէք նախաառնէք դրացեաց
 մերոց. ծաղը՛ և այսն կատակա
 նաց այնոցիկ՝ որք շուրջ էին զմեօք:

Մին

Մինչև յերբ ՏՐ բարկանաս
դու իսպառ. բորբոքեսցի որպէս
հուր նախանձ քո:

Հեղ զբարկութի քո ՚ի վերայ ազ
գաց՝ որք զքեզ ոչ ճանաչեցին. ՚ի
վերայ թագաւորաց՝ որք զանուն
քո ոչ կարդացին. զի կերին զյա
կօք՝ և զտեղի նորա աւերեցին:

Մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս.
վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութի
քո ՏՐ. զի աղքատացաք յոյժ:

() Գնեա՛ մեզ Մ. Թ փրկիչ մեր. և
վ՛ս փառաց անունն քոյ:

ՏՐ փրկեա՛ զմեզ՝ և քաւեա՛ զմեղս
մեր. վասն անունն քոյ:

Մի երբեք ասացեն ՚ի հեթա
նոսս. թէ ուր է Մ. Թ նոցա:

Մ. յլ յայտնի ինչ լիցի ՚ի վ՛ր հե
թանոսաց առաջի աջաց մերոց.
առ ՚ի խնդրել զվրէժ արեան
ծառայից քոց՝ որ հեղաւ:

Մոցէ առաջի քոյ հեծութի կա
պելոց. ըստ մեծութե բազկի քոյ
շահեաց դու զորդիս սպաննելոց:

Հատո՛ դրացեաց մերոց եօթնպա
տիկ

տիկ 'ի ծոց նոցա' նախատինս իւ
րեանց. զոր նախատեցին զքեզ ւոր
Ս'էք ժողովուրդք' և խաշն արօ
տի քոյ. խոստովան եղիցուք առ
քեզ յաւիտեան, յազգէ յազգ
պատմեսցուք զօրհնութիս քո :

Տ ա հ 4 . 14 :

Ի նաբարաճ . ի վերայ զառանցելոցն վկայ
աբխէն Լ'ապիաց : Ս աղնս ի վերայ ապի-
բացոց : Տ ի թ :

Որ հովուէսդ ետրայելի' նայեաց .
որ առաջնորդես որպէս խաշին
յօսէփու :

Որ նստիս 'ի քրօքէս յայտնեաց'
առաջի եփրեմի' բենիամինի' և
մանասէի :

Օ արթո՛ զզօրութիւնս քո' և եկ
'ի կեցուցանել զմեզ :

Լ'ճ զօրուէց դարձո՛ զմեզ . երևե
ցո՛ զերես քո 'ի մեզ և կեցցուք :

Տ ր' Լ'ճ զօրութեց . մինչև յերբ
բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց :

Չ ամբեցեր մեզ զհաց արտաստ
ւաց . և արբուցեր մեզ արտա
սղւա չափով : Լ'րա

Մ. րարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. այսն կատականաց թշնամեաց մերոց:

Մ. Ժ զօրուեց դարձն զմեզ. երևեցն զերեսս քո 'ի մեզ և կեցցուք: () այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հաներ զհեթանոսս՝ և զնա տըն կեցեր. և առաջնորդեցեր նմա: հաստատեցեր զարմատս նորա՝ և ելից զերկիր. ծածկեաց զլէրինս հովանի նորա. և բարունակ նորա զմայրս Մ. Ե:

Չգեաց զորթ իւր մինչև 'ի ծով մինչև 'ի գետս են շառաւիղք նր: Ս նդէր քակեցեր զցանգ նորա. և կթեն զնա անցաւորք ճանապարհի:

Մ. սրականեաց զնա խող անտառի՝ և երէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա:

Մ. Ժ զօրութեանց դարձ՝ հայեաց յերկնից, և տես. այց արա՛ այգւոյս այսմիկ. դարման տար սըմա. զոր տնկեաց աջ քո:

Մ. վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ. այրեցեալ 'ի հուր

'ի հուր՝ և աւերեալ. և 'ի սաստե
քումմէ կորեցէ:

Եղիցի ձեռն քո 'ի վերայ առն.
աջ քո 'ի վերայ օրդւոյ մարդոյ՝
զոր զօրացուցեր զնա 'ի քեզ:

Ոչ ևս իբացեայ եղիցուք մեք 'ի
քէն. կեցուցես դու զմեզ. և զա
նուն քո ՏՐ կարդասցուք:

Ըճ զօրութեանց դարձն զմեզ.
Երևեցն զերես քո 'ի մեզ և
կեցցուք:

Տ առհ. 19:

Իկարարած վասն հնչանայի Սաղմոս
Ըստ Գալ. 2:

Յնժացէք առ Ըճ՝ օգնական
է մեր. աղաղակեցէք առ Ըճ
յակօբայ:

Ըռէք զսաղմոս՝ և տուք զօր՝
նութիւն. սաղմոս ասացէք նմա
'ի ձայն քաղցրութեան:

Փողհարէք 'ի գլուխս ամսոց. յա
ւուր նշանաւորի տարեկանաց
ձերոց:

Հրաման է այս Ելի. և իրաւունք
են այ յակօբայ: Ս կայ

Ս կայութեան յօսէփու՝ զոր եդ
ընդ նմա. ոպ ելանէր նա յերկ
րէն եգիպտացւոց լեզու՝ զոր ոչ
գիտէր՝ լուաւ :

Իբաց արար 'ի բեռանց զթի
կունս նորա. և զձեռս նորա յորթ
և 'ի թի ծառայելոյ :

'Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝
և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ 'ի
գաղտնութենէ մրկի. և փորձե
ցի զքեզ 'ի վերայ ջուրցն Տակա
ռակութեան :

Ի ուր ժողովուրդ իմ. և վկայեմ
քեզ. և իսրայէլ թի լուհցես ինձ :

Ս 'ի ևս եղիցին քեզ աստուծք
առժամայնք. և մի երկիրպագա
նիցես դու աստուծոյ օտարի :

Եւ եմ ՏՐ ԲՃ քո. որ Տանի
զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց
զքերան քո՝ և լցից զդա :

Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի
իմում. և իսրայէլ յիս ինչ ոչ նայ
եցաւ :

Ի արձի թողի զնոսա երթալ ըզ
Տեա կամաց իւրեանց. զի գնացին
նք

նք ըստ կամն անձանց իւրեանց :
 Եթէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ
 էր ինձ. կամ իլի զճանապարհս
 իմ գնացեալ էր :

Ուր զոչինչ խոնարհ արարեալ էր
 իմ զթշնամիս նորա. և ՚ի վերայ
 նեղ չաց նք արկեալ էր զձեռն իմ :
 Թշնամիք Տեառն ստեցին նմա.
 և եղիցին ժամանակք նոցա յաչ
 խարհի :

Կերակրեաց զնոսա ՚ի պարարտու
 թենէ ցորենոյ. և ՚ի վիմէ մեղք
 յագեցոյց զնոսա :

Տ աւն 4. 17 :

Ս աղմու Բ սափաց : 21 :

Ը եկաց ՚ի ժողովս աստուծոց.
 և ՚ի միջի նոցա դատէր զնս :

Ս ինչև յերբ դատէք անիրաւու
 թք. և ակնառնուք մեղաւորաց :
 Դատ արարէք որբոյն՝ և այրւոյ.
 Իրաւունս արարէք տնանկին՝ և խո
 նարհի :

Բ պրեցուցէք զաղքատն՝ և զտղ
 նանկն. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկե
 ցէք զնս : 13 ժգ 11Է

Մէ իմացան՝ և ոչ ՚ի միտառին. ՚ի
խաւարի գնացին՝ և շարժեցան
ամ հիմունք երկրի:

Եւ սասցի թէ աստուճածք եցէք.
Կամ որդիք բարձրելոյն ամենե
քեան:

Դուք ահաւաղելի որպէս զմար
դիկ մեռանիք. և ոսկ զմի յիշխա
նաց անկանիք:

Եւ ըն Մ. Ժ. և դատեալ զերկիր. զի
գու ժառանգեցես զամենայն
հեթանոսս:

Տոհմ. 8:

Սաղս օրհնութիւն Եւստիաց. ԶԲ:

Մ, ո՛ք բեզ նմանիցի. մի՛
լուեր՝ և մի՛ դադարիւր
Եւստուճած:

Օ ի ահա թշնամիք քո
գոչեցին. և ատելիք քո համբար
ձին զգլուխս իւրեանց:

Ի վերայ ժողովրդեան քոյ խորա
մանկեցին զգիտութիւն. խորհեցան
՚ի վերայ սրբոց քոց. և սասցին.

Եկայք գատակեցուք զնոսա
յազգաց. և մի յիշեցի անուան ին
բայելի և ևս:

Խորհեցան միաբանութիւն իմիա
սին. զմքոյ ուխտ արարին:

Բանակք եդօմայեցուոց՝ և իսմայե
լացիք. մովաբ, և հազարացիք:

Գեբաղ՝ ամօն՝ և ամաղէկ. այլ
ազգիքն. ամենայն բնակչօքն հան
դերձ ծուրաւ:

Եւ և ասուր եկեալ էր ընդ նո
սա. ամենեքեան սորա զօրալիգք
էին որդւոցն զովտայ:

Երա՛ զնոսա որպէս զմադիամ, որ
պէս զսիսարայ. որպէս զաբին՝ ի
ծործորսն կիսօնի:

Սասակեցան նոքա յականս դօրայ.
և եղեն ուն զաղբ երկրի:

Երա՛ զիշխանս նոցա ուն զօրէբն.
և զզէբն՝ և զզէբէէ՝ և զսաղմա
նայ. և զամ իշխանս նոցա:

Ոյք ասացին, ժառանգեցուք ի
մեզ զսրբութիւնն Մ. Ե.

Ըն՝ իմ, արա՛ զնոսա ուն զանիւ
և ուն զեղէգն առաջի հողմոյ:

Որպէս հուր՝ զի սյրէ զանտառս .
 ունի բոց զի կիզու զլերինս :

Ըսպէս հալածեսցես զնոսա
 մորկաւ քով . և բարկութիւն քով
 խռովեսցուցես զնոսա :

Ինչ զերեսս նոցա անարգանօք .
 և խնդրեսցեն զանուն քո ՏՐ :

Ըմաչեսցեն՝ և խռովեսցին յաւե
 տեանս յաւիտենից . և ամօթա
 լիցք կորիցեն :

Օ անիցեն զի անուն քո ՏՐ է .
 և դու միայն բարձրեալ ես՝ ի վե
 րայ ամենայն երկրի :

Տասնի. 20 :

Ի հարաբարձ վասն հնչանացի . Սաղմո
 սրբոցի կորիսաց : 29 :

Որպէս սիրելիք են յարկք քո ՏՐ
 զօրութեց . ցանկայ՝ և փափա
 քի անձն իմ՝ ի դաւիթս քո :

Սիրտ իմ, և մարմին իմ ցնծասցեն
 առ ԸՏ կենդանի :

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր
 տուն . և տատրակ զբոյն . ուր
 գիցէ զձագս իւր :

Սե

Սեղան քո ՏԹ զօրութեանց. թա
գաւոր իմ, և ՄԺ իմ:

Երանի ամենեցուն. որք բնակելք
են 'ի տան ՏՆ. յաւիտեանս յա
ւիտենից օրհնեսցեն զքեզ:

Երանեալ է այր՝ որոյ օղնութի
'ի քէն է. ելս եզ 'ի մտի եւրում
'ի հովտէս տրամութեան 'ի տե
ղուջ յօրում ուխտեաց:

Օ օրհնութիս տացէ՛ որ զօրէնս
դնէ. գնասցէ նա 'ի զօրութենէ
'ի զօրութիւն. և երեւցի ՄԺ
հրեշտակաց 'ի սիօն:

ՏԹ ՄԺ զօրութեանց՝ լուր արթ
թից իմոց. ունկնդիր անձ յակօբայ:
Բնդունող ես դու մեր. տես ՄԺ
և նայեաց յերեսս օծելոյ քոյ:

Ս ան զի լաւ է ինձ մի օր 'ի գա
ւիթս քո քան զհազարս:

Բնտրեցի ընդ աղբ կալ 'ի տանն
այ. առաւել քան զբնականալն 'ի
յարկս մեղաւորաց:

Օ ողորմութի՛ և զճմարտութի
'սիրէ ՏԹ ՄԺ մեր. զշնորհս և
զփառս տացէ:

ՏԻ՛ ոչ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր յայնցանէ՝ ոյ.բ գնան յամբժուութեան.

ՏԻ՛ Վ՛ճ զօրութեց երանեալէ այր՝ որ յուսայ՝ ի.բեզ:

Տահր. 15:

Ի հարարած որդւոցն հորիայ: Սաղմոս

21:

Ն աճեցար ՏԻ՛ ընդ երկիր քո. և դարձուցեր զգերութիւնն յակօբայ:

Թ. ողեր զաներաւութիւն ժողօ վրդեան քոյ. ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա:

Ի սեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո. դարձար ՚ի բարկութե սրտմտութեան քոյ:

Դարձ առ մեզ Վ՛ճ փրկեջ մեր. և դարձո զսրամտութիւնս քո ՚ի մէնջ:

Ս՛ի յաւիտեան բարկանար մեզ. և մի ձգեր զբարկութի. քո յազգէ մինչև յազգ:

Ը՛ճ դու դարձեալ կեցուցես զմեզ

զմեզ. և ժողովուրդքո ուրախ
եղիցի 'ի քեզ:

Յոյց մեզ Տ՛ր զողորմութիս քո. և
զփրկութիւնս քո տուր մեզ:

Ի ունաք զինչ խօսի Տ՛ր Մ.Ճ. մեր.
խօսեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդ
դեան իւրոյ. առ սբօս իւր, և առ
այնոսիկ՝ ոյք դարձեալք են առ
նա սրտիւք:

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս
իւր փրկութի նորա. բնակիչ փա
ռաց նորա յերկրի մերում:

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն
պատահեսցին. արդարութիւն և
խաղաղութիւն համբուրեսցին:

Ճշմարտութիւն յերկրէ բոլ
սաւ, արդարութիւն յերկնից երև
եցաւ:

Տ՛ր տացէ զբաղցրութի, և եր
կիր մեր տացէ զպտուղ իւր. ար
դարութիւն առաջի նորա գնաս
ցէ դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս
իւր:

Տոմար 13:

Լ. շօ՛նի Գաւաթի ի կառնարձ սրբ-ոցն
կորեաց: ՉԼ:

Տոնարհեցո՛ Տժ զունկն քո՛
և լուր ինձ. զի աղքատ, և
անանկ եմ ես:

Գահեան զանձն իմ, սուրբ Տժ.
Վրկեան զժառայս քո Լ. ծ իմ. որ
ի քեզ յուսացայ:

Ողորմեաց ինձ Տժ՝ զի առ քեզ
աղաղակեցի զօրհանապաղ. ուրախ
արան զանձն ծառայի քոյ՝ զի առ
քեզ Տժ համբարձի զանձն իմ:

Օ ի դու Տժ քաղցր՝ և ուղիղ
ես. բազում ողորմ առ ամենե
սեան՝ որք կարդան առ քեզ:

Ունկն դիր Տժ աղօթից իմոց. և
նայեաց ի ձայն խնդրու՛ածաց
իմոց:

Յաւուր նեղութե իմոյ կարդա
ցի առ քեզ՝ և լու՛ար ինձ:

Ոչոք է նման քեզ Լ. ծս Տժ. և
ոչոք է օրպէս զգործս քո:

Օ ամենայն ազգս՝ զորս արարեր
եկեացեն՝ և երկիրպագցեն առաջի

քոյ

քոյ ՏՐ. և փառաւոր արացեալ
զանունն քո յաւիտեան:

ՍԵԾ ես դու ՏՐ. և առնես ըս
քանչեղիս. և դու միայն ես ՄԾ:

Մ. աջնորդեալ ինձ 'ի ճանապար
հի քում. և գնացից 'ի ճշմարտու
թե՛ քում. և ուրախ եղիցի սիրտ
իմ երկնչիլ յանուննէ քումսի:

Խոստովան եղէց առ քեզ ՏՐ ան
իմ. բողոքով սրտիւ իմով փառաւ
որ արարից զանունն քո յաւիտեան:

ՍԵԾ եղև 'ի վերայ իմ ողորմու
թիւնն քո՛ և փրկեցեր զանձն իմ,
'ի դժոխոց ներքնոց:

ՄԾ, անօրէնք յարեան 'ի վր իմ.
և ժողովք հզօրաց խնդրեցին
զանձն իմ. և ոչ համարեցան ըզ
քեզ ՄԾ առաջի իւրեանց:

Մ. Ե դու ՏՐ ՄԾ իմ, գթած
ես՝ և ողորմած. երկայնամիտ՝ բա
զում ողորմ՝ և ճշմարիտ. նայեաց
առ իս՝ և ողորմեաց ինձ:

Տուր զզօրութիւն ծառայի քոյ.
կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛
առ իս զնշանն բարութեան:

Տեսցեն ատելիք իմ, և ամաչեսցեն.
 զի դու ՏՐ օգնեցեր ինձ,
 և մխիթարեցեր զիս:

Տոմար. 16:

Արդ-ոցն կորեաց Սաղմոս օրհնութեան:

2. 0:

Իմո՛ւնք նորա՛ ՚ի լեառն սուրբ
 նորա, սիրէ՛ ՏՐ զդ-րունս սե
 օնի՛ առաւել քան զամ՛ յարկան
 յակօբայ:

Փառաւորեալն խօսեցաւ վս քոյ.
 ահա՛ւադ-իկ քաղաքդ՝ Վ. Ե:

Յիշեցի զուահաբ և զբաբելոն՝
 ոյք ճանաչեն զիս. ահա՛ այլ աղ
 դիք՝ և ծուր՝ և ժողովուրդ Տնդ
 կայ՝ սղբա եղեն անդ:

Սայր սիօնի ասէ մարդ՝ և մարդ
 ծնաւ ՚ի նմա, և ինքն Տիմօւնս
 էարկ նմա զարձրեալն:

ՏՐ սլաամեացէ գրովք ժողովո
 դեան. իշխանացս այսոցեկ՝ ոյք
 եղեն անդ:

Այ՛ զի ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամե
 ներեան. որոց բնակուի ՚ի քեն է:

Տոմար. 7:

(ՕԵՏ

() Բհնա-թի-ն անշտի օրդաոյն Կորիայ
 'ի Կարարած վասն Վահէլէկայ. շի էօր
 պարասիանի. Իւարդո-թի-ն Եմանայ էշ
 բայէլացոյ: 21:

ՏԻՐԾ փրկութեան իմոյ. 'ի
 տունէ կարդացի' և գիշերի
 առաջի քոյ:

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ
 ՏԻՐ. Խոնարհեցեցե ունկն քո 'ի
 խնդրուածս իմ:

Օ ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ.
 և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձե-
 ցան. և համարեցայ ես ընդ այնո
 սիկ' որք իջանեն 'ի գուբ:

Եղէ ես ոմ մարդ առանց օգնա-
 կանի. և 'ի մեռեալս ազատ:

Որպէս գվերաւորս. որք ննջեն 'ի
 գերեզմանի:

Օ որս գու ոչ յիշեցեր. նորա 'ի
 ձեռանէ քուսմէ մերժեցան:

Ե գին զիս 'ի գբի ներքնում 'ի
 խաւարի և 'ի ստուերս մահու:

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի
 քո. զամենայն զբօսանս քո ամեր
 'ի վերայ իմ:

Տեռի արարեր յինէն զժանօթս
 իմ. և եդին զիս նշաւակ եւրց,
 Մ'աօնեցայ՝ և ոչ ելանէի. աչք իմ
 տկարացան յաղքատութենէ:

Լ. զաղակեցի առ Տ՛ր զօրհանա
 պագ. և համբարձի առ քեզ ըզ
 ձեռս իմ:

Մ'ի թէ մեռելոց առնիցես զսքան
 չելիս. կամ բժիշկ ք յարուցանիցեն,
 և խոստովան առնիցեն առ քեզ:

Մ'ի թէ սրատմեսցի որ երբէք 'ի
 գերեզմանի զողորմութիւնս քո.
 կամ զճշմարտութիւնս քո 'ի կորս
 տեան:

Մ'ի թէ ճանաչիցին 'ի խաւարի
 սքանչելիք քո. կամ արդարութի
 քո յերկիր մոռացեալ:

Եւ առ քեզ Տ՛ր աղաղակեցի. ա
 ռաւճօտու աղօթք իմ ժամանես
 ցեն առ քեզ:

Բնդեր Տ՛ր մերժես զանձն իմ.
 կամ դարձուցանես զերեսս քո
 յինէն:

Տնանկ՝ և վաստակաւոր եմ ես 'ի
 մանկութենէ իմմէ. 'ի բարձրու
 թենէ

Թե՛նէ՛ խոնարհեցայ՝ և ամիշեցայ :
 Յիս հաստատեցաւ բարկուի քո-
 արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս :
 Շրջեցան զինև ույ ջուր . զօր ամ
 պաշարեցին զիս 'ի միասին :
 Տեռի արարեր յինէն զբարեկամս
 իմ . և զժանօթս իմ վասն թշուա
 ռութեան իմոյ :

Տոմար . 220

Ի մասսոս թիւն էմանայ եւ բայելացայ :

ՁԲ :

Ողորմութիս քո ՏՐ յա
 լիտեան օրհնեցից . յազ
 գէ յազգ պաամեցից ըզ
 ճմարտութիս քո բերանով իմով :
 Բասցեր թէ աշխարհս ողորմու
 թեամբ շինեցի . յերկինս պատ
 րաստ եղիցի ճմարտութի քո :
 Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց . եբ
 դունայ դաւթի ծառայի իմոյ :
 Յաւիտեան հաստատեցից զզա
 ւակ քո . և շինեցից յազգէ յազգ
 զաթուր քո :

Խոս

Կոստովան եղիցին երկինք օքան
 չելեաց քոց: ՏՐ. և Ճմարտութի
 քո յեկեղեցին սրբոց:

Ով է յմպս՝ որ հաւասարեացի քեզ
 կամ ով նմանիցի ՏՆ յորդիս այ:

ԸՖ փառաւորեալէ՝ ի խորհուրդս
 սրբոց իւրոց: մեծ և ահարկու ի
 վերայ այնոցիկ՝ ոյք շուրջ են զնո
 վաւ:

ՏՐ ԸՖ զօրութեց՝ ո՛ նմանի քեզ
 հզօր ես դու ՏՐ. և Ճմարտու
 թիւն քո շուրջ է զքե:

Դու տիրես զօրութեանց ծովու
 զխառովութիւն ալեաց նորա դու
 ցածուցանես:

Դու խոնարհեցուցանես որպէս
 զվերաւորս զամբարտաւանս. ի
 զօրութիւն բազկի քոյ ցրուեցեր
 զթշնամիս քո:

Կո են երկինք՝ և քո է երկիր. զաչ
 խարհս լրիւ իւրով դու հաստա
 տեցեր. զհիւսիս՝ և զհարաւ դու
 արարեր. թաբօր և հերմօն յա
 նուն քո ցնծացեն:

Բո է բազուկ՝ և քո է զօրու
 թիւն

Թիւն. զօրասցի աջ քո՝ և բարձր
 եղիցի ձեռն քո:

Յարդարութիւն՝ և յերաւունս
 հաստատեալ է աթու քո ողորմու
 թիւն՝ և ճշմարտութիւն գնաս
 ցեն առաջի երեսաց քոց:

Երանի ժողովրդեան՝ որ գիտէ
 զօրհնութիւն քո ՏՐ. 'ի լոյս երե
 սաց քոց գնասցեն: և յանուն քո
 ցնծացեն զօրհանապազ: և յար
 դարութե քում բարձր եղիցին:

Պարծանք զօրութեց նոցա դու
 ես. և 'ի կամս քո բարձր եղիցի
 եղջիւր նոցա:

ԵՏ է օգնութիւն սրբոյն ին
 թագաւորին մերոյ:

Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ լ
 որդիս քո՝ և ասացեր. եղի զօգնու
 թիւն իմ 'ի վր հզօրին՝ և բարձր
 արարի զընտրեալն 'ի ժողովրդե
 նէ իմմէ:

Գտի զդաւեթ ծառայ իմ. իւ
 ղով սրբով իմով օժի գնա:

Ձեռն իմ ընկալցի գնա. և բա
 ղուկ իմ զօրացուսցէ գնա:

Մի մեղիցէ նմա թշնամի. և որ
դի անօրէնութեան մի չարչարեա
ցի զնա:

Չարից առաջի նորա զթշնամիս
նորա. և դատելիս նորա 'ի պար
տութիւն մատնեցից:

Ղշմարտութիւն իմ, և ողորմու
թիւն իմ ընդ նմա. և յանուն իմ,
բարձր եղիցի եղջիւր նորա:

Եղից 'ի ծովու զձեռն նորա. և
'ի վերայ գետոց զաջ նորա:

Վա կարդացէ առ իս, Տայր իմ
ես դու. Վճ ընդ ունսղ փրկու
թեան իմոյ:

Ես անդրանկէ արարից զնա. և
բարձր քան զամենայն թագաւորս
երկրի:

Յաւիտեան պահեցից նմա զողոր
մութիւն իմ. և ուխտ իմ հաւա
տարիմ ընդ նմա:

Հաստատեցից յաւիտեանս յաւի
տենից զզաւակ նորա. և զաթու
որպէս զաւուրս երկնից:

Թէ թողցեն որդիք նր զօրէնս
իմ. և յիրաւունս իմ ոչ կամեցին
զնալ:

Թէ

Թէ դարդարութիւնս իմ անար
գեցեն. և զպատուհրանս իմ ոչ
պահեցեն:

Հարից դաւազանաւ զանօրէնու
թիւնս նոցա. և օտանջանօք զանի
րաւութիւնս նոցա:

Ի այց զրդորութիւնս իմ ոչ արգե
լից 'ի նոցանէ. և ոչ նենգեցից
ճամարտութե իմում. և ոչ անար
գեցից զուխտ իմ. և ինչ որ ելա
նէ ընդ շրթունս իմ. զայն ոչ ար
համարեցից:

Մի անգամ երդունայ 'ի սրբունս
իմ. Թէ դաւթի ես ոչ ստեցից.
Օ աւակ նորա յաւիտեան կաց
ցէ. և ակոռ նորա որպէս զարե
գակն առաջի իմ. և որպէ զլուսին
զի հաստատեալ է յաւիտեան վը
կայ հաւատարիմ յերկինս:

Ի սկ արդ դու մերթեցեր՝ և ա
նարգեցեր. և ընդ վայր հարեր
զօծեալ քո:

Դարձուցեր զուխտ 'ի ծառայե
քումմէ. պղծեցեր յերկրի զսրբ
բութիւնս նորա.

Վ. ակեցեր զամ՝ պարիսպս նորա.
 և եդեր զամուրս նորա՝ ի դողումս:
 Յափշտակեցին զնա անցաւորք
 ճանապարհի. եղև նա նախատ
 դրացեաց իւրոց:

Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նո
 րա. ուրախ արարեր զամենայն
 թշնամիս նորա:

Գարձուցեր զօգնութի ՚ի սրոյ
 նորա. և ոչ ընկալար զնա ՚ի պա
 տերազմի:

Լնարգեցեր զսրբութի նր. և զա
 թու նորա յերկիր կործանեցեր:

Սուճազ արարեր զաւուրս ժամա
 նակաց նորա. և հեղեր զնովաւ
 զամօթ:

Սինչև յերբ դարձուցանես զե
 րես քո իսպառ. բորբոքեսցի ույ
 հուր բարկութիւն քո:

Իսկարդ յիշեա՛, և տես՝ թէ ով է
 իմ հանգիստ. մի թէ ՚ի զուր ինչ
 ստեղծեր զամ՝ որդիս մարդկան:

Սվէ մարդ՝ որ կեցցէ, և ոչ տես
 ցէ զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն
 իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց:

Աւր են ողորմութիւնք քո առա
ջինք Տ՛ր. զոր երդու՛ար դաւթի
ճշմարտութեամբ քով:

Յեշե՛ա՛ զնախատինս ծառայի քոյ.
զոր ընկալայ 'ի ծոց իմ՝ յազգաց
բազմաց:

Օ որ նախատեցին թշնամիք քո
Տ՛ր. նախատեցին փոխանակ օժե
լայ քոյ:

Օրհնեալ Տ՛ր Մ.Թ. յաւիտեանս
յաւիտենից. եղիցի՛ եղիցի:

Տոմար: 49:

Օրհնութիւնս Լ. սոսցեաց որդւոցն
Լ. իսոսաց. Ի. Օ.:

Գեղերաց կանխէ հոգի իմ.
առաւօտ առնել առ քեզ
Լ. ստու՛ած:

Ստոն զի՛ լոյսք են հրամանք
քո՛ իմերայ երկրի. ուսարօւք զար
դարութիւն բնակիչք երկրի:

Սարկեսցի ամպարիշտոն՝ և այլ ոչ ևս
ուսցի առնել յերկրի զարդարու
թիւն ճշմարտութեան:

Բարձ

Բարձցի ամպարիչուն յերկրի. և
մի տեսցէ զփառս Մ. Ե.:

Տ՛ր բարձր ես՝ և բազուկ քո հը
զօր. և նորա ոչ գիտացին:

Օտանիցեն ամաչեացեն՝ և նախանձ
արկցի անխրատ ժողովրդեան. և
արդ՝ հուր զթշնամբս քո կերիցէ:

Տ՛ր Մ. Ժ. մեր՝ տուր մեզ զխաղա
ղութիւն քո. զի ըստ ամ գործոց
մերոց հատուցաւ մեզ:

Տ՛ր Մ. Ժ. մեր՝ ստացիր զմեզ. զի
բաց ՚ի քէն զայլոք ոչ գիտեմք.
և զանուն քո անունսնեմք զօրհա
նապազ:

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութիւն
այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ
բժիշկք յարուցանիցեն:

Սան այսորիկ ածեր՝ հարեր՝
սատակեցեր՝ և ջնջեցեր զամե
նայն արու մանուկ նոցա:

Յաւել Տ՛ր զչար ՚իւերայ չարի
նոցա. և ած զչար ՚իւերայ անօ
րինաց երկրի:

Տ՛ր ՚ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ.
զի փոքր մի նեղութի է խրատ քո
՚իւեր մեր:

Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասելք
 իցին 'ի ժամանակս ծննդեան. և
 առ ցաւս իւր ճչիցէ :

Ի յայտս եղաք սիրելւոյ քու՛մ
 Տ՛ր. յահ և յերկիւղ քո յղացեալք
 երկնեցաք. և ծնաք զհոգի փրկու
 թեան քոյ :

Ոչ ևս կործանիցուք մեք, այլ կոր
 ծանեսցին բնակիչք երկրի :

Եւ արիցեն մեռեալք՝ և կենդանա
 ցին ամենեքեան. որք եղեալք են
 'ի գերեզմանս :

Օ արթնցեն, ցնծասցեն, և ու
 ընտրախ եղիցին դադարեալք երկրի :

Ս ասն զի ցօղդ՝ որ ցօղի 'ի քէն՝
 այդ բժշկութի է նոցա. բայց եր
 կիրն ամպարչտեալ սատակեսցի :

Խոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛,
 մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա՛
 զդրուես քո առաջի երեսաց քոց :
 Փախիր, և թաքիր առ ժամանակ
 մի. մինչև անցցի բարկութի Տն :

Կաղաղութեանց տունօղ Վրիս
տոս զխաղաղութիւն և զողոր
մութիւն քո պարգևեա՛ մեզ:

Մարդասէր Տր՛ վասն սրբուհւոյ
անարատի Սօր քոյ և կուսի.

և վասն խաչի քոյ պատո

նահանի, ընկալ զաղա

չանս մեր. և կե

ցո՛ զմեզ:

ԼՂԵԿ ՄՕՒԿԱԻ ԿՈՒՆ Լ. Ե. ԶԹ. :

Մ. Գ. Լ. Ի. Լ. Ն

Եղեր մեր յաղգէ մին
 չև յաղգ. մինչ չև լե
 րինք հաստատեալք էին. և մինչ չև
 ստեղծեր զերկիր և զամենայն տի
 եղերս :

Յաւիտենից մինչև յաւիտեանս
 դու ես. մի դարձուցաներ զմարդ
 'ի տառապանս. և ասացեր՝ դարձա
 բուք առ իս որդիք մարդկան :

Հազար ամ յաջս ՏՆ որպէս օր
 երեկն՝ զի հանց. որպէս զպահ մի
 գիշերոյ. և ամբ նոցա անարգու
 թեամբ եղիցին :

Ի նդ առաւօտս որպէս դալարի
 բուսցին. ընդ առաւօտս որպէս

դա

դալարի զո՛ւարճացին՝ և ծաղկեցին . ընդ երեկոյս թարշամեացին՝ չորացին՝ և անկցին :

Վ, ո՛ւնաղեցաք մէք՝ ՚ի բարկութեքումմէ . և ՚ի սրտմտութեքումմէ խռովեցաք :

Վ, դէր զմեղս մեր առաջի քոյ . և զկեանս մեր՝ ՚ի լոյս երեսաց քոց :

Վ, մենայն ա՛նուրք մեր նո՛ւաղեցան . և ՚ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք :

Ս, ամանակ ամաց մերոց անդադար որպէս սարգի . և թիւ աւուրց ամաց մերոց՝ ՚ի նոսա եզթա նասունս ամ :

Վ, պաթէ՛ առաւել ևս ութսունս ամ . և որինչ աւելի է քան զայն , ցաւօք և հեծութեամբ :

Վ, կն՝ ՚ի վերայ մեր հեծութիւն և խրատեցաք . իսկարդ՝ ո՞ գիտացէ զզօրութիւն բարկութեան քոյ . և կամ յահէ քումմէ , զսրտմտութի քո համարեցի :

Վ, յապէս ցոյց ինձ զաջ քո . և որք խոնարհք են սրտիւք՝ զիմաստութի քո :

Վ, արձ

Գարձ ՏԹ՝ մինչև յերբ, միսկիտա
րեան՝ ի ծառայս :

Եւ ցարք առաւձառու ողորմութիւն
քով. ցնծացարք և ուրախ եղարք
զիմ առուրս կենաց մերոց :

Ուրախ եղարք փոխանակ աւ
ուրցն, յորս խոնարհարարերը զմեզ
և ամացն, յորս տեսար զչարչարնս :
Հայեաց ՏԹ՝ ի ծառայս քո՝ և ի
գործս ձեռաց քոց. և առաջնոր
դեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս
ՏՆ Մ. Ե ի վերայ մեր :

Օ գործս ձեռաց մերոց ուղիղա
րա՝ ի մեզ ՏԹ. և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեան մեզ :

Տահտ. 16 :

Ընկերագիր ի հեբրայեաց օրհնո
ւնի գովո-ւնի : Ա :

Որ բնակեալ է յօգնութիւն բարձ
րելոյն, բնդ հովանեաւ Մ. Ե
յերկինս հանգիցէ :

Ըսասցէ ՏՆ ընդ ունօղ իմ ես
գու. ապաւէն իմ Մ. Ը՝ և ես յու
սամ ի նա :

Վա փրկեացէ զիս յորոգայթէ որ
սողին. և 'ի բանից խառովութե:

Դի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ.
'ի հովանի թևոց նր յուսացիս:
Որպէս զգէն շուրջ եզիցի զքեզ
Ճամարտութիւն նորա.

Ոչ երկեցես դու յերկիւղէ գիշերիս
և ոչ 'ի նետե որ թուչի 'ի սուռէ:

Յիրէ որ շրջի 'ի խաւարի. 'ի
գայթակղութենէ դիւնն հասա
բակի աւուր:

Ընկցին 'ի կողմանէ քումմէ հա
զարք. և բիւրք ընդաջմէ քում
մէ. և աւքեզ ինչ ոչ մերձեցին:

Բայց միայն աչօք քովք հայեցիս
դու. և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես. զի դու ՏՐ յոյս իմ ես:

Օ բարձրեալն արարեր քեզ ա
պաւէն. ոչ հասցին աւքեզ չարք
և տանջանք ոչ մերձեցին 'ի

յարկս քո:

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ
է վասն քոյ. 'ի պահել զքեզ յա
մենայն ճանապարհս քո:

Դ բազուկս իւրեանց ընկալցին
զքեզ

զքեզ՝ զի մի երբեք Տարցես զքա
րի զոտն քո:

'Ի վերայ իժից՝ և քարբից գնաս
ցես դու. և առ ոտն կոխեսցես
զառիւծն՝ և զվիշապն:

Քանզի յիս յուսացաւ՝ և փրկե
ցից զնա. հովանի եղէց նմա՝ զի
ծանեաւ զանուն իմ:

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուսաց
նմա. և առ նմա եղէց՝ ի նեղուէ:

Փրկեցից՝ և փառաւոր արարից
զնա. երկայնաւուրբք լցուցից՝ և
ցուցից նմա զփրկութիւն իմ:

Տոմար. 16:

Սաղմոս օրհնութիւն յառաջի շաբաթու
Ին վերինագիր ՚ի հեբրայեցոց. 'Ս. Լ.
Քարի է խոստովան լինիլ ՏՆ. և
սաղմոս ասել անունն քում
բարձրեալ:

Պատմել՝ առաւօտուց զողորմու
թիւնս քո. և զճշմարտութիւնս
քո ՚ի գիշերի:

Տանաղեաւ սողմոսարանաւ. ՚ի
ձայն օրհնութեան գովել:

Ռւրախ արարեր զիս Տէր յարա
 թածս քո. և 'ի գործս ձեռաց քոց
 ցնծացայց :

Ո՞վ զի մեծք են գործք քո Տէր.
 և յոյժ խորք են խորհուրդ քո :
 Եւ յր անդգամ զայս ոչ ծանիցի. և
 անմիտն զայս ոչ առնուցու 'ի միտ :
 Վաբուսանիչն մեղաւորաց որպէս
 խոտ. 'ի ծաղկել այնոցիկ' ոյք գոր
 ծեն զանօրէնութիւն :

Սատակեսցին յաւիտեանս յաւի
 տենից. և գու բարձրեալ ես յա
 լիտեանս Տէր :

Օ ի ահա թշնամիք քո Տէր. զի
 ահա թշնամիք քո կորիցեն. ցրո
 շեսցին ամենեքեան' ոյք գոր
 ծեն զանօրէնութիւն :

Բարձր եղիցի ուն մի եղջերունի
 եղջիւրիմ. և ծերութիւն իմ 'ի
 ձէթ պարարտութեան :

Ետես ակն իմ. 'ի թշնամիս իմ.
 ոյք յարուցեալք են 'ի վերայ իմ
 չարութեամբ' 'ի նոսա լուծիցի
 ունկն իմ :

Եւրդարք ուն զարմաւենիս ծաղ
 կես

կեսցին • որն զմայրս լիբանանոս
բազումք եղիցին :

Տնկեալք եղիցին 'ի տան ՏՆ • 'ի
գաւիթա Մ. Յ մերոյ ծաղկեսցին :

Եւս և բազումք եղիցին 'ի ծերու
թիւնս պարարտութեան • գիրգք

և փափուկք եղիցին • 'ի պատմե
լուղիղ է Տէր անձ մեր, և ոչ գոյ

'ի նմա անիրաւութիւնս :

Տոնս. 16 :

Օրհնութի գովութեան ինչեան Ղաա
թի յոռոր ծաղաբաթա • յորժամ երկր
հասարակեցաւ : (անվերնագիր 'ի հեբրայ
եջոյն) Ղ. Բ. :

Տ

Թագաւորեաց՝ զվայել
չութի զգեցաւ • զգե
ցաւ ՏՐ զգորութի ընդ
մէջ եւր համ :

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛

սասանեսցի • պատրաստ է աթոռ
քո • 'ի սկզբանէ յաւանս գու ես :

Լմբարձան գետք ՏՐ • և ամբար
ձին գետք զձայնս իւրեանց • յա
րի

Տ՛ցեն գետք ՚ի գնացս իւրեանց :
 Դ՛ձայնէ ջուրց բազմաց սքանչե
 լիք եղեն զբօսանք ծովու :

Սքանչելի ես դու Տ՛Ր ՚ի բար
 ձունս . վկայութեանց քոց մեք
 յոյժ հաւատացաք :

Տան քում վայելէ սրբութիւն՝
 Տ՛Ր ընդ երկայնաւուրս :

Տանս . 6 :

Սաղմս ինչեան Դ՛աւիւն չորեչաբա
 Քուն . (անվերնագիր ՚ի հեբրայեցոց :)

Դ՛Ղ .

Դ՛Տ, վրէժ խնդիր . Տ՛Ր Դ՛Տ
 վրէժ խնդիր յայտնեցար :

Բարձր լիք՝ որ դատես զերկիր .
 հատն զհատուցումն ամբարտա
 ւանից :

Մինչև յերբ մեղաւորք Տ՛Ր . մին
 չև յերբ մեղաւորք պարծեցին :
 Բարբառելք խօսէին զանիրաւու
 թի . խօսեցին ամենեքեան՝ ոյք
 գործեն զանօրէնութիւն :

Օ ժողովուրդ քո Տ՛Ր խոնարհ
 արարին . և զժառանգուի քո չար
 չարեցին :

Օ այ

Օայրին, և զպանդուխն սպանին,
 և զորքսն կատորեցին, և ասացին
 ոչ տեսանէ զայս Տ՛ր. և ոչ 'ի միտ
 առնու Մ. Ժ յակօբայ:

Ի մացարուք անպգամք ժողովր
 ղեան. և անմիտք՝ մինչև յերբ ոչ
 առնուք 'ի միտ:

Որպէս զի թէ որ անկեաց զունկն՝
 ինքն ոչ լսիցէ. կամ որ ստեղծ
 զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ:

Որ խրատէ զաղինս՝ որպէս թէ ոչ
 յանդիմանեացէ. որ ուսուցանէ
 մարդոյ զգիտութիւն. Տ՛ր ճանա
 չէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են
 ընդունայնք:

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատեօ
 դու Տ՛ր. և յօրինաց քոց ուսու
 ցանես դու նմա:

Յաճուցանես դու նմա զաւուրս
 չարութեան. մինչև փորեացի խոր
 խորատ մեղաւորի:

Ոչ մերժէ Տ՛ր զժողովուրդ իւր.
 և զժառանգութիւն իւր ոչ առ
 նէ անտես:

Մինչև դարձցին երաւունք յար
 դու

դարութի. ընկալցին զնա ամենե
քեան՝ ոյք ուղիղք են սրտիւք :
Ա՛լ յարեցէ ընդ իս 'ի վերայ չա
րաց. կամ ո՛հ հաւասարեացի ինձ
'ի վերայ այնոցիկ. ոյք գործ են
զանօրէնութիւն :

Եւ թէ՛ Տ՛ն ոչ օգնեալ էր ինձ .
փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն
իմ 'ի դժոխս :

Թէ՛ ասէի թէ՛ ահա սասանեցան .
ոտք իմ. ողորմութիւն քո Տ՛ն
օգնէր ինձ :

Բայտ բազում ցաւոց սրտի իմոյ .
մի՛նի թարութի քո սուրախ առնէր
զանձն իմ :

Մի՛ հաւասարեացի քեզ աթոռ
անօրէնութե. ո՛հ պատճառէ զվաս
տակս ընդդէմ հրամանի :

Որսացան զանձն արդարոյ. և զա
րիւն ամբիժ պարտաւոր առնէին :
Եւ զէ՛ Տ՛ն ապաւէն իմ. Ը՛ծ օգ
նական յուսոյ իմոյ :

Հատուցէ նոցա Տ՛ն ըստ անօրէ
նութե նց. և ըստ չարութե նոցա
կործանեացէ զնոսա Տ՛ն Ը՛ծ մեր :

Օրհնութիւն Գովորեան ինքան
 Դաւիթի: անվերին Գիր է հեբրայեցոց:
 Դ Դ:

Եկայք ցնծանցուք 'ի ՏՏ. աղա
 ղակեսցուք առ ՄԾ փրկիչ մեր:
 Կանխեսցուք առաջի նորա. խոս
 տովանութեամբ. սաղմոսիւք ա
 ղաղակեսցուք առ նա:

ՄԾ մեծ է. և Տէր թագաւոր
 մեծ 'ի վերայ ամէ երկրի:

Դ ձեռս նորա են ամենայն տիե
 ղերք երկրի. և բարձրութիւնք
 լերանց նորա են:

Վորա է ծով' և նա արար զնա.
 և զցամաք ձեռք նորա ստեղծին:
 Եկայք' երկիր պագցուք նմա.
 անկցուք' և լացցուք առաջի ՏՏ
 արարչին մերոյ:

Վաինքն է ՏՏ ՄԾ մեր. մէք ժո
 ղովուրդք 'ի ձեռին նր. և խաչն
 արօտի նորա:

Մյսօր եթէ ձայնի նր լուհցէք.
 մի խատայուցանէք զսիրտս ձեր
 որպէս 'ի դառնութեան:

Յաւուրն փորձութե յանապատի.

ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր •
քննեցին զիս, և տեսին զգործս
իմ. զբառասուն. ամ:

Սանացայ ընդ ազգին լէ այնմիկ,
և ասացի. միշտ մոլորեալք են սրբ
տիւք. և նորա ոչ ծանեան զճա
նապարհս իմ:

Որպէս երդուէայ 'ի բարկութեան
իմում. թէ մտցեն 'ի հանգիստ իմ:

Տ ունի. 11:

Սաշմա ինչեան Վաթի. ք ժամանակի
զի դաճարն շինեցաւ յեռ գերութեանն:
(անվերնագիր է հեբրայեցոց.) Վ Ն:

ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՏԹ յօրհնու
թիւն նոր. օրհնեցէք
զՏԹ ամենայն երկիր:

Օրհնեցէք ՂՏԹ. և օրհնեցէք
զանուն նորա. աւետարանեցէք
օրրստօրի զփրկութիւն նորա:

Պատմեցէք 'ի հեթանոսս զգիտու
նորա. յամենայն ժողովուրդս զս
քանչեւ իս նորա:

Մեծ է ՏԹ' և օրհնեալ է յոյժ.

ահարկու է նա 'ի վր' ամենից կուոց
 Մ. մենայն կուռք հեթանոսաց դէք
 են. և Տր զերկինս արար:

Խոստովանութիւն՝ և վայելչու
 թի է առաջի նորա. սրբութի՝ և
 մեծ վայելչութի 'ի սրբութե նր:
 Մատուցէք Տն տոհմք ազանց՝ մա
 տուցէք Տն զփառս և զպատիւ.
 մատուցէք Տն զփառս անուան նր:
 Մ. ուէք զպատարագս՝ և մտէք 'ի
 սրահս նորա. երկիրպագէք Տն
 'ի գաւելթս սրբութե նր՝ և խոռ
 վեացի յերեսաց նորա ամ երկիր:
 Մ. սացէք 'ի հեթանոսս՝ թէ Տր
 թագաւորեաց. հաստատեաց զաշ
 խարհ՝ զի մի սասանեացի. և դա
 տէ զժողովուրդս իւր ուղղութի:
 Սւրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծա
 ցէ երկիր. զունարձացի ծով
 լրիւ իւրով. ցնծացեն գաշտք՝
 և ամենայն որ 'ի նոսա:

Յայնժամ ցնծացեն ամ ծառք
 անտառի յերեսաց Տն. զի գայ՝
 և գայ նա 'ի դատել զերկիր:

Պատէ զտիեզերս իրաւամբք. և
 Ժո

Ժողովուրդս ամենայն Քչմարտու
Թեամբ իւրով :

Տ Թ Կ Կ : 12 :

Դ Ե Լ Ե : Ի Ժամանակի շէ շէրիւր հաս
տատեց : (անվերեւոյն Ի հեբրայեց-ոյ :)

Պ Ծ :

ՏԻ Թագաւորեաց՝ ցնծասցէ եր
կեր . ուղիղ եղիցին կղ զեք
բազումք :

Բ մայ՝ և մէգ շուրջ է զնովաւ . յե
րանուս՝ և յարդարու թիւն ուղ
ղեալ է աթու նորա :

Հ ուր առաջի նորա գնասցէ . և
այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա :
Ե րևեցան փայլատակունք նորա
տիեզերաց . ետես՝ և սասանեցաւ
երկեր :

Ե րինք որպէս մոմ հալեսցին յե
րեսաց Տ ն . յերեսաց Տ եառն ա
մենայն երիկեր :

Պատմեսցեն երկինք զարդարուն
նորա . տեսին ամ Ժողովուրդք
զփառս նորա :

Բ մաչեսցեն ամենեքեան՝ ոյք եր
կեր

Թագաւորեաց բարկա
ցան ժողովուրդք: որ
նստիս 'ի բրօքէս սասա
նեցաւ յերկիր:

ՏԻ՛ 'ի սիօն մեծ է՝ և բարձր է
'ի վերայ ամ ժողովուրդոց:

Խոստովն եղիցուք անունն բում
մեծի, զի ահաւոր և սք է. և պա
տիւ Թագաւորի զիրաւունս սիրէ:
Դու պատրաստեցիր զուղղութիւն
զիրաւունս, և զարդարուի յա
կօբայ դու արարեր:

Բարձր արարէք զՏԻ՛ մեր.
Երկիր պագէք պատուանդանի ու
տից նորա զի սուրբ է:

Մ'օսէս և ահարօն երիցունք նր.
սամունէլ ընդ այնոսիկ՝ ոյք կար
դան զանուն նորա:

Կարգային առ ՏԻ՛ և նա լսէր
նոցա, և 'ի սիւն ամպոյ խօսէր
ընդ նոսա.

Պաշէին զվկայութիւն նորա.
և ըզ

և զհրամանս, զորս ետ նոցա:
 Տը Մ. Թ մեր՝ դու լսեիր նց. Մ. Թ
 դու քաւիչ լինեիր նոցա. և վրէժ
 խնդեր՝ ի վր ամենից գործոց նց:
 Բարձր արարէք զՏը Մ. Թ մեր.
 երկիր պագէք՝ ի լեառն սբ նորա.
 զի սբ է Տը Մ. Թ մեր:

Տոն. 10:

Սաղմս ի իստոյութնո-թեան: Ա թ.
 Մ զաղակեցէք առ Տը ամ եր
 կիր. ծառայեցէք Տեառն ու
 րախուժեամբ:

Ստէք առաջի նորա ցնծութբ.
 ծաներուք՝ զի նա է Տը Մ. Թ մեր:
 Եւ արար զմեզ՝ և ոչ մեք էաք.
 մեք ժողովուրդ՝ և խաչն արօ
 տի նորա:

Ստէք ընդ դրունս նորա խոստո
 վանութեամբ. և օրհնութեամբ.
 ի յարկս նորա:

Խոստովան եղերուք Տն՝ և օրհ
 նեցէք զանուն նորա:

Ք ողոր է Տը. յաւիտեան է ո
 ջոր իութիւն նորա. յազգէ մինչև
 յազգ

յազգ է Ճշխարտութիւնս նորան
Տողոս. 6:

Սաղոս ինչեան Ղաւթի: Ճ:

Յողորմութի, և յիրաւունս օրհ
նեցեց զքեզ ՏՔ. սաղմոս ասա
ցեց և 'ի միտ առեց:

Ճանապարհ անբիծ մինչև եկես
ցէ առ իս. զի գնայի ես յամբժու
թէ սրտի իմոյ՝ և իմէջ տան իմոյ:
Ո՛չ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս
անիրաւնութի. ոյք առնէին զա
նորէնութիւնս, ատեցի:

Ո՛չ մերձեցաւ առ իս. որ թիւրն
էր սրտիւ. խոտորիւ յինէն անբզ
գամին՝ և ես ինչ ո՛չ փոյթառնէի:

Որ խօսէր գաղտ զընկերէ եւրմէ.
զնա իբացէիբաց հալածէի:

Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ ե
սագահ սրտիւ. ընդ նմա և հաց
ոչ ուտէի:

Եւք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի.
զի նստցին նորա ընդ իս.

Որ գնայր 'ի ճանապարհ անբիծ.
նա պաշտէր զիս:

Ո՛րք բնակիւր իմէջ տան իմոյ՝ որ
 առնէր ամբարտաւանութիւն. որ
 խօսէր զանօրէնութիւն՝ չէր յա
 ջողեալ նմա առաջի աջաց իմոց։
 Բնդ առաւօտս սպսնանէի զամե
 նայն մեղաւորս երկրի. զի սատա
 կեցից ՚ի քաղաքի Տեառն զամե
 նեսեան՝ ոյք գործեն զանօրէ
 նութիւն։

Տ ասկի. 10։

Լ զօրէ աղաաթի. իբրև ճանչբասցի. եւ
 պատառի Տն սփռեացի շինդրոնաճս
 էր։ ՃԼ։

Տ լուր աղօթից իմոց. և
 աղաղակ իմ առ քեզ ե
 կեսցէ. մի դարձուցա
 ներ զերես քո յինէն։

Յ աւուր նեղութե իմոյ խոնարհե
 ցո առ իս զունկն քո. յորում աւ
 ուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղա
 կի լուր ինձ։

Ս պառեցան ոմ ծուխ աւուրք իմ.
 և ոսկերք իմ ոմ խուխ չորացան։

Հա

Հարայ որպէս խոտ՝ և ցամաքեցաւ
 սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց
 իմ. 'ի ձայնէ հեծութե իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ՝ 'ի մարմին իմ.
 նմանեցայ ես հաւալասան անա
 պատի:

Եղէ ես ուն բու աւերակի. տքնե
 ցայ՝ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ
 միայն 'ի տանիս:

Վախատեցին զիս թշնամիք իմ զօր
 հանապազ. և գովիչք իմ ինև
 երդնուին:

Օ մոխիր ուն զհաց կերի. և զըմ
 պէլին իմ արտասուօք խառնեցի:

Երեսաց բարկութեան սրտմտու
 թեքոյ. զի դու բարձրացուցեր,
 և խոնարհեցուցեր զիս:

Բուռքք իմ որպէս հովանի անցին.
 և ես ուն խոտ ցամաքեցայ:

Դու ՏԻ յաւիտեան կեաս. և յի
 շատակ քո յազգէ մինչև յազգ:

Դու յարուցեալ գթացիս 'ի վե
 րայ սիօնի. ժամանակ գթալոյ նո
 րա հասեալ է ժամ:

Հաճեցան ծառայք քո ընդ քա
 ըինս

ընս նր. և 'ի հողս նր գթացինս
 Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ
 քուսմէ. և ամենայն թագաւորք
 երկրի 'ի փառաց քոց:

Ընէ Տր զսիօն. և երեւոցի փա
 ռօք իւրովք ընդ նմա:

Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց.
 և ոչ արհամարհեաց զխնդրուածս
 նոցա:

Գրեացի այս յազգ յայլ. Ժողո
 վուրդ՝ որ ստացեալէ՝ օրհնեսցի
 զՏէր:

Հայեցաւ նա 'ի բարձանց՝ 'ի սրբ
 բուծենէ իւրմէ. Տր յերկնից
 յերկիր հայեցաւ:

Ի սել զհեծուծի կապելոց. և ար
 ձակել զորդիս մահապարտաց:

Պատմել 'ի սիօն զանուն Տն. և
 զօրհնութիս նորա յեմ:

Ժողովիլ ժողովրդոց 'ի միասին.
 և թագաւորաց ծառայել Տն:

Պատասխանի եւս նմա 'ի ճանա
 պարհի զօրութի իւրոյ. զնուա
 զութի աւուրց իմոց. ասա ինձ,
 և մի հաներ զլս 'ի կէս աւուրց
 իմոց

Խնոց. զի յազգէ յազգ են, ամբ. քո.
 Ի սկզբանէ ՏՐ զՏնուհնս երկրի
 Տաստատեցեր. և գործք ձեռաց
 քոց երկնք են:

Վորա անցանէն. և գու կաս' և
 մնաա յաւիտեան:

Բնէնէքեան ույ զձորձս մաշեցին.
 և որպէս զլերարկուս փոխեցեա
 զնոսա' և փոխեցին:

Բայց գու նոյն ինքն ես և ամբ. քո
 ոչ անցանէն. որդիք ծառայից քոց
 բնակեցին 'ի նմա. և զաւակի նո
 ցա յաւիտեան աջողեցի:

Տողի: 27:

Սաղս Ինտեան Դաւիթ: ՃԻ:

() Բնէնէն անձն իմ զՏՐ. և ա
 մենայն ոսկերք իմ զանուհն
 սուրբ նորա:

() Բնէնէն անձն իմ զՏՐ. և մի
 մոռանար գամ տուրս նորա:

Որքաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամե
 նայն Տիւանդութիւնս քո:

Որքաւէ յապականուէ զկեանս քո.
 պսակէ զքեզ ողորմութիւն, և գթու
 թիւ:

Ոչնու:

Ալնու 'ի բարութենէ զցանկու
թիւն քո. նորոգեսցի որպէս ար
ճւոյ մանկութիւն քո:

Բունէ ողորմութիս Տ՛ր. և իրա
ւունս ամենայն զրկելոց:

Եւ ցոյց Տ՛ր զճանապարհս իւր մօ
սէսի. որդւոցն իշի զկամս իւր:

Գ. Թաժ՝ ողորմած է տ՛ր. երկայ
նամիտ և բազում ողորմ:

Ա՛ջ իսպառ բարկանայ Տ՛ր. և ո՛չ
յաւիտեան պահէ ռիս:

Ա՛ջ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ.
և ո՛չ ըստ անօրէնութեան մերում
հատոյց մեզ:

Բ. Եւ ոմ բարձր են երկնք յերկ
րէ. այնպէս զօրացոյց Տ՛ր զողոր
մութիւն իւր 'ի վերայ երկիւղա
ծաց իւրոց:

Արջափ հեռի են արևելք յարևմ
տեց. այնմ հեռի արար 'ի մէնջ
զանօրէնութիւնս մեր:

Արպէս գթայ հայր 'ի վերայ որ
գւոց իւրոց. այնպէս գթասցի տ՛ր
երկիւղածս իւր:

Օ՛ ի նա գիտաց զստեղծութեանս
մեր.

մեր . և յիշեաց թէ հող եմք :

Ս'արդոյ ոմ խոտոյ են աւուրք
իւր . որպէս ծաղիկ վայրի՝ այն
պէս ծաղկի :

Ընչէ 'ի նմա հողմ . և ոչ է , և
ոչ ևս երևի տեղի նորա :

Բայց ողորմութի Տ՛ն յաւիտեանս
յաւիտենից 'ի վերայ երկիւղածաց
եւրոց . և արդարութի նորա յոր
գւոց մինչև յորդիս .

Ոյք պահեն զուխտս նորա . յիշեն
զպատուհրանս նր՝ և առնեն զնա :

Տ՛ր յերկինս պատրաստեաց զա
թու իւր . արքայութիւն նորա
ամենեցուն տիրէ :

Օրհնեցէք զՏ՛ր ամ հրեշտակք
նորա հզօրք զօրութեամբ . ոյք
առնէք զբան նորա՝ 'ի լսել ձայ
նի պատգամաց նորա :

Օրհնեցէք զՏ՛ր ամ զօրութիք
նորա . պաշտօնեայք նորա , և ա
րարողք կամաց նորա :

Օրհնեցէք զՏ՛ր ամ գործք նր .
յամենայն տեղիս է տէրութի նր .
օրհնեա՛ն անձն իմ զՏ՛ր :

Ս ազնա Ղ ա-նի 'ի վերայ աշխարհոս
 Գործ արարածոց: Ո՛ր:

Րհնեա՛ անձն իմ զՏԻ.
 ՏԻ Մ.Ծ իմ մեծ եղեր
 յոյժ:

Խոստովանութի և զմեծ վայել
 չութիւն զգեցար. արկեր զլոյս
 որպէս զօթոց. ձգեցեր զերկինս.
 ուն զխորան: և արկեր 'ի վերայ
 ջուրց զվերնայարկս նորա:

Ո՛րնէ յամպս զգնացս իւր. և
 շրջի նա 'ի վերայ թևոց հողմոց:
 Ո՛րար զհրեշտակս իւր յոգիս,
 և զպաշտօնեայս իւր 'ե հուր
 կիզելոյ:

Հաստատեաց զերկեր 'ի վերայ
 հաստատութեան իւրոյ. զի մի սա
 սանեցի յաւիտեան:

Խորք որոն զգեստ վերարկու են
 նր. 'ի վր լերանց կացցեն ջուրք:
 Ի սաստե քուճմէ փախիցին և 'ե
 ձայնէ որոտալոյ քուճմէ սարսիցինս
 Լ՛լանեն լեառնանան' և իջանեն
 դաշտանան. 'ե անդի յոր հաստա
 տեցեր զնս:

Սաս

Սահման եղեր՝ և ոչ անցանեն։ Եւ
 ոչ ևս դառնան՝ ի ծածկել զերկիրս
 Լուսաբեցեր զաղբիւրս՝ ի ծոր
 ծորս։ ՚ի միջոյ լերանց գնասցեն
 Զուրբ։

Լրբուցանել զամենայն դազանս
 վայրի։ յադեսցին ցիւք ՚ի ծա
 րաւս իւրեանց։

Լնդ թռչունք երկնից բոյնս դի
 ցեն՝ և ՚ի միջոյ վիմաց տացեն ըզ
 ձայնս իւրեանց։

Լրբուցանէ զլէրինս ՚ի շտեմա
 րանաց իւրոց։ ՚ի պաղոյ գործոց
 իւրոց լցցի երկիր։

Բուսուցեր զխոտ անտանոց։ զդա
 ւարի ՚ի ծառայութի մարդկան։
 Հաներ զհաց յերկրէ։ գինի ու
 բախ առնէ՝ իւղ զոճարթ։ և հաց
 հաստատէ զսիրտ մարդոյ։

Յադեսցին ծառք անտառի։ և
 մայրքն լիբանանու։ զորս դու
 տնկեցեր։

Լնդ թռչունք երկնից ձագս հան
 ցեն։ և բոյն արագ լի ապաւնէն
 է նոցա։

Ի երկնք բարձունք են եղջերո
ւաց. ի էմք ապաւենք նապաս
տակաց :

Երարեր զլուսին վասն ժամանա
կի. արեգակն ծանեաւ զժամ մը
տանելոյ իւրոյ :

Երարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր.
'ի նմա գնան ամ գազանք անտառի
Կորիւնք առիւծուց մարնչեն՝ և
յաւիշտակեն. և խնդրեն յԱՅ
զկերակուրս իւրեանց :

Ի ծագել արևու ժողովին. և 'ի
մարիս իւրեանց դադարին :

Ելանէ մարդ 'ի գործս իւր. և
'ի վաստակս ձեռաց իւրոց, մինչև
յերեկոյ :

Որպէս զի մեծ են գործքք թո ՏՐ.
և զամենայն ինչ իմաստութեամբ
արարեր. և լցաւ երկիր ստեղծո
ւածովք քովք :

Ե. յս ծով՝ մեծ և անգորր. 'ի
անոց են սողունք որոց ոչ գոյ թիւ,
գազանք մեծամեծք և մանունք.
'ի սմա և նաւք գնան. ի իշապն զոր
ստեղծ եր խաղալ նովաւ :

Մեներեանքեղ սպասեն. և դու
տաս զկերակուր նոցա 'ի ժամու:
Տաս դու նոցա և կերակրին՝ բա
նաս զձեռնքո. և կերակրես զա
մենեսեանս կամօք քովք:

Դարձուցանես զերես քո 'ի նո
ցանէ և խռովին. հանես զոգի
'ի նոցանէ, պակասին և 'ի հող
դառնան:

Մաքես զոգի քո և ստանաս զնո
սա. և նորոգես զերեսս երկրի:

Նշիցին փառք Տեառն յաւի
տեան. և Տ՛ր ուրախ եղիցի յարա
բաժս իւր:

Ո՛հայե յերկր և տայ դողալ սմա.
մերձեցի 'ի լերինս և ծխեցին:

Որհնեցից զՏ՛ր 'ի կեանս իմ.
և սաղմոս ասացից Մ. Ե իմոյ մնա
լև եմ ես:

Բաղք եղիցի նմա օրհնութիւնս
իմ. և ես ուրախ եղից 'ի Տ՛ր:

Պակասեցին մեղաւորք յերկրէ.
և ամպարիչոք մի ևս գացին 'ի նը
նմա՝ օրհնեալ անձնս իմ զՏէր:

Լ. ԱԿՆԻՄԻՅԷ ԾՊԻ.

Խոստովան եղերուք Տեառն՝ և
կարդացէք զանունն նորա. և
պատմեցէք 'ի հեթանոսս ըզ
գործս նորա:

Օրհնեցէք՝ և սաղմոս ասացէք
նմա. պատմեցէք զամ սքանչելիս
նորա. և գովեցարուք յանունն սբ
նորա:

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք
խնդրեն զՏբ. խնդրեցէք զՏբ,
և հզօրք եղերուք. և խնդրեցէք
զերես նորա յամ Ժամ:

Յիշեցէք զսքանչելիս նորա. զորս
արար. զարուճեոս և զիրաւունս
բերանոյ նորա:

Օ աւակք աբբա համեան ծառայք
նորա. և որդիք յակօբայ ընտ
րեալք նորա:

Մա ինքն է Տբ մեր. յամի երկրի
են իրաւունք նորա:

Յիշեաց յաւստենից զուխտ իւր.
և զբանն, զորս պատուիրեաց մին
չև 'ի հազար ամ:

Օ ուխտն, զոր եղ ընդ արեւաջա-
մու. և զերդուսն իւր ընդ իսա-
հակայ:

Հաստատեաց առ յսկօք զհրա-
ման իւր. և առ իսրայել զուխտ
իւր յաւիտենից:

Բ. սէ ձեզ տաց զերկիրն քանանու.
զ միճակ ժառանգութեան ձերոյ:

Օ ի էին նորա թուով սակաւ.
նսւազք և պանդուխտք 'ի նմա:

Բ. նցին նորա ազգէ յազգ. 'ի թա-
գաւորութէ 'ի ժողովուրդ յայլ:

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նո-
ցա. և կշտամբեաց զթագաւորա-
վան նոցա:

Մ. ի մերձենայք, ասէ յօժեալս իմ.
և 'ի մարգարէս իմ, մի մեղանչէք:

Կոչեաց զսով յերկիր նոցա. և զա-
մենայն զօրութիւն հացի եբեկ:

Բ. ապեաց առաջի նոցա զայր. 'ի
ժառայութի վաճառեցաւ յօսէփ:

Կոնարհ արարին 'ի կապանս զոտա-
նորա. և էանց ընդ երկաթ անձն
նորա:

Մ. ինչև եկեցէ բան նորա. և
բան

բան Տեառն փորձեաց զնա :
Բռաքեաց թաղարն , և ելոյժ
զնա . և իսան ժողովրդեան և
թող զնա :

Կացոյց զնա Տրտան Էրոյ . և
և իսան 'իսկերայ ամենայն ստացո
ւածոց Էրոց :

Խրատել զիսանս նոցա որպէս
զինքն , և զժերս նոցա իմաստունս
արասցէ :

Եմուտ Էնէ յեգիպտոս . և յախօբ
պանդխտեցաւ յերկրին քամայ :

Բճեցոյց զժողովուրդ Էր յոյժ .
և զօրացոյց զնոսա քան զթշա
միս Էր :

Փարձոյց զսիրտս նոցա յատել
զժողովուրդ Էր . և 'ի նենգել
զժառայս Էր .

Բռաքեաց զմօսէս ծառայ Էր
և զահարօն ընտրեալ Էր :

Ետ նոցա զբան նշանաց Էրոց .
և զարուեստս Էր յերկիր քամայ :

Բռաքեաց զխաւար՝ և խաւարե
ցոյց զնոսա . զի դառնացուցին
զբան նորա .

Դար

Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա .
 և սպան զամենայն ձկունիս նոցա :

Եւ ուայ յերկրի նց գորտ . 'ի շտե
 մարանս թագաւորաց նոցա :

Եւ ուայ և եկն շանաճանձ' և մժեխ
 ընդ ամ սահմանս նոցա :

Դարձոյց զանձրեա նոցա 'ի կար
 կուտ . և հուր յերկրի նոցա բոր
 բորեցաւ :

Եւ հար զայդիս' և զթղենիս նոցա .
 և փշրեաց զամենայն ծառս սահ
 մանաց նոցա :

Եւ ուայ, և եկն մարախ' և խառնիճ .
 զի ոչ գոյր նց թիւ :

Եւ կեր զամենայն խոտ երկրի նո
 ցա . և սպառեաց զամ սլորուղ ան
 գոյ նոցա :

Եւ հար զամ անդանիկս եգիպտա
 ցւոց . զսկիզբն ամենայն վաստա
 կոց նոցա :

Եւ հան զնս ոսկւով և արծաթով .
 և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ :

Սուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելա
 նեղ նոցա . զի անկաւ աս Տեառն
 'ի վերայ նոցա :

Սփռեաց

Սփռեաց ամպ հովանի ամենել նո
ցա 'ի տունէ . և հրով լոյս տայր
նոցա 'ի գեշերի :

Խնդրեցին՝ և եկն լորամարդի . և
հացիւ երկնից լցոյց զնոսա :

Լ . հար զվէմն . և բղխեցին ջուրք .
և գնացին գետք ընդ անջրգիս :

Տիշեաց զբան իւր սբ . որ ընդ
աբրահամու ծառայի իւրոյ :

Լ . հան զժողովուրդ իւր ցնծութ .
և զընտրեալս իւր ուրախութ :

Եւ տ նոցա զգաւառս հեթանոս
նաց . 'ի վատաւկս ժողովուրդաց թա
ռանգեցոյց զնոսա :

Օ ի պահեացեն զվկայութիս նո
րա . և զօրէնս նորա խնդրեացեն .

Տ աւնի . 44 :

Բ. Եւ իւրայ . Ո՛՛՛ .

տառովան եղերուք Տ՛՛՛ զի
բաղցր է . զի յաւիտեան է
ողորմութիւնս նորա :

Ո՛՛՛ խօսեցի զզօրութիւնս
Տ՛՛՛ . լսելի արասցէ զմմ զօրհսու
թիս նր :
Եւրա

Երանի՛ ոյք պահեն զիրաւունս
 և առնեն զարդարութիւն յամե
 նայն ժամ:

Յիշեա՛ զմեզ Տ՛ր ընդ հաճոյս ժո
 ղովորեանքոյ. և այց արա՛ մեզ
 'ի փրկութեանքում:

Տեսցուք մեք զբաղցրութի՛ն ըստ
 բելոց բոց. ուրախ եղիցուք մեք
 յուրախութի՛ն ազգի բոյ. և գովե
 ցուք մեք 'ի ժառանգութեանքում:

Մեղաք մեք Է՛ հարսն մեր. անօ
 բնեցաք՝ և յանցեաք:

Հարքն մեր յեզխպատս ո՛չ իմացան
 զքանչելիս բո. և ո՛չ յիշեցին ըզ
 բազում ոգորմութիւնս բո:

Ի արկացուցին զքեզ յանցանելն
 իւրեանց ընդ ծով կարմիր. փրո
 կեաց զնոսա վասն բնունան իւրոյ՝
 զի ծանիցեն զգորմութիւնս նորա:

Սաստեաց 'ի ծով կարմիր. և ցա
 մաբեցաւ. առաջ նորդեաց նոցա
 ընդ անդունդս որպէս ընդ ա
 նապատս:

Կեցոյց զնոսա 'ի ձեռաց ատե
 իեաց նոցա. և փրկեաց զնոսա
 ի ձե

Ի ձեռաց թխամեաց նոցա :
 Եւ ամկեաց ծով զնեղիս նոցա :
 Եւ մի 'ի նոցանէ ոչ մայրեցաւ :
 Նաւասացին բանն նորա . և օրհ
 նեցին զօրհնութիւն նորա :
 Ու աղվաղեցին . և մոռացան ըզ
 գործս նորա . և ոչ անսացին , խոր
 հրդոց նորա :
 Յանկացան զցանկութի յանապա
 տի . և փորձեցին զ ի՞ճ յանջրդի :
 Եւ նոցա զխնդրուածս նոցա .
 աւարեաց զլիութի յանձինս նոցա :
 Բարկացուցին զփօսէս 'ի բանակի
 և զահարօն սուրբ ՏՆ :
 Բացաւ երկիր և եկու զգագան
 և ծածկեաց զբանակսն զաբիրօնի
 Նոր զառեցաւ 'ի ձորովս նոցա :
 և բոց մաշեաց զմեղաւորս :
 Բարսին զորթն 'ի քորեբ . և եր
 կիրպագին պատկերի . և փոխե
 ցին զփառս եւրեանց 'ի նմանու
 թիւն որթուէն խոտակերի :
 Սոռացան զ ի՞ճ կենարարն եւ
 րեանց . որ արար զմեծամեծս յե
 գիպոս , և զսրանչէլիս եւր յեր
 կեր

կեր քամայ • և զահ իւր 'ի վերայ
կարմիր ծովուն :

Բայց, սատակել զնս • եթէ ոչ մօ
սէս ընտրեալն կայր առաջի նորա •
Պարձաւ առ ՏՐ' և անցոյց ըզ
բարկութիւն նորա • զի մի սատա
կեսցին նորա :

Ընարգեցին զերկերն ցանկալի • և
ոչ հաւատացին բանի նորա :

Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց •
և ոչ լուան ձայնի ՏՆ :

Տամբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նո
յա • հարկանել զնս յանապատի •
Յրոճեսցի զաւակ նոցա ընդ հե
թանոսս • ցրոճեսցի զաւակ նոցա
ընդ գաւառս :

Պղծեցան նորա 'ի բերբեգովո •
զի կերան զզոհեալ և զմեռելոտի •
Քարկացուցին զնա 'ի գործս 'իւ
րեանց • և յաճախեցաւ 'ի վերայ նո
ցա բեկումն :

Բայց եկաց 'իմէջ փե՛նեհէս' և
քաւեաց' և արգելաւ մահ • համա
րեցաւ նմա յարդարութի ազգի
յազգ մինչև յաւիտեան :

Քար

Բարկացուցին զնա 'ի վր ջուրցն
 Տակառակութե. շարքարեցաւ մօ
 սէս վասն նոցա. զի դառնացու
 ցին զՏոգի նորա:

Հրամայեաց շրթամբք իւրովք.
 և ոչ սատակեցին զազգսն. զորս
 ասաց նոցա ՏԻ:

Խառնակեցան ը Տեթանոսս. և
 ուսան զգործս նոցա. ծառայե
 ցին կռոց նոցա. և եղև նոցա 'ի
 դայթակղութիւն:

Պոճեցին զուստերս և զգաստերս
 իւրեանց դիւաց. և Տեղին զա
 րիւն ամբիծ:

Մրիւն ուստերաց և գաստերաց իւ
 րեանց. զոր զոճեցին կռոցն զա
 նանու:

Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նօ
 ցա. և պղծեցաւ 'ի գործոց նոցա.
 զի պոռնկեցան 'ի գնացս իւրոց:

Բարկացաւ սրամտութբ ՏԻ 'ի
 վերայ Ժողովրդեան իւրոյ. և գար
 շեցոյց զԺառանգութի իւր յոյժ:

Սատնեաց զնոսա 'ի ձերս Տեթա
 նոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւ
 րեանց

րեանց • և թշնամիք իւրեանց նե
ղեցին զնոսա • և խոնարհք եղէն
'ի ներքոյ ձեռաց նոցա :

Բարդում անգամ փրկեաց զնոսա •
և նորայ գաւնացուցին զնա' ի խոր
հորդա իւրեանց • և կորացան յա
նօրէնու թէան իւրեանց :

Հայեցաւ ՏԹ 'ի ներու թիւս նոցա •
'ի լսել ձայնի սղօթից նոցա :

Յիշեաց զուխտ իւր • և զզջացաւ
բաղում ողորմութե իւրում •
և ետ զնոսա 'ի գթութիւնս աստ
ջիւմ գերջաց նոցա :

Փրկեա՛ զմեզ ՏԹ ՎԺ մեր • և ժո
ղովեա՛ զմեզ 'ի հեթանոսաց :

Խոստովանեղիցուք անսէան բում
սրբոյ և պարծեսցուք յօրհնու
թիւնս քո :

Օրհնեալ ՏԹ ՎԺ իւր յաւե
տեանս յաւեանսնից :

Եւ ասացե՛ մմ ժողովուրդն •
եղիցե՛ եղիցե՛ :

Ի յՍտե Լ շէկիացն արեացն հիւսարա
 նի. Է թամնակի ցարամ հիւանդացաւ.
 եւ յարեաւ Է հիւանդութենէ իւրի:

Լ. Ը.

Ա ստացի 'ի վերանալ յի
 նէն աւուրց խնց. Թէ
 գնացի եւ 'ի դրուսո գը
 Ժոխց:

Թողի զամենայն զյետին
 իմ, և ստացի 'Թէ այլ ոչ ևս տեսից
 զփրկութիւն Տեառն յերկրին
 կենդանեաց. և ոչ ևս տեսից ըզ
 մտորգ բընակ չօք եւրովք հան
 դերձ:

Պ ահասեցայ եւ յազգատոհմէ իմ
 մէ. այսուհետեւ Թողի' լքի' զամե
 նայն զկեանս իմ:

Ի շ գնաց' մեկնեցաւ յինէն հոգի
 իմ. որպէս այն' որ քակէ զտաղա
 ւար. և եղէ եւ որպէս զոստայն
 ստորաց' մերձ 'ի հատանիլ:

Յ աւուր յայնմիկ մատնեցայ եւ
 յաւաւօտէ որպէս 'ի ձեռս առիւ
 Ժու. այնպ խորտակեաց մանրեաց
 զոս

զոսկերս իմ. զի յառաւօտէ մինչ
'ի գիշեր մատնեցայ:

Որպէս ծիծեռն, այնպէս ճչեցի.
և որպէս զաղաւնի, այնպէս մնչե
ցի. զի նուաղեցան աչք իմ 'ի
տեսանելոյ:

Հայեցայ 'ի բարձունս առ ՏԹ
ԸՃ իմ, որ փրկեաց զիս. և փարս
տեաց յինէն զցաւս անձին իմոյ:

ՏԹ վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ
զարթուցեր զանձն իմ. դարձու
ցեր զՏոգի իմ. մխիթարեցայ
և կեցի:

ԸՏա 'ի խաղաղութիւն դարձաւ
դաւանութի իմ. փրկեցեր զանձն
իմ, զի մի կորեայց. և ընկեցեր
յետոյ զամ զմեղս իմ:

Օ ի ոչ թէ՛ որք 'ի դժոխս են,
խոստովան լինին առ քեզ. և ոչ
մեռեալք օրհնեցեն զքեզ. և ոչ
յուսասցին 'ի ճշմարտութիւնս
քո ամենեքեան, ոյք իջանեն 'ի
դժոխս:

ԸՄ կենդանիքս օրհնեցուք ըզ
քեզ ՏԹ. որպէս և ես այսուհե
տե

տե մանկունս ծնայց . որք պատ
մեացեն զարդարութիւնս քո ՏԵ
փրկութեան իմոյ :

Եւ ոչ դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր . զամենայն աւ
ուրս կենաց իմոց , յանդիման տա
ճարիդ ԿՅ

Տ ու ի Կ : 12 :

Յոյս կենդանութեան՝ յոյս և ա
պաւէն փրկութե ՏԵ Յ՛՛ փրք
կեչ . փրկեա՛ն և փարատեցո՛ զքաւս
անձին իմոյ :

Մարդասէր ՏԵ՛՛ Վասն սրբու
հւոյ անարատի Մ՛՛օր քոյ և
կուսի . և Վասն Խաչի
քոյ պատուհանի .
ընկալ զաղաչա
նս մեր . և
կեցո՛ ըզ
մեզ :

Լ. ԷԼԵԿԿԱԿ. Ճ. Օ.

ԱՍՏՈՒ ԼՆ

Եղերուք ՏՆ՝ զի քաղցր է
 զի յաւիտեան է ողորմութի
 նորա :

Լ. սասցեն փրկեալք Տեառն.
 զորս փրկեաց. 'ի ձեռաց
 Թնամուոյն :

Յամ գաւառաց ժողովեաց զնո
 սա. յարևելից՝ և յարևմտից. 'ի
 Տեառնաց՝ և 'ի ծովէ :

Սողորեցան նորա յանապատի յան
 Զրդի ճանապարհի. զքաղաք բնա
 կութեան ոչ գտին :

Քաղցեան՝ և ծարաւեցան. և ան
 ձինք նոցա 'ի նոսին նուաղեցան :

Լ. զաղակեցին առ Տէր 'ի նեղու
 17 ԺԷ Թեան

Թեան իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա
փրկեաց զնոսա :

Մ. աջնորդեաց նոցա 'ի Ճանա
պարհ ուղիղ. զի երթիցեն 'ի քա
ղաք բնակութեան իւրեանց :

Խոստովան եղիցին ՏՆ ողորմու
թեանց նորա. և օքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան :

Օ ի յագեցոյց զանձինս քաղցելս.
և զանձինս կարօտեալս լի՛ արար
բարութեամբ :

Ոյք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստո
ւերս մահու. կապեալք էին յաղ
քատութեան որպէս յերկաթս :

Օ ի դառնացուցին զբանն Մ. ս
տուծոյ. և զխորհուրդս բարձրե
լոյն բարկացուցին :

Խոնարհքեղեն 'ի ցաւոց սիրտք նո
ցա. տկարացան, և ոչոք էր՝ որ
առաջնորդէր նոցա :

Մ. զաղփեցին առ ՏԹ 'ի նեղու
թեան իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա
էհան զնոսա :

Փրկեաց զնս 'ի խաւարէ՛ և 'ի ստո
ւերաց մահու. և խզեաց զկապանս
նց :

Խոստովան եղիցին Տ՛ն ողորմու
թեանց նորա . և սքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան :

Օ ի փշրեաց զդրունս պղնձիս .
և շնիգս երկաթիս խորտակեաց :

Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի ա
նորէնութե իւրեանց . զի վասն մե
ղաց իւրեանց խոնարհք եղեն յոյժ :
Յամենայն կերակրոց գարշէին
սիրտք նոցա . մերձեցան մինչև 'ի
դրունս մահու :

Ըղաղակեցին առ Տ՛ր 'ի նեղու
թեան իւրեանց . 'ի վշտաց նոցա
ապրեցոյց զնոսա :

Ըռաքեաց զբան իւր' և բժր
կեաց զնոսա . և փրկեաց զնոսա յա
պականութենէ իւրեանց :

Խոստովան եղիցին Տ՛ն ողորմու
թեանց նորա . և սքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան :

Մատուցեն նմա զպատարագ օրհ
նութեան . և պատմեցեն զգործս
նորա ցնծութեամբ :

Այք իջանէին 'ի ծով նաւուք . և
առնէին զգործս 'ի ջուրս բիլմս :

Վորա տեսին զգործս Տ՛ն. և
զքանչելիս նր՝ ՚ի խորս անդնդոց:
Մայց՝ և յարեաւ հողմ՝ և մըրիկ,
և բարձրացան ալիք նորա:

Եւ լանէին յերկինս, և իջանէին
յանդուռնդս. և անձինք նոցա յան
ձինս իւրեանց մաշեցան:

Խռովեցան՝ սասանեցան՝ որպէս
արբեալք. և ամենայն իմաստութի
նոցա ընկաւ:

Մղաղակեցին առ Տ՛ն ՚ի նեղու
թեան իւրեանց. ՚ի վշտաց նոցա
կեցոյց զնոսա:

Պարձոյց զմըրիկն նորա յօդս. և
դադարեցան ալիք նորա. ուրախ
եղեն՝ զի դադարեցան. և առաջ
նորդեաց նոցա ՚ի նաւահանդիսս
կամաց իւրեանց:

Իսաստովան եղեցին Տ՛ն ողորմու
թեանց նորա. և սքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան:

Բարձր արացեն զնա ՚ի ժողովս
ժողովրդոց. և յաթուս ծերոց
օրհնեսցեն զնա:

Օ ի դարձոյց զգետն ՚ի ցամաք.
և ըզ

և զգնացս ջուրց յերկիր ծո
րանուտ :

Ըրար զերկիրն պտղաբեր յաղ
տաղտուկս . վասն չարութեան բը
նակչաց նոցա :

Ըրար զանապատն 'ի ճահիճս
ջուրց . և զերկիրն ծարանուտ 'ի
գնացս ջուրց :

Բնակեցոյց 'ի նմա քաղցեալս . և
շինեցին զքաղաք բնակուէ իւրց :

Արեցին արտս և տնկեցին այգիս .
և արարին զպտուղ արմտեաց իւրց :

() ԸՏՆեաց զնոսա՝ և բազմացան
յոյժ . և անասունք նոցա ոչ նո
ւազեցան :

Նուճաղեցան նոքա՝ և չարչարե
ցան . 'ի նեղութենէ չարեաց և
'ի վշտաց :

Իկն անարգութիւնս 'ի վերայ իչ
խանաց նոցա . մոլորեցոյց զնոսա
յանապատի՝ և ոչ 'ի ճանապարհի :

() Գնեաց տնանկին յաղքատու
թեան . և առաջնորդեաց որպէս
խաշին ազգի նոցա :

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղի
ցին .

ցին . և ամենայն անօրէն խցցէ
 զբերան իւր :
 Ա՛վ է իմաստուն՝ որ պահեցցէ
 զայս . և ՚ի միտ առցէ զողորմու
 թիւնս Տեառն :

Տողոմ : 42

Օրհնութիւն Սաղմոսի Դասի :
 ՃԻ :

ատրաստ է սիրտ իմ ՄԺ .
 պատրաստ է սիրտ իմ .
 օրհնել՝ և սաղմոս ասել . քեզ
 փառօք իմովք :

Օ ար թիք փառք իմ . զարթիք
 սաղմո սիւք և օրհնութիւն . և
 ես զար թեայց առաւօտուց :

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողո
 վուրդս ՏԻ . և սաղմոս ասացից
 քեզ յազինս :

Մեծ եղև մինչև յերկինս ողորմու
 թիւն քո . մինչև յամպս ճշմար
 տութիւն քո :

Բարձրեալ ես դու յերկինս ՄԺ .
 յա

յամենայնի երկրի են փառք քո :
 Որպէս փրկեցան սիրելիք քո . կե
 ցո՛ աջով քով՝ և լուր մեզ :

ՄԾ խօսեցաւ 'ի սրբութիւն եւրմէ :
 բարձրեղէց՝ բաժանեցից զսիւքէմ .
 և զհովիտս յարկաց չափեցից :

Ի մէ գաղաատ՝ և իմ է մանասէ .
 եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ :

Յուդա թագաւոր իմ . և մովաբ
 աւազան յուսոյ իմոյ :

Յեդօմէ ուղղեցից զգնացս իմ . և
 ինձ այլ ազգիք հնազանդք եղեն :

Ո՞տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր .
 կամ ո՞ առաջնորդեցէ ինձ մին
 չև յեդօմէ :

Եթէ ոչ դու ՄԾ , որ մերժեցեր
 զմեզ . և ոչ ելեր ՄԾ լէ զօրս մեր :
 Տուր մեզ զօգնութիւն 'ի նե
 զութեան . զի սուտ է փրկու
 թիւն մարդոյ :

Մստուծով արասցուք զզօրու
 թիւն . և նա յամօթ արասցէ ըզ
 թչնամիս մեր :

Տօնի : 15 :

Դ Կարարած Ս աղոս Դ ա-ԼԷ:

Ը օրհնութե իմոյ մի լուեր.
 զի բերան մեղաւորի՝ բերան
 նենգաւորի բացաւ ՚ի վերայ իմ:
 Ս օսեցան զինէն լեզուաւ նենգա
 ւորաւ. և բանիւ ատելութե պա
 շարեցին զիս:

Ս արտեան ընդ իս ՚ի տարապար
 տուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատ
 նէին զիս. այլ ես յաղօթս կայի:
 Տ ատուցին ինձ չար փոխանակ
 ընդ բարւոյ. ատելութիւն փոխա
 նակ սիրոյ իմոյ:

Կացո՛ ՚ի վերայ նորա մեղաւոր. սա
 տանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա:
 Դ դատաստանէ իւրմէ ելցէ դա
 տապարտեալ. և աղօթք նորա ՚ի
 մեղս դարձցին:

Լ զիցին աւուրք նորա նունազք.
 և զայցելութիւն նորա զայն այլ
 տարցի:

Լ զիցին որդեք նորա որքք. և
 կին նորա այրի, սահեցին՝ փոփո
 խեսցին. որդեք նր մուրօղք եղի
 ցին

ցին՝ և ելցեն 'ի բնակութիւն իւրց՝
 Քննեացէ փոխատու զամ ինչս
 նորա . և յափշտակեացեն օտարք
 զվաստակս նորա :

Մի գտցի օգնական նմա . և մի որք
 որորմիցի 'ի վերայ որբոց նորա :

Եւ զիցին որդիք նորա 'ի սատակ
 կումն . և յազգէ ջնջեացի ա-
 նուն նորա :

Յիշեցին մեղք հարց նորա առա-
 ջի ՏՆ . և մեղք մօր նորա մի ջըն
 ջեացին . և եղիցին առաջի ՏՆ
 յամենայն ժամ :

Սատակեացի յերկրէ յիշատակ նո-
 րա . փոխանակ զի ոչ յիշեաց առ-
 նել զորորմութիւն :

Հալածեաց զայր աղքատ՝ և զտը-
 նանկ . սարանանել զայն՝ որ խո-
 նարհն է սրտիւ :

Սիրեաց զանէծս՝ և ելցէ նմա . ոչ
 կամեցաւ զօրհնութիւն՝ հեռի
 եղիցի 'ի նմանէ :

Օգեցաւ զանէծս որպէս հան-
 գերձ՝ մտցէ ուր ջուր 'ի փոր նորա,
 և որպէս ձէթ ընդ ոսկերօ նորա :

Եւ զի

Ե ղիցի նմա որպէս Հանդերձ՝
 զի ագանի. որպէս գօտի՝ որ ածի
 Հանապազ ընդ մէջ:

Լ յս գործէ այնոցիկ՝ ոյք չարա
 խօս կային զինէն առ ՏԹ. և ոյք
 խօսէին չար զանձնէ իմմէ:

Լ ԵԼ դու ՏԹ՝ ՏԹ՝ արա ընդ իս
 ըստ անուն քում. զի քաղցր է
 ողորմութիւն քո. և փրկեա՛ զիս.
 զի աղքատ՝ և տնանկ եմ ես:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի
 իմում. և ես ոնչ ստու՛եր ՚ի խու
 սափէ՛ն իմում պակասեցայ. և թօ
 թափեցայ որպէս մարախ:

Օ՛ ունկ ք իմ տկարացան ՚ի պահոց
 և մարմին իմ այլագուեցաւ յիւզոյ:

Ե ղէ ես նախատ նոյ. տեսին զիս՝
 և շարժեցին զգլուխս իւրեանց:

Օ՛ գնեա՛ ինձ ՏԹ Լ՝ ծ իմ. և փրք
 կեա՛ զիս ըստ ողորմութեան քում:

Օ՛ անիցեն զի ձեռն քո այս է. և
 դու ՏԹ արարեր զայս:

Վ՛ որքա անիծանեն՝ և դու օրհ
 նեսցես. ոյք յարուցեալք են ՚ի
 վերայ իմ զամօթ կրեսցեն. այլ
 ծա

Ժառայ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ :
 Օ գեցցին զամօթ՝ ոյք չարախօս
 կային զանձնէ իմմէ . և արկցեն
 որպէս զկրկնոց զամօթ իւրեանց
 զիւրեամբք :

Ըստ խոստովան եղէց առ ՏՅ
 յոյժ՝ բերանով իմով . և իմէջ
 բաղմաց օրհնեցից զքեզ :

Օ ի եկաց նա լաջմէ տնանկին .
 'ի փրկել զիս յայնցանէ՝ ոյք հա
 լածէին զանձն իմ :

Տանի : 30 :

Սաղս Դպրի : Ըժ :

Ըսաց ՏՅ ց ՏՅ իմ, նիստ ընդ
 աջմէ իմմէ . մինչև եդից ըզ
 թշնամիս քո պատուանդանս ո
 աից քոց :

Դաւազան զօրութեանս առաքես
 ցէ քեզ ՏՅ 'ի սիօնէ . և աւրես
 ցես դու իմէջ թշնամեաց քոց :
 Տնդ քեզ է սկիզբն աւուրն զօ
 րութեանս . 'ի վայելչութի սրբոց
 քոց՝ յարգանդէ յառաջ քան զա
 ղուսեակ ծնայ զքեզ :

Եւր

Երդունաւ ՏՐ՝ և ոչ ևս զղջաս
ցի. Թէ դու ես քահանայ յաւի
տեան ըստ կարգին մելքիսեդեկի.

և ՏՐ ընդ աջմէ քունմէ :

Խորտակեսցէ յաւուր բարկութե
զթագաւորս. դատէ զհեթանոսս
և բազում առնէ զհարունաժս. և
խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց
յերկրի :

Օ ուղիս 'ի ճանապարհի արբուս
ցի. վասն այսորիկ և բարձր ա
րացի զգլուխս :

Տունք. 6 :

Լէկէլեհայ : Ո՛վ :

ուստովան եղէց քեզ ՏՐ բո
լորով սրաիւ իմով 'ի խոր
հուրդս ուղղոց 'ի ժողովս.
մեծք են գործք ՏՆ՝ և քննեալք
են յամենայնի կամք նորա :

Խոստովանութիւն և վայելչու
թիւն են գործք նորա. արդարու
թիւն նորա մնայ յաւիտեանս յա
ւիտենից :

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց. ողորմած՝ և գթած է Տր. կերակուր մաց երկիւղածոց իւրոց:

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. զգորութիւն գործոց իւրոց. պատուհիբեաց Ժողովրդեան իւրում:

Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց. և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն. և իրաւունք են: Հաւատարիմք են յամենայնի պատուիրանք նորա. հաստատեալք են յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալք են ճշմարտութեամբ և ուղղութեամբ:

Փրկութիւն առաքեաց Տր Ժողովրդեան իւրում. պատուհիբեաց յաւիտենից զուխտ իւր՝ օբ և ահեղ է անուն նորա:

Սկիզբն զգծութեան երկիւղեալն. իմաստութիւն բարի ամենեցուն՝ որք առնեն զնա. և որհնութի նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեկուկայ: Ս երազարհաւթի Մեգեայ
 և Օսարիայ: ՃՃԼ:

Սրանեալ է այր՝ որ երկնչի 'ի
 Տեառնէ. զսրատու՛իրանս նոր
 րա նա կամի յոյժ:

Հզոր եղիցի յերկրի զաւակ նորա:
 և ազգ ուղղոց օրհնեացի:

Փառք և մեծ ութիւն է 'ի տանս
 նորա. արդարութիւնս նորա մնաց
 յաւիտեանս յաւիտեանից:

Օ ազեաց 'ի խաւարի լոյս ուղ
 զոց. ողորմած՝ գթած՝ և ար
 դար է ՏԻ:

Քաղցր այր ողորմի՝ և տայ փոխ.
 յօրինէ զքանս իւր 'ի դատաս
 տանի. զի յաւիտեանս նա մի՛ սա
 սանեացի:

Վ յիշատակ յաւիտեանից եղիցի ար
 դարն. 'ի համբաւէ չարէ նա
 մի՛ երկիցէ:

Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ
 առ ՄԾ:

Հաստատեալ է սիրտ նորա՝ և
 նա մի՛ երկիցէ. մինչև տեսցէ 'ի
 թշնամիս իւր:

Ս փուեաց

Սփռեաց՝ և ետ արդարաց. ար
դարութի նորա մայ յաւիտեանս
յաւիտենից. և եղջիւր նր բարձր
եղիցի փառք:

Ս' եղաւորն տեսցէ՝ և բարկացի.
զատամուկս իւր կրճտեսցէ՝ և հա
լէօցի. և ցանկութիւն մեղաւո
րաց կորիցէ:

Տոհի. 10:

Բ. Է. Լ. Ի. Կ. Զ. Է. Ը. Թ. Կ.

(Օրհնեցէք մանկունք զՏՐ. և
օրհնեցէք զանուն Տեառն.

Ի զիցի անուն Տեառն օրհնեալ.
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

Զարեւելից մինչև 'ի մուտս արե
ու. օրհնեալ է անուն Տն.

Բարձր է 'ի վր ամ արդաց ՏՐ.
և յերկնս են փառք նորա:

Ով է որպէս ՏՐ Բ. Ը մեր՝ 'ի բար
ձունս բնակեալ. և զխոնարհս տե
սանէ յերկնս և յերկրի:

Զարուցանէ զարքատն յերկրէ:
և բարձր առնէ զտառապետալս
յողբեաց:

Ե. Ը

Աստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ-
 իշխանս ժողովրդեան իւրոյ :

Տնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան
 ուրախամիտ . որոյ մայր որդւովք
 բերկրեալ :

Տոնս : 8 :

Մեկուտայ : ԱՃԻԳ :

Յեւանելն խորայելի յեգիպտոսէ .
 տանն յակօբայ 'ի ժողովրդե-
 նէ այլադգեաց :

Եղև հրէաստան սրբութի նորա .
 և իհլ իշխանութիւն նորա :

Օով ետես՝ և փախեաւ . և յոր
 դանան անդրէն դարձաւ :

Ի երկնք ցնծացին որպէս խոյք . և
 բլուրք որպէս գառնք մաքեաց :

Օ ի է քեզ ծով . զո՞ տեսեր՝ և
 փախեար . կամ դու յորդանան՝
 զի՞ դարձար անդրէն :

Ի երկնք ցնծացէք որպէս խոյք .
 և բլուրք որպէս գառնք մաքեաց :

Յերեօաց Տն սասանեցաւ երկիր .
 յերեսաց Մ. Ե յակօբայ :

Ո՞ դարձոյց զվէմն 'ի վրտակս
 Ըուրց .

Ջուրց . և զապառաժն յաղբե
րակունս :

Մի մեզ ՏԹ՝ մի մեզ . այլ անտ
ճանքում տուր զփառս . վասն ոչ
դորմութե և ճշմարտութե քոյ :

Մի երբէք ասասցեն 'ի հեթա
նոսս . թէ ուր է ՂԾ նոցա :

ՂԾ մեր յերկինս և յերկրի . զամ
զոր ինչ կամեցաւ և արար :

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար
ծաթ են . ձեռագործք են որ
դւոց մարդկան :

Օ բերան ունին և ոչ խօսին . զաչս
ունին և ոչ տեսանեն :

Օ ականջս ունին և ոչ լսեն . զունչս
ունին և ոչ հոտտան :

Օ ձեռս ունին , և ոչ շօշափեն .
զոտս ունին , և ոչ գնան . և ոչ գոյ
բարբառ 'ի կոկորդս նոցա :

Վ ման նոցա եղիցին՝ ոյք արարին
զնոսս . ամենեքեան՝ ոյք յուսա
ցեալք են 'ի նոսս :

Տ ունն իլի յուսացաւ 'ի ՏԹ . օգ
նական ընդ ունելի է նոցա :

Տ ունն ահարօնի յուսացաւ 'ի

ՏՐ. օգնական ընկերելի է նոցա :
 Երկիւղածք Տեառն յուսացան
 'ի Տէր. օգնական և փրկիչ է
 նոցա :

Յիշեաց զվեղ ՏՐ, և օրհնեաց
 զվեղ. օրհնեաց ՏՐ զտունն իս
 րայելի. օրհնեաց Տէր զտունն
 ահարօնի :

Օրհնեաց ՏՐ զերկիւղածս իւր.
 զփոք ընդունս և զվեճամեճս :

Յաւելցի 'ի ձեզ ՏՐ. 'ի ձեզ
 և յորդիս ձեր :

Օրհնեալ էք դուք 'ի ՏԷ. որ
 արար զերկինս և զերկիր :

Երկնք երկնից ՏՆ են. և զեր
 կիրս ետ որդւոց մարդկան :

Ոչ թէ մեռեալք օրհնեացեն ըզ
 քեզ ՏՐ. և ոչ ամենեքեան՝ ոյք
 իջանեն 'ի դժոխս :

Ը կենդանիքս օրհնեացուք
 շայտ՝ հետե ինչև յա
 ւիտեանս :

Տանի : 26 :

19 ժԹ

Ը.Է

Ա Իրեցի՛ զի լուհիցէ Տ՛ր զձայնս
աղօթից իմոց. զի խոնարհե
ցուց զունկն իւր առ իս. և

Ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա:

Ը ըրեցան զինև երկունք մահու.

և վիշտք դժոխսոց գտին զիս:

Օ նեղութիւն և զանձկութիւն

գտի. և զանուն Տեառն կար

դացի:

Ո՛ Տ՛ր փրկեա՛ զանձն իմ. ողոր

մած Բ՛ժ. ողորմեաց և պահեա՛

զտղայս Տ՛ր:

Ե ս խոնարհ եղէ՛ և Տ՛ր կեցոյց

զիս. դարձ անձն իմ՝ ՚ի հանգիստ

քո. զի Տ՛ր օգնեաց քեզ:

Փրկեաց զանձն իմ՝ ՚ի մահունանէ.

զաչս իմ յարտասունաց. և զուս

իմ՝ ՚ի գայթակղութենէ. հաճոյ

եղէց առաջի Տեառն յերկրին

կենդանեաց:

Բ. ԷԼԵՄԵՆՏԱՅ: ՃՃԻԿ:

Եւ աւտացի՝ զոր և խօսեցայ. և
ես խոնարհ եղէ յոյժ:

Եւ սասացի՝ ՚ի զարմանալ իմում.
Թէ ամենայն մարդ սուա է:

Օ ինչ տաց տրիտուր ՏՆ. ընդ
ամի՝ զոր և ես ինձ:

Օ բաժակ փրկութե՛ն ընկալայց.
և զանուն ՏՆ կարդացից:

Օ աղօթս իմ ՏՆ տաց՝ առաջի
ամի ժողովրդեան նորա:

Պատուականէ առաջի ՏՆ մահ
սրբոց իւրոց. ո՞ ՏՆ ես ծառայ
քո եմ. ծառայ և որդի աղախ
նոյ քոյ:

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատու
ցից զպատարագ օրհնութե՛ն. և
զանուն ՏՆ կարդացից:

Օ աղօթս իմ ՏՆ տաց՝ առաջի
ամի ժողովրդեան նորա. ՚ի գա
ւիթս տան ՏՆ, և իմէջ քոյ եմ:

Տոմար. 8:

Բ. ԷԼԵՄԵՆՏԱՅ: ՃՃԻՕ:

Օ օրհնեցէք զՏՆ ամենայն ա
ղևնք

զինք. գովեցէք զնա ամենայն թո
ղովուրդք:

Օ օրասցի ողորմութիւն նորա 'ի
վերայ մեր. և ճշմարտութի Տ՛ն
մասցէ յաւիտեան:

Տոմար 2:

Բարեկոյ: Ա՛ժԻ:

Խոստովան եղերուք Տեառն՝
զի բարի է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա:

Բասցէ տունն իլի. զի յաւի
տեան է ողորմութի նորա:

Բասցէ տունն ահարօնի. զի յա
ւիտեան է ողորմութի նր:

Բասցեն երկիւղածք Տ՛ն. զի
յաւիտեան է ողորմութի նր:

Ի ներդութեան իմում ես առ Տ՛ր
կարդացի. և լուաւ ինձ յանդորդ:
Տ՛ր է իմ օգնական. և ես ոչ եր
կեայց. զի արասցէ ինձ մարդ:
Տ՛ր է իմ օգնական. և ես տեսից
'ի թշնամիս իմ:

Բարի է յուալ 'ի Տ՛ր. քան յու
աալ 'ի մարդիկ. բարի է յուաալ
'ի Տ՛ր

'ի Տէր՝ քան յուսով յիշխանս :
 Եւ մենայն ազինք շրջեցան զինև . և
 անու՛ւամբ Տեառն յաղթեցի 'նց :
 Եւ շրջեալ շրջեցան զինև . պա
 շարեցին զիս իմբասին . և անու՛ւ
 ամբ Տէն վանեցի զնոսա :

Եւ ուրջ եղեն զինև ուն մեղուք .
 վառեցան՝ բորբոքեցան որպէս
 փուշք 'ի հուր . և անու՛ւամբ Տէն
 մերժեցի զնոսա :

'Ի մերժելն գրդու՛եցայ՝ և ե
 ղէ մերձ 'ի գլորիչ . և Տէր ըն
 կարու զիս :

Օ օրութիւնս իմ, և օգնութի իմ .
 Տէր . և եղև ինձ 'ի փրկութիւնս .
 Չայն ցնծութեանս փրկութեանս .
 'ի յարկս արդարոց :

Եւ Տէն արար զգօրութիւնս . ալ՝
 Տեառն բարձր արար զիս . և ալ՝
 Տէն արար զգօրութիւնս :

Աջ մեռայց, այլ կեցից . և զսառ
 մեցից զգործս Տեառն :

Խրատելով խրատեաց զիս Տէր .
 և 'ի մահ ոչ մատնեաց :

'Ի այցէք ինձ զգորուս արդարու
 թեանս :

Թեան . զի մտից ընդ այն՝ և խոս
տովան եղէց Տ՛ն :

Ե. յս դուռն Տեառն է . և ար
դարք մտանեն ընդ սա :

Խոստովան եղէց քեզ Տ՛ր՝ զի
լուար ինձ . և եղեր ինձ՝ ՚ի վեր
կու թիւն :

Օ վէ՛ք զոր անարգեցին շինողքն .
նա եղև գլուխ անկեան :

Դ Տէ եղև այս . և է սքանչելի
առաջի աչաց մերոց :

Ե. յս օր է՝ զոր արար Տ՛ր . եկայք
ցնձասցուք՝ և ուրախ եղիցուք .
՚ի սմա :

Ո՛րք փրկեա՛, ո՛ Տ՛ր առաջնոր
դեա՛ . օրհնեալ որ գալոց է յա
նուն Տ՛ն . և օրհնեցաք զքեզ ՚ի
տանէ Տեառն :

Տ՛ր Վ՛ծ մեր երևեցաւ մեզ . արա
րէք զտօնս ուրախութե՛ կանխաւ
մինչև յանկիւնս սեղանոյ :

Վ՛ծ իմ ես դու՛ . և խոստովան
եղէց քեզ . Վ՛ծ իմ ես դու՛ . և
բարձր արարից զքեզ :

Խոստովան եղէց քեզ Տէ՛ր՝ զի
լուար

ընձար ինձ. և եղեր ինձ 'ի վեր
կութիւն:

Խոստովան եղերուք ՏՆ՝ զի բա
րի է, զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Տոմար: 28:

Եւ եղիւ այ: ԱՎՄ:
Եւ Եւ Եւ Փ: I

րանեալք են ամբիծք 'ի
Ճանապարհի. և ոյք դը
նան յօրէնս ՏՆ:

Երանի՛ ոյք քննեն ըզ
վկայութիւն նորա. բոլո
րով սրտիւ իւրց խնդրեացեն զնա:
Օ հոչ թէ՛ ոյք գործեն զանօրի
նութիւն 'ի Ճանապարհս նորա
գնասցեն:

Ի ու պատուհրեցեր զպատուհ
րանս քո, 'ի պահել ինձ յոյժ:

Օչ թէ յաջողեալք էին ինձ ճա
նապարհք իմ. 'ի պահել ինձ զար
դարութիւնս քո:

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի. 'ի զգու

շանալ ինձ 'ի պատուհերանս քո 9
 Յայնժամ ես ոչ ամաչեի. 'ի զգու
 շանալ ինձ 'ի պատուհերանս քոյս :
 Խոստովան եղէց քեզ Տ՛ր յուղ
 ղութի սրտի իմոյ. ուր ուսայց զի
 բաւունս արդարութե քոյ :

Օ հրաւունս քո պահեցի. մի թո
 ղուր զիս մինչ իսպառ :

Ի Ի Ի Ի Ի Ի Ի 2

Իւ ուղղեցէ 'երիտասարդ զճա
 նապարհս եւր. այլ 'ի պահել
 զբանս քո :

Ի ուղորով սրտիւ իմով խնդրեցի
 զքեզ. մի մերժեր զիս 'ի պատու
 հրանաց քոց :

Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս
 քո. ուր մի մեղայց քեզ :

Օբհնեալ ես դու Տ՛ր. ուսո՛ ինձ
 զարդարութիւնս քո :

Երթամբք իմովք պատմեցից զս
 մե նայն հրաւունս բերանոյ քոյ :

Ի ճանապարհ վկայութեանց քոց
 զունարձացայ. որպէս յամենայնի
 'ի մեծութեան :

Ի պատուհերանս քո հոգացայ :

և զգուշացայ 'ի Քանապարհի քո :
 Օ իրաւունս քո խօսեցայ . և ոչ
 մոռացայ . զբանս քոյ :

Գ Գ Բ Մ Ի Լ : 3

Տառն ծառայի քում . զի կեցից
 և պահեցից զբանս քո :

Օ արթն զաչս իմ . և նայեցայց 'ի
 սքանչելիս օրինաց քոց :

Պանդուխտ եմ ես յերկրի . մի
 թաքուցաներ յինէն զպատուի
 բանս քո :

Փախաքեցաւ անձն իմ 'ի ցանկալ
 ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ :

Սաստեցեր ամբարտաւանից , անկ
 ծեալ . ոյք խտորեցան 'ի պատու
 շիրանաց քոց :

Ի բաց արա՛ յինէն զնախատինս
 և զարհամարհանս . զի զվկայու
 թիւնս քո ինդրեցի :

Քանզի նստան իշխանք՝ և չարս
 խօսէին զինէն . այլ ծառայ քո
 խորհէր յիրաւունս քո :

Օ ի վկայութիւնք քո խօսք իմ
 էնն . և խորհուրդք իմ արդարու
 թիւնս քո :

Գ

Դ Դ.Լ.Լ.Լ.Թ. 4

Մերձեցու անձն իմ 'ի հող. ՏԾ
կեցո՛ զիս ըստ բանի քում:

Օ Ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝
և լուսար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդա
րու թիւնս քո:

Դ Ճանապարհս արդարութեանց
քոց իմաստուն արա՛ զիս. և քննե
ցից զսքանչելիս քո:

Տ քնեցաւ անձն իմ առ ի ճանճրա
նալ. հաստատեա՛ զիս 'ի բանս քո:

Օ Ճանապարհս մեղաց իբաց ա
բա՛ յինէն. և յօրէնս քո ողոր
մեաց ինձ:

Օ Ճանապարհս ճշմարտութեան
քոյ ընտրեցի. և զիրա՛ւունս քո
ես ո՛չ մոռացայ:

Մերձեցայ ես 'ի վկայութիւնս
քո ՏԾ՝ մի՛ յամօթ առներ զիս:

Դ Ճանապարհս պատուհրանաց
քոց ընթացայ. զի անդորր արա
րեր սրտի իմոյ:

Ե Զ.Լ. 5

Օրէնագէտ արա՛ զիս ՏԾ 'ի Ճա
նապարհս իրաւանց քոց. և խնդ
րե

րեցից ըզնա յամենայն ժամ.
Իմաստուն արա զիս՝ և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա բո
լորով սրտիւ իմով:

Իւրաջնորդեա ինձ՝ ՚ի շաւիղս պա
տուհրանաց քոց. զի ընդ նոսա
հաճեցայ:

Խոնարհեցո՛ զսիրտ իմ՝ ՚ի վկայու
թիւնս քո. և մի՛ յագահութիւնս:
Պարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից
զնանրութիւն ՚ի ճանապարհս քո
կեցո՛ զիս:

Հաստատեա՛ ծառայի քում ըզ
բան քո՛ յերկիւղ քո:

Հան յինէն զնախատինս՝ զոր և
կարծեցի. զի գատաստանք քո
քաղցր են:

Իհա ցանկացայ պատուհրանաց
քոց. յարդարութեան քում կե
ցո՛ զիս:

Օ Ա Մ Մ: 6

Եկեսցէ՛ ՚ի վերայ իմ ողորմութի
քո ՏԹ. և փրկութիւն քո ըստ
բանի քում:

Տաց պատասխանի՛ ոյք նախատէն
զիս

զիս բանիւք • զի ես 'ի բանս քո
յուսացայ :

Մի երացեայ առներ 'ի բերանոց
իմմէ զբան ճշմարտութե մինչև
յոյժ • զի յիրաւունս քո յուսացայ :

Պահեցի զօրէնս քո յամ թամ •
յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յա
ւիտենից :

Գնացի ես յանդորրու • զի զպա
տուհրանս քո խնդրեցի :

Խօսէի զվկայութիւնս քո տաւա
քի թագաւորաց • և ոչ ամաչէի •

Խորհէի 'ի պատուհրանս քո •
զոր սիրեցի •

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատու
հրանս քո, զոր սիրեցի : և խոր
հէի յարդարութե քում :

Ե. Օ. Մ. Ն. 7
Յիշեա՛ զբան ծառայի քոյ • յոր
և յուսացուցեր զիս :

Սա միսթարեացէ զիս 'ի խոնար
հութեան իմում • զի բան քո կե
ցոյց զիս :

Մեքարտաւանք անիրաւեցան յիս
յոյժ • այլ յօրինաց քոց ես ոչ խո
տորեցայ •

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտե
սից ՏԻ. և մխիթարեցայ:

Տրտնութիւն կալաւ զիս 'ի մեղա
ւորաց. և ոյք թողին զօրէնս քո:

Գովելիք են ինձ իրաւունք քո.
'Ե տեղւոջ պանդխտութե խնայ:

Յիշեցի 'ի գիշերի զանունս քո
ՏԻ. և պահեցի զօրէնս քո:

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս.
զի զարդարութիւս քո խնդրեցի:

Բ. ՏԻ. Թ. 8.

աժին իմ ես դու ՏԻ
ասացի պահել զօրէնս քո:

Բ. զաւեցի զերես քո քո
լարով սրտիւ իմով. ողորմեաց ինձ

զստ բանի քում:

Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ. և
դարձուցի զոտս իմ 'ի վկայու
թիւնս քո:

Գատրաստեցայ' և ոչ խռովեցայ.
զի պահեցից զպատուհրանս քո:

Տոռունք մեղաց պատեցին զիսև.
այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Բ մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լի

Լինիլ առ քեզ. վասն իրաւանց և
արդարութեան քոյ:

Հաղորդ էի ես ամենից երկիւղա
ծաց քոց. որոց պահեալ էին զպա
տուհիւրանս քո:

Ողորմութեամբ Տեառն լի եղև
երկիր. զարդարութիւն քո ու
սո՛ ինձ:

Թ. ՏԼ. Թ. 9

Օ քաղցրութիւն արարեր լի ծա
ռայի քում Տ՛ր՛ ըստ բանի քում:

Օ քաղցրութիւն՝ զխրատ՝ և զգի
տութիւն ուսո՛ ինձ. զի՛ ՚ի պատու
հիւրանս քո ես հաւատացի:

Մինչև խոնարհեալ էի ես մեղայ.
վասն այսորիկ զբանս քո պահե
ցի յոյժ:

Քաղցր ես դու Տ՛ր՛. և քաղց
րութեամբ քով ուսո՛ ինձ զարդա
րութիւն քո:

Բազմացան յիս անիրաւութիւնք
ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով
սրտիւ իմով. քննեցի զպատուհ
րանս քո:

Մածան որպէս կաթն սիրտք նո
ցաւ:

ցա՝ այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ՝
 Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր
 զիս՝ ունուսայց զարդարութիս քո՝
 Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ՝
 քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ՝

Ժ 301: 10

Չեռք քո արարին, և ստեղծին
 զիս՝ իմաստուն արա զիս՝ և ու
 սայց զսրատունիքանս քո՝

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և
 ուրախ եղիցին՝ զի ես ՚ի բանս
 քո յուսացայ՝

Սանեայ Տը՝ զի արդարութե
 են դատաստանք քո՝ իրաւի խո
 նարհեցուցին զիս՝

Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխի
 թարեւ զիս՝ ըստ բանի քում ըզ
 ծառայս քո՝

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և
 կեցից՝ զի օրէնք քո խօսք իմ էին՝

Ըմաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք
 ՚ի տարապարտուց անիրաւեցան
 յիս՝ այլ ես հոգացայ ՚ի պատո
 ճիւրանս քո՝

Խրատեցին զիս երկիւղածք քո՝
 և ոյք

Ե ոյք ճանաչեն զվկայութիս քո
 Ե զիցի սիրտ իմ ամբիժ յարդա
 բութե քում. զի մի՛ ամաչեցից :

Ի ԿԲՓ: II

Կարօտացաւ անձն իմ, 'ի փրկու
 թիւնս քո. զի ես 'ի բանս քո
 յուսացայ :

Մպասեցին աչք իմ բանի քում.
 ասացի, երբ մսիթարեացէ զիս.
 Ե զէ ես ո՞յ տիկ 'ի պարզի. զի
 զարդարուիս քո ես ոչ մոռացայ :
 Քանի ինչ են աւուրք ծառայի
 քոյ. երբ արացես ինձ իրաւունս
 'ի հալածչաց իմոյ :

Պատմեցին ինձ անօրէնք ըզ խոր
 հուրդս՝ այլ ոչ որպէս զօրէնս քո
 Բնայն պատուիրանք քո ճշշ
 մարիոք են. ինանիբ հալածեցին
 զիս՝ օգնեալ ինձ :

Փոքր միւս ես ե կորուսանէին զիս
 յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատ
 շիրանս քո :

Բստ ողորմութե քում կեցո՛ զիս.
 Ե պահեցից զվկայութիւնս բե
 բանոյ քոյ :

Լ Լ Մ Լ Գ 12

Յաւիտեան ՏՐ Բան քո կայ յեր
կինս. յազգէ մինչև յազգէ Է Քըշ
մարտութիւն քո:

Կաստատեցեր զերկիր՝ և կայ:
Կրամանի քում մնայ տիւ. զի ամե
նեքեան ծառայք քո են:

Լ թէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին.
կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալէն
'ի խոնարհութեան իմում:

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա
րուիս քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս:
Բո եմ ես՝ և կեցո՞ զիս. զի զար

դարութիս քո խնդրեցի:
Ինձ սպասեցին մեղաւորք 'ի կո
բուսանել զիս. զի զվկայութիս
քո ես 'ի միտ առի:

Յամենայն կատարածի տեսի ըզ
վախճան. յոյժ անդորր էին ինձ
պատուիրանք քո:

Խ Մ Լ Մ 13

Արպէս սիրեցի զօրէնս քո. զօրհա
նասպազ խօսք իմ էին:
Բան զթշնամիս իմ ի մաստուն

արարեր զիս 'ի պատուհիւրանս քո.
զի յաւիտեան իմ էին :

Քան զամ ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ. զի վկայութեանք քո խօսք իմ էին :

Քան զծերս իմաստուն եղէ. զի զպատուհիւրանս քո քննեցի :

Յամենայն ճանապարհաց չարաց արգելի զոտս իմ. որպէս զի պահեցից զբանս քո :

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ. զի դու օրէնսգէտ արարեր զիս :

Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս իմ բանք քո. քան զմեղք բերանոյ իմոյ :

Քպատուհիւրանաց քոյ իմացեալ ատեցի զամ ճանապարհս չարաց. զի դու օրէնսգէտ արարեր զիս :

Օ՛ ՆՈՒՆ՝ 14

Ճրագ է բան քո ասից իմոց. և լոյս տայ շաւղաց իմոց :

Երդունայ՝ և հաստատեցի. զի սրբեցից զամենայն իրաւունս արդարութեան քոյ :

Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ. ՏԵ

կեցո՞ղիս ըստ բանի քում:

Բնդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց
տր. և զիրաւունս քո ուսո՞ ինձ.

Բնձն իմ 'ի ձեռս քո յամ ժամ.
և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Լ, դին ինձ մեղաւորք զորոգայթ.
'ի պատուհրանաց քոյ ես ոչ մո
լորեցայ:

Սառանգեցի զվկայութիւնս քո
յաւիտեան. զի ցնծութիւն է
սրտի իմոյ:

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առ
նել զարդարութիւնս քո յաւի
տեան՝ վասն հատուցման:

Կ ԽԲԱՂԻՎ: 15

Օանօրէնսն ատեցի. և զօրէնս
քո սիրեցի:

() գնական և փրկիչ իմ ես դու.
և ես 'ի բանս քո յուսացայ:

Իբաց եղերուք յինէն չարք. և
քննեցից զպատուհրանս տոյ իմոյ:

() գնեա՞ ինձ ըստ բանի քում,
և կեցո՞ղիս. և մի՛ յամօթ առնեք
զիս 'ի յուսոյ իմոյ:

() Գ

() Գնեսսի ինձ՝ և ապրեցո՛ղ զիս. և
խորհեցայց յիրաւունսս քո յամե-
նայն ժամ:

Ընարդեցեր զամենեսեան, ոյք
ապատամբք եղեն յարդարութեց
քոց. զի անիրաւութեամբ էին
խորհուրդք նոցա:

Յանցաւորս համարեցայ զամե-
նայն մեղաւորս երկրի. վասն այ-
սորիկ սիրեցի զպատուհրանսս քո:
Ի. և եռեա՛ւ ընդ երկիւղ քո զմար-
մին իմ. զի՛ն դատաստանաց քոց
երկեայ յոյժ:

Ն ԵՅԻՆ: 16

Րարի իրաւունսս և ար-
դարութիւն. մի՛ մատ-
ներ զիս ՚ի ձեռս նեղ-
չաց իմոց:

Ընկալ զժառայ քո ՚ի բարի. զի
մի՛ սմբարտաւանք զզո՛ւնեցեն զիս:
Սպասեցին աչք իմ փրկութեան
քում Տ՛ր. և բանից արդարու-
թեան քում:

Ընդ ծառայի քում Տ՛ր ըստ
ողոր

ողորմութեան քում. զարդարու
թիւնս քո ուսո՛ ինձ:

Նառայ քո եմ ես՝ իմաստուն
արա՛ զիս. և ծանեայց զվկայու
թիւնս քո:

Ժամ է պաշտել զՏԻ. խափա
նեցին զօրէնս քո:

Սաան այսորիկ սերեցի զպատո
ւնիրանս քո. քան զամենայն ոսկե
և զտպազիւն:

Բմենայն պատուհրանք քո յաջո
ղեցան ինձ. զի ատեցի ես զճա
նապարհս չարաց:

2 ՓԼ: 17

Սքանչելի եմ վկայութիւնք քո.
վս այսորիկ սերեաց զիս՝ անձն իմ:

Յայտնութիւն բանեց քոց լուսա
ւորէ. և իմաստուն առնէ զտղայս:

Օ բերան իմ բացի և առի զհո
գի. ՚ի պատուհրանս քո փափա
քեաց անձն իմ:

Վայեաց առ իս և ողորմեաց
ինձ. ըստ իրաւունս սիրողաց ա
նուն քոյ:

Օ ճանապարհս իմ՝ ուղիղ արա՛
ինձ

ինձ ըստ բանի քու՛մ. և մի՛ տի
րեացեն ինձ ամ՛ մեղք:

Փրկեա՛ զիս 'ի զրպարտութենէ
մարդկան. և պահեցից զպատո
ւհիւանս քո:

Երևեցո՛ զերես քո 'ի ծառայս քո.
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո:

Ստակք ջուրց եջին յաչաց իմոց.
զի՛ ոչ պահեցին զօրէնս քո:

ՊՄԻԻ 18

Երդար՛ ես դու ՏԻ՛. և ուղիղք
են դատաստանք քո:

Պատուհրեցեր զարդարութի՛ վը
կայութեանց քոց ՏԵ՛ր. և ճշմա
րիտք են յոյժ:

Մաշեաց զիս նախանձ քո. զի մո
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ:
Բնտրեալ է բան քո յոյժ. և ծա
ռայ քո սիրեաց զսա:

Մանուկ եմ ես և արհամար
հեալ. և զարդարութիւնս քո ես
ոչ մոռացայ:

Երդարութիւն քո արդարութի
յաւիտենից. և օրէնք քո ճշմա
րիտք են:

Վեղութիք և վիշտք գտին զիս .
 և պատուհիրանք քո խօսք իմ էին :
 Մրդարուծեամբ են վկայութիւնք
 քո յաւիտեան . իմաստուն արա՛
 և կեցո՛ զիս :

Ձ' ԿՕՓ : 19

Կարդացի առ քեզ բողբոլ սրբ
 տիւ իմով . լուր ինձ ՏՐ՝ զի զար
 գարութիս քո խնդրեցի :

Մղաղակեցի առ քեզ՝ և վերկեան
 զիս . և պահեցից զվկայութիս քո
 Կանխեցի տարածամու՛ աղաղակ
 կեցի . և ես 'ի բանս քո յուսացայ :
 Կանխեցին աչք իմ՝ առաւօտու .
 'ի խօսիլ ինձ զբանս քո :

Չայնի իմում լուր ՏՐ՝ ըստ ու
 ղորմութեան քում . և յերաւունս
 քո կեցո՛ զիս :

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
 զանօրէնութիւն . զի յօրինաց քոց
 հեռի եղեն :

Մերձ ես գու ՏՐ . և նմ պատու
 հիրանք քո Քչմարիտք են :

Իսկզբանէ ծանեայ 'ի վկայուեց
 քոց ՏՐ . զի յաւիտեան հաստատե
 ցեր զնս :

Մ

Տես զխոնարհութիւնս իմ, և փրկեա՛կեա՛ զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

Դատեա՛ զդատաստանս իմ, և փրկեա՛ զիս. և ըստ բանի քում կեցո՛ զիս:

Հեռի է՛ ՚ի մեղաւորաց փրկուի. զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին:

Դժուժիք քո բազում են ՏԻ. և ըստ իրաւանց քոց կեցո՛ զիս: Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս, ՚ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ:

Հայէի յանագորունան և մաշէի. զի զպատուհրանս քո ոչ պահեցին: Տես, զի զպատուհրանս քո սիրեցի. ՏԻ՛ ողորմութեամբ քով կեցո՛ զիս:

Սկիզբն բանից քոց Քչմարտութիւն է. յաւիտեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քոյ:

Իշխանք հալածեցին զիս ինանիւր. և ՚ի բանից քոց երկեալ սիրտ իմ:

Յնժացայ ես 'ի բանս քո՝ որպէս
այն՝ որ գտանէ աւար բազում:

Օ մեղս ատեցի՝ և անարգեցի. և
զօրէնս քո սիրեցի:

Եւ օթն անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ. վասն երաւանց և արդա
րութեան քոյ:

Խաղաղութիւն բազում է այնո
ցիկ՝ ոյք սիրեն զօրէնս քո. և
ոչ գոյ 'ի նոսա գայթաղութի:

Սպասեցի փրկութե քում ՏԻ.
և զպատուիրանս քո սիրեցի:

Պահեաց անձն իմ զվկայութիս
քո. և սիրեաց զնս յոյժ:

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվճ
կայութիւնս քո. զի ամ ճանա
պարհք իմ առաջի քոյ են:

Եւ Թ. Բ. Բ. 22

Մերձեացին խնդրուածք իմ ա
ռաջի քոյ ՏԻ. ըստ բանի քում,
իմաստուն արա՛ զիս:

Մացեն աղօթք իմ առաջի քոյ
ՏԻ. և բանիւ քով փրկեա զիս:

Բղիսեացեն շրթունք իմ զօրհնու
թիւնս քո. յորժամ ուսուցեա
ինձ զարդարութիս քո: Խօ

Խօսեցցի ընդու իմ զբանս քո. զի
ամենայն պատուհրանք քո արդա
րու թեամբ են:

Եւ զիցի ձեռն քո 'ի կեցուցանել
զիս. զի զպատուհրանս քո ընս
րեցի:

Յանկացայ փրկութե քում ՏԻ.
և օրէնք քո խօսք իմ էին:

Կեցցէ անձն իմ, և օրհնեցէ
զքեզ. և իրաւունք քո օգնես
ցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կո
րուսեալ. խնդրեա զԾառայս քո,
զի զպատուհրանս քո ես ոչ մո
ռացայ:

Տօնք. 176:

Օրհնութի Եւսայեաց. Կայծալինամ
սար սք Կարգարէին. ԽԲ. ԽԵ:

Օրհնեցէք զԲԺ յօրհնու
թիւն նոր. զի նշխանու
թիւն նորա 'ի բարձունս
փառաւորի:

Եւ անուն նորա փառաւորեալ է
'ի ծա

'ի ծագաց մինչև՝ 'ի ծագս երկրի։
 Ոյք իջանէին 'ի ծով նաւուք
 կղզիք։ և ամենայն բնակիչք նո
 ցա ընդ նոսա։

Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամե
 նայն բնակիչք իւր։ ուրախ եղի
 ցին բանակք՝ և բակք կեդարու։
 և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։
 'Ի գլխոց լերանց գոչեացեն։ տա
 ցեն զփառս Մ. Ե. և զքաջութի
 նորա կղզիք պատմեսցեն։

Տ՛՛ Մ. Ծ զօրութեց դիմեալ գայ,
 զարթուցանել զպատերազմ։ յա
 ռուցանել զնախանձ՝ փող հարկա
 նել՝ և գոչել 'ի վերայ թշնամեաց
 իւրոց զօրութիք բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք 'ի վերուստ
 և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի։
 Բ. զխեսցէ երկիր զոզորմութիւն
 և զարդարութիւն՝ առ հասարակ
 բղխեսցէ։

Տոմար. 8։

Լ. ջօնի. Ե Օմանոս մարգարէի. Բ.։

'Ի նեղութի իմում ես առ Տ՛՛
 կար

Կարդացի. և լուսաւ Մ. Թ. յանդէս
դոց դժոխոց, աղաղակի իմուամ:

Լուր ՏԹ ձայնի իմուամ, զի ընկե
ցեր զիս 'ի խորս ծովու. և շըբ
Ջանք դետոց պաշարեցին զիս:

Մեհայն զբօսանք քո՝ և ալիք
քո անցին 'ի վերայ իմ. և ասացի՝
Թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց
աչաց քոց:

Մ. րդ՝ եցե Թէ յաւելից հայել 'ի
տաճար սք քո. զի հեղան զինև
Ջուրք մինչև յանձն իմ. և անդ ունք
անհնարինք պաշարեցին զիս:

Լմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս
լերանց. իջի ես 'ի խորս երկրի,
և տեսի զնիգս նորա, զի էին ուլ
աղիք յաւիտենից. և ելցեն յա
պահանութէ կեանք իմ:

Մ. քեզ ՏԹ Մ. Թ իմ, 'ի նուա
զիլ անձին իմոյ կարդացի. և զքեզ
ՏԹ յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ
'ի տաճար սուրբ քո:

Օ ի ոյք պահէին զունայնութի
և զստութի. յողորմութենէ իւ
րեանց մերժեցան:

Մ. յլ ես 'ի ձայն օրհնութե խոս
տովան եղէց քեզ. մատուցից պա
տարագս Տեառն՝ և կատարեցից
զուխտ իմ 'ի վրկութե :

Տահի : 8 :

Եկեացեն աղօթք մեր 'ի տաճար
սուրբ քո. խոնարհեցի ունին քո
'ի խնդրուածս մեր :

Մարգասէր Տ՛ր՝ վս սրբուհւոյ
անարատի Մ'օր քոյ և կուսի. և
վասն Խաչի քոյ պատուականի.
ընկալ զաղաչանս մեր. և կեցո՛
զմեզ :

() Բհն-բի-նի Բարձանայ :

ՃՃԹ.

Ն Ե Ղ Ո Ի

Թեան իմում ես առ ՏԻ
կարգացի, և լուճաւ ինձ. ՏԻ
փրկեաց զանձն իմ 'ի շրթանց
նենգաւորաց. և 'ի լեզուէ
չարէ :

() Ի տացի շեզ. կամ զի՛նչ
յաւելցի լեզու նենգաւոր :

Արպէս նեաք հզօրի՝ զի մխեալք
են կայծակամք կաղնոյ :

Ս այ ինձ՝ զի ընդ երկար եղև
պանդխտութիւն իմ. բնակեցայ
եւ 'ի վրանս կեդարու :

Բարձում անգամ բնակեցաւ անձն
իմ ընդ այնոսիկ. ոյք ատէին զող
ջոյն :

Կ՝

Եւ եւ խաղաղարար. յորժամ խօսէի՝ մարտնչէին ընդ իս :

Տոհմ. 6 :

Օրհնութիւնք Լ. սրբ. ճանայ : Տ՛Լ :
 ամբարձի զաչս իմ՝ ՚ի լերինս .
 ուստի եկեացէ ինձ օգնութի :

Օգնութի ինձ ՚ի Տէ եկեացէ .
 որ արար զերկինս և զերկեր :

Մի տար ՚ի սասանութիւն զոտն
 քո . և մի ննջեացէ պահապան քո :
 Արպես ոչ ննջէ . և ոչ ՚ի քուն
 երթայ պահապանս իշի :

Տ՛Թ պահեացէ զքեզ . և Տ՛Թ ըն
 կալցի աջոյ ձեռամբն իւրով :

Լ. քեզակն ՚ի տունէ քեզ մի մեղե
 ցէ . և մի լուսին ՚ի գեղերի :

Տ՛Թ պահեացէ զքեզ յամենայն շա
 րէ . պահեացէ Տ՛Թ զանձն քո :

Տ՛Թ պահեացէ զմուտ և զել քո .
 յայսմ հետէ մինչև յաւիտեանս :

Տոհմ. 8 :

Օրհնութիւնք Լ. սրբ. ճանայ : Տ՛ԼԼ :

Աւրախ եղէ ես ոյք ասէին ցես .
 ՚ի տունս

Ի տուն Տեառն երթիցուք մեք :
 Հասեալ կային ոտք մեր . առ
 դրունս քո ելմ :

Օ ելմ շինեալ որպէս քաղաք . և
 բնակութիւն իւր շուրջ զնովառ :
 Ընդ ելանէին ազգք՝ ազգք Տն .
 վկայութի ին . խոստովան լինիլ
 անո՛ւան Տն :

Ընդ արկեալ են աթոռք դատաս
 տանի . աթոռս արկեալ են 'ի
 տան դաւթի :

Հարցէք զողջունէ ելմի . և զշի
 նութէ՛ ոյք սիրէք զՏ՛ր :

Եղիցի խաղաղութիւն 'ի զօրու
 թեան քում . և շինութիւն յաշ
 տարակս յամուրս քո :

Ս ան եղբարց՝ և ընկերաց իմոց
 խօսեցայ զխաղաղութիւն . վասն
 քոյ , և վասն տան Տն Ըն մերոյ
 խնդրեցաք զբարութիւն 'ի քէն :

Տ Գ Կ Ը Թ . 8 :

Օրհնութիւն Ընդնանայ : ՃԻԲ :
 Ըն քեզ Տ՛ր համբարձի զուս
 իմ . որ բնակեալդ ես յընկինս :

Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն
Տն իւրոյ . և որպէս աչք աղախ
նոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ :

Բնպէս են աչք մեր առ քեզ
Տ՛ր Բ՛ճ մեր . մինչև ողորմեսցիս
'ի վերայ մեր :

Ողորմեաց մեզ Տէր՝ ողորմեաց
մեզ . զի բազում լցոյք արհա
մարհանօք :

Եւս առաւել լցան անձինք մեր
նախատանօք . ոյք նախատէին ըզ
մեզ՝ և արհամարհանօք ամբար
տաւանից :

Տողոյ : 5 :

Օրհնութիւնք Բարիճանաց . ՃԻԳ .

Եթէ ոչ Տ՛ր էր առ մեզ ասասցէ
իել . և եթէ ոչ Տ՛ր էր առ մեզ :

Բնդ յառնել մարդկան 'ի վերայ
մեր . կենդանւոյն կամեցան կլա
նել զմեզ :

Ի բարկանալ սրտմտութիւնս նոցա
'ի վերայ մեր . ապա և ջուրք ու
րեմն ընկղմեցին զմեզ :

Բնդ ուխտ անցին անձինք մեր .

ցին անձինք մեր ընդ ուխտս ան
դարարս :

(Օրհնեալ է Տ՛ր. որ ոչ ետ ըզ
մեզ յորս ատամանց նոցա :

Ընձինք մեր ապրեցան . որպէս
ճ'նձողուկ յորոգայթէ որսողաց :

Որոգայթք նոցա փշրեցան . և մէք
ապրեցաք :

(Օգնութի է մեզ յանուանէ Տ՛ն,
որ արար զերկինս և զերկիր :

Տոնի . 8 :

(Օրհնութի Ըստիճանաց . ՂԻԴ .

Ո՞ր յուսայ 'ի Տ՛ր որպէս լեառն
սիօն . մի սասանեացի յաւի
տեան . որ բնակեալ է յե՛մ :

Երկնք շուրջ են զնովաւ . Տ՛ր
շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով
յայտ՝ հետէ մինչև յաւիտեան :

Ոչ թողու Տ՛ր զգաւազան մեզա
ւորաց 'ի վիճակս արգարոց . զի
արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւ
րեանց յանօրէնութի :

Բարի առնէ Տ՛ր բարեաց . և սյ
նոցիկ՝ ոյք ուղիւք են սրտիւք :

Իսկ

Իսկ զթիւրեալսն 'ի յաիշտակու
թիւն, տանի զնոսա ՏՐ ընդ այնո
սիկ՝ ոյք գործեն զանօրէնութի.
Խաղաղութի 'իլերայ ելի:

Տոհի. 5:

Օրհնութիւն Լսործանաց. ՂԻԵ:

Դարձուցանել ՏՆ զգերու
թիւն սիօսի. և եղաք մեք
մխիթարեալք:

Յայնժամ լցան բերանք մեր խըն
դութեամբ. և լեզուք մեր ցըն
ծութեամբ:

Յայնժամ ասացեն 'ի հեթանոս՝
մեծ արար ՏՐ զառնելն իւր ընդ
նս. մեծ արար ՏՐ զառնելն իւր
ընդ մեզ. և մեք եղաք բերկրելք:

Դարձո՞ ՏՐ զգերութիւնս մեր,
որպէս զուխս 'ի հարաւոյ. ոյք
վարէին արտասու՞օք ցնծութի
հնծեսցեն:

Երթալով երթային՝ և լային.
ոյք բարձեալ տանէին զսերմանիս
իւրեանց:

Դաւով եկեացեն՝ և ցնծացեն :
որոց առեալ բերցեն զորայս
իւրեանց :

Տոմար : 6 :

Օգնո-բի-նի Լաթիճանաց :

ՉԻՕ :

ԼԹԷ ոչ ՏԹ շինէ զտունն՝ ինա
նիր վաստակին շինողք նորա :
ԼԹԷ ոչ ՏԹ պահէ զքաղաքն . ըն
դունայն տքնին պահապանք նորա :
Ինանիր է ձեզ յառնելն կանխաւ .
արդ՝ արեք մինչ չե էք ննջեցեալք
ոյք ուտեք զհաց ցաւոց :

Դժամանակի, որպէս տացի քուն
սիրելեաց իւրոց . ժառանգութի
առն որդիք են . որոյ վարձք իւր
են, այն է պտուղ որովայնի իւրոց :
Որպէս նետք 'ի ձեռս հզորի . այն
պէս են և որդիքն թօթափելոց :
Լրանի՝ որ ելից զցանկութիւն
իւր 'ի նոցանէ . և ոչ ամաչեացեն՝
յորժամ խօսեցին թշնամիք նոցա
ընդ նոսա առ դրանն :

Տոմար : 6 :

ՕՐՏ

Օրհնութիւնք Մարիամնաց. ՃԻԼ:
 Երանի ամենեցուն՝ ոյք երկնքն
 'ի Տեառնէ. և գնան 'ի Ճանա
 պարհս նորա:

Օ վաստակս ձեռաց քոց կերիցես.
 Երանի է քեզ՝ և բարի եղիցի:
 Կին քո որպէս այգի վայելուց
 յանկիւնս տան քոյ. որդիք քո
 սոյ նորատունկ ձիթենւոյ շուրջ
 զսեղանով քով:

Մյապէս օրհնեսցի ամ մարդ՝ որ
 երկնքի 'ի Տէ. և օրհնեսցի զքեզ
 Տը 'ի սիօնէ:

Եւ տեսցես դու զբարութիւն
 յեհմի. զամ աւուրս կենաց քոց:
 Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց.
 զխաղաղութի 'ի վերայ ելի:

Տահ. 6:

Օրհնութիւնք Մարիամնաց. ՃԻԼ:
 Բազում անգամ մարտեան ընդ
 իս 'ի մանկութենէ իմմէ՝ ա
 սացի եկել:

Բազում անգամ մարտեան ընդ
 իս 'ի մանկութի իմմէ. և ինձ ոչ
 յազթեցին:

Օ թի

Օ թիկունս իմ հարին մեղաւորք
 ընդ երկար արարին զանօրէնու
 թիւնս իւրեանց :

Տ՛ արդար է և խորտակէ զուլն
 մեղաւորաց :

Եւ մաշեցեն՝ և յետս դարձցին ա
 մենեքեան, ոյք ատեն զսիօն :

Եւ զիցին նորա որպէս խոտ տա
 նեաց . որ մինչև ի բուռն ե
 կեալ չորացաւ :

Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հըն
 ձօղն . և ոչ զգերկս իւր՝ որ զո
 ռայն ժողովէր :

Ոչ ասացին ամենեքեան՝ ոյք ան
 ցանէին առ նորօք . թէ օրհնու
 թիւն Տ՛ն ընդ ձեզ . և օրհնեցաք
 զձեզ յանունէ Տ՛ն :

Տաւնի : 8 :

Օրհնութիւնս Եւրիճանաց :

ՃԻԹ :

Եւ խորոց կարդացի առ քեզ Տ՛ .
 Տ՛ լուր ձայնի իմում :

Եւ զիցին տկանջք քօ . ի լեւ ըզ
 ձայն աղօթից իմոց :

Թէ

Թ. է զամսորէնուԹիս քննես ՏՄ.
ՏՄ' ո՞ կար է կալ առաջի քո .
զի 'ի քէն է քաւուԹի :

Ս ասն անուան քոյ համբերի ՏՄ.
համբեր անձն իմ բանի քում,
յուսացաւ անձն իմ 'ի ՏՄ :

Դ պահէ առաւօտու մինչև յերե
կոյ . 'ի պահէ առաւօտու՝ յուսա
ցաւ ելլ 'ի ՏՄ :

Դ Տ է ողորմուԹիւն բազում .
'ի նմանէ է փրկուԹի . և նա փրք
կեաց զիլլ յամ նեղուԹեց նորա :

Տ անի : 6 :

Օրհնութիւնս Բարիձանաց :

Չ' 1 :

ՏՄ' ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ . և
ոչ զբօսան աչք իմ :

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս . և
ոչ ընդ այնոսիկ՝ որ սքանչելի ե
ղեն քան զիս :

Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս
մանուկ սարտուցեալ 'ի ստենէ
վօր իւրոյ . և դարձ նորա անր
բէն 'ի նոյն :

Բ. Ս.

Լ. Եւ թէ հպարտացուցի արդեօք
զանձն իմ. այսպէս եղիցի հատու
ցումն անձին իմոյ. յուսացաւ իհէ
'ի Տ՛ր յայսմ հետէ մինչև յաւան:

Տօնի. 4:

Օրհնութիւնի Լ. սրբի ճանաց չոհոց:

ՃԼԼ:

Իշեա՛ Տ՛ր զդաւիթ՝ և
զամ հեզութի նորա:
Որպէս երգուաւ Տ՛ն
և ուխտս եդ Լ. Դ յակօ
բայ:

Թ. է ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ.
Թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց:
Թ. է տաց քուն աչաց իմոց. կամ
նինձ արտևանաց իմոց. կամ հան
գիտտ իրանաց իմոց. մինչև գտի
զտեղի յարկի Տ՛ն Լ. Դ յակօբայ
Լ. հա լուաք զնմանէ յեփրաթայ
և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց.
Մտցուք 'ի յարկս նորա. երկիր
պագցուք 'ի տեղուջ՝ ուր կացելք
են ոտք նր:

Լ. բէ

Երե ՏՐ 'ի հանգիստ քո՝ դու
և կտակարան սրբութեան քոյ :

Երեցունք քո զգեցցին զարդա
բութիւն . և սուրբք քո ցնծա
լով ցնծասցեն :

Որ ասն դաւթի սիրելոյ քոյ . մի
դարձուցաներ զերես քո յօժե
լոյ քումս :

Երդուաւ ՏՐ դաւթի ճշմար
տութեամբ՝ և ոչ ստեաց նմա . 'ի
պտղոյ որովայնի նորա նստուցա
նել յաթու նորա :

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօ
րէնս իմ . և զվկայութիւնս իմ ,
զոր ուտուցից նոցա :

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս
յաւիտենից յաթու քո :

Հաճեցաւ ՏՐ ընդ սիօն . և ընտ
րեաց բնակիլ 'ի նմա . ասէ՛ այս
է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւի
տենից . 'ի սմա բնակեցայց՝ զի հա
ճեցայ ընդ սա :

Օ որս սորա օրհնելով օրհնեցից .
և զաղքատս սորա լցուցից հացի :

Երեցանց սորա զգեցուցից զփրփ
կու

կութիւն . և սուրբք սորա ցնծա
լով ցնծասցեն :

Ընդ ծագեցից եղջիւր 'ի դա
ւիթ : պատրաստ արարից զճրագ
օծելոյ խնոյ :

Թ շնամեաց սորա զգեցուցից զա
մօթ . և 'իվերայ նորա ծաղկեսցի
սրբութիւն իմ :

Տումբ . 17 :

Օրհնութիւնի Ըստիճանաց :

ՃԼԻ :

Օ ի բարի՛ կամ զի վայելուչ
՝ զիբնակին եղբարք իմիասին :
Որպէս իւզ զի իջանէ 'ի գլուխ
և 'ի մօրուսն ահարոնի . և 'ի մօ
րուացն իջանէ 'ի գրաստանս զգե
տու նորա :

Որպէս ցօղ զի ցօղէ 'ի հերմօնէ .
'իվերայ լերին սիօնի :

Տը անդ պատրաստեաց զօհնու
թիւն . և զկեանսն յաւիտեանից :

Տումբ . 4 :

Օրհ

() ԵՏՆՈՒԹԻՒՆԿ Լ՝ սրբ՝ Տառնայ :

ՃՂԳ՝

Լ՝ ստ օրհնեցէք իմ ծառայք
ՏՆ զՏՐ՝ ո՛ հայք ՚ի տուն
ՏՆ ՚ի գաւիթս Լ՝ յ մերոյ :

Ի գեղերի համբարձէք զձեռս ձեր
՚ի սրբութի. և օրհնեցէք զՏՐ՝ :

() ԵՏՆԵՍԵԿ զմեզ ՏՐ՝ ՚ի սիօնէ .
որ արար զերկինս և զերկիւր :

Տ՝ ուն . 3 :

Լ՝ ԷԼՆՈՒՄ : ՃՂԳ՝ :

() ԵՏՆԵԿԵՔ զանուն ՏՆ . օրհնե
ցէք ծառայք ՏՆ զՏՐ՝ . ո՛
հայք ՚ի տուն ՏՆ , և ՚ի գաւիթս
Լ՝ յ մերոյ :

() ԵՏՆԵԿԵՔ զՏՐ՝ զի բարի է .
և սաղմոս ասացէք անունն նորա՝
զի բաղցր է :

Օ յակօք ընտրեաց իւր ՏՐ՝ . և
զիէլ ծառանգութի իւր :

Ես ծանեայ՝ զի մեծ է ՏՐ՝ . և
ՏՐ՝ մեծ է քան զամենայն կուռս :

Օ ամենայն զոր ինչ կամեցաւ . և
արար ՏՐ՝ . յերկինս և յերկրի , ՚ի
ծով և յիմ խորս :

Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի:
 զփայլատակունս իւր յանձրևս ա-
 րար. և հանէ զհողմ 'ի շտեմա-
 րանաց իւրոց:

Եւ հար զամ անդրանիկս եգիպտա-
 ցւոց' 'ի մարդոյ մինչև յանասուն:
 Եւ աքեաց զնշանս և զարուեստս
 իւր իմէջ քո եգիպտոս. 'ի փարա-
 ւօն' և յամ զօրս իւր:

Եւ հար զազգս բազումս. և սպան
 զթագաւորս հզօրս:

Օ սեհօն թագաւոր ամուրհա-
 ցւոց. զզովք թագաւոր բասա-
 նու, և զամ թագաւորութիւնս
 քանանացւոց:

Եւ ա զերկիր նոցա 'ի ժառանգու-
 թիւն, ժառանգութիւն իլի ժո-
 ղովրդեան իւրոյ:

Տը անուն քո յաւիտեան. Տը յի-
 շատակ քո յազգէ մինչև յազգ:
 Գատէ Տը զժողովուրդս իւր.
 և 'ի ծառայս իւր միսիթարի:

Կուռք հեթանոսաց արծաթ և
 օսկի են. ձեռագործք են որդւոց
 մարդկան:

Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. աչք
են՝ և ոչ տեսանին:

Բ. Կանջք են՝ և ոչ լսեն. և ոչ
գոյ շունչ 'ի բերանս նց:

Վ. ման նոցա եղիցին՝ ոյք արարին
զնոսա. ամենեքեան՝ ոյք յուսա
ցեալք են 'ի նոսա:

Տ ունն էլի օրհնեցէք զՏէր.
տունն ահարօնի օրհեցէք զՏԹ:

Տ ունն ղևեայ օրհնեցէք զՏԹ.
երկիւղածք ՏՆ օրհնեցէք զՏԹ:

Օրհնեալ ՏԹ 'ի սիօնէ. որ բնա
կեալն է յեհմ:

Տոհս: 20:

Բ. Աւետայ: ՃԼԵ.

ուստովան եղերուք ՏՆ. զի
բարի է՝ զի յաւիտեան է
ողորմութի նորա:

Խ ոստովան եղերուք Բ. ստուծոյն
Բ. ստուծոց. զի յաւիտեան է ո
ղորմութիւն նորա:

Խ ոստովան եղերուք Տ Կառն ան
բանց, զի յաւ:

Բ. Ըրայ

Լ. րար զսքանչելիս մեծամեծս
միայն . զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա :

Օ երկինս արար իմաստութեամբ
իւրով . զի յաւ :

Տաստատեաց զերկիր 'ի վերայ
ջուրց . զի յաւի :

Լ. րար զլուսաւորս մեծամեծս .
զի յաւիտեան է ող :

Օ արեգակն արար իշխանական
տունընջեան . զի յաւ :

Օ լուսին և զաստեղս իշխանա
կան գիշերոյ . զի յաւ :

Եւ Տար զերկիրն եգիպտացւոց անդ
րանկօք իւրովք հանդերձ . զի :

Եւ եհան զհարայել 'ի միջոյ նո
րա . զի յաւի :

Ի ձեռն բարձր' և 'ի բազուկ հը
զօր . զի յաւի :

Եւ հերձ զծովն մեծ , և բաժա
նեաց յերկուս մասունս . զի :

Եւ անցոյց զիէլ ընդ մէջ նորա .
զի յաւիտեան է ողոր :

Բնկղմեաց զփարաւօն և զղօրս
իւր 'ի ծով կարմիր . զի :

Եւ եհան զԺողովուրդ իւր յա
նապատ. զի յաւի:

Ի հար զազգս մեծամեծս. զի:

Եւ սպան զԹագաւորս հզօրս.
զի յաւիտեան է ողոր:

Օ սեհօն Թագաւոր ամուրհա
ցւոց. զի յաւի:

Օ ուլգ Թագաւոր բասանու.
զի յաւիտեան է ող:

Եւ զերկիր նոցա 'ի Ժառանգու
Թիւն. զի յաւի:

Ժառանգութիւն իլն ծառայե
իւրոյ. զի յաւի:

Յիշեաց զմեզ ՏՊ 'ի խոնարհու
Թեան մերում. զի:

Եւ փրկեաց զմեզ 'ի ձեռաց Թըշ
նամեաց մերոց. զի:

Ո՞տայ կերակուր ամենեց կենդա
նեաց. զի յաւի:

Խոստովան եղերուք Վ. Երկնա
ւորի. զի յաւիտեան է ողորմու
Թիւն նորա:

Տանկ. 26:

Սաղ

Ուստի յառաջի ի յետն երեմիայի
 Լուսաբանս բարեկացւոց. անդ
 նստեալք և լայալք. որպէս յի
 շեցաք մեք անդ զսիօն:

Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք
 զկտակարանս մեր:

Լուսաբանս հարցանէին գերեզք մեր ըզ
 բանս օրհնութեան. գերեզքարք
 մեր ստիպէին զմեզ և ասէին:

Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէ
 սիօնի. իսկ զի արդ օրհնեսցուք
 զօրհնութիւն Տէր յերկիր օտար:
 Թէ մոռացայց զքեզ եմ. մո
 ռացի զիս աջ իմ:

Այցեսցի լեզու իմ 'ի քիմս իմ, թէ
 ոչ յիշեցից զքեզ. թէ ոչ նախ
 նունագեցից զքեզ եմ, սկիզբն
 ուրախութեան իմոյ:

Յիշեա՛ Տէր զորդիսն եդօմայ՝ յա
 ւուրսն եմի:

Ոյք ասէին, քակեցէք քակե
 ցէք՝ մինչև 'ի հիմն հատուցէք:
 Ի ուսար բարեկացւոց թշուառա
 կան. երանի՛ որ հատոյց զհատու
 ցումն քո, զոր դու մեզ հատուցերո

Երանի՛ որ կալաւ զմանկունս քո,
 և եհար զբարի:

Տ ասնի. 10:

Սաղմոս Գ. ասնի. ՃՂԼ:

Խոստովան եղէց քեզ Տ՛Ի բո
 լորով սրտիւ իմով. առաջի
 հրեշտակաց սաղմոս սաացից քեզ:
 Օ ի լուսար զբանս բերանոյ ի
 մոյ. երկիր պագից 'ի տաճար սբ
 քո, և խոստովան եղէց անուան
 բում. վասն ողորմութեան՝ և
 ճշմարտութե քոյ:

Սեծ արարեր յամի զանունս սբ
 քո. յորում աւուր կարգամ առ
 քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ, և
 բազում արասցես զզօրութիւնս
 յանձն իմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ա
 մենայն թագաւորք երկրի. զի լու
 ան զբանս բերանոյ քոյ. և օրհ
 նեսցեն զճանապարհս քո:

Սեծ են փառք Տ՛ն՝ բարձր է
 Տ՛ր՝ զխոնարհս տեսանի. և զբար
 ձունս 'ի հեռաստանի ճանաչէ:

Թե գնացից ես իմէջ նեղութեց
կեցուցես զիս 'ի բարկութենէ
թշամւոյն :

Չգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց
զիս աջ քո . և Տէր հատուցէ
ընդ իմ :

Տ՛ր ողորմութիւն քո յաւիտեան .
զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես
առներ :

Տ՝նի . 8 :

Դիտարարած Դատելի :

ՃԼԸ :

Մփորձեցեր զիս՝ և ծա
նեար զիս . դու ծանեար
զնստիլն իմ . և զյառ
նելն իմ :

Դիտ առեր զխորհուրդս իմ՝ 'ի
հեռաստանէ . զշաւիղս իմ և զվի
ճակս իմ դու քննեցեր . և զամե
նայն ճանապարհս իմ յառաջա
գոյն տեսեր . զի ոչ գոյ նենդու
թի՛ 'ի լեզուի իմում :

Ըհա դու Տ՛ր ծանեար զյետինս
իմ

իմ և զառաջինս իմ. դու ստեղծեց
 զիս, և եդիր զձեռնս քո 'ի վր իմ :
 Սքանչելի եղև գիտութիւնս քո
 յինչն. զօրացաւ և ոչ հանդար
 տեմ սմա :

Յո երթայց ես յողոյ քումնէ .
 կամ յերեսաց քոց ես յո փախեայց :
 Թէ ելանեմ յերկինս՝ դու անդ
 ես. և թէ իջանեմ 'ի դժոխս՝
 և անդ մօտ ես :

Թէ առից զթևս իմ ի առաւօտս
 և բնակեցայց յեզերս ծովու :

Սակայն և անդ ձեռնս քո առաջ
 նորդեցէ ինձ. և աջ քո ըն
 կալցի զիս :

Եսացի, խաւար ուրեմն արդեօք
 ծածկեաց զիս. կամ գիշեր փոխա
 նակ լուսոյ փափկութեանս իմոյ :

Խաւարն 'ի քէն ոչ խաւարեցի .
 և գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր
 եղցի. և խաւար նորա որպէս
 զլոյս նորա :

Դու ստացար զերիկամունս իմ .
 և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ :

Խոստովան եղէց քեզ ՏՄ՝ զե
 աջեդ :

ասէղ և սքանչելի ես. սքանչելիք
են գործք քո. և անձն իմ սև
ընաց յոյժ:

Ոչ թաքեալ ոսկր իմ 'ի քէն՝
զոր արարեր 'ի ծածուկ. և կար
զօրութի իմոյ չ ստորինս երկրի:

Օ անգործս իմ տեսին աչք քո.
և 'ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան:
Դատուի մուրեցան. և ոչոք էր՝
որ առաջնորդէր նոցա:

Ինձ յոյժ մեծարուք եղեն բարե
կամք քո ՄԾ. և յոյժ զօրացան
իշխանք նոցա:

Թուճեցի զնոսա՝ և քան զաւազ
բազմացան. զարթեայ՝ և արդ
ընդ քեզ եմ:

Թէ սպանանես զմեզաւ որս Մ
սուճած. արք արեան 'ի բաց ե
ղերուք յինէն:

Դհաւառակութի և 'ի նախանձ
առցեն ինանիր զբաղաբս քո:

Օ ատելիս քո ՏԹ ատեցի. և 'ի վե
րայ թշնամեաց քոց մաշեցայ:

Յատելութի կատարեալ ատեցի
զնոսա. և եղեն ինձ թշնամիք:

Փորձեա՛ զիս Մ.Թ. և ծանիր ըզ
սիրտ իմ. քննեա՛ զիս և ծանիր
զշաւիդս իմ. և տես թէ՛ կցեն ար
նօրէնու թիւնք ՚ի Ճանապարհս
իմ. և առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի Ճանա
պարհս քո յաւիաննից:

Տոմար. 22:

Ի հարարած Սաղոս Դատելի:
ՃՂԼԹ:

Եւրեցո՛ զիս Տ.Թ. ՚ի մարդոյ չարէ.
յառնէ աներաւէ փրկեա՛ զիս:
Խորհեցան զանօրէնու թիւն ՚ի
սիրտս իւրեանց. զօր մմ պատրաս
տեցան ՚ի պատերազմ:

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս
զօձի. և թունք իժից ՚ի ներքոյ
չրթանց նոցա:

Պահեա՛ զիս Տ.Թ. ՚ի ձեռաց մե
զաւորի. և ՚ի մարդոյ չարէ փրկ
կեա՛ զիս:

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ.
Թագուցին ամբարտաւանք զորո
գայթ ինձ:

Լարս ձգեցին յորոգայթ ոտից
իմոց:

Լմոց. շուրջ զշաւղօք իմովք եդին
ինձ զգայթակղութիւն:

Բայց Տ՛՛ Մ.Ճ իմ ես դու.
ուսկնդիր Տ՛՛ ձայնի աղօթից Լմոց:
Տ՛՛ Տ՛՛ զօրութիւն փրկութեան
Լմոյ. հովանի գլխոյ Լմոյ յաւուր
պատերազմի:

Մի մատներ զիս Տ՛՛ ՚ի ցանկութի
մեղաւորաց. ոյք խորհեցան վասն
իմ, մի ընդվայր հարկաներ զիս:

Օ ի մի երբէք բարձրացին. և
խորհուրդք նոցա մի կատարեսցին.
վախձան կատարածի նոցա՝ վաս
տակ շրթանց իւրեանց ծածկես
ցէ զնոս:

Բրկցես ՚ի վեցայ նոցա զկայծա
կունս հրոյ. և կործանեսցես զնս ՚ի
տառապանաց մի կարացեն կեալ:

Մարդոյ լեզունւոյ մի յաջողես
ցի ՚ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր,
չարիք իւր որսացեն ՚ի կորուստ:

Օ անեայ՝ զի աւնես Տ՛՛ զդատաս
տանս աղքատի. և իրաւունս տը
նանկի:

Բողարք գոհացեն զանունէ
բումմէ

բումմէ • և բնակեցին ուղիղք ա-
ռաջի երեսաց քսց :

Տոմար : 15 :

Ղախարարած Սաղես Ղաւելի :

Ճ' Խ :

ՏԻ կարդացի առ քեզ՝ և լուր
ինձ • նայեաց 'ի ձայն աղօթից
իմոց 'ի կարդալ իմում առ քեզ :
Սուղիղք եղիցին աղօթք իմորպէս
խունկ առաջի քոյ ՏԻ • համբար
ձումն ձեռաց իմոց պատարագ ե-
րեկոյի :

Ղիեր ՏԻ պահապան բերանոյ ի-
մում • և գուռն ամուր շրթանց ի-
մոց • զի մի խոտորեացի սիրտ իմ բա-
նիւք չարութեան :

Ղ պատճառել զպատճառս մեղաց
ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէ-
նութիւն • և ոչ եղէց կցորդ ընտ-
րելոց նոցա :

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմու-
թիւն • և յանդիման արասցէ զիս •
եւղ մեղաւորի մի օժցէ զգլուխ
իմ • և աղօթք իմ ըստ կամաց նր

Լ.Ը

Մ. րգեղան մերձ առ վիմին դատա
 ւորք նոցա. լուհցեն բանից իմոց,
 և քաղցրասցին:

Որպէս թանձրութիւն հողոյ՝ զի
 սիռեալ է ՚ի վերայ երկրի. ցրուե
 ցան ոսկերք նոյ մերձ ՚ի դժոխս:

Մ. ք. քեզ ՏՄ՝ ՏՄ՝ էն աչք իմ.
 ՚ի քեզ յուսացայ. մի հաներ զհո
 գի յինէն:

Պահեա՛ զիս յորոգայթէ՛ որ թա
 քուցաւ ինձ. ՚ի գայթակղութէ
 գործողին գոնօրէնութի:

Մ. նկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւորք.
 միայն եմ ես՝ մինչև անցից:

Տ ու ն հ: 10:

Ի ճաստութիւն յաւթի. աղօթի ՚ի
 ժամանակի շէ էր նա յաչրի անդ:

Ճ ի ս՛:

Չայնիւ իմով ես առ ՏՄ կար
 դացի. ճայնիւ իմով զՏԵՐ
 աղաչեցի:

Սփռեցից առաջի ՏՄ զաղօթա
 իմ. և զնեղութիւնս իմ առաջի
 նորա պատմեցից:

Դ ն ու լ ա

Ինոճաղիլ յինէն հոգւոյ իմոյ՝
 դու Տ՛ր ծանեար զշաւիղս իմ. 'ի
 ճանապարհի՝ յոր գնայի, Թաքու
 ցին ինձ զորոգայթ:

Հայէի յաջմէ տեսանէի. և ոչոր
 էր՝ որ ճանաչէր զիս. կորեալ
 յինէն փախուա իմ. և ոչ գտաւ
 ինդրող անձին իմոյ:

Մշաղակեցի առ քեզ Տ՛ր. և ա
 սացի, դու ես յոյս՝ և բաժին իմ
 յերկրին կենդանեաց:

Վայեաց Տ՛ր յաղօթս իմ. զի ես
 խոնարհ եղէ յոյժ. սպրեցն զիս
 'ի հալածչաց իմոց՝ զի հզօրք ե
 ղեն քան զիս:

Տ՛ր հան 'ի բանտէ զանձն իմ.
 գոհանամ զանոճանէ քումմէ:

Ինձ սպասեն արդարք. մինչև հա
 տուցես ինձ:

Տ՛ր 93.

Սաղմս Ղաաթի է թամանակի շի հա
 շածեաց շիս աբիաաղով որդի նորս :
 ՈՒՍԻ :

Լուր աղօթեց իմոց .
 ունկնդիր խնդրո՞ւ
 ածոց իմոց ճշմար
 տութեամբ քով :

Լուր ինձ արդարութե՞ք քով . և մի
 մտաներ 'ի դատաստան ընդժա
 ուայի քում . զի ոչ արդարանայ ա
 ռաջի քոյ ամ կենդանի :

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ .
 խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ .
 և նստոյց զիս 'ի խաւարի որպէս
 մեռեալ յաւխտենից

Չանձարացաւ յիս հոգի իմ . և
 սիրտ իմ խռովեցաւ յիս :

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս .
 խորհեցայ յամ գործս քո . յարա
 րածս ձեռաց քոց խորհեցայ . և
 համբարձի առ քեզ զձեռս իմ :

Ինձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է
 առ քեզ . վաղվաղակի լուր ինձ ար,
 զի նու՛նաղեցաւ յինէն հոգի իմ :

ՍԵ

Մի դարձուցաներ զերես քո յի
նէն. նմանիցիմ այնոցիկ՝ ոյք իջա
նեն 'ի գուբ:

Ի սելի արա ինձ յառաւօտու զո
ղորմութիւնս քո. զի ես 'եքեզ

Տ՛ր յուսացայ:

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնա
ցից. զի առ քեզ Տ՛ր համբարձի
զանձն իմ:

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց
Տ՛ր. զի զքեզ ապաւէն ինձ ա
րարի:

Ուսո՛ զիս առնել զկամս քո. զի
դու ես Ը՛ծ իմ

Հոգի քո բարի առաջնորդեցի
ինձ 'ի յերկիր ուղիղ:

Սասն անուճան քոյ Տ՛ր կեցու
ցես զիս. արդարութե՛ք քով հան
ցես 'ի նեղութի՛ն զանձն իմ:

Ողորմութե՛ք քով սատակեացես
զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա
մենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես
Ժառայ քո եմ

Սաղմոս Դաւթի. ասա Գողթմէ:

ՃԽԳ:

Օրհնեալ Տժ ԼՃ իմ. որ ու
սոյց զձուս իմ 'ի պատերազմ.
և զմատուենս իմ 'ի ճակատամարտ:
Ողորմութիւնս իմ, և ապաւէնս իմ.
օգնականս իմ, և փրկիչս իմ. ապա
ւէնս իմ, և ես յուսամ 'ի նա.
ո՛հ հնազանդ աւանդ զժողովուրդս
ընդ ինև:

Տժ ով է մարդ՝ զի յատնեցար դու
նմա. կամ որդի մարդոյ՝ թէ հա
մարիս ինչ զնա:

Սարդ նանրութեանս նմանեցաւ.
և աւուրք նորա ոսկ հովանի անցինս:
Տժ խոնարհեցո՛ զերկինս և էջ.
մերձեցիր 'ի լերինս՝ և ծխեսցինս:
Փայլատակեա՛ զփայլատակունս քո
և խռովեա՛ զնս. առաքեա՛ զնետս
քո՝ և ցրուեա՛ զնոսա:

Լաւքեա՛ զձեռնս քո 'ի բարձանց.
և փրկեա՛ զիս 'ի ջուրոց բազմաց.
և 'ի ձեռաց որդւոց օտարաց:

Որոց բեարնք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի. և աջնց աջ է մեղաց:

ԼՃ

Լ՛ճ յօրհնութիւն նոր օրհնեցից
զքեզ. տասնադէաւ սաղմոսարա
նաւ սաղմոս ասացից քեզ:

Ա՛ տացէ զփրկութիւն թագաւո
րաց մերոց. որ փրկելոց իցէ զդա
ւիթ ծառայ իւր՝ ՚ի սրոյ չարէ:

Քրկեա՛ զիս, և ապրեցո՛ զիս և ՚ի
ձեռաց որդւոց օտարաց:

Արոց բերանք իւրեանց խօսեցան
զնանրութի. և աջ նց աջ է մեղաց:

Արոց ուստերք իւրեանց որպէս նո
րատունկք հաստատեալք են ՚ի
մանկութենէ իւրեանց. դստերք
նց զարդարեալք և պաճուճեալք
՚ի նմանութի տաճարի:

Շտեմարանք նց լի են և բղխեն
՚ի միմեանս. խաշինք նոցա բաղ
մաճինք են՝ և բաղմանան ՚ի գբ
նացս իւրեանց. և անդեայք նոցա
պարարար են:

Ա՛ջ գոյ խրամատութիւն ցանկոյ
նոցա. և ո՛ջ աղաղակ ՚ի հրապա
րակս նոցա:

Լ՛րդ երանեցից ժողովրդեան. ու
րոյ այս այսպէս է. երանի է

ժո

Օրհնութեանց Սաղմո Գաւելի:
ՃԼԳ:

Բարձր առնեմ զքեզ Լ. Ժ իմ, և
Թագաւոր իմ. և օրհնեմ զա
նուն քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից:

Օ օրհանապազ օրհնեցից զքեզ.
և գովեցից զանուն քո յաւիտեան՝
և յաւիտեանս յաւիտենից:

Մեծ է Տժ՝ և օրհնեալ է յոյժ.
և մեծութե նորա ոչ գոյ չափ:

Լ. զգ և ազգ գովեսցեն զգործս
քո. և զզօրութիս քո պատմեսցեն:

Օ մեծ վայելչութիւն փառաց
օրբութեան քոյ խօսեսցին. և զըս
քանչեղիս քո պատմեսցեն:

Օ զօրութի ահի քոյ ոսասցեն. և
զմեծութիւնս քո պատմեսցեն:

Օ յիշատակ բազում քաղցրու
թեան քոյ բղխեսցեն. և արդարու
թեամբ քով ցնծասցեն:

Գ. Թաժ՝ ողորմած է Տժ. երկայ
նամիս՝ և բզմողորմ: Բաղցր

Վաղցր է Տ՛ր առ ամենեւեան .
 և գթութիւն նորա 'ի վերայ ամե-
 նից արարածոց իւրոց :

Խոստովան եղիցին առ քեզ Տ՛ր
 ամենայն գործք քո . և սուրբք
 քո օրհնեսցեն զքեզ :

Օ փառս արքայութեան քոյ ասաս-
 ցեն . և զզօրութիւն քո պատմեսցեն :
 Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօ-
 րութիւնս քո . և զփառս մեծ վայ
 ելչութե արքայութեան քոյ :

Մարքայութիւն քո արքայութիւն
 ամենից յաւիտենից . և Տէրութիւն
 քո յազգէ մինչև յազգ :

Նաւատարիմ է Տ՛ր յիմ բանս
 իւր . և արդար է յիմ գործս իւր :

Նաստատէ Տ՛ր զիմ գայթակղէլս .
 և կանգնէ զիմ գլորեալս :

Մէք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան .
 և դու տաս կերակուր նոցա 'ի
 Ժամու :

Քանաս զձեռն քո . և լցուցանես
 զամենեւեան քաղցրութե կամօք
 քովք :

Մտար է յիմի ճանապարհս իւր .
 և

և սուրբ է յամենայնի գործս իւրս
Մերձ է **Տ**ր առ ամենեսեան՝ ոյք
 կարդան առ նա . առ ամենեսեան՝
 որք կարդան առ նա ճշմարտութիւն :

Օ կամս երկիւղածաց իւրոց առ
 նէ **Տ**ր . աղօթից նոցա լսէ՝ և կէ
 ցուցանէ զնոսա :

Պահէ **Տ**ր զամենեսեան՝ ոյք սի
 բեն զնա . և զամենայն մեղաւորս
 սատակէ **Տ**ր :

Օ օրհնութիւն **Տ**եառն խօսեացի
 բերան իմ . օրհնեցի մամ կենդա
 նի զանուն սբ նորա յաւիտեան՝
 և յաւիտեանս յաւիտենից :

Տահ. 22 :

Լ. շէշուիաց . անգեաց և զախարիաց :
ՈՒՍԵ :

Օրհնեա՛ն անձն իմ զ**Տ**ր .
 օրհնեցից զ**Տ**ր ՚ի կեանս
 իմ . սաղմոս սաացից **Լ. Ե**
 իմոյ մինչև եմ ետ :

Մի յուսայք յիշխանս՝ յորդևս
 մարդկան . զի ոչ գոյ փրկութեան
 ՚ի նս :

22 իբ

Ե ?

Եւ լցե՛ հողի 'ի նոցանէ՛ և դարձ
ցին անդրէն 'ի հող. և յայնմ աւ
ուր կորեցեն ամ խորհուրդք նց՝
Լըրանի ազգի որոյ Տ՛ Լ՛ծ յաիօ
կայ օգնական է նմա. և յոյս նո
րա 'ի Տ՛ Լ՛ծ է:

Մարար զերկինս և զերկեօ. ըզ
ծով, և զամ որ 'ի նոսա:

Մ պահէ զճշմարտութիւն յաւի
տեան. և առնէ իրաւունս զրկելոց:
Տայ հաց քաղցելոց. և արածակէ
զկասեալս Տ՛:

Տ՛ բանայ զաչս կուրաց. և կանգ
նէ զգլորեալս Տ՛:

Տ՛ սերէ զարդարս, և Տ՛ պահէ
զպանդուխտս. զորքս և զայրիս
ընդունի Տ՛. և զճանապարհս
ամպարչտաց կորուսանէ:

Թ աղաւորեաց Տ՛ յաւ խտեան.
Լ՛ծ քո սիօն յազգէ մինչև յազգ:

Տ ունի. 10:

Լ՛ շէլտիաց. անգեաց և շատրիոց:
Ճ՛ Խ՛ Օ՛:

() Շնեցէք զՏ՛ զի բարի է
23 իմ անաղ

սողմոս . Մ. Մերում քաղցր եղև
ցի օր նու թիւն :

Ընէ զէմ Տր . և զցրուեալն
իլն ժողովէ :

Բժշկէ զբեկեալս սիրտս . և պա
տէ զամ վերս նոցա :

Ո՞թուէ զբազմութիւն աստե
ղաց . և զամենեսեան զնոսա յա
նունէ կոչէ :

Սեծ է Տր մեր՝ և մեծ է զօ
րութիւն նորա . իմաստութեան
նորա ոչ գոյ բաւ :

Բնդունի զՏեզս Տր . և խոնարհ
աունէ զամբարտաւանս մինչև
յերկիր :

() ԵՏնեցէք զՄ. Տ խոստովանու
թեամբ . սողմոս ասացէք նմա
օրՏնութեամբ :

Ո՞զգեցոյց զերկինս ամպովք . և
պատրաստ արար զանձրև իւր յեր
կիր :

Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս . և զդա
լորի 'ի ծառայութիւն մարդկան :

Ո՞տայ անանոց կերակուր . ձա
գուց ագուաւուց՝ ոյք կարդան
առ նա :

Ոչ թէ ընդ դորութիւնս ձիոյ կա
մեցաւ ՏՐ. և ոչ ընդ երանս առն
հսկայի հաճեցաւ:

Բ. Ս. հաճեցաւ ՏՐ ընդ յերկիւ
ղածս իւր. և ընդ այնոսիկ՝ ոյք
յուսան յողորմութի նր:

Տոհի. 12:

Բ. Ահա-հայ. անգէայ և զայսպիսաց:

ՃԽԼ:

Գ. ուրիւն երուսաղէմ զՏէր:

Լ. և օրհնեալ զՎՃ քո սիօն:

Օ ի զօրացոյց շնորհս դրանց քոց.

և օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քեզ:

Ի եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղու

թիւն. պարարտութեամբ ցորե

նոյ Լցոյց զքեզ:

Բ. ապի զբան իւր յերկիր. վաղ

վաղ ընթանան պատգամք նորո:

Դ. նէ զձիւն որպէս զասր. և զմեզ

որպէս փոշի ցանեաց:

Բ. ըկանէ զսառն որպէս պատառ. ս.

առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ:

Բ. ապի զբան իւր և հալէ գնն.

Հնչեսցեն հողմք և գնացեն ջո՞ւրք:

Պատ

Պատմէ զբանս իւր յակօրայ. զպո
գարու թիւն և զիրաւունս իլի
Ո՛չ այսպէս արար ամենայն ազ
գաց Տ՛ր. և զդատաստանս իւր
ոչ յայտնեաց նոցա:

Տ որն. 109

Բ. զօր. Բ. ի Բախտայ իարգարէին: Պ. 3

զլուր քո լուայ՝ և եր
կեայ. Տ՛ր նայեցայ 'ի
գործս քո՝ և զարհու
րեցայ:

'ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանի
ցիս դու. 'ի մերձենալ ամացն յայտ
նեացիս. և 'ի հասանիլ ժամանակի
երևեացիս:

'ի խռովիլ անձին իմոյ. 'ի ժամա
նակի բարկութեան՝ զողորմութի
նեացես:

Բ. ծ 'ի հարաւոյ եկեացէ. և սքս
'ի փառան լեռնէ:

Քայտնեացին երկինք զվայել չու թի
փառաց նորա. և օրհնութեամբ
նորա լցան տիեզերք:

Ճ. ա

Ճառադայթք որպէս 'ի լուսոյ, հաստան 'ի նմանէ. և եղջիւրք 'ի ձեռքն նորա գտան. և անդ հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորս: Երեսաց նր ելցեն հարդճածք. և զհետ շաւղաց նորա, երթիցեն մեծամեծք 'ի թռչնոց:

Եկաց և չափեաց զերկիր. հայեցաւ և դիտեաց զհեթանոսս:

Երկնք հալեացին և անտառք վատնեացին. ճանապարհք որք 'ի սկզբանէն էին կուրացին. և 'ի նմանէ դողացին ամ երկիր:

Տեսի զբանակս քուչացւոց. խըռովեցան բնակիչք վրանացն մահաւմու:

Ս'ի թէ 'ի վերայ գետոց բարկասցիս դու ՏԹ. կամ սրտմտութիւնքո 'ի վր գետոց. կամ բարկութիքո 'ի վր ծովու:

Ելեր դու 'ի կառս քո՝ հեծելութիւնդ քո փրկութիւն եղև յեւրանն քո:

Օ արթեաւ աղեղն քո 'ի նետս կայարձից քոց. արբեցուցեր զգետս

ցրունեցեր զերկիր. և դողացուցեր
'ի սաստիկութենէ անձրևի, որք
անցաննն ընդ սա:

Ընդունդք արարակեցին մեծա
պէս. լոյս փայլման արեգականն
արգելաւ. և ծագումն լուսնին
դադարեցաւ:

Որպէս 'ի նշոյլս սլաքաց քոյ գնաս
ցես. և որպէս 'ի լոյս փայլատակ
ման սրոյ քոյ:

Տարկութեամբ զարթեցես 'իլե
քոյ երկրի. և դողութի կասցես
զՏեթանոսս:

Երևեցար 'ի փրկութիւն ժողովր
դեան քոյ, 'ի փրկել զընտրեալս քո
'ի ետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդ
կան ամբարտաւանից. և մինչև յան
դունդս ծովու ընկղմեցան:

Խնդրեցեր զվրէժ զօրութիւն քով
'ի զօրագլխացն մեղաւորաց. որք
յուսացեալք էին յանդգնութիս
եւրեանց. զի կերան զաղքատն 'ի
գաղտնիս:

Ընտրեցեր 'իվն ծովու գերիվարս
քո. և խռովեցան յաղթ ջուրք
անդնդոց:

Կացի ես՝ և գեղան անիք իմ՝ ի
 ճայնէ բերանոյ իմոյ. եմուտ գո
 ղումն յոսկերս իմ. և ես յանձն
 իմ խռովեցայ :

Օ այս պահեսցես յաւուր ներու
 թեան, ամել ՚ի վերայ աղգի ա
 մենայնի. որք մարանչին ընդ Ճո
 ղովորեան քում :

Թ՛ զենի ոչ տացէ զպտուղ իւր. և
 յայգւոջ բեր մի՛ գտցի. ճիթե
 նիք սնասցին. և երկիր մի՛ բու
 սուցէ զդալարի :

Պակասեցին հօտք ՚ի ճարակաց.
 և եզինք մի՛ գտցին առ մուրս :

Ես ՚ի Տ՛ յուսացայ ցնծացայց.
 և ուրախ եղէց Ղ՛ Ֆ փրկիչ իմ :

Տ՛ Տ՛ ետ ինձ զգորութիւն, և
 կացոյց զոտս իմ ՚ի հաստատու

թեան ՚ի վերայ պարանոցի թշնա
 մւոյն կացոյց զիս. և հանգոյց զիս

երազ երազ :

Տ Գ-Կ. 26 :

Ի ուր մեզ Տ՛ ըւր մեզ Ղ՛ Ֆ
 նով ողորմութեամբ՝ և գթու

թեամբ :

ԹԲ քով խնայեա՛ յարարածս քո .
 Ս'արդասէր ՏՐ . վն սրբու :

Լ, շէր-իաց . տեգեաց եւ շտարիաց :
 ՃԻՄԸ :

ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՏՐ յԵՐ
 ԿԻՍԱ . ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ
 'ի բարձունս :

() ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ ամ՝ հրեշտակ .ք
 նորա . ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ ամենայն զօ
 ղու թիւնք նորա :

() ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ արեգակն եւ լու
 սին . ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ ամենայն առ
 տեղք , եւ լոյս :

() ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՆԱ երկինք երկնից .
 եւ ջուրք՝ որ՝ ի վերոյ քան զերկնս՝
 ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՎՆՈՒՆ ՏՐ :

Օ ի նա ասաց՝ եւ եղեն . հրամայ
 եաց՝ եւ հաստատեցան :

Կացոյց զնն յաւիտեանս յաւիտե
 նից . սահման եղ՝ եւ ոչ անցանեն :

() ՕՐՏՆԵԳԷՔ ՉՏՐ յԵՐԿԵՏ՝ վե
 շասլք՝ եւ ամենայն խորք :

ՏՐ և կարկուտ . ձիւն եւ սառն .

հողմ

Հողմ՝ մըրեկ՝ որք առնէք զբան
նորա :

Երկնք և ամենայն բարձունք .
Ժառք պողաբերք և ամ՝ մարք .
Ղազանք՝ և ամենայն անասունք .
սողունք՝ և ամենայն թռչունք թե
լաւորք :

Թագաւորք երկրի՝ և զօրք իւ
րեանց . իշխանք՝ և ամենայն դա
տաւորք երկրի :

Երեսասարդք՝ և կուսանք . ծերք՝
և տղայք . օրհնեցէք զանուն տն :
Բարձրացաւ անուն նորա միայն .
խոռոտվանութիւն նմա յերկինս
և յերկրի :

Բարձր առնէ Տ՞ զեղջիւր ժո
ժովբոեան իւրոյ : օրհնութիւն
յամ սրբոց նորա . յորդոցն իլի,
ժողովուրդ՝ որ մերձ է առ Տ՞ :

Տանի . 14 :

Բ. Աւետիաց : Չ' Խ Թ :

(Օրհնեցէք զՏ՞ յօրհնութիւն
նոր . օրհնութիւն նմա յեկե
ղեցիս սրբոց :

Ու

Աւրախասցի ելլ յարարիչն իւր
որդիք սիօնի ցնծասցեն 'ի թագա
ւորն իւրեանց :

(Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնու
թեամբ . սողմոսիւք' և օրհնու
թեամբ սաղմոս ասասցեն նմա :

Հաճի Տ՛ր ընդ ժողովուրդ իւր
և բարձր արասցէ զՏեզս 'ի փրկ
կութեան :

Պարծեսցին սուրբքն փառօք' և
ցնծասցեն 'ի հանգիստս իւրեանց .
և բարձր արասցեն զԱ՛ծ բերա
նօք իւրեանց :

Սուր երկայրի ետ 'ի ձեռս նոցա
առնուլ զհատուցուին 'ի հեթանո
սաց . յանդիմանութիւն ամենից
ժողովրդոց :

'Ի կապել զթագաւորաւ նոցա կա
պանօք . զզօրավարս նոցա ձեռնկա
պօք երկաթեօք :

Ըռնել նոցա դատաստան 'ի գրոց
փառք այս են ամենից օրքոց նր' :

ԲՆԵՆԻՄ ԴՆ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆՈՒՄԻ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԲՆԵՆԻՄ ԴՆԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ
 ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ ԲՆԵՆԻՄ ԴՆԱՆ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԻՍՐԱԵԼԻ ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ
 ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՄԱՆ ԻՍՐԱԵԼԻ

Եւ զսաղմոս ինճափէր Դսաւի. Է ալ
 աստոց թահոց. Ի ժամանակի շէ ել եւ
 նահապոսի ընդդէմ գողխախտ. առանկ
 սահառազաց. եւ թմ շորացն իսրայէլի:

որք էի ես յերբարս իմ. Է
 կրտսեր 'ի տան հօր իմոյ. ա
 բաժէի զխաշինս հօր իմոյ:
 Չեռք իմ արարին զսաղմոսարան.
 Է մատուցք իմ կազմեցին զգողի
 օրհնութեան:

Ի սկ արդ' ո՛ր պատմեացէ զայս Տ
 իմուամ. ինքնին Տ ը ամենայնի' ըն
 ցէ զամենայն:

Ի բառաբեաց Տ ը զհրեշտակ իւր
 Է համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշանց
 հօր իմոյ. Է էօժ զիս յօժուամս ի
 զոյ իւրոյ:

Ի զբարբ իմ մեծամեծք Է դեր
 ցիկք. Է ոչ հաճեցաւ ընդ նն ոչ
 Ի լի ես ընդդէմ այլազգւոյն Է
 նզովեցի զկուռս նր. հանի զտ
 սեր 'ի նմանէ Է հատի զգլուխ
 րին. Է բարձի զնախատինս յո
 դւոցն իսրայէլի:

() ԲՏ նախնի մեծ երկն մանկանցն :
 Ղ անիկէ . Ղ 3

ԲՏ նեալես ՏՐ Բ.Բ
 Հարցն մերոց . օրհ
 նեալ փառաւորեալ
 անուն քո յաւիտեան :

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամե
 նայն ընդ մեզ . արդարես դու ՏՐ
 և ամ գործք քո ճշմարիտք են :

Ղ անապարհք քո ուղիղք են և
 ամ դատաստանք քո արդարք են :

Ղ ատաստան արդարութեան ածեր
 'ի վերայ մեր՝ ըստ ամի . և զորինչ
 ածեր 'ի վերայ մեր , և քաղաքին
 սրբոյ Հարցն մերոց եհմի :

Ղ արդարութեամբ և յիրաւի ածեր
 զայս ամենայն 'ի վերայ մեր՝ վասն
 մեղաց մերոց :

Ղ նօրինեցաք և յանցեաք ապրա
 տամբ լինիլ 'ի քէն . մեղաք յամե
 նայնի՝ և պատուհրանաց քոց , մեք
 ոչ անստացաք :

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք՝ ուղ
 պա

պատուէիրեցեր դու մեզ զի գլխ
ընս գտցուք մեք 'ի բէն:

Ըրդ՝ զամենայն զոր արարեր՝ և
զորինչ ածեր՝ ի վերայ մեր արդար
դատաստանաւ արարեր:

Մատնեցեր զմեզ 'ի ձեռս Թնս
մեայ մերոց. անօրինայ՝ խառնից և
ապստամբողաց:

Ի ձեռս Թադաւորի անօրինի և
չարի. բան զամենայն երկիր մատ
նեցեր զմեզ:

Իւ արդ՝ ոչ դոյ մեզ ժամ բա
նալ զբերանս մեր. զի յամօթ՝ և
նախատինք եղաց ծառայեց բոյն
պաշտօնեից:

Ը յ մի մատներ զմեզ իսպառ զն
անուան բոյ մի ցրեր զուխասս բո
և մի իբացեայ առներ զոգորմու
թիւնս բո 'ի մէնջ:

Ո ան արբաշամու սիրելոյ բոյ՝
համհակոյ ծառայե բոյ՝ և խորայե
ի սրբոյ բոյ:

Ի ուսացար նոցա՝ և ասացեր բազ
մացուցից զ դուսակ ձեր որպէս զաս
տեղս երկնից բազմութեամբ. և

որպէս զաւազ առ եզր ծովու:
 Եւ արդ՝ ՏՐ՝ նուճաղէցաք մէք քան
 զամ ազգս. և եմք տառապեալք
 յամեհայն երկրի. այսօր վասն մե
 ղաց մերոց:

Ոչ գոյ՝ի ժամանակի յայսմիկ իշ
 խան՝ մարգարէ և առաջնորդ. ոչ
 որ ջակէզք պատարագաց՝ և ոչ
 խունիք օրինաց. և ոչ տեղի պա
 տարագս մատուցանելոյ առաջի
 քոյ. և զողորմութիւն դտանել
 ՚ի քէն:

Եւ անձամբք խոնարհեալք և հո
 գուովք տառապանաց. ընդ ունելի
 լիցուք մէք՝ որպէս զոր ջակէզս խոյ
 ոց՝ և զուճարակաց. և որպէս զբիւ
 րաւորս գառանց պարարտաց:

Եւ յնպէս ընդ ունելի լիցեն պատա
 րագք մեր այսօր առաջի քոյ. զի
 կատարեալք դացուք զինի քոյ. և
 չիք ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ:

Եւ արդ՝ գամք զհետ քոյ ամե
 նիւք սրտիւք մերովք. երկնչիմք
 ՚ի քէն՝ և խնդրեմք զերես քո
 ՏՐ՝ մի յամօթ առներ զմեզ:

Եւ և

Լ՝ յլարսն առ մեզ ըստ հեզուժե
քում, և ըստ բազում ողորմութե
քում. փրկեան զմեզ վասն սքանչե
լեաց քոյ ՏՐ. և փառաւորեացի
անուն քոյ յաւիտեան :

Յամօթ լիցին ամենեքեան՝ որք
չարչարեն զժառայսս քո. ամաչե
ցեալք լիցին բռնութիւնք նոցա.
Եւ ամենայն զօրութիւնք նոցա խոյ
տակեսցին :

Եւ ծանկցեն՝ զի դու ես ՏՐ Լ՝
միայն. որ փառաւորեալդ ես՝ ի վե
րայ ամենից տիեզերաց :

() Ե՛հնեալ ես դու ՏՐ Լ՝ Տարցն
մերոց. գովեալ և առաւել բարձ
րացեալ յաւիտեան :

Եւ որհնեալ ես սնունս սուրբ փա
ռաց քոյ. գովեալ և առաւ :

() Ե՛հնեալ ես՝ ի տաճարի փառաց
սրբութե քոյ. գովեալ և :

() Ե՛հնեալ ես՝ ի վերայ աթոռոյ
արքայութեան քոյ. գով :

() Ե՛հնեալ ես՝ որ նստիս ի բր
թեո՝ և հայիս յանդունդս. դո :

() Ե՛հնեալ ես՝ ի վերայ հաստատու
թե

Թէ երկնից . գովեալ և առաւել :
 () ԵՏՆԵԳԷՔ ԻՄԳ ԳՈՐԾՔ ՏՆ ՂԱՊՈ
 օրՏՆԵԳԷՔ և բարձրարարէք զնա
 յաւիտեան :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԵՐԿԻՆՔ ՂՏԾ . օրՏ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՏՐԵՀԱՄԱԿՔ ՏՆ . և
 Զուրք որ իվերոյ երկնից զտր :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՂՕՐՈՒԹԻՔ ՏՆ՝ արե
 գակն և լուսին զտր . օրՏ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԱՍՍՈՒՂՔ ԵՐԿԻՆԻԳ՝ անձ
 ըւք և ցողք զտր . օրՏՆ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԻՄԳ ՏՈՂՄՔ՝ ՏՈՒՐ և
 ԶԵՐ ՂՏԾ . օրՏՆԵԳԷՔ և :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԳՈՒՐՍ և ՄՈԹ՝ ցող
 և ձիւնաբեր զտր . օրՏՆ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՍԱՌՆ և ԿԱՐՂ՝ Ե
 ՂԵԱՄՆ և ձիւն զտր . օրՏ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ՄԻՒՔ և ԳԵԶԵՐՔ՝ ԼՅԱ
 և խաւար զտր . օրՏՆ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԱՄՂՔ և ՓՈՅԼԱՄԱ
 ԿՈՒՆՔ՝ և երկիր . զտր :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԼԵՐԻՆՔ և ԲՅՈՒՐՔ՝ և
 ԻՄԳ ԲՈՅՔ ԵՐԿՐԻ զտր . օրՏՆ :

() ԵՏՆԵԳԷՔ ԱՂԲԻՒՐՔ, ԾՈՂՔ և
 ԳԵՄՔ զտր . օրՏՆԵԳԷՔ և :

() Տնեցէք կէտք և ամենայն կայ
տանք՝ որք ի ջուրս, և թռչունք
երկնից զտր՝ օրհնեցէք և :

() Օրհնեցէք գազանք՝ և անասունք
և որդիք մարդկան զտր՝ օրհն :

() Օրհնեցէ իէլ զՏր՝ օրհնեցէ
և բարձր արասցէ զնա ՚ի յաւիտե :

() Օրհնեցէք քահանայք զտր՝ օր :

() Օրհնեցէք ծառայք Տն զտր :

() Օրհնեցէք անձինք և շունք քար
դարոց զտր՝ օրհնեցէք :

() Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք
սրտիւք զտր՝ օրհնեցէք :

() Օրհնեցէք անանիա՝ աղարիա՝ և
միայել զՏր՝ օրհնեցէք և
բարձր արարեք զնա յաւիտեան :

() Օրհնեցէք Սարգիստա Մծաճիհն :
Պսկաւ Մ :

եծացուցէ անձն իմ
զՏր՝ և ցնծացէ հո
գե իմ Մստուծով փրկ
չաւ իմով :

Մյարար իվերայ խոնարհութե
աղախ

ազախնոյ իւրոյ • այսուհետև երես
 նոցեն ինձ ամենայն ազգք •

Երար ընդ ին զմեծամեծ ս հզօրն •
 և սուրբ է անուն նորա •

Ողորմութի արար յազգաց յազգ •
 երկիւղածաց իւրոց • և արար զզօ
 րութիւն բազկաւ իւրով •

Յրունեաց զամբարտուանս 'ի մը
 տաց սրտից • և քակեաց զհզօրս
 յաթոռոց •

() Խոնարհս բարձրացոյց • զկա
 բօսս ելից բարութիւն • և զմեծա
 տունս արձակեաց ունայնս •

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի
 իւրոյ • յիշելով զողորմութի իւր •
 Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր •
 ընդ աբրահամու' և զաւակի նորա
 'ի յաւիտեան •

() Բհնաբիան () աւարեացի հօգն
 ի յօհաննաս միտիւնի • Պ ու
 իսս • Ե •

() Եհնեալ Տ Ի Ե իսրայէլի
 որ յայցել • և արար զփրկու
 թիւն ժողովրդեան իւրոյ •

Յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե
 'ի տոս

'ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ .
որպէս խօսեցաւ բերանօք սրբոցն ,
որք յաւիտենից մարգարէք . էին :
Փրկութիւն 'ի թշնամեաց մերոց .
և 'ի ձեռաց ամատելաց մերոց .
Ընտել զողորմութիւն առ հարս
մեր . և յիշել զկոսկարանս սրբու
թեան իւրոյ :

Օ երդումի, զոր երդուէաւ արքայ
համուհօր մերում տալ մեզ . ա-
ռանց երկիւղի զփրկութիւն 'ի
թշնամեաց մերոց :

Պաշտել զնա սրբութեամբ և ար-
դարութեամբ առաջի նորա . զա
մենայն աւուրս կենաց մերոց :

Եւ դու մանուկ , մարգարէ բարձ-
րելոյն կոչեսջիւր . դնացես առա-
ջի ճեառն . պատրաստել զճանա-
պարհս նորա :

Տալ զգիտութիւն փրկութեան
ժողովրդեան իւրոյ : 'ի թողու-
թիւն ամ մեղսց մերոց :

Սան գթոյ ոչորմութեան Տ՛ն
Ընտուծոյ մերոյ . որով երևե-
ցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց .
լու

լուսաւոր առնել զխաւար մեր :
 () ադել զլոյս 'ի վերայ այսոցիկ'
 որք նստէին 'ի խաւարի և 'ի ստո
 շերս մահու . ուղղել զրտս մեր
 'ի ճանապարհս խաղաղութեան :

Լ. շԹԻ՜ Սիբօնի ծերանայն :

Վ սփաս . Բ :

Բոր արձակես զժառայքո ՏԹ'
 ըստ բանն ըսւմ 'ի խաղաղու
 թիւն . զի տեսին աչքիմ զփրօ
 կութիւնքո . զոր պատրաստեցեր
 առաջի ամենից ժողովրդոց :

Լոյս 'ի յայտնութիւն հեթանո
 սաց . և փառք ժողովրդեան ըսւմ
 իտրայէլի :

Լ. շԹԻ՜ Սանաակի Քաղաւորին :

ամենակալ . Լ. Տ աբրա
 համու 'ի սահակայ' յա
 կօբայ' և զաւակի նոցա
 արդարոց : ամենակալ ՏԹ թող .
 Որ արարեր զերկինս և զերկեր' և
 զնմ զարդ նոցա . ամե :

ՈՐ

Տր կապերեր զծով բանիւ հրա
մանի քոյ. փակցեր զխորս, և
կնքեցեր ահա որ և փառաւորեալ
անունամբ քով. ամե :

Որ ամենայն ինչ սարսի և դողայ՝
յերեսաց ահի զօրութե քոյ. ամե :
Ընբաւ է մեծ վայելչութի փա
ռաց սրբութիւնն քոյ. և սաստիկ
է բարկութիւն սպառնալեաց քոց
'իվերայ մեղաւորաց. անչափ և ան
քննին են ողորմութիւնք աւե
տեաց քոց. ամենա :

Դու Տր բարձրեալ՝ գթած՝ եր
կայնամիտ՝ բազում ողորմ, և զըզ
ջանաս 'իվեայ չարեաց մարդ
կան. ամենակալ :

Դու Տժ՝ ոչ եգիր զապաշխարու
թիւն վասն այդարոցն աբրահա
մու՝ իսահակայ՝ և յակօբայ. որք
ոչ մեղան քեզ ամե :

Ըլ եգիր զապաշխարութի վասն
իմ մեղաւորի. զի մեղայ աւելի
քան զաւազ ծովու. և բազմացան
անօրէնութիւք իմ. ամե :

Սեմարժանի հայիլ՝ և տեսանել
զբարձ

զբարձրութիւնս երկնից. 'ի բազմութենէ անօրէնութե իմոյ. ամենակալ ՏՅ Թող.

Կորացեալ եմ ես' 'ի բռնութենէ կապանաց երկաթից, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամենա.

Բարկացուցի զսրտմտուի' և զչար առաջի քոյ արարի. կանգնեցի զպատկեր' և բաղմացուցի զցասումն. ամենակալ.

Եւ արդ' ՏՅ խոնարհեցուցանեմ զժուռնկս սրտի իմոյ. և հայցեմ 'ի քաղցրութէ քումմէ. ա:

Մեղայ ՏՅ' մեղայ, և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ ՏՅ Թող զմե:

Եղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն. Թող ինձ ՏՅ, Թող ինձ. և մի կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմոյ. ամենա.

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ ՏՅ' և մի՛ յիշեր զչարեան իմ. և մի՛ պարտաւորեր զիս ընդ եջերսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք. ամենա ալ ՏՅ Թող զմեղս իմ.

Օ ի դու ՎՃ՝ ՎՃ ապաշխարո
ղաց ես. և յիս ցոյց զբարերոս
բուժիւնդ քո. զի անարժան եմ.
ամենակալ Տ՛ր Թող:

Կեցուցես զիս ըստ բազում ողոր
մութեան քում. և օրհնեցից ըզ
քեզ զամ աւուրս կենաց իմոց:

Օ քեզ Տ՛ր օրհնեն ամենայն զո
ւարթունք երկնից. և քո են
փառք յաւիտեանս:

Վ՛մէն:

Փառք Հօր և Արդւոյ և Հօ
գւոյն Աբբոյ:

Վ՛յժմ և միշտ, և յաւիտեանս յա
ւիտենից: Վ՛մէն:

Վ՛ղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն Տ՛ր.
Թող ինձ զմեղս իմ:

Բազում ողորմ Տ՛ր՝ ողորմեաց
ինձ:

Վ՛ճ, քաւեա՛ զիս զմեղաւորս:

Վ՛բարիչ իմ և յոյս Վ՛ճ՝ գթոյ
յիս 'ի մեղուցեալս ծառայս. և ու
ղորմեաց ինձ բազմամեղիս:

Վ՛մէնօրհնեալ սրբուհի՛ և միշտ
կոյս Վ՛ճածին Ս՛արիամ. բարե
խօ

խօսեան առ Տ՛ր վն հմ մեղաւորիս :
Լ՛մենայն սուրբք Լ՛յ՛ բարեխօ
սեցէք առ Հայր՝ի յերկինս . վասն
մեր մեղաւորացս :

Ք՛ս Սրբի Լ՛յ՛ անխակալ ըն
կալ զաղաչանս մեր . զի՛ի քեզ
են ապաւինեալք անձինք մեր :

Յաղթօղ զօրութեամբ՝ սուրբ և
կենդանարար և պատուական խա
ջիւ քով Տ՛ր պահպանեան զմեզ :
Լ՛ռաքեան Տ՛ր զհրեշտակ խաղա
ղութեան քոյ . որ եկեալ պահես
ցէ զմեզ անխռովս՝ի տունէ և՛ի
գիշերի :

Եւ մարդատիրութեամբ քով յի
շեան զմեզ Տ՛ր յիշեան զմեզ . յոր
ժամ գաս արքայութեամբ քով
և ողորմեաց մեզ :

Մ. զօրէ զն ի արտանկ ի արոց անջանոց հաւա
որայեւոց ի Ք. ն. Օ որ արարեալէ
Տ. ի աստե Վ. երսէսի Նայոց կախ
շէնոսի:

աւատով խոստովանիմ
և երկիրսագանեմ
քեզ Նայր և Որդի
և սք Նո գի. անեղ և անմահ
բնութի. արարիչ հրեշտակաց
և մարդկ ան և ամենից եղե
լոց. ողորմեաց քո արարածոցս:

Նաւատով խոստովանիմ և երկիր
սագանեմ քեզ անբաժանելի լոյս.
միասնական սք երրորդութիւն՝ և
մի Վճութիւն. Մ. րարիչ լուսոյ՝
և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛
՛ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և
զանգիտութեան. և լուսաւորեա՛
զմիտս իմ՝ ի ժամուս յայսմիկ. աղօ
թել քեզ ՛ի հաճոյս՝ և ընդունիլ
՛ի քէն զխնդրունածս իմ. և ողոր
մեաց ինձ բազմամեղիս:

Նայր երկնաւոր՝ Վճ Ճշմարիտ,
որ

որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրելի
'ի խնդիր մուրեալ ոչխարին:

Մեղայ յերկինս և առաջի քոյ
ընկալ զիս որպէս զանառակ որ
դին, և զգեցո՛ ինձ զպատմութեանս
զառաջին, զոր մերկացայ մեղօր
և ողորմեաց քո արա:

Որդի Մ.Յ. Մ.Ծ ճշմարիտ՝ որ խո
նարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ, և
առեր զմարմին 'ի սրբոյ կուսէն

Մարիամայ, վասն մերոյ փրկու
թեան. խաչեցար և թաղեցար՝ և
յարեար 'ի մեռելոց՝ և համբար
ձար առ հայր: Մեղայ յերկինս
և առաջի քոյ. յիշեա՛ զիս որպէս
զաւազակն՝ յորժամ գաս արքայու
թի՛ք քով. և ողոր:

Հորդի Մ.Յ. Մ.Ծ ճշմարիտ՝ որ
իջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնա
տունն. և լուսաւորեցեր զիս մկր
տութեամբ սրբոյ աւազանին:

Մեղայ յերկինս և առաջի քոյ
մաքրեա՛ զիս վերստին Մ.Ժայնով
հրով՝ քով. որպէս հրեղէն լեզու
նօք զառաքեալան. և ող:

Մ.Ներդ

Ներդ բնութի մեղայ քեզ՝ մտօք
 մով ք՝ հոգւով և մարմնով իմով .
 Ի յիշեր զմեղս իմ՝ զառաջինս .
 Եւ անունանդ քում սրբոյ . և ող .
 Եսօղ ամենայնի , մեղայ քեզ .
 Խորհրդով բանիւ և գործով . ջըն
 Ինձ զձեռագիր յանցանաց իմոց՝
 և գրեալ զանուն իմ՝ ի դպրութե
 կենաց . և ողորմեաց :

Ի ննօղ գաղնտեաց մեղայ քեզ՝
 ամաւ և աղամայ՝ գիտութեամբ
 անգիտութեամբ . Թողութիւն
 Խորհեալ մեղսւորիս . զի ՚ի ծննդե
 Ի աւաղանին մինչև ցայսօր՝ մեղու
 Իայ եմ առաջի Ի ծութեանդ
 քոյ . զգայարանօք իմօք . և ամե
 այն անդամօք մարմնոյս . և ո :

Ի մենախնամ Տր դիր պահապան
 քաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ
 և հայիլ արատ . և աղանջաց իմոց
 Ի ախորժիլ լսել զբանս չարու
 Թեան . և բերանոյ իմոյ ոչ խօսիլ
 Խտութիւն . և սրտի իմոյ ոչ խոր
 Իլ զչարութիւն . և ձեռաց իմոց
 Ի գործել զանիրաւութիւն . և

ուրից

ուտից իմոց ոչ գնալ 'ի Ճանապարհ
անօրէնութեան. այլ ուղղեա՛ զչար
Ժուճն սոցա լինիլ ըստ պատուի
բանաց քոց ամի. և ող:

Հուր կենդանի Վ. Ե. զհուր սե
բոյ քոյ, զոր արկեր յերկիր բորբո
քեա՛ յանձն իմ. զի այրեսցէ զախտ
հոգւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխիղձ
մտաց իմոց՝ և մաքրեսցէ զմեղս մար
մնոյ իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտու
թէ քոյ 'ի սրտի իմուճ. և ո:

Ի մաստուծիւն հօր Յ. Ե. տուր
ինձ զիմաստութիւն՝ զբարիս խոր
հել և խօսիլ՝ և գործել առաջի
քոյ յամենայն ժամ, 'ի չար խոր
հրդոց 'ի բանից և 'ի գործոց փոք
կեա՛ զիս. և ողորմեաց:

Կամեցող բարեաց՝ Տ. Ե. կամարար
մի՛ թողուր զիս 'ի կամս անձին ե
մոյ գնալ. այլ առաջնորդեա՛ ինձ
լինիլ միշտ ըստ կամաց քոց բարե
սիրաց. և ողորմեաց քո ար.

Ըրբայ երկնաւոր աուր ինձ զար
քայութիւն քո. զոր խոստացար
սիրելեաց քոց՝ և շօրացո՛ զսիրտ
իմ

իմ ատել զմեղս. և սիրել զքեզ
միայն. և առնել զկամս քո. և ող
խնամող արարածոց պահեան նշա
նաւ խաչի քոյ զհոգի և զմարմին
իմ. 'ի պատրանաց մեղաց' 'ի փոր
ձութեանց դիւաց' և 'ի մարդոց
անիրաւաց, և յամենից վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ. և ողոր:

Պահապան ամենայնի՛ Վ. Ծ, աջ
քո հովանի լիցի 'ի վերայ իմ, 'ի
տունէ և 'ի գիշերի. 'ի նստել 'ի
տան' և 'ի գնալն 'ի ճանապարհ.
'ի ննջելն և 'ի յառնելն՝ զի մի՛ եր
բեք սասանեցայց. և ողոր:

Ղ. Ծ իմ, որ բանաս զձեռն քո և
լնուս զամենայն արարածս ողորմու
թեամբ քով. քեզ յանձն առնեմ
զանձն իմ. դու հոգա՛ և պատ
րաստեա՛ զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ
իմոյ յայսմ հետէ մինչև յաւի
տեան. և ողորմեաց քո:

Վարձուցիչ մուրրելոց՝ դարձն' զիս
'ի չար սովորութեց իմոց 'ի բարի
սովորութիւն. և բւեռեա՛ 'ի հո
գի իմ զսոսկալի օր մահուն՝ և զեր
կիւշ

կիւղ գեհէնոյն՝ և զսէր արքայու
Թեանն. Օ ի զղջացայց ՚ի մեղաց
և գործեցից զարդարութի. և ող:
Լ զբիւր անմահութեան աղբիւ
րացո՛. ՚ի սրտէ իմմէ զարտասուս
ապաշխարութե որպէս պուռնկին.
զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յա
ռաջ քան զելանելն իմ յաշխար
հէս. և ողորմեաց քո ար:

Պարգեիչ ողորմութեան՝ պար
գեւեա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով
և բարի գործով. և սուրբ մար
մնոյ և արեան քոյ հաղորդութի
գալ առ քեզ. և ողոր:

Բ արեւար ՏԵ՛, հրեշտակի բարւոյ
յանձն արասցես զիս. քաղցրու
թեամբ աւանդել զհոգի իմ, և
անխռով անցուցանել ընդ չարու
թիւն այսոցն. որք են ՚ի ներքոյ
երկնից. և ողորմեաց:

Ե ոյս ճշմարիտ՝ Վ՛Ս, արժանաւո
րեա՛ զհոգի իմ ուրախութեամբ
տեսանել զլոյս փառաց քոց. ՚ի
կոչման աւուրն. և հանգչիլ յու
սով բարեաց յօթեանս արդարոց՝

մինչև յօր մեծի գալստեան քոյ •
և ողորմեաց քո արար :

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաա
փառօք Հօր դատել զկենդանիս
և զմեռեալս • մի՛ մտաներ 'ի դա
տաստան լէճառայի քում : Եւ
փրկեա՛ զիս 'ի յաւիտենական հրօյն,
և լսելի արա՛ ինձ զերանաւէա կո
չումն արդարոց յերկնից արքայու
թեանն • և ողորմեաց :

Եւ մենողորմ՝ ՏԹ՝ ողորմեաց ամե
նից հաւատացելոց 'ի քեզ • իմոց
և օտարաց՝ ծանօթից և անծանօ
թից՝ կենդանեաց և մեռելոց :

Ընորհեա՛ և թշնամեաց իմոց և
ատելեաց զթողութիւն, որ առ
իս յանցանաց՝ և դարձո՛ զնոսա՛ 'ի
չարեացն • զոր ունին վասն իմ,
զի ողորմութեան քում արժանիք
եղիցին • և ողորմեաց :

Փառաւորեալ ՏԹ ընկալ զաղա
ջանս ծառայիս քոյ՝ և կատարեա՛
'ի բարի զխնդրու՛ածս իմ : Բարե
խօսութեամբ սրբուհւոց Եւ ծած
նին՝ և Բօհանսու մկրտչին՝ և սրբ

բոյն Ստեփաննոսի նախապիկային՝
 և սրբոյն Վրեգորի մերոյ լուսա
 ւորչին : և սրբոց առաքելոց՝ և
 մարգարէից՝ և վարդապետաց՝ և
 մարտիրոսաց՝ և սրբոց հայրապե
 տաց՝ և ճգնաւորաց և կուսանաց՝
 և ամենից սրբոց քոց՝ երկնաւո
 րաց և երկրաւորաց : Եւ քեզ
 փառք և երկրպագութիւն՝ անբա
 ժանելոյ սրբոյ երրորդութեղ .
 յաւիտեանս յաւիտենից .

Ըմէն :

Սաղիանէ չօրասորս ջնգդէ՛՛ արհատի
 բոց գեշերայնոց : սրբոյն Վրեգորի նա
 բեկացայն . ՃԻ :

 նկալ քաղցրութիւն՝ ՏԻ Ը
 հզօր, զգառնացողիս զաղա
 չանս : Սատիր գթութիւն՝
 առ պատկառեալս գիմսք :

Փարատեան ամենապարգև՝ զամ
 թական տխրութիւնս : Բարձ յե
 նէն ողորմած՝ զանըմբերելի ծան
 րութիւնս : Ընջուպետեան հնարա
 ւոր՝

ւոր՝ զմահացու կրթութիւնս :
 Մարեան միշտ յաղթող զխաբո
 ղին հաճութիւնս : Տացատրեան
 մերնային, զմուշկոյն մառախուղ :
 Կնքեան կեցուցիչ զկորուսչին ըն
 թացմունս : Յրունեան ծածկատես՝
 զըմբռնողին չարգթմունս : Խոր
 տակեան անքննին զմարտողին դե
 մեցմունս : Տնադրեան քով անու
 ամբդ՝ զլուսանցոյց երդ յարկիս :
 Պարփակեան քով ձեռամբդ՝ զա
 ռաստաղ տաճարիս : Վժազրեան
 քով արեամբդ՝ զմուտ սեմոյ սե
 նեկիս : Կերպացո՛ զքո նշանդ՝ ի
 հետս ելից մաղթողիս : Մմրացո՛
 քով աջովդ՝ զհանգստեանս խըշ
 տիս : Մաքրեսցես ՚ի հաղբից,
 զծածկարան անկողնոյս : Պահես
 ցես քով կամաւդ՝ զտառապեալ
 անձն հոգւոյս : Մնխարդախ ա
 բոսցես՝ զքո շնորհեալ շունչ մար
 մնոյս : Կացուցես շրջափակ՝ ըզ
 նար զօրուդ երկնայնոյ : Կարգես
 պես ՚ի դիմի, ընդդէմ դիւացն
 դասու : Տուր հանգիստ բերկրու
 թեան :

Թեան. մահահանգոյն նիրհման՝ ի
 խորութեան գիշերիս: Բարեխօ
 սութք և հայցուածովք սրբու
 հւոյ Բ՛ժածնին՝ և ամենից ընտրե
 լոց: Բ՛մփոփեալ պարուրեա՛ զպա
 տուհան տեսութեանց: Օ գայա
 րանացս իմաստից: Բ՛նզարհուրելի
 զետեղմամբ, ՚ի ծփական խռովու
 թեանց: Կենցաղական զբաղմանց,
 Բ՛նրջական երազոց: Խուլականաց
 ցնորից: Թիչատակաւ քոյ յու
 սոյդ. անլնասելի պաշտպանեալ:
 ԲԼ սթափեալ վերստին ՚ի ննջմա
 նէ ծանրութեան: Բ՛մենազգաստ
 արթնութեամբ: Հոգենորոգ զո
 ճարթութեամբ ՚ի քեզ արձանա
 ցեալ: Օ այս ձայն մաղթանաց
 բուրմամբ հաւատոց: Վ՛եզ ա
 մենորհեալ թագաւոր փառաց:
 Բ՛նձառից փառաբանսողաց, երկ
 նագու մար խմբից երգակցեալ՝
 յերկինս առաքել: Օ ի դու փա
 ռաւորեալ ես յամ՝ արարածոց.
 յաւիտեանս յաւիտենից:

Բ՛մէն:

Բ՛ղօթք

Լ՝ ընդ շորաւորս արքայն զ՝ բիգորի .
 ԽԼ՝ :

Որդի Լ՝ յ կենդանւոյ . օրհ
 նեալդ յամենայնի . Զօրդ
 ահաւորի , անքննին ծնունդ
 Որ տկարանայ առ 'ն քէն և ոչինչ :
 Որ 'ի ծագել անատուէր նշուլից
 ողորմութեան քոյ փառաց : Տալին
 մեղք : Տալածին դեք : Չնջին յան
 ցանք : Խղին կասանք : Խորտակին
 շղթայք : կենդանածնին մահա
 ցեալք : բժշկին Տարուածք : ող
 ջանան վերք : բառնին ապակա
 նութիւնք : տեղիտան ախրութիւք :
 նահանջին հեծութիւնք : փախնու
 խաւարն : մեկնի մէգն : մերժի մա
 ռախուղն : փարատի մռայլն : սպա
 ռի աղջամուղջն : վերանայ մութն
 գնայ գիշերն : տարագրի տագ
 նապն : չքանան չարիքն : Տալածին
 յուսահատութիւնք : Այլ թագա
 ւորի ձեռն քո ամենակալ՝ քա
 ւիչդ ամենայնի . որ ոչ եկեր կո
 բուսանել զմարդկան հողիս , այլ
 կե

կեցուցանել: Թող ինձ զանթիւ
չարիսն իմ, բազում ողորմութիւն:

Օ ի դու միայն ես երկնի անձառ-
ն երկրի անզննին. 'ի աարք գոյից'
և յեզր ծագաց ՚նի: Սկիզբն ա-
մենայնի' և յամենայնի, ամենայ-
նիւ լրմամբ օրհնեալդ 'ի բար-
ձունս: և քեզ ընդ հօր և հո-
գւոյդ սրբոյ վայելէ վառք յաւի-
տեանս: Ըմէն:

Վ Ե Ր Թ:

Ստեանս աստուծոյնս աստից եւ այս
հոց հայկուչոսնեոց :

Մո՛ւսկանն հայոց . ռճԺԳ .
Լ . օթն երեակ . Գ : Գ . եր
տարւոյն . մ : Ս երազ-իրն .
Ժ ւ : Տանուտէրն խեցգետինն
է , և միշտ նահանջ է որպէս զկա
րիճն և զձուկն : Բայց 'ի նահան
ջի ամին երբ 'ի մարտի ամիսն մը
տաննիցես . գիր տարւոյն թէ քէն
իցէ դու զփիւրն կլ . և թէ փիւրն
եցէ զՏիւնն կալ . և այսպէս մինչև
ցայբն : նոյնպէ և զԵօթն երեակն
միով թո՛ւով աւելի կալ որ ուղիղ
գայ : Լ . Գ . Իտեա զի այդ վերոգրե
ցեալ երից կենդանակերպից
կարգն միշտ նահանջբ
են որպէս գրե

յաւ :

ռճԺԳ

Արարիչ	Գրություն	Մատյան	Գրություն	Մատյան	Մատյան
ԱՐԻԿ	ԷԳ	ՅԸ	ԺԿ	Արեգգե տին	ԲԺ
ԱՐԻԿ	ԷԳ	ԷԷ	ԻԲ	Ս. Ա. Ի. Ը. Ն.	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Մ	Ը	Գ	Արյան	ԺԳ
ԱՐԻԿ	Բ	Ճ	ԺԳ	Աշխուն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	ԳԳ	ԲՄ	ԻԷ	Աարիճ. Ն.	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Է	Ե	Գ	Ս. Ղեղնաւ որն	ԺԳ
ԱՐԻԿ	Դ	Խ	ԺԷ	Ս. յԺԷԴ ջիւրն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Է	Գ	ԻԸ	Ս. Ս. Ս.	ԺԳ
ԱՐԻԿ	ՄԲ	ՂՃ	Թ	Չուկն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Գ	Թ	ԻՄ	Խոյն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Գ	Ս	Բ	Յուրն	ԺԳ
ԱՐԻԿ	Է	Ժ	ԺԳ	Ա. Կաւ որն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	ՂԷ	ՂԷ	ԻԴ	Արեգգե տինն	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Մ	Ը	Է	Ս. Ա. Ի. Ը. Ն.	ԺԳ
ԱՐԻԿ	Բ	Ժ	ԺԳ	Արյան	ԲԺ
ԱՐԻԿ	Գ	Կ	ԻԷ	Աշխուն	ԺԳ
ԱՐԻԿ	ԴԷ	ԴԵ	Ը	Աարիճ. Ն.	ԲԺ

Թ՛ն՛ական	Կօթնեբեկ	Բա՛նառ ձիԷ	Ձի՛ւռձի	Ձա՛ւաղա տանուակ	Ձի՛ւռձի
աճխէ	զ	ւ	իէ	Յոյն	ժգ
աճխը	է	ճ	ը	Լկաւորն	բժ
աճխթ	աբ	իժ	ժթ	Խեցզետին	բժ
աճծ	գ	վ	լ	Մուլծն	ժգ
աճծա	դ	կ	ժա	Կոյսն	բժ
աճծբ	ե	է	իբ	Կշիւն	բժ
աճծգ	զէ	ջպ	գ	Կարիճն	ժգ
աճծդ	ա	շ	ժգ	Մղեղնաւորն	բժ
աճծե	բ	գ	իե	Մծեղջիւրն	բժ
աճծզ	գ	շ	զ	Սրհոսն	ժգ
աճծէ	դե	կծ	ժէ	Սուկն	բժ
աճծը	զ	ւ	իը	Խոյսն	ժգ
աճծթ	է	ճ	թ	Յոյն	բժ
աճկ	ա	ի	իա	Լկաւորն	բժ
աճկա	բգ	ալ	բ	Խեցզետին	ժգ
աճկբ	դ	կ	ժգ	Մուլծն	բժ
աճկգ	ե	է	իգ	Կոյսն	բժ

Եօթն երեկն

Ե. Բ. Գ. Դ. Ե. Չ. Ժ.

Յուշար	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Փետրվար	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Մարտ	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Ապրիլ	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Մայիս	գ	դ	ե	զ	է	ա	բ
Յունիս	զ	է	ա	բ	գ	դ	ե
Յուլիս	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Օգոստոս	դ	ե	զ	է	ա	բ	գ
Սեպտեմբեր	է	ա	բ	գ	դ	ե	զ
Տոկտեմբեր	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Նոյեմբեր	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Դեկտեմբեր	է	ա	բ	գ	դ	ե	զ

Եօթն երեկաւն ի վերուստ և ամսոյն
 ի դիմաց ի ներս մուտ : և դտանես զօր
 ամսամտին քայց ի նա հանջին երբ ի մար
 տի ամիսն մտանիցես թիւ մի աւելի կլ
 զեօթն երեկն :

Օ ու գաւորու ի հայոց ընդ հռօմայեց
 ւոց : Կլ զաւուրս հայոյ ամսոյն, և զյա
 բահայն հռօմին ի վր բեր և զյայտնու
 թի հայոյն ի բաց երթ, որմնայ աւուրբ
 է հռօմի ամսոյն քայց եթէ չիցէ բաւա

Լ՝ միտք հաօմայե
ցւոց .

	Յիզոճ	Կարճիկ	Կարճիկ	Երկուսն
Յուճակար	լա	չկ	ա	զ
Փետուար նՏՁ իթ	իբ	դ	բ,	ե
Մարտ	լա	դ	ա	ե
Լ՝ պրիլ	Լ	Ղ	Բ,	Ղ
Մայիս	լա	ա	դ	զ
Յուճիս	Լ	դ	դ,	ե
Յուճիս	լա	զ	ե	ե
Օգոստոս	լա	բ	զ,	դ
Սեպտեմբեր	Լ	ե	բ	դ
Հոկտեմբեր	լա	չկ	բ,	դ
Նոյեմբեր	Լ	դ	ժ	բ
Դեկտեմբեր	լա	ե	ժ,	բ

կան զանցեալ ամիսն ի հետն կալ : ԴՃԼ
կալ զաւուրս հաօմի ամսոյն . և զիւր
յարակայն ի բաց երթ . և զյայտնուի
հայոյն ի վերբեր . աւորք են հայոց ամ
սոյն : Ի նաւասարդէն մինչև յայտ
նուին . զաւելեաց . ե . օրն զհետ հայոյ
ամսոյն կալ :

Ծնունդ լուսնի այսպէս արա՛ւ :
 Կալ Տանապաղ . Ը . կամ . կ . զվե
 բադիրն և զկիսակն իբաց երթ .
 որ 'ի խոնարհ մնայ՝ այն քան աւ
 ուրս ամսոյն . Ծնունդ է լուսնի :
 Ը . Լուրք լուսնի այսպէս արա՛ւ :
 Կալ զաւուրս ամսոյն . և զկիսակ
 նորին ամսոյն . և զվերադիր սա
 րւոյն . և երթ . Ը . Ը . որ մնայ աւ
 ուրք է լուսնի :

Ը . րումն լուսնի այսպէս արա՛ւ :
 Կալ Տանապաղ . խէ . զվերադիրն
 և զկիսակն իբաց երթ . որ 'ի խո
 նարհ մնայ այն քան աւուրս ամսոյն
 Ը . րումն է լուսնի :

Յորժամ ծնունդ լուսնի կամ ա
 լուրք կամ լրումն լուսնի առնի
 ցես , 'ի տեղի կիսակին զամսա
 թիւն կալ որ ուղիղ դայ : և ամսա
 թիւ այսպէս արա՛ւ . յամէն ամսոյ
 թիւ մի առ . և յայն ամսոյն յո
 բում իցես մի՛ առնոյր : Բայց 'ե
 յունվարէ և 'ի փետրվարէ առ՝ և
 յայլոց մի՛ առնոյր :

Գայտնու թե՛նէն մինչև ց առաջաւորն
 այսպէս արա : Կալ զգիր տարւոյն . և
 տես զոր ինչ յիւր դէմն գրծէ . այնչափ
 աւտիք է մինչև իմք սարգսի պահանս :

ա	ուտիք	ղ	օրէ	Ճ	ուտիք	իդ	օրէ
բ	ուտիք	է	օրէ	մ	ուտիք	իե	օրէ
գ	ուտիք	ը	օրէ	յ	ուտիք	իզ	օրէ
դ	ուտիք	թ	օրէ	ն	ուտիք	իէ	օրէ
ե	ուտիք	ժ	օրէ	շ	ուտիք	իը	օրէ
զ	ուտիք	ժա	օրէ	ո	ուտիք	իթ	օրէ
է	ուտիք	ժբ	օրէ	է	ուտիք	լ	օրէ
ը	ուտիք	ժգ	օրէ	պ	ուտիք	լս	օրէ
թ	ուտիք	ժդ	օրէ	ջ	ուտիք	լբ	օրէ
ժ	ուտիք	ժե	օրէ	ռ	ուտիք	լգ	օրէ
ի	ուտիք	ժզ	օրէ	ս	ուտիք	լդ	օրէ
լ	ուտիք	ժէ	օրէ	վ	ուտիք	լե	օրէ
խ	ուտիք	ժը	օրէ	տ	ուտիք	լզ	օրէ
ծ	ուտիք	ժթ	օրէ	ր	ուտիք	լէ	օրէ
կ	ուտիք	ի	օրէ	ց	ուտիք	լը	օրէ
հ	ուտիք	իա	օրէ	ւ	ուտիք	լթ	օրէ
ձ	ուտիք	իբ	օրէ	փ	ուտիք	խ	օրէ
ղ	ուտիք	իզ	օրէ	ք	ուտիք	խա	օրէ

Յետ առաջաւորին . ք . շ թ ուտեմք
մեծ պահքն է : Կալ մարտի իմ . զգիր
տարւոյն ի վ թ բեր զատիկէ : Ի նահան
ջին . ի կալ :

Օ ատիկէն ի համբարձումն ին . օր է :
Համբարձմանէն յետ թ օր ուտեմք .
հոգւոյ գալստեան պահքն է : հոգւոյ
գալստէն յետ ք շ ք ուտեմք լուսաւոր
էի պահքն է , լուսաւորէն յետ ք շ ք ուտեմք
վարդավառի պահքն է :

Վարդավառի միջն :

Կալ զգիր տարւոյն . և զինչ գրած է
յիւր շարն . այն է մինչև ց անձամբնն :

ա	բ	գ					է . շ թ է պասոմք
դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	դ . շ թ է պասոմք
ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ե . շ թ է պասոմք
ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	դ . շ թ է պասոմք
է	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	դ . շ թ է պասոմք
ր	ց	ւ	փ				ք . շ թ է պասոմք

Ընթացի միջոցն .

Կալ զգիր տարւոյն . թ է վերին կար
գնէ դ շ ք է . և թ է ներքինն է . ե .
շ ք է պասոմք :

ա	բ	գ	դ	ե	ը	թ	ժ	խ	ծ	կ	հ	ճ
մ	յ	ն	շ	ռ	ջ	ւ	վ	տ	լ	փ		

դ	ե	ի	լ	ղ	ճ	չ	պ	ր	ց	նեբբին
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------

Սուրբ խաչէն յետ ան շքոյ ուտեմք սր
դէորդեայ պատնէ: Սալ զգիր տարւոյն
եթէ վերին շարքն է. և շքոյ է. և եթէ
նեբբինն. եթէ շքոյ է պահօքն. սր դէ
որդէն մինչևց յինսակամուտն:

ա	բ	գ	դ	ե	ը	թ	ժ	ի	լ	կ	հ	ճ
ճ	դ	ճ	ն	շ	ռ	չ	պ	ս	վ	տ	ր	ց

ղ	ե	խ	ծ	մ	յ	ջ	ւ	լ	փ	նեբբին
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	--------

Ինսակամուտէն յետ. ք. շքոյ ուտեմք
սր յակօքայ պահօքն է: Սալ զգիր տա
րւոյն. և զինչ յիւր դէմն է. այնքան
օրէ սուրբ յակօքէն մինչևց յայտնու
թեան բարեկենդանն: բայց եթէ դժի
դայ. դու գճի արա և եթէ ուրբադ
դիպեացի դու եճի արա զբարեկենդանն
և գճի և ուրբադ զպահօք լուծումն
որէ ճրագալոյց. և ասի ի թումն և եթա
թախումն:

ա ը կ ն ս ժ ր . օր է : գ շ ի բ ր կ ն ն ր ն է
 բ թ Տ , զ ժ ր . օր է : բ շ ի բ ր կ ն ն ր ն է
 գ ժ ձ ռ տ ժ ր . օր է : կ ի ր ա կ ի բ ր կ ն ն ր ն է
 դ ի Ղ Ջ Ր ժ ր . օր է : շ թ թ ր կ ն ն ր ն է
 ե յ Ճ պ ց ժ ր . օր է : ու ը թ թ բ կ ր ն է
 զ խ մ ջ լ ժ ր . օր է : ե շ ի բ ր կ ն ն ր ն է
 է ծ յ ռ փ ժ ր . օր է : դ շ ի բ ր կ ն ն ր ն է

Մ ն շ ար ժ ե ղ ան ս ակ ք ն :

Գ ու ն ս վ ար ի զ յ ա յ տ ն ու թ ի է : Փ ե տ ր վ ա
 ը ի ժ ր ն ի ը ն դ ա ու ա ջ է : Մ ար տ ի ի գ ար
 ն ան ս ամ ու տ է : Մ պ ր կ ի է ա լ է տ ի ս է ն ծ
 ա ծ ն ի ն : Մ ս յ խ ի է եր ե մ ան խ ա ջ է :
 Գ ու ն ի ս ի թ ամ ա ու ն ս ամ ու տ է : Գ ու
 լ ի ս ի ժ ա ծ ն ու ն դ է յ ո վ Տ ան ն ու : () գ ու
 տ ո ս ի ժ ր . ն ծ ա ծ ի ն է օր ա գ իւ տ իւ :
 Մ ե պ տ ն մ բ եր ի ժ ր ա շ ն ան ս ամ ու տ է :
 Ն ո կ տ ն մ բ եր ի . ժ յ ղ ու ի է ե ղ ի ս ար ե թ ի
 Վ ոյ ե մ բ եր ի . ն տ ար ե մ ու տ է յ ու ն ա ց :
 Վ ե կ տ ն մ բ եր ի ժ ր ձ մ ե ու ն ս ամ ու տ է :
 Գ ար ձ ե ա լ թ է գ ար ն ան ս ամ ու տ ի պ ա տ կ եր
 օր ն կ ի ր ա կ ի լ ի ն ի , ամ ա ու ա ն ն և ա շ ն ան ն
 և ձ մ ե ու ա ն ն և ս կ ի ր ա կ ի լ ի ն ի : և թ է
 բ շ ի ն ոյ ն ս պ է ս և ա յ լ ք ն թ շ ի : և ա յ լ ն թ
 կ ար գ ի :

Թ՛՝ ո՛ւ՛ն ա կանք . յադամայ մինչև 'ի
 Ջրհեղեղն . ամք . սմխ . 'Ի փո
 խելոյն ենովքայ մինչև 'ի Ջրհե
 ղեղն . ամք . չծե : 'Ի Ջրհեղեղէն
 յաշտարակն , ամք . շիե : յաշտա
 րակէն յաբրահամ ամք . նժէ :
 յաբրահամէ 'ի մօսէս և յելան եգիպ
 տոսէ ամք . շե : յելիցն մինչև 'ի
 սօղոմոնի յաւաջին շինու՛ած տա
 ճարին . ամք . նձ : յաւաջնոյ շի
 նու՛ածոյն մինչև յերկրորդն . 'ի
 զօրաբաբելէ և 'ի դարեհի ք ամն ,
 ամք . շժւ : 'Ի նախ մինչև 'ի ծը
 նու՛նդն քի ամք . շժը : 'Ի և գու
 մարին յադամայ մինչև 'ի ծնու՛նդն
 Վ՛՛Ի՛ ամք . քճղը : 'Ի և ըստ հինգ
 հարիւրեկին՝ ընիդ : ըստ եօթա
 նասնիցն՝ 'Ի ծննդեանէն Վ՛՛Ի՛ մին
 չև 'ի սուրբն 'Ի բեգօր յելն 'ի վի
 րապէն , ամք . մհգ : 'Ի և անտի
 մինչև 'ի գիւտ գրոյն հայոց ամք .
 ճժգ : 'Ի և 'ի գիւտի գրոյն մինչև
 'ի մեծ Թո՛ւ ա կանն հայոց . ամք .
 ճլա : 'Ի և անտի մինչև 'ի մահ նա
 բեկացւոյն . նլբ : 'Ի նախ 'ի տէր
 ներ

ներսէս կլայեցին . ՃՃԳ : 'Ի ծնուն
 դենէն Ք. Ի մինչև 'ի հայե մեծ
 թուականն . շԺԲ : 'Ի սրբոյն 'Ի ըն
 գորէ 'ի հայոց մեծ թուականն .
 մՏԶ : 'Ի ծննդենէն Ք. Ի մինչև 'ի
 նկկեոյ ժողովն . յԻԲ : 'Ի նստե մին
 չև 'ի կուսանդ ենուպօղսն ժողովն .
 ՏԳ : 'Ի նստե յեփեսոսի առաջին
 ժողովն . Ժ :

Օ ամն լուսաւորչին այսպէս արա .
 Կալ միսն . և զհայ մեծ թուականն
 'իպերայ բեր' և այն է . Լ . Թե կա
 միցես գետել դարագլուխ առ
 նել : Յառաջնոյ դարուն ենուլք
 յերկինս փոխեցաւ : Լ . Երկորդ դա
 րուն ջրհեղեղն եկն յաշխարհս :
 Լ . Երրորդ դարուն զաշտարակն շի
 նեցին : Զորրորդ դարուն աւե
 տիքն Լ . Ե առաքրահամ : Հինգ
 երրորդ դարուն . սողմոն զտա
 ճարն շինեաց : Ո եց երրորդ դա
 րուն' Ք . ս Լ . Ժ 'ի կուսէն ծնաւ
 մարմնով : Լ . Է 'ի ընուլ Լ . օթն եր
 րորդ դարուն և 'ի մտանել Ութն
 երրորդ դարն յարութիւն ամի :
 'Ի արն

Գարն . ռ . ամ է : և դարագը
լուխն ոչ թէ 'ի մտանելն' կամ յե
լանելն գրեցան , այլ 'ի դարն որ
հանդիպէր հռչակաւոր անուն ,
այն դար կոչեցաւ և նշաճ : Եւ մի'
հաւատար որոց ասեն զլինելու
թի արարածոց գիտել , կամ զժա
մանակս . զոր գիտէ միայն որ ա
րարն զնա :

Յագարմայ մինչև 'ի ծնունդն քի .
ըստ եպիփանու . ըլ . ամ է : և ըստ
այլոց . ըմ կգ : և ըստ հրեից և շա
մարտոսցւոց . տ . ամ : և ըստ եօթա
նասնիցն . ըճ ղը . ամ :

Օ՛ւանուցումն առ ընթեր
ցողս :

ըհնութիւն չոր ծնո
ղին ամենակալի . և գո
հութիւն Սրդւոյն միած
նի էիցս հաստչի : Բարեբանու
թիւն չորդւոյն փառակցի զարա
րածս ամենայն զարդարողի : Եւ
փա

փառաքանութիւն երկրորդութիւն
 եւ անձնեայ երրորդութեանն, և
 միոյ Մ. Թութեանն: Մ. յԺմ և ան
 զբաւ յաւիտենիւ: Մ. մէն:

Որ մշտաճեղ շնորհիւն իւրով և
 ամենաբաւական ողորմութեամբն
 ետ զկարողութիւն ամենանունաս
 տի պաշտօնէիս. 'ի վերջացեալ դա
 րուս. և 'ի վշտապատում Ժամա
 նակիս, հասուցանել յեզր և ա
 լարտ զվայել չատիպ և զբարեձև
 զերգարանս դաւթեան. 'ի փառս
 ամենավայել չի անունն իւրոյ սրբ
 բոյ. և 'ի պարծանս մատակարար
 չացն խմբի: 'ի պէտս հայկազնեաց:
 և 'ի զբօսանս բնաւից ուսումնասի
 րաց անձանց: ըստ իւրաքանչիւրն
 չափու հասակի հաւատացելոց 'ի
 ՏՐ. քս. Մ. Թունն Փրկչին 1674:
 'ի տանն նոյեմբերի: իսկ լւ հայոց
 կալուճածի. իճիգ: երեսունն հոկ
 տեմբերի: Մ. տպարանիս Սրբոյ
 Մ. Զմիածնի: և Սրբոյն Սարգսի
 զօրավարի: 'ի հայրապետութեան
 Տեառն: Զակօբայ երջանկի ամե
 նայն

նայն հայոց կաթուղիկոսի: Գ. Ի
 տապեանի յՄ. Ծաեջ գահոյի նոյ
 նոյ Սրբոյ Ս. Զմիածնի: 'ի ճշմա
 րիտ և ստոյգ յօրինակէ Տեառն
 խաչատրոյ կեսարացւոյ մեծի հուե
 տորի: Մ. ԲԳ՝ որք հանգեպիք հո
 գեոնւագ մատենիս այս ընթեռ
 նով կամ օրինակելով, յիշեսջիք
 յաղօթս ձեր. զբազմաշխատ հո
 գևոր մշակն Վ. Ի: և յոգներաստ
 մատուռակն գիտութեան ի ձեռն
 բազմութեց գրեանց ցեղին հայ
 կազունեաց. զՏէր Սսկան Մ. Ծա
 բան վարդապետն և զերկրորդ
 Թարգմանիչն. որ յսկզբան առա
 ջին տետերն սաղմոսիս հանդեաւ
 'ի Վ. Ե. 'ի հազար հարիւր քսան
 և երեք թուին յամսեանն փ տր
 վարի. Գ: որոյ յիշատակն օրհնու
 թեամբ եղիցի. և ՏՐ Վ. Ե 'ի հո
 գիս նորին գթացի. և մեզ մեղա
 ւորացս ողորմեսցի: ընդ տեառնս
 իմում յիշեսջիք և 'ի Վ. Ե հանգու
 ցեալ զեղբարսս սորին, զյովա
 նէսն: և զմիջախանն: և զբոլոր սո
 ցին

ցին մայրն իմ՝ զՏոբիփսիմէն: և կեն
 դանի զեղբայր սոցին զբարեպաշտ
 և զքնասէր պարոն աւետիան պատ
 ճառն հաստատութեան գործարա
 նիս: Ընդ սոցին յիշեսջիք և ըզ
 հայրն իմ, զպօղոս անձաբան վար
 դապետն: հուսկ յետին և զիս ըզ
 արուպս ամենից նուճաստից զազօ
 մոն պաշտօնատարս. որ զկնի մահո
 ճան քեռոյն իմոյ հարազատի Տն
 Սկանայ վարդապետի. յոգումբք
 վշտիք և բազմօք չարչարանօք ա
 ծի զսա աւարտ. և դեռևս կայ
 կիտակատար սաղմոսն ատենի: զի
 հասեալք էաք յութ երորդ տետրն
 բարձաւ 'ի կենաց աստի ծերու
 նին իմ պատուճական և շիջաւ
 ճրագ գործարանիս լուսաւորու
 թեան. և բարձաւ յոյս իմ աստէն
 պարտուցն և ցաւոցն ազատութե
 միանգամայն և անձանց մերոց կե
 ցութե: և հարկ 'ի վերայ իմ կայ
 դատաստանաւ աւ 'ի կատարել
 բազմօք ծախիւք զատենին զորոյ
 զպատճառն սմին իրի. և զպատմու
 թիւն

Թիւն մահուան վարդապետին և
 զկենդանածիր կտակ նորին ըն
 թեռնչոց էք յայլում վայրում զա
 մենայնն յամենայնի: 'ի յուշ արա
 ղու թիւն հոգէկիր վաստակոց և
 գործոց նորին և իւրն յարաժամ
 անմոռանալի, առ 'ի հատուցումն
 երախտեաց նորին ձեզ որդւոցդ
 իւրոյ հոգւորի. և մի' մնալ պարտա
 կան երախտեացն նորին հատուց
 ման. ըստ կնքեցելոյ բանին սրբոյն
 ներսիսի: Վըւ զի թէպէտ չէ սա
 ծնող ըստ մարմնոյ սերի, բայց ա
 ռաւելէ հոգին ըստ անշուշտ բա
 նին: Յի: Արովք և դուք յիշեալք
 լինիջիք առաջի Վ.ի. և անուանք
 ձեր և ննջեցելոցն ձերոց յամենայ
 նի. գրեցեալք լինիցին 'ի գիրս
 դպրութեան կենացն անմահի:
 Արում փառք և զօրութի յաւի
 տեանս յաւիտենից: Վ.մէն:
 Վայց և այս ինչ հարկաւոր և
 պատշաճիմն թուի ինձ, ծանու
 ցանել ձեզ տեարցդ իմոց և հարցդ
 և եղբարցդ. և ըստ իս պաշտօնա
տա

տարաց անձանց • 'ի վերայ հերոյս
 հասեալ վշտացն և հարուճածոցն •
 զորս կրեցի զկնի մահունն վարդա-
 պետին աստ 'ի մարտիկայ • և կրեմ
 տակաւին : Վանզի հաւն իմ հե-
 զահոգի • զկնի վախճանին եւրոյ •
 եթող վասն իմ զցաւս անբուժե-
 լիս • և զփորձութիս անելս : զբար-
 դութիւնս պարտուցն ասեմ աւելի
 քան զքսան հազար մառչիլաց • թէ
 աստ 'ի մարտիկայ • և թէ յամս
 տերդամ և յայլ ուրեք : և զգու-
 մարումնս պարտատիրացն : և զժողո-
 վումնս 'ի մի վայր հնից և նորոց
 թշնամեաց և բնաւից նեղչաց ամե-
 նից կողմանց • զորս անկարելի է
 զամենայնն ընդ գրովք արկանել :
 վասն զի ընդ մտանելն լուսաւոր
 հոգւոյն 'ի գերեզման, մատնեցայ
 ես տառապեալս յոգնատեսակ և
 զանազանից նեղութեանց • կրելով
 յարաժամ 'ի ձեռանէ մերայնոց
 և յօտարաց • 'ի հայոց և 'ի Ֆռան
 կաց • 'ի մերձաւորաց' և 'ի հեռա-
 ւորաց • 'ի կերպարանեցեալ բարե-
 կա

կամաց, և յանձնախնդիր թշնո
 մեաց. որք միանգամայն համարէին
 փշրել զվտիտ անձն իմ ժանեօք
 կամակորուժեց իւրեանց. և կեն
 դանւոյն մուծանել զիս 'ի յերկիր:
 Սուտի և իմ 'ի յահարկու սրտա
 բեկուժեանցս յայտցանեաց. պա
 կուցեալ ոստանեցայ. և կամ, զի
 դեռ ևս եմ մատնեցեալ: և ոչ զոր
 գտի ճշմարտիւ այցելու ինձ, 'ի
 պանդխտակոչկոճ' նեղուժեանս
 իմում. վասն զի 'ի տեարց իմոց և
 'ի բարեկամաց, յաւետ 'ի հոգև
 որ տիրէն հետուն Յակօբայ գոր
 ծարանիս և գործակալայն իւր բա
 րեխնամի, ոչ ընկալայ բնաւ զհամ
 բաւս յուսոյ ազատութե: ընդորս
 այսու ամենայնիւ անյաջողութե.
 եղէ ողորմելի քան զամենայն նե
 դեալս երկրի: որովք ամ վիշտք
 և չարչարանք կոչեցան ինձ հայր.
 տառապանք և կսկիծք անուանե
 ցան ինձ մայր: կշտամբանք և
 բնաւք հարուճածք, ասացան ինձ
 բոյր և եղբայր ընդորս և իմ
բազ

բազմեալ 'ի գլուխս ողբերգանց
ցաց զսուգ տրտմութեամբ և զա
մենայն աղէտս համբերութեամբ
ստացայ կենաց իմոց սատար:

Ս ասն որոյ սրտհառաջ մաղթա
նօք հայցեմ 'ի ձէնջ ցաւակցիլ
և ձեզ ինձ ըստ իս 'ի չարչարանս
իմ. և պաղատիլ յօթար սրտիւք
առ տէր վասն իմ: զի տացէ ինձ
գթութիւն առաջի նեղչաց ի
մոց: և թեօք ողորմութեան ամե
նագութեամբաց իւրոց հանցէ զիս
զվշտօք պարաւանդեցեալս 'ի
լեառն ազատութեան մոծանե
լով յօթեանս հօր իւրոյ կրկին
կենօջ հանդերձ ձեօք. 'ի փառս
անբաւ մարդասիրութեանն իւրոյ
որ է օրհնեալ անգրաւ յաւիտե
նիւ. Վ՛ մէն:

Ս արգբ և թիւք և անուանք կաթուղիկոյն
հայաց սկսեցեալ 'ի սրբոյն Գրիգորէ լուսա
ւորչէն. մինչև ցայսվայր 'ի Թր Յակօբ կա
թուղիկոն: հաւաքեցեալ 'ի սաղօմոնէ պաշտօ
նատարէ. 'ի փառս մեծին ԱՅ:

Տէր սբ՛ Գրիգոր լուսաւորիչն. Ի
տէր

Տէր	Մ. րիստակէս.	2
Տէր	Ս. րթանէս.	3
Տէր	Յոսիկ.	4
Տէր	Փառնէրսէհ.	5
Տէր	Ն. երսէս մեծն.	6
Տէր	Շահակ.	7
Տէր	Օսէն.	8
Տէր	Մ. սպուրակէս.	9
Տէր	Սահակ սբն.	10
Տէր	Յովսէփ.	11
Տէր	Գիւտ.	12
Տէր	Յոհան մանդակունին.	13
Տէր	Բարգէն.	14
Տէր	Սամուէլ.	15
Տէր	Սօշէ.	16
Տէր	Սահակ.	17
Տէր	Ք. րիստափոր.	18
Տէր	Գլոնդ.	19
Տէր	Ն. երսէս.	20
Տէր	Յովանէս.	21
Տէր	Սովսէս.	22

Արոյ յաւուրս եղաւ
Թոճականն հայոց:

Տէր	Մ. քրահամ.	23
Տէր	Յոհան քաղարանեանն.	24

տէր

Տէր	Կ ոմիտաս .	25
Տէր	Ք ըիստափոր .	26
Տէր	Ե զր .	27
Տէր	Վ երսէս .	28
Տէր	Մ նաստաս .	29
Տէր	Լ սրայէլ .	30
Տէր	Ս ահակ .	31
Տէր	Ե ղիայ .	32
Տէր	Յ օհան օճ նեցին .	33
Տէր	Դ աւիթ .	34
Տէր	Տ րդատ .	35
Տէր	Տ րդատ .	36
Տէր	Ս իօն .	37
Տէր	Ե սայի .	38
Տէր	Ս տեփաննոս .	39
Տէր	Յ ովափ .	40
Տէր	Ս ողոմոն .	41
Տէր	Գ եորդ .	42
Տէր	Յ ովսէ .	43
Տէր	Դ աւիթ .	44
Տէր	Յ ովանէս .	45
Տէր	Օ աբարիայ .	46
Տէր	Գ եորդ .	47
Տէր	Ս աշտոց .	48
Տէր	Յ ովանէս .	49

էր	Ստեփաննոս •	50
էր	Թէոդորոս •	51
էր	Լիւսի •	52
էր	Լնանիայ •	53
էր	Սահան •	54
էր	Ստեփաննոս •	55
էր	Խաչիկ •	56
էր	Սարգիս •	57
էր	Պետրոս •	58
էր	Խաչիկ •	59
էր	Գրիգոր վկայասէրն •	60
էր	Բարսեղ •	61
էր	Գրիգորիս •	62
էր	Վերսէս կլայ' ցին •	63
էր	Գրիգոր տղայն •	64
էր	Գրիգոր քարավէժն •	65
էր	Յոհաննէս •	66
էր	Գրիգոր ապիրատն •	67
էր	Յոհան մեծաբարոյն •	68
էր	Իաւիթ արքա կողնեցին •	69
էր	Կստնդին բրձր բերդցի •	70
էր	Յակօբ գիտնականն •	71
էր	Կոստնդին պրօնագրձն •	72
էր	Ստեփաննոս Տաօմիեցին •	73
էր	Գրիգոր անաւարդեցին •	74

հր	Կոստանդին կենրացին.	75
հր	Կստնդին լամբրոնացին.	76
հր	Յակոբ սրսեցին.	77
հր	Սխիթար.	78
հր	Սեսրույ.	79
հր	Կոստանդին.	80
հր	Պողոս.	81
հր	Թեոդորոս.	82
հր	Կարապետ.	83
հր	Դաւիթ.	84
հր	Կարապետ.	85
հր	Գրիգոր խանձողատն.	86
հր	Կոստանդին.	87
հր	Յովսէփ.	88
հր	Գրիգոր մուսաբէկենց.	89
հր	Կերակոսն.	90
հր	Գերիգոր.	91
հր	Բրիտակէս.	92
հր	Օաքարիայ.	93
հր	Սարգիս.	94
հր	Յոհաննէս.	95
հր	Սարգիս.	96
հր	Բրիտակէս.	97
հր	Թադէոս.	98
հր	Եղիշէ.	99

էր	Վերսէր.	ԿԸ
էր	Օսքարիայ.	ԿԸ
էր	Սարգիս.	ԿԹ
էր	Գրիգոր.	ԿԹ
էր	Ստփննոս սալմաստեցի.	ԿՕ
էր	Սիքայէլ.	ԿՕ
էր	Տարսեղ.	ԿՕ
էր	Գրիգոր.	ԿՕ
էր	Ստեփննոս առ ընջեցի.	ԿՕ
էր	Թադէոս.	ԿՕ
էր	Մաքեալ.	Կ
էր	Իսաակ.	ԿԿ
էր	Սէլքիսէթ.	ԿԿ
էր	Սրապիոն.	ԿԿ
էր	Սահակ.	ԿԼ
էր	Սօսէս.	ԿԿ
էր	Փիլիպպոս հաղբակացի.	ԿԿ
էր	Յակօբ ջուղայեցի.	ԿԿ

Սրկայ այժմ և վարէ զիշխանութիւն Սթղիսութեն. որոյ տր Յտացէ զկեանս ընդ երկայնաւուրս Ի պարծանս բնաւից հայկազունեաց, և ՚ի փառս անբաւ մարդս սիրութեն իւրոյ օրհնելոյն ՚ի յււրստեանս յաւիտենից. Մժն:

